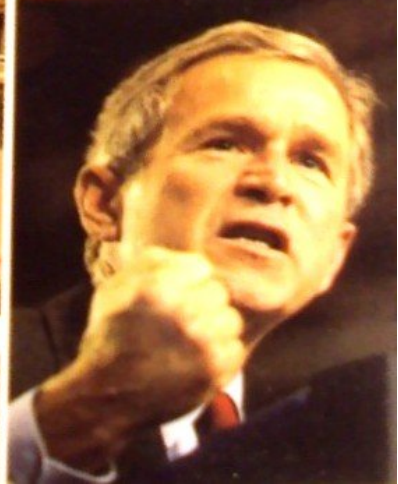

Mráz přichází z Bílého domu

Jiří Mašek

Jiří Mašek
Mráz přichází z Bílého domu
aneb co vám demokratická média nechtějí nebo nesmějí říkat
Vydalo nakladatelství EARTH SAVE s. r. o., Jinonická 80, 150 00
Praha 2004, 196 stran, 1. vydání
Tisk šerifa*, S. r. o., Jinonická 80, 158 00 Praha 5
Redaktorka PhDr. Lydie Stočcsová
Obálka Jana Kotalová
www.earthsave.de 2004 EARTH SAVE

ISBN 80-903085-5-4
VI VIS EST, IVS NON METVIT Kdo má moc, práva se nebojí
(Walther 3942)

Věnováno v naději všem, kteří se domnívají, že jiný svět je možný. Věnováno všem, kteří zůstávají a zůstanou lidmi...
Děkuji tímto vydavateli a všem lidem, kteří se nenechají zastrašit

Jiří Mašek

Obsah

Předmluva.....	6
Konformita - peníze - moc.....	6
Technologie dezinformací.....	7
Emanace zla.....	8
Titáni a Giganti po americku.....	9
Bush a jeho administrativa - vlajková loď na ropném moři.....	10
Osobnostní profil amerického prezidenta G.W. Bushe.....	12
Bush u lidí vzbuzuje agresi.....	14
Skull & Bones - kostrounský klíč k Bílému domu.....	15
Blíží se 11. září.....	17
11. září 2001 - datum známo předem.....	18
Měl Tálibán zajistit cestu k ropě?.....	18
11. září 2001: JSME VE VÁLCE! Kdo my...?.....	20
Výbušniny ve věžích WTC?.....	20
Příliš mnoho otazníků kolem letadel z 9/11	22
Záhada letu 93 trvá.....	27
Manažer řízení letového provozu zničil pásku s materiály týkajícími se unesených letadel z 9/11.	28
Bylo WTC vystaveno záměrnému snížení dodávky energie o víkendu předcházejícímu útoku z 9/11?.....	28
Američtí občané se bojí víc a víc.....	29
11. září zpětně.....	29
Záhadné převody milionů dolarů z kreditních karet krátce před zřícením WTC.....	31
Zázrak mezi oběťmi z 9/11.....	32
Svět má stále větší pochybnosti o „oficiální verzi“ 9/11.....	32
První výročí znovu roztáčí propagandistickou hysterii v médiích.....	34
Bude se vyšetřovat! Nebo...?.....	37
Washington pomalu stáčí kormidlo na Irák.....	40
Jsou bin Ládin a Bush skutečně spojenci?.....	41
Útok na občany Spojených států i celého světa.....	44
Stínová světovláda - kdo jsou ONI?.....	44
„Špinavá hra“ Bushů - pradědeček obchodoval s nacisty, George Walker nyní se Saúdy.....	45
Nový světový pořádek.....	46
Chce vytvořit současné americké vedení 4. říši, je Bush novodobým Hitlerem?.....	48
Spojenci USA - „židovská“ konspirace alias britský imperialismus.....	49
Okultní pozadí války v Iráku.....	49
Skutečný důvod útoku na Irák?.....	51
Blíží se „elitní volby snů“?.....	52
Bushovy vojenské záznamy byly prý zničeny „náhodou“.....	52
Volby - základní nástroj demokracie?.....	53
Jak se rodí „american hero“.....	54
Jak zmanipulovat volby v USA.....	54
Jak jsme objevili zadní vrátka.....	55
Existuje spojení mezi Bushem a výrobcí elektronických hlasovacích zařízení?.....	56
Zabrání Bushovo volební vítězství okultnímu spiknutí?.....	57
Tichá americká revoluce - přežije v USA demokracie?.....	58
Jimmy Carter varoval před volebními machinacemi na Floridě.....	59
Americká armáda na pokraji vzpoury.....	60

Internet2 je za rohem, udělejte si kopie stránek, dokud to jde.....	62
Veliká šachovnice - máte nás za úplné blby?.....	63
V USA panuje mccarthyovská atmosféra strachu.....	66
Potlačování kritiků Bushovy politiky.....	66
Sedmnáct způsobů, jak potlačit pravdu.....	67
Další lež: křesťanské kostely v Iráku prý zapálili muslimové.....	68
Náhodné náhody.....	68
Přepis rozhlasového pořadu The Alex Jones Show z 10. září 2004 se Stanleym Hiltonem.....	72
Občané, nebo otroci?.....	74
Demokracie „po evropsku“: EK se rozhodla poskytovat osobní data cestujících Američanům.....	76
Co čeští politici?.....	77
Češi podporují Bushe.....	77
Závěrem (nic nekončí.....)	78
O autorovi.....	79

TurZin: Je na rychlo udělaná OCR verze z papírového originálu, pokud se Vám s tím někomu chce dělat, na netu je zdroják v OpenOffice. Asi na Scribd.com nebo jinde. Jinak Mašek super, jedinej kdo to pěkně shrnul a vydal knižně v česku. I když to působí jak kompilace těch jeho článků z toho jeho webu jenom slepená dohromady do podoby knížky, přesto neocenitelné pro lidi mimo net. Nevím jak je na tom Mašek teď ale strašení Bushem už je mimo mísu, výměna loutek, teďka mají neomarxistickou loutku Barry Satora (obamu) a od Alexa Zio-Dilda Jonese ruce pryč, ten člověk je desinformační agent, kryjící Rotschildy a jejich soukromý stát v Palestině plus Eugenický (židovský) operace. Svádí téma jako ostatní disinfo (noam chomsky, michael moore), pyramida nekončí na bilderbergu a u rockefellera a žádný německej teutoskej sionismus neexistuje, jenom to krásně ukazuje koho to prase Alex Jones kryje.

TurZin23@gmail.com

„Jsme na pokraji globální transformace. Vše, co potřebujeme, je skutečně velká krize a národy pak přijmou Nový světový pořádek“.

David Rockefeller ve svém vystoupení pro Obchodní radu OSN, 1994

Ameriku ovládá 50 lidí, a to ještě nadsazují...”

Joseph Kennedy, otec JFK, dne 26. 7. 1936 v The New York Times

Předmluva

Tato kniha vznikla kvůli zoufalému nedostatku informací, který o určitých sférách naší reality panuje. Tento globální jev se bezpochyby týká běžných občanů všech států světa, Českou nebo Slovenskou republiku nevyjímaje. Tedy, rozumějte, informací je až moc. Ale některé se k vám prostě dostat nemohou. Má to několik důvodů - naši strategičtí partneři (a je jedno, zda RVHP a Sovětský svaz či NATO a Spojené státy) je považují za „strategické“. A to natolik, že je nepustí ani svým strategickým partnerům. Prostě si je drží pro sebe. Zbývá tedy nějakých 70 % informací, které informačním sítím propadnou o patro níž. Tam se jich chopí národní vláda. A znovu z nich vybere ty strategické a pro občany „tajné“. A do médií posílá asi 50 % zbývajících informací. Některé z nich mohou být editory televizních zpráv či oblíbených deníků rovnou hozeny do koše jako zbytečně explozivní a narušující zajetý smrádek lokálně-národního tisku. A jsme u nějakých ani ne 40 % původních informací, které se „smějí“ dostat do vaší trafiky, televizního nebo rozhlasového přijímače. Objektivní, vyvážené zpravodajství? Zapomeňte na to!

Ale je tu ještě jedno médium. A tím je internet. Ten je - zatím - až na výjimky svobodný. A právě z internetu čerpám již po mnoho let informace, které vy, milí čtenáři, nemáte šanci nikde jinde získat. Tedy rozhodně ne ve „svých“ médiích, které si nějakým způsobem platíte, a to zejména proto, abyste měli objektivní informace. Nedostanete je ani v tom médiu, které už ve svém označení jaksi předesílá, že by veřejnost mohla mít na něco právo.

A tak trpělivě skládám svou skládku. A zjišťuji, že věci do sebe až obdivuhodně zapadají. Vím, že kdybyste měli těch pět a více volných hodin denně, a ovládali na úrovni pochopení textů několik světových jazyků, udělali byste si jistě stejný obrázek z internetu sami. Vím, že máte v této době jiné starosti, než najít pět a více volných hodin denně. Je problém uživit sebe, rodinu... A proto přichází soubor textů Mráz přichází z Bílého domu.

Nejde o dílo „zuřivého reportéra“, který na vlastní pěst objevuje neuvěřitelné historky a tu a tam je přibarví, aby se lépe prodávaly. Jsem v podstatě pouze editorem, který jen shromáždí existující, leč roztroušené informace a předkládá je veřejnosti v koncentrovaném balení k posouzení. Nevylučuji, že právě tato koncentrace se může stát nepříjemnou až nebezpečnou mocenským strukturám, podobně jako se to stalo filmu Michaela Moorea Fahrenheit 9/11. Od jámy lvové“ jsme v relativně bezpečné vzdálenosti, nicméně na národ český, který se vždy nakonec ohnul, kterým směrem bylo potřeba, se poměrně hodně za oceánem spoléhá...

Nechci v žádném případě zmenšovat nebezpečí a hrůzy terorismu. Chci se jen podívat na kořeny tohoto fenoménu, chci rozkrýt, kdo ať přímo či nepřímo vlastně vznik terorismu v dnešní podobě před lety umožnil, nebo spíš naplánoval. Co je veřejně známo o historii civilizace, je pouze špičkou ledovce. Existuje stínové hospodářství, stínová politika a stínová historie, které jsou známy pouze „zasvěceným“, případně zsměšňovaným „konspiro- logistům“. Avšak nyní i vy dostáváte šanci nahlédnout přímo do „tavicího kotle“ světového dění. Nevím, co po vydání této knihy nastane. Možná na mne bude uspořádána štvance, budu označen za antisemitu či antikrista, možná mne náhodou přejede auto, nebo postihne „náhlá srdeční příhoda“. Ale nemyslím, že by to došlo až tak daleko. Český čtenář či divák je až příliš ovlivněn tím, co denně čte v novinách či sleduje ve zprávách. Navíc ledy pukají a tak se dokonce již i u nás tu a tam objeví informace „z druhé strany“. V každém případě to stojí za to, abyste se KONEČNĚ dozvěděli pravdu. Je totiž málo připouštěným faktem, že pokud se domluví určitá skupina „mocných“, je demokracie náhle pouze několika písmenky bez praktického naplnění a významu. Byli jsme toho svědky u nás v případě tzv. „opoziční smlouvy“, jsme toho svědky na mnohem širší a nebezpečnější bázi v případě celosvětového dění.

O čem je tedy tato kniha? O tom, že současná geopolitická situace je mnohem plánovanější, než by se mohlo na první pohled zdát. O tom, že politici svým občanům lžou a zastírají pravé důvody svého konání. O tom, že v politice - proč právě v ní ne, že? - jde o obrovské peníze a provize. A také o tom, že se podobné schéma politické a na tom nabalené mediální manipulace nevyhnulo ani Česku či Slovensku. Ba právě naopak! A je pouze a jedině na vašem laskavém zvážení a uvážení, zda-li vám lžu já, nebo ONI.

Konformita - peníze - moc

Ladislav Zajíček v době, kdy ještě provozoval svůj non-konformní magazín (zemřel 8. prosince 2001 na rakovinu) www.netem.cz, napsal:

V každé společnosti existuje nepsaná konformita s jasně pocíťovanými hranicemi, za nimiž už je pro jednotlivce nebezpečno. Byla za bolševika, za Hitlera, je v Tálíbanu, v USA, v Česku, kdekoli -i na tom nejmenším ostrůvku v Pacifiku. Teď mám na mysli hranice, které vedou k autocenzuře i k aktivnímu konformnímu jednání.

I Kdy a jaká konformita se do společnosti implantuje, záleží na mnoha okolnostech. Charakterizují ji „neviditelné“, leč všemi vnímané hranice. Pokud vládcí a posléze celý establishment zavedou „neviditelný“ konformní příkaz, brzy ho

plní většina, aby nepřišla o obživu, aby postoupila v hierarchii výš atd. (výjimky potvrzují pravidlo). Takle konformita bývá zdrojem velkých lží a velkého zla. Je základem udavačství, šmírování, konstrukcí politických i zdánlivě nepolitických procesů, pronásledování, zavírání lidí etc. Zářným příkladem takové konformity bylo davové podepisování anticharty tzv. uměleckou frontou, div že se jeden frontový bojovník nepřerazil o druhého u podpisového stolku. Všichni zúčastnění na této taškařici se ponížene snažili mocipánům zalíbit a ukázat jim, kam až jsou ochotni klesnout a za žádnou cenu nenarušit, případně ještě zvýraznit hranice vynucované konformity. Klesli hodně hluboko, mf/kmnohým to zůstalo. Je to založená tradice, ve které tahle „fronta“ po- I kračuje i dnes.

Velmi podobný proces probíhá v médiích uprostřed vši válečné vřavy. Ne všichni novináři jsou jen lháři. Ti američtí to párkrát (bohužel velmi málokdy) jasně dokázali. Média, tak jako už všechno, jsou korporativně globalizovaná. Jejich majitelé patří k multimiliardářům. Hlavní trend mediální působnosti je ovlivňován jimi. Oni se podílejí na státní moci i finančně. Když nastanou situace, jako jsou volby, válka, antiglobali- zační protesty apod., jejich mediální kanály začnou jako na příkaz lhát a chrlit dezinformační propagandu. Výsledkem je nenávist propagandou adresovaných lidí jako v Orwellovi. Že to vůbec není v pořádku, pozná snad jen 10 % lidí. Ostatní se nechají zmanipulovat a nenávidí předem naznačeným směrem.

V redakcích periodik, TV, rozhlasu sedí novináři, kteří většinou rozeznají všechny ty lži. Paradoxně i oni sami je vytvářejí. Denně symbolicky podepisují antichartu. Mají v podstatě stejné důvody - děti, chatu, manželku / manžela, splácejí tamto a ono, chtějí postoupit nahoru... Zalezou pod hranici vnucované konformity a mají „klid“. V obrovském davu všech těch lhářů se „ztratí“.

Z čehož plyne - je na každém, zda se rozhodne překročit hranice mocensky vnucované konformity. Takových lidí moc není. Ale jsou (pokud to nejsou agenti policie apod. - i ti si hrají na hrdiny, aby tajně policii nesmiřovali a udali co nejvíc svobodomyšlných lidí).

Jde o jeden z nejobtížnějších rébusů sociálního chování. Jeho rozluštění by mohlo velmi zásadně přispět ke změně chování společností i k jejímu „prosvícení“. Ale zatím se zítra i v dalších dnech zase připravte na další chrlení prolhané válečné propagandy pod zlatem a diamanty vykládanou taktovkou v těch absolutně nejvyvolenějších rukou...

Ještě hlouběji zachází spisovatel Jiří Wojnar, který na svých stránkách www.gewo.cz publikuje hlubokou analýzu Symfonie o Novém světě:

Je naprosto evidentní, že veškeré dřívější i moderní války, a dokonce i některé strašlivé epidemie, vyvolali akteři skrytí v pozadí. Je jedno, zda nosili oblek, bílý plášť či sutanu - jejich společným božstvem byla je jediná hodnota - MOC. Moc symbolizují peníze. Peníze, z nichž mocní trochu ukápnou svým sluhům, aby si za ně, podle kasty, mohli pořídit symboly, které je odliší od jiných sluhů. Máme co do činění s něčím, co není vázáno náboženstvím ani ideologií - to obojí je jen pastvou pro „chudý lid“.

Oba tyto nástroje - NÁBOŽENSTVÍ A IDEOLOGIE - vždy sloužily a nadále slouží jen jako krytí; jde pouze o víceméně rafinovanými způsoby zneužívané velké myšlenky, schopné nadchnout „široké masy“. Manipulátorům přitom vůbec nezáleží na obsahu ideologie jako takové (může

to být křesťanství, islám, komunismus, fašismus), ale na její použitelnosti ve smyslu dosažitelnosti skrytých záměrů.

I Samozřejmě - dnes nelze „oprášit“ historickými událostmi diskreditovaný komunismus nebo fašismus. Události, které s sebou přinesly, jsou v povědomí ždímaných mas dosud velmi živé. Je tedy nutné začít s něčím jiným. A zde se v první řadě nabízí v posledních desetiletích poněkud zanedbávaný náboženský aspekt. Síla zavedených církví spočívá v hluboce Itakořeněných dogmatech, udržovaných vysoce organizovaným a rozvětveným administrativním aparátem, jehož funkce jsou více než aspektům víry podřízeny světské ekonomice. Vzhledem ke zmíněnému úpadku pozornosti a senzibility vůči křesťanským církvím je infiltrace „mloků“ do systému velice snadná. Nesmí se ovšem stát jeho součástí - pevným spojovacím článkem jsou i zde především PENÍZE. Na druhé straně je zde ovšem náboženství, vycházející ze v podstatě stejných myšlenek a tradic, provozované převážně v zemích, programově označovaných za „zaostalý třetí svět“, které doposud slouží svému původnímu účelu, a sice zachování duchovních tradic i vědomí kontinuity viditelného i neviditelného světa.

Technologie dezinformací

Studiem historie zřetelně nadnárodního, celosvětového finančního impéria, dospějeme k jedinému závěru: vždycky se zde našli tací, kteří byli ochotni pomoci peněz dosadit kohokoliv k moci, jen když z toho měli prospěch: ať už to byl Lenin, nebo dokonce stejnou rukou financovaný Hitler i Stalin zároveň. Tací, kteří jen proto, aby vtáhli různé země do dluhů, a tím i područí moci peněz, vyvolali první i druhou světovou válku i válku Severu proti Jihu, přičemž vždy podněcovali a financovali obě strany vlastnímu prospěchu. Tito „lidé“ se nikdy neštítli a nebudou se štítit ničeho, co jim pomůže k definitivní světovládě.

Genealogie klanu odpovědného za uzurpaci světových financí i s tím spojené neomezené moci, bez ohledu na původ či barvu kůže těchto osob, naprosto průkazně dokladuje, že vše podstatné se děje v rámci vřehouhodobých dynastických plánů, vytyčených a sledovaných několika málo zasvěcenými jedinci. Veškeré a především ty největší a mocné národy jsou svými vůdci už nejméně po dvě staletí udržovány v představách, které ani v nejmenším neodpovídají skutečnosti. „Filištínský klan“ v pozadí světových financí postupně skoupil, ovládl a takřka neomezeně řídí a cenzuruje veškeré významné sdělovací prostředky planety, uvnitř jejichž nesnadno rozmotatelného propletence je dodáváno zdání pravdivosti vysloveným lžím. Nyní dostal chuť i na stovkami malých podnikatelů vybudovaný internet! Záminkou je napadání státních institucí hackery, možnost výměny informací v rámci světové teroristické organizace a ochrana

úředních informací. Kdo nebo co vlastně brání vládám států a světových institucí v tom, aby pro své účely vybudovaly vlastní, uzavřenou a bezpečnou síť?!

Dezinformacím se daří zejména proto, že filii zneužívají chytrých, inteligentních lidí, které omotávají chválou a společenským pozlátkem. Všeobecné ohlušení a zaslepení už zašlo tak daleko, že dnes jako „důkaz“ stačí názor mediálně známé osoby, byť otázka jí položena směřuje do sféry, o níž nemá ani ponětí a nemůže si tedy o dané věci utvořit žádný vlastní, natož relevantní úsudek. To, co tyto osoby vypouštějí z úst, ovšem přesně odpovídá pravidlům s goebbelsovskou vytrvalostí opakovaného vzorce. Hlasy uměle nafouknutých „celebrit“ z prostředí sportu a showbyznysu mají dnes větší váhu a je jim poskytováno mnohem více sluchu než výpovědím nezávislých vědců a varovným hlasům „nekonformních“ politiků, kteří jako celek nemohou v zásadě nic ovlivnit.

Zářným příkladem úděsné efektivity počínání tohoto klanu je samotný americký lid, jehož hodnoty nespočívají na vědomostech (ty jsou výsadou několika tisíc, a ty detailní vlastnictvím snad několika stovek lidí), ale na umělé realitě, neúnavně vytvářené sdělovacími prostředky. Dokonalost, s níž je tato sugestivní mozková masáž prováděna, je obudná - toho komunistické hlásné trouby nikdy nedosáhly, naopak - jejich zjevná „přeřeknutí“ nutily lidi k přemýšlení. Spojené státy se staly zemí neomezených možností... jediným omezením je zde nedostatek základního všeobecného vzdělání, izolacionismus a neschopnost vnímat Zemi jako celek

Priorita otázky proto nikdy neleží v rovině: Co může technologicky nejvyspělejší země světa udělat pro svět?, ale v tom, co je pro Spojené státy ekonomicky výhodné, případně co v oblasti public relations zvedá jejich celosvětové renomé. A co je evidentně „dobré pro ně“, musí, při tomto způsobu myšlení, být zákonitě dobré i pro zbytek planety. Jenže ono to tak není, což ale těžko pochopí lidé, jejichž pohled usměřňují neviditelné klapky na očích, nasazené všudy přítomnými usměrněnými médii.

Bude-li za normálních okolností někdo oslňovat rozumem a úsudky, které budou „dobré pro tento svět“, měl by narazit na nepochopení snad jen u diktátorů a vlád terorizujících své země - ostatní by ho měli respektovat, a to bez ohledu na stupeň obnošenosti jeho obleku. Bude-li někdo šířit evidentní blbosti a nepravdy, měli by ho všichni ignorovat - pokud ovšem neimponuje ostrými lokty a šífkou ramen a zmíněné blbosti nebudou ovlivněny mlhou, stoupající z bažiny dezinformací. Jistě. Neškodí mít za zády nebo k nastužení velkého, silného a v podstatě dobro- [jnyslného a bezelstného] hlupáka.

Emanace zla

Dlouhodobý test, v němž byli Arabům vyznávajícím islám předhozeni z půlky světa stažení konfliktní a netolerantní chasidové (chaidismus - mysticko-ortodoxní směr judaismu, vycházející z kabaly a prodchnutý živou zbožností; Bůh je přítomen ve všem kolem nás a lze s ním navázat přímý kontakt. Provází jej přísné plnění náboženských příkazů a tradic s vnitřním mystickým obsahem a zdůrazněním principu radosti.) v hranicích uměle vytvořeného státu Izrael, kde předtím Židé a Arabové žili v naprosté shodě (i navzdory tureckému útlaku a pozdější britské nadvládě), se ukázal jako málo efektní. Zde dosažené násilí nikdy nepřesáhlo jistou hranici, i když míra násilí, deklarovaná a provozovaná oběma stranami, je nezměrná. Proto bylo vyvoláno velké tažení proti bývalému příteli Husajnovi, předtím důkladně vyzbrojenému a posléze animovanému k osudné chybě.

Tažení do Zálivu prokázalo, že použije-li se správná ideologie, vrhnou se po obrově boku do války i trpaslíci... Jen největší evropská mocnost, Německo, moudře váhala. Akce byla přerušena, což Husajnovi mimo jiné umožnilo pokračovat v genocidě svobodomyšlných kavkazských Kurdů...

Bylo na čase vyzkoušet, jak dalece lze na jedné straně vybičovat a posléze mediálně zpracovat etnickou nenávist a jak se zachovají kultivovaní Evropané, když se „lokálně omezená neomezená válka“ přesune až k nim. Současně ovšem nesměl být narušen chod evropských struktur. To by ve fázi slučování vyspělých evropských zemí patrně neprošlo.

Kdesi ve stínu tedy padlo moudré rozhodnutí: další velkoplošný test i neproběhne ani v Německu ani ve Francii (to má ještě chvíli čas, přijdou na řadu později, kdyby hrozilo ochladnutí povinného „nadšení“), ale zpočátku jen v osvědčeném výzkumném ústavu na jihu Evropy...

Na Balkánu proto byly uvolněny veškeré pojistné ventily a potenciální protivníci byli řádně vyzbrojeni. Následně došlo na půdě bývalé Jugoslávie k etnickému konfliktu, místy probíhajícímu za hranicemi genocidy, který se kromě příslušné rétoriky obešel bez jakýchkoli vnějších zásahů... Vyděšení Evropané reagovali tím, že rychle uznali samostatnost Chorvatska, aby válečné běsy udrželi co nejdál od vlastních tradičních hranic.

O něco později, po průběžném zhodnocení situace a dovyzbrojení jiné oblasti, byl vyvolán další etnický konflikt. Poté, samozřejmě oprávněně a ke všeobecné úlevě, zasáhla na základě nesplnění nesplnitelných požadavků „světová policie“, a to všemi dostupnými prostředky. (Mimoходом - skvělý zisk, ohňostroj spojený s vrháním tomahawků k obětnímu kůlu přišel na sto miliard dolarů, což jistě není k zahazení. „Ke kase“ byli opět přizváni i nezáčastní, ale přesto to vedlo k ještě vyššímu zadlužení ramenatého Goliáše.)

Dřívější spojenec, jeho ekonomika a hlavně konkurenční podniky, byl ekonomicky zlikvidován a někteří „vůdci“, ochotné nástroje dřívější politiky, kteří ledacos věděli byli pod zástěrkou domnělého politického boje, fyzicky zlikvidováni. Přísluhovači přísluhovačů, kteří neměli ani ponětí o tom, o čem vlastně šlo, teatrálně popohnáni před „spravedlivý soud“. Liberální svět opracovaný zglajchšaltovanými médii nadšeně tleská „vítězství spravedlnosti a svobody“ až na „nepěkné výjimky“ nemnoha opovržením hodných nevděčných intelektuálů...

Goliáš, který v obou případech nepřišel ani o vlasek, opticky opět povyroste, ale k úzi mu v kapsách přibýlo nemálo olova...

Po velkoplošných zkouškách byla opět vyhodnocována situace. Vojenské úspěchy či neúspěchy přitom byly považovány za druhořadé, to, co se skutečně dosud pečlivě zkoumá, je míra dosažitelné nenávisti mezi vyznavači dvou světových náboženství vystupující na světlo z masových hrobů... Ukázalo se, že animalita obou skupin je víc než dostatečná

V balkánském kotli ovšem probíhalo i něco jiného — byli zde testováni budoucí vůdci, aktéři a současně i vyhlédnutí a předem určení obětní beránci neuvěřitelně brutálně nelidské akce, která během několika minut zvrátila dosavadní celosvětový klid a opravňuje volání po nové strategii. Bylo jasné, že svět unavený studenou válkou po jejím ukončení nutně potřebuje nepřítele zcela nového charakteru. Dnes už nestačí rozdělit svět na černo-bílý blok - prosazení nadnárodních zájmů vyžaduje mezinárodního, všudepřítomného protivníka, jímž se podle potřeby může stát v podstatě každý.

Titáni a Giganti po americku

„Cílem Rockefellerů a jejich spojenců je vytvořit světovou vládu, kombinující superkapitalismus i komunismus pod jednou střechou jejich vlastní kontroly... Myslím tím komplot? Ano, myslím. Jsem přesvědčen, že takové mezinárodní spiknutí existuje. Plánovaly ho celé generace a jejich záměr je neuvěřitelně ďábelský.“

tf Kongresman Lany P. McDonald, 1976, později zahynul v letadle Korejských Aerolinií, sestřeleném Sověty nad Sachalinem...

Navenek to tak dramaticky nevypadá, ale pokud lidstvo neprohlédne včas, bude pod zámekem. Zřejmě definitivně. Vzletné fráze o boji proti terorismu... A přitom nejde o nic jiného - jako již tisíce let předtím - než

Oboj o moc a sféru vlivu. Teď se tomu říká „boj proti terorismu“. Dochází ropa, ekonomika se začíná hroutit, bylo nutno „něco“ vymyslet. A ti, kteří jsou tady od toho, skutečně „něco vymysleli“. Je 11. září 2001

1 Spojené státy se právě probouzejí do nového dne... Co však 11. září fifecházelo?

\ Blíží se prezidentské volby. Na plné obrátky již v té době dlouho jede mnoho většinou velmi významných a kapitálově silných jedinců. „Oil and gas industry“, ropný a plynárenský průmysl, investoval do Republikánské strany (která si za ta léta již vydobyla přezdívku GOP - Grand Oil Party) jen za poslední dva roky 1998- 2000 25,5 milionu dolarů, což je skoro čtyřikrát více, než dostali demokraté. Prezidentský kandidát Bush, který před vstupem do politiky podnikal ve stejném oboru, šel do voleb s více než 1,8 milionu dolarů od ropných gigantů (tedy mluvíme o firemních penězích), přičemž demokratický kandidát Al Gore získal necelých 137 tisíc dolarů. Bushovi se podařil husarský kousek. Překonal všechny rekordy: jednotlivci mu nakonec přispěli na kampaň neuvěřitelnými 101 miliony dolarů (!). Tedy 101 miliony přiznanými. Kostlivci ze skříní zřejmě teprve začnou vypadávat. A byly to právě ropa, plyn, uhlí a elektřina, které vydělaly řadě individuálních dárců na příspěvky pro jejich kandidáta do Bílého domu. Mezi nej větší přispěvatele na kampaň patří energetická společnost ENRON. Ano, je to stejný Enron, kterému budou přesně za 12 měsíců odhaleny obrovské účetní podvody, pod kterými se kolos zhroutí. Zdá se, že vedení této společnosti již několik let pouze „šlapalo vodu“ a netrpělivě očekávalo, až se konečně dostane k moci jejich člověk“. Ten tedy nyní skutečně přichází, ale připravovaná americká ofenzíva na východ ho již zachránit nestačí...

Ale vraťme se zpět ke zvolení Bushe mladšího. Sice s obrovskými komplikacemi a „o prsa“, ale nakonec skutečně dosedá do Oválné pracovny. Poslední fáze pokusu o nastolení celosvětové nadvlády temných sil právě začíná...

Bush jmenuje novou vládu. Jsou v ní zastoupeni staří ropní pardá- lové, mnoho postů ve vládě obsazují navzájem propojení lidé z naftařské lobby. Jak později zjistíme, členy nové vlády a pracovníky na nejvyšších pozicích pojí kromě tohoto ještě členství v několika tajných či polotaj- ných organizacích či sektách. Především jde o kultovní spolek Skulli & Bones (Lebka & Hnatý - více o něm v dalších kapitolách) při Univerzitě v Yale a Council for Foreign Relations. Kde se však vlastně tak mocný rodinný klan vzal? Politické ořeže svírají ve Spojených státech již od dob vzestupu Hitlera na německé scéně. Podíváme-li se blíže na aktivity dědečka a pradědečka dnešního amerického prezidenta, zjistíme, že patřili mezi hlavní „sponzory“ nacistické NSDAP.

Prostřednictvím průmyslníka Fritze Thyssena prodaly počínaje rokem 1924 Bushovými řízené společnosti Union Banking Company a W. A. Harriman & Company za 50 milionů dolarů německých opcí americkým investorům. Thyssen obratem peníze napumpoval do nově vzniklé nacistické strany, která dokázala svoji touhu a ochotu použít brutální síly již při puči v mnichovské pivnici v roce 1923.

George Walker, pradědeček současného prezidenta, také připravil převzetí Hamburg-America Line, což bylo jen maskování pro nacistickou špiónážní jednotku I.G. Farben v USA. V Německu I.G. Farben nejvíce prosluly výrobou a dodávkami smrtícího cyklonu B do plynových komor během holocaustu. Rodina Bushových však rozhodni nebyla neznalá povahy svých investičních partnerů. Najali si však raději Allena Dulles, budoucího šéfa CIA, který měl zakrýt fondy, které vytvořili

| nacistických investic i prostředky, které byly zasílány do nacistického Německa, než aby se jich zbavili. Až v roce 1942, kdy vláda USA uvalila na Union Banking Company dohled kvůli Trading With The Enemy Act (akt obchodování s nepřítelem), přestali George Walker a Prescott Bush nadále finančně podporovat Hitlerův režim.

I George Bush pak jako osmnáctiletý odkládá nástup na univerzitu v Yale (což je tradiční studijní destinace celé rodiny, Prescott zde promoval v roce 1917), a vstupuje do armády, zřejmě proto, aby odčinil část špíny, která utkvěla na cti jeho rodiny. Ovšem po válce Bush vstupuje do Špiónážní komunity a využívá svých vlastních kontaktů k podpoře financování pašeráků drog od Laosu k Panamě. Nejvíce šokoval tzv. „cocaine cup“ (kokainový tah) v Bolívii v červnu 1980, vedený uprchlým nacistou Klausem Barbiem s přezdívkou „The Butcher of Lyons“ (Lyon- ský řezník). Bush jako

ředitel CIA naléval enormní částky pašerákům drog včetně Manuela Noriegi a pomáhal tak v destabilizaci Argentiny. Barbie, který byl předtím CIA ukryt v Latinské Americe, začal spolupracovat s Argentinci a využíval peněz z drog na financování neonacis- tické skupiny, což byl jeden z úspěšných předpokladů svrnutí vlády. Podle bývalého agenta DEA Mika Levina používaly jednotky i nacistické značení. Směli také nosit na rukávu nášivky znázorňující stříkačky, dolarové bankovky a nápisy „Bush For President“.

Po „kokainovém tahu“ začala notoricky známá Církev sjednocení, kult moonistů (podle jejího zakladatele „reverenda“ Sun Myunga Moo- na - reverend je pouze Moonovo zdvořilostní označení, neboť jinak nemá žádnou formální teologickou průpravu, v církvi mu zpravidla říkají Otec), pořádat spanilé jízdy napříč Latinskou Amerikou. Mezi prvními, kteří poté přistáli v La Pazu, byl Bo Hi Pak, pravá ruka reverenda Sun Myung Moona. Moon investoval do „tahu“ 4 miliony dolarů a stále mu ještě zbývalo dost peněz, aby mohl financovat prezidentskou kampaň George Bushe v roce 1988. (Někdy se také hovoří o triádě Bush-Kim- Moon).

m Nadporučík moonistů Thomas Ward také fungoval jako spojka mezi Barbiem a jeho chleboďárci ze CIA. Moonisté financovali rovněž jednotky Contras a patřili mezi velké investory v Jižní Americe vůbec. Bush staršího drží Moon stále ještě jako eso v rukávu, jako např. v roce 1996, kdy Bush letěl do Argentiny apelovat na prezidenta Carlose Menema, aby se zúčastnil galaoslavy Moonova pravicového deníku. Bush zařídil pro skupiny Moonistů od doby, kdy odešel z Oválné pracovny, již stovky tisíc dolarů. Pilně pracoval, aby se ujistil, že jeho synovi, G.W. Bushovi, budou vyplaceny drogové tantiémy od nacisty řízeného kultu na jeho prezidentskou kampaň v roce 2000.

Další informace o propojení klanu Bushů na aktivity nacistů lze najít např. na těchto stránkách:
<http://liberalslikechrist.org/about/bushfkmilvhtmi^>

Bush a jeho administrativa - vlajková loď na ropném moři

V červenci 2001 časopis Týden v článku autorů Kateřiny Zachovalové a Romana Šantúra píše:

Nový americký prezident George W. Bush ani ne týden po své inaugurační sestavil z členů vlády tým, který má prý zbavit americký lid hrozící energetické krize. Sedmáctého května je s velkou pompou zveřejněna dlouho očekávaná, modrá kniha " s názvem National Energy Policy (Národní energetická politika).

Těžít více ropy, zemního plynu a uhlí na domácím území, otevřít těžbě ropy a plynu chráněné oblasti, stavět nové jaderné a uhelné elektrárny, to hlásá Bushův „záchranný“ plán. Hledat čisté technologie spalování uhlí a povinná dávka frází o úsporných programech a ekologii (výdaje na výrobu energie z obnovitelných zdrojů byly přitom v novém rozpočtu seškrtnuty na polovinu). Zmírnit některé ekologické limity, například znečišťování ovzduší, které brání výstavbě nových elektráren. Tak to je lék, který naordinoval Bushův ropný tým. Díky němu by se měly Spojené státy vyhnout energetické katastrofě, která postihla Kalifornii, a zároveň by mělo dojít ke snížení závislosti Američanů na surovinách ze zahraničí. Bushova administrativa skloňuje hrozbu energetické krize ve všech pádech. Situaci srovnává s devastujícím nedostatkem ropy, jenž postihl Spojené státy před téměř třiceti lety. „Amerika se v roce 2001 potýká s největším nedostatkem energie od ropných embarg sedmdesátých let,“ píše se v Bushově plánu.

Podle údajů Centra pro odpovědnou politiku (The Center for Responsive Politics, www.opensecrets.org) si sedmdesát osm centů z každého dolaru putujícího za posledních deset let do stranických pokladen

1 kapes concernů, které těi a zpracovávají ropu a zemní plyn, připsala na konto Republikánská strana.

li „Oil and gas industry“, ropný a plynárenský průmysl, investoval do Republikánské strany jen za roky 1999 - 2001 25,5 milionu dolarů, což je skoro čtyřikrát více, než dostali demokraté. Prezidentský kandidát Bush, který před vstupem do politiky podnikal ve stejném oboru, šel do voleb s více než 1,8 milionu dolarů od ropných gigantů, přičemž demokratický kandidát Al Gore získal necelých 137 tisíc dolarů. Bushovi se podařil husarský kousek Překonal všechny rekordy: jednotlivci mu nakonec přispěli na kampaň 101 miliony dolarů. A právě ropa, plyn, uhlí a elektřina vydělaly řadě individuálních dárců na příspěvky pro jejich kandidáta do Bílého domu. To samé platí i pro sponzory Bushovy inaugurační. Mezi takzvanými pionýry, z nichž každý musel přispět minimálně sto tisíci dolary, je řada kapitánů ropného a energetického průmyslu z firem jako Chevron, Enron, Exxon Mobil či Reliant Energy. Nejvíce dárců sídlí pochopitelně v prezidentově rodném Texasu.

Samozřejmě, že šlo o splátku, ale to není jediný důvod,“ říká Vikky JCratzová z Centra pro odpovědnou politiku. „Ropa je jejich minulost, je to všechno, co znají. Jediné, čím se zabývali posledních třicet let. Taková je dnes kultura v Bílém domě.“ George Bush obsadil řadu míst ve své administrativě lidmi s naftařskou minulostí a ekologové tvrdí, že se s ropnými magnáty sešel už před volbami, aby si prý vyslechl jejich požadavky.

m Zatímco Bushův tým zdůrazňuje energetickou krizi, jeho protivníci mluví o střetu zájmů. GOP, „Grand Old Party“ neboli starou slavnou stranu, jak se republikánům v USA běžně říká, demokraté přejmenovali na „Grand Oil Party“.

Marci Vienaová z tiskového odboru Bílého domu se opakovaně vyhýbala přímé odpovědi na dotaz TÝDNE, zda prezident nepovažuje působení těchto lidí ve své administrativě za nepřipustný střet zájmů.

I Viceprezident Dick Cheney, mozek energetické strategie a kritik Kjótského protokolu o snižování emisí, šéfoval od roku 1995 do své kandidatury společnosti Halliburton, největšímu světovému dodavateli služeb a vybavení pro těžbu ropy a plynu. Bush si ale nemyslí, že by Cheneyho vazby mohly ovlivnit energetický plán ve prospěch ropného průmyslu. „Dick je člověk, který miluje Ameriku, a záleží mu na budoucnosti země. Stejně jako já chápe, že pokud nenajdeme více energie, spotřebitelé za to draze zaplatí,“ tvrdí prezident.

Určitě nejviditelnějším symbolem propojení současné exekutivy a ropného průmyslu byla až donedávna jmenovkyně

Condoleezza Riceová, prezidentova poradkyně pro národní bezpečnost. Ocelová kmotřenka Riceové (ropný tanker) unese 130 tisíc tun ropy, plaví se pod bahamskou vlajkou a vlastní ji společnost Chevron. Poradkyně pro národní bezpečnost byla posledních deset let členkou představenstva tohoto koncernu.

Působení Riceové se ve svých důsledcích může týkat i jejího bývalého zaměstnavatele. „Jsem velmi hrdá na svou příslušnost k Chevronu a myslím si, že bychom měli být hrdí na práci, kterou americké ropné společnosti dělají... Dávají nám jistotu, že máme bezpečný zdroj energie,“ řekla Riceová na svou obranu. Pověst Chevronu ale nahlodávají úniky ropy z tankerů do moře a obvinění z porušování lidských práv v Nigérii. Společnost se bude muset hájit před Federálním soudem Spojených států za útoky na civilní obyvatelstvo. Je totiž obviněna, že poskytovala štědrú pomoc nigerijským ozbrojeným složkám při potlačování protestů obyvatel vůči drastickému vlivu těžby ropy na životní prostředí, které se neobešlo bez ztrát na životech. Chevron nakonec pod tlakem veřejného mínění a snad i samotné Riceové přejmenoval tanker na Altair Voyager.

Vazby na soukromé firmy Bushe seniora jsou opravdu „velmi zajímavé“. Největším z Bushových finančních podniků je Carlyle Group. Jedny z prvních milionů USD do ní investovala rodina bin Ládina. Část pozadí odhaluje stoltHelps To Have Connection serveru „Eyes On America“.

Dallaský státní zástupce Robert Jordán byl na jaře 2004 jmenován velvyslancem USA v Saúdské Arábii (sídlo v Rijádu). Jordán nemá vůbec žádné diplomatické zkušenosti, zato má však zásluhy o Bushův klan. V roce 1990 hájil G. W. Bushe proti obžalobě z manipulace akciovým trhem. Bush prodal 60 % akcií své firmy Harken Energy Corp. dva měsíce před tím, než jejich cena spadla o čtvrtinu. V době vyšetřování už byl Bush prezidentem USA. Šéfem úřadu pro dohled nad akciovým trhem (SEC) byl jeden z největších Bushových fanoušků, J. Breeden. Po něm nastoupil Bushův soukromý právník J. R. Doty, který koupil část akcií Bus- hova baseballového týmu Texas Rangers (Bush ho koupil i se stadionem).

Jordán je dále také korporacním právníkem firmy Baker Botts se sídlem v Dallasu, ale má rovněž kancelář v Rijádu - a ejhle, proč se stal i velvyslancem v Saúdské Arábii. Jordán právně zastupuje polovinu ze stovky (Fortune 100) největších korporací. Mezi nimi je i Bushova Carlyle Group (G. W. Bush má křeslo v jejím vedení).

Odkud název Baker Botts? Od Jamese Bakera, ministra zahraničí Bushovy vlády. Ten je nyní konzultantem Carlyle Group. Baker byl spolužákem nynějšího ministra obrany USA, D. H. Rumsfelda a spolubydlicím F. C. Carlucciho na Yalské universitě. Carlucci byl ministrem obrany USA za Reagana a teď je předsedou Carlyle Group.

I Současný prezident Bush byl v letech 1990 - 1994 ředitelem firmy Caterair, která patří Carlyle Group. A kdo sedí ve vedení Carlyle Group? Budete překvapeni:

Někdejší premiér Británie, John Major, bývalý prezident Filipín, Fidel V. Ramos, bývalý prezident Jižní Koreje, Park Tae Joon, bývalý prezident Deutsche Bundesbank, Karl Otto Pohl, generál ve výslužbě, předseda SEC, Světové zdravotnické organizace atd. Tržní hodnota Carlyle Group se odhaduje na ca. 12 miliard USD.

The Carlyle Group: ex-government officials cash in odhaluje finanční pozadí Carlyle Group. Tato korporace patří k těm, které skupují hluboce podceněné (event. záměrně na kolena sražené) firmy za babku a pak je prodávají se ziskem. Tenhle „byznys“ mohou provozovat jen největší boháči. Zisk z tohoto přeprdeje činil za posledních 10 let 34 %. Carlyle Group se díky svému osazenstvu stala jednou z nejmocnějších korporací ve světě miliard (USD). Má otevřené dveře pro všechny bývalé i stávající vládní činovníky. Bush senior, zastupující koncem Carlyle Group, se nedávno setkal s králem Saúdské Arábie. A posléze s premiérem Jižní Koreje, který uhlazuje cestu Bushově Carlyle Group, aby mohla koupit KorAm Bank, která v regionu patří k nejsilnějším.

Za každý projev ve prospěch Carlyle Group dostává Bush až 100 000 USD. Zájmy Carlyle Group jsou úzce spjaté se zájmy Bushovy administrativy, jakož i jiných vlád a korporací po světě. Carlyle Group má většinové podíly ve 164 firmách, které loni měly 70 000 zaměstnanců s obratem 16 miliard USD. Do Carlyle Group investuje kolem 450 subjektů -> převážně velkých penzijních fondů a bank Je jedenáctým největším dodavatelem zbrani v USA (např. tanků). Hodně investuje do telekomunikací, spravovaných samozřejmě administrativou státu. Carlyle Group má několik vojenských „obraných“ projektů, o nichž rozhoduje vláda USA (čili kamarádi Carlyle Group).

O úzkém sepětí mocenských vládních špiček s korporacemi se dočtete v The Bush Cabinet: a government of the financial oligarchy, tučně dotované stovkami milionů USD ze stran zainteresovaných. Tzv. antiteroristický zákon na umlčení lidí a udržení je v permanentním strachu přesně zapadá do celého scénáře dalšího vývoje ve stylu Carlyle Group.

O Bushovi mladším vypráví i bývalá tajná agentka CIA Barbara Hartwellová, která se rozhodla již v roce 1996 promluvit. Na své webové stránce 11.12.2002 ke klanu Bushových píše:

Ve světle obrovské tíhy důkazů - sbíraných a analyzovaných po mnoho let z četných důvěryhodných zdrojů shledávám velmi alarmujícím, že se ještě někdo může Bushe zastávat. Jak je uvedeno v tomto článku, zcela souhlasím (a vím to již mnoho let), že George W. Bush je socio-pat. A v mém případě má toto tvrzení základ ve velmi širokých a blízkých vztazích se zločineckou rodinou Bushových během mnoha, mnoha let. Strávila jsem nejedno letní období v Kennbunkportu, Maine... Spolupracovala s agenty CIA přímo napojenými na Bushovu rodinu... Dostávala vzkazy (a výhrůžky smrti) od patologů Bushe seniora. Je zvláštní (vlastně ani ne tolik, když člověk pochází z rodiny se zázemím CIA jako já), že jsem se vlastně přivdala do rodiny. Můj první manžel byl Walker z matčiny strany. Je skvělá, mimochodem je to babička mého syna, a o ní mohu říci jenom to nejlepší. Bohužel, sňatek proběhl v zájmu zachování pokrevní linie. Je toho mnohem více, o čem bych mohla mluvit, vzhledem ke svým nechtěným a nešťastným spojením na zločineckou rodinu Bushových po dobu více než půl století... ale pro tuto chvíli to stačí a já doufám, že pointa je jasná.

Takže pro všechny, kteří jsou ochotni jen na moment uvěřit těm pokryteckým proklamacím o nastávajícím Novém věku

v podobě míru a lásky... a zejména řečem o tom, že Bush podporuje „mír“, prosím... neposlouchejte mě. Místo toho raději zvažte DŮKAZY a všeobecná FAKTA.

A závěrem položte na misku vah i toto: Ti, kteří se pokouší malovat tak falešný obraz George W. Bushe v masmédiích... skutečně mohou být TAKOVÍ ignoranti, TAK naivní nebo mít TAK vymyté mozky? ...nebo to snad mají za úkol? Pokud ano, pak od KOHO? Pokud jsou pouze k něčemu využíváni, tak KÝM? Je o čem přemýšlet...

Osobnostní profil amerického prezidenta G.W. Bushe

Sociopatie - megalomanie

Na přelomu listopadu a prosince 2002 napsal Bev Conover, editor a vydavatel Online Journal (<http://www.onlinejournal.com/>), v jednom ze svých článků:

„ Jestliže si mají světoví vůdci, kongresmani, korporativní média a jakkoli politicky aktivní lidé nadále uchovat před námi vážnost, měli by začít vnímat George W. Bushe takového, jaký skutečně je: tedy jako sociopata a sériového pasivního vraha.

Psychiatři říkají, že všichni sérioví zabijáci postrádají emoce, které z nás všech dělají lidi; musejí se tyto emoce naučit alespoň napodobovat, mají-li se zařadit do společnosti. Vzpomeňme na dobře známý případ šarmantního a velmi vzdělaného Teda Bundyho (masový americký zabiják z 80. let - pozn. edit.), který se dopustil dokonaných vražd 15 žen a téměř zavraždil dalších 36, než byl konečně dopaden.

Bushe nelze srovnávat s Bundyem co do vzdělání a kouzla osobnosti a není ani známo, že by Bush někoho osobně zavraždil. Co je však známo, že Georg W. postrádá cosi v oblasti soucitu a empatie. Ještě jako guvernér Texasu ustanovil rekord v počtu podepsaných rozsudků smrti — bylo jich celkem 154 během 5 let. Dokonce si dělal legraci ze způsobu, jakým odsouzená Karla Faye Tuckerová prosila o svůj holý život.

| Jestliže máme psychiatrům věřit, budoucí sériový zabiják obvykle začíná projevovat své sklony již v dětském věku, kdy mu činí potěšení týrat a zabíjet zvířata. George W. byl přesně takovým dítětem. 21. května 2000 otiskly New York Times článek o době jeho mládí v Midlandu v Texasu. Nicholas D. Kristoff citoval Bushova přítele z dětství Terryho Throck- mortona „Na zvířata jsme byli psi,“ vybavuje si Thromorton, a směje se na plnou pusu. Kousek za domem Bushových se nádržka po dešti vždy změnila v jezero a objevily se v ní tisíce žab. „Každý by přece vzal nějakou tu zbraň a střelil by je,“ říká Throckmorton. „Nebo jsme strkali po- plašňáky do žab a ony vyletěly do vzduchu.“

12. září 2000 napsala reportérka listu Baltimore Sun Miriam Mide- zian: „Takže když byl George W. dítě, vkládal poplašňáky do útroby žab a měl radost, když žába vyletěla do vzduchu. Mělo by to být varováním?

Je relevantní dětství s pozdějším dospělým konáním? A v tomto případě - i s pozdějším účinkováním v roli prezidenta Spojených států? "

Zkusme se tedy podívat, ano? Pouze ve dvou malých článcích v období před volbami v roce 2000 - bylo to 21. září a 23. října - zaznamenala média tyto Bushovy „dětské hry“. Korporativní média to naprosto smetla ze stolu, prostě neměla zájem, stejně jako neměla zájem zjistit, co se Bush pokoušel maskovat tím, že zažádal o nové řidičské oprávnění poté, co byl v roce 1976 odsouzen za řízení pod vlivem alkoholu, nebo za AWOL („Absent without leave“ - nedovolené opuštění vojenské služby kratší než 30 dní, nad 30 dní je posuzováno podle zákonů USA již jako dezerte - pozn. edit.) ze základny Texas Air National Guard. Místo toho do omrzení rozpitvávala jeho výroky o tom, že chce být „konzervativcem plným soucitu“ a „spojovatelem, nikoli rozdělovačem“, který jde „obnovit čest a důstojnost Bílého domu.“

Po celou dobu kampaně od roku 2000 až do 11. září 2001 korporativní média zobrazovala Bushe jako příjemného, málomluvného chlápka. Nikomu nevadilo, že se obklopil lidmi nejhoršího kalibru jako je: John Ashcroft, Donald Rumsfeld, Gale Norton, Paul O'Neill, Harvey Pitt, Thomas White, John Negroponte, Otto Reich a za aféru Iran-contra odsouzený Elliot Abrams, který nakonec dostal na Vánoce 1992 milost od Bushe seniora.

A poté ho - navzdory jeho zvláštnímu chování 11. září- korporativní média a vlastní poskoci posadili na piedestal neobyčejného vůdce typu Franklina D. Roosevelta, Abrahama Lincolna či Winstona Churchil- la, ovšem to nejlepší z těchto tří poskládáno do jediného člověka: George Walkera Bushe.

A stejně zaujatě si korporativní média počínala i tehdy, když Bush vybombardoval Afghánistán až na kámen, aby zbavil svět nepřítelů číslo jedna Usámy bin Ládina a al-Káidy, které později nahradil Tálibá- nem, který musel odejít; nicméně to mu později nezabránilo prohlásit, že existuje „osa zla“ a že to je zcela určitě Saddám Husajn, kdo je „původcem všeho zla“ a že válka s Irákem je nezbytná, abychom se zbavili Saddáma. Tato média mu jdou za všech okolností na ruku a do dnešního dne nepřestala bubnovat na válečné bubny. Ještě si neuvědomila, že pasivní sérioví vrazi potřebují uspokojovat svou žízeň po krvi tak, že průběžně posílají jiné pokládat životy a organizují pro ně masakry.

Ve svém článku z 12. září 2002 Mike Hersh napsal, že zasvěcení lidé i Bílého domu prohlásili, že se Bush ocitl „mimo kontrolu.“ „Někteří z Bushova personálu se obávají toho, co vidí a kam v této chvíli Bush všechny vede. Stav jeho mysli až nápadně připomíná poslední dny Richarda Nixona. Bojí se, že z Bushe se stává nixonovec... či ještě něco horšího. Ačkoli Bush postrádá Nixonovu paranoiou, může dát průchod ještě nebezpečnějším nápadům.“

Ale jejich zoufalé pozdní noční telefonáty důvěryhodným reportérům korporativních médií stejně nikdy nespátily denního světla. Přesto někteří z nás mimo Beltway (výraz pro politický washingtonský estab- lishment, zahrnující vysoké úředníky, lobbisty, konzultanty a mediální zpravodaje -pozn. edit.) máme již dlouho náznaky toho, o co zde vlastně běží.

Více důkazů leží v televizním dokumentu Alexandry Pelosiové, Jour- neys with George (Cesty s Georgem). Pelosiová,

dcera nastávajícího lídra demokratické menšiny v Kongresu Nancy Pelosiové, byla coby producentka NBC po dobu 18 měsíců členem Bushova tiskového doprovodu.

Je zdánlivě tento pořad Pelosiové — „domácí video“, jak to nazývá, vypadá jako idyla lásky, kterou Bush zahrnuje ji i celý zbytek tiskového týmu.

Ovšem k výbušnému materiálu o tomto Georgovi patří i to, že situace se mění v momentě, kdy „milující“ vyzvedává své ego, „myje někomu hlavu“ čije sarkastický a sprostý, a to navzdory působení Karen Hughesové (jedné z poradkyň prezidenta Bushe, která v současnosti již v administrativě nepracuje), jež byla často vídaná po jeho boku, aby ho brzdila.

Mark Crispin Miller, autor „The Bush Dyslexicon“ a profesor žurnalistiky na Newyorské Univerzitě, který rovněž nevidí Bushe v příliš dobrém světle, prohlásil 28. listopadu v rozhovoru pro Toronto Star: „Bush není imbecil. Není loutkou. Domnívám se, že Bush je sociopatická osobnost. Myslím s nedostatkem empatie. Má neobyčejný smysl pro Sebeprosazení, a je velmi dovedný manipulátor. Všichni se hihňají jeho hrané idiocii, bohužel pravá podstata jim zcela uniká.“

Miller původně zamýšlel napsat svou knihu jako zábavnou, ale to jen do té doby, než si přečetl všechny přepisy, kde objevil - podle reportéra Murray Whyteho „znepokojivou pravdu o tom, co se vlastně skrývá za počůchlým kukučem vůdce svobodného světa. V tomto světle vůbec

není magor, svorně souhlasí Miller s kanadským premiérem Jeanem Chretienem.“

„Absolutně nemá problém s tím, aby se upřímně rozhořčil, když hovoří o násilí a o odvetě,“ řekl Miller Whyteovi.

„Když vypne prsa a bije se v hrud, jeho syntax i gramatika jsou správné. Pouze když se ponoří do krásných klidných světů idealismu či altruismu, tak začíná dělat rozjařené chyby.“

V řeči, kterou měl pronést v září v Nashville, aby upevnil svoji pozici vůči Saddámovi, mu tvůrci projevů předepsali:

„Podvedeš mne jednou, tvoje ostuda. Podvedeš mne dvakrát, moje ostuda.“ Ale slova, která mu vyšla z úst, byla:

„Podvedeš mne jednou, vina... to je vina... tvoje,“ pak následovala dlouhá pauza, zakončená: „Podvedeš mne - a už mě nepodvedeš!“

„Z toho vyplývá,“ říká Miller, „že Bush není absolutně schopný říct ‚má vina‘. Ta myšlenka je mu naprosto cizí. Je to chlápek, který je absolutně přesvědčen o své neomylnosti a je hrdý na svou nepoddajnost.“

Miller uvádí jiný příklad duševní nedomykavosti, k níž veřejně došlo již dříve v úřadě Bílého domu, když Bush řekl:

„Vím, jak je těžké položit jídlo na tvou rodinu.“ (Doslovný překlad pro frázi „Vím, jak je těžké uživit tvou rodinu“.)

Podle Millera to není proto „že by byl tak hloupý, že by nedovedl říci ‚uživit svou rodinu‘ - je to kvůli tomu, že se ve skutečnosti vůbec nestará o lidi, kteří nedokáží uživit svou rodinu.“

Miller řekl Whyteovi: „Když se pokouší říci, o co této zemi jde, nebo když mluví o demokracii, prostě to nedokáže.“ < „Proto je potom tak bedlivě sledován svými nobsledy. Ne proto, že řekne něco hloupého, ale protože je mistr mluvy plné násilí a trestu, v tom exceluje,“ píše Whyte.

„Je to velmi zlostný, nepřátelský člověk. V tom se podobá Nixonovi. Takže oni musí dávat bedlivý, bedlivý pozor na choreografii každého jeho pohybu. Nesmí se dostat do kontaktu s protestujícími, protože by se neudržel,“ říká Miller.

„Říkám tomu role zlého prezidenta, protože se vše točí kolem potrestání a smrti,“ řekl Miller Whyteovi. „Bylo by vážnou chybou nechat ho dál hrát, jen aby byla sranda.“

Vskutku vážná chyba.

Pokud všechno to, co se stalo od doby, kdy byl Bush poprvé zmíněn jako kandidát GOP (Grand Old Party - přezdívka Republikánské strany - pozn. edit.), nezpůsobilo poplach, pak skutečnost, že jmenoval masove-

H vraha a mezinárodního uprchlíka Henryho Kissingera minulý týden Šéfem vyšetřovací komise 9/11, by rozhodně mělo! A tento týden by se měl spustit další alarm, pokud Bush podpoří Eliotta Abramse, aby vedl National Security Council's office for Near East and North African affairs, která zastřešuje arabsko-izraelské vztahy. Bush musí být zastaven nyní, ještě než zažehne světový požár. A zažehnout jej zamýšlí i v případě, že by Irák neměl žádné „zbraně hromadného ničení“, nebo pokud by Saddám dělal nahý stojky na trávníku Bílého domu.

Labilita - deprese - paranoia

K dokreslení osobnosti nynějšího prezidenta USA přinášíme další závažné skutečnosti, které přinesl server Capitol Hill Blue:

Prezident George Walker Bush bere silné antidepresivní léky, aby ovládl své nevyzpytatelné chování, deprese a paranoii. Léky předepsané lékařem Bílého domu pluk. Richardem J. Tubbem mohou snížit prezidentovy duševní schopnosti, fyzické schopnosti a schopnost čelit krizím, soukromě připouštějí vládní zaměstnanci. „Jsme ve dvojím ohni,“ říká jeden z pobočníků. „Nelze ho nechat vyvést z míry sebemenší provokací, ale z druhé strany ho potřebujeme mít mentálně ve střehu.“

Tubb předepsal prezidentovi antidepresiva poté, co 8. července Bush opustil tiskovou konferenci rozrušený dotazy novinářů o svém vztahu k obviněnému šéfovi Enronu Kennethu J. Layovi.

„Udržte ty svině (mother-fuckers) daleko ode mě,“ řval potom na pobočníka v zákulisí. „Pokud to není ve vašich silách, najdu si někoho, kdo to dokáže.“

Bushova duševní labilita se stala tématem šeptandy ve Washingtonu již během minulých měsíců. Capitol Hill Blue poprvé přinesl 4. června zprávu o rostoucích obavách mezi personálem Bílého domu v souvislosti s prezidentovými výkyvy nálad a obscénními výbuchy.

* Ačkoli loajální členové GOP původně odmítli tyto zprávy jako anti-Bushovskou propagandu, později byly potvrzeny prominentním psychiatrem Univerzity George Washingtona Dr. Justinem Frankem v knize Bush on the Couch: Inside the Mind of the President (Bush na gauči: Uvnitř myslí prezidenta). Dr. Frank diagnostikoval prezidenta jako

„paranoidního megalomana" a „neléčeného alkoholika", jehož „celoživotní sklon k sadismu v rozsahu od dětských žertů až k inzultaci novinářů, škodolibou radostí nad státními popravami a radostným zvednutím ruky před bombardováním Bagdádu vypovídá o Bushově nestabilitě.

„Byl jsem z něj opravdu velmi nervózní a začal jsem sledovat všechno co dělá, co čte, co píše a díval jsem se na něj na videu. Vnímám jsem, že byl rozrušený," řekl Dr. Frank. „Splňuje profil bývalého alkoholika, jehož alkoholismus byl zastaven, nikoli však vyléčen."

Závěry Dr. Franka byly posvěceny dalšími prominentními psychiatry, včetně Dr. Jamese Grotsteina, profesora na UCLA Medical Center a Dr. Irvina Yaloma, MD, emeritního profesora na Stanfordské lékařské fakultě.

Lékaři si také dělají starosti s tím, zdaje moudré podávat silné anti-depresivní léky někomu, kdo má historii chemické závislosti. Bush je považován za alkoholika, přestože nikdy nevyhledal terapii v některém z léčebných programů, a jsou známy příběhy o jeho užívání kokainu v době, kdy jako mladý muž absolvoval své kampaně na guvernéra Texasu a svou první kampaň na prezidenta.

„Prezident Bush je neléčený alkoholik s paranoidními a megalomanskými rysy," dodává Dr. Frank.

Bílý dům na žádost o komentář k tomuto článku nereagoval. Přestože nejsou známy přesné názvy léků, které Bush užívá, aby zvládl své deprese a chování, zdroje z Bílého domu tvrdí, že „silná medikace" by měla dostat pod kontrolu jeho nevyzpytatelné akce. I když plukovník Tubb pravidelně vydává přehled o fyzickém stavu prezidenta, podrobnosti o jeho zdraví či jakékoli léky či léčení nejsou veřejně přístupné a jsou zastřeny mlčením nejbližšího okolí prezidenta. Zkušený pozorovatelé z Bílého domu prohlašují, že snahu kontrolovat informace o Bushově fyzickém či mentálním zdraví lze přirovnat k druhému období prezidenta Ronalda Reagana, kdy se jeho pobočníkům podařilo zamaskovat zvyšující se problémy s pamětí, které signalizovaly nástup Alzheimerovy nemoci.

To také vyvolává vzpomínky na poslední dny Richarda Nixona, kdy zakrátko rezignující prezident putoval chodbami a rozmlouval s portréty bývalých prezidentů. Informace pronikly ven až poté, co Nixon opustil svůj úřad.

Jeden z dlouhodobých politických poradců GOP, který si - z P^o chopitelných důvodů - přeje zůstat v anonymitě, doporučuje, aby si republikánské kongresové kandidáty drželi od Bushe odstup.

„Musíme čelit velmi reálné možnosti, že prezidenta Spojených států postihne vážná duševní nemoc," říká smutně.

„Není to dobré pro kandidáty, není to dobré pro stranu a samozřejmě to není dobré ani pro tuto zemi."

(Zdroj: New Information Suggests Bush Indecisive, Paranoid, Delusional prostřednictvím TERESY HAMPTON, editorky Capitol Hill plue, 28. 7. 2004, <http://www.capitolhillblue.com/>)

IQ George W. Bushe

Téměř rok po inauguraci prezidenta G. W. Bushe The Lovenstein Institute of Scranton v Pensylvánii oznámil podrobnosti a závěry své 4 měsíce trvající studie inteligenčního kvocientu prezidenta. Již od roku 1973 the Lovenstein Institute takto zkoumá každého nového prezidenta a porovnává pak jeho IQ s ostatními.

Podle této zprávy je 12 prezidentů za posledních 50 let, počínaje F. D. Rooseveltem a konče G. W. Bushem, posuzováno na základě několika faktorů, mimo jiné dosaženého vzdělání, samostatně vytvořených prací bez pomoci svých týmů, schopnosti jasně mluvit a několika dalších psychologických aspektů, které jsou následně bodově vyhodnoceny a seřazeny podle Swanson/Crainových systémových kritérií.

Studie stanovila tyto výsledky s přesností plus minus 5 % (v pořadí IQ, jméno a příjmení, politická strana: D - demokraté, R - republikáni): 182 William J. Clinton (D) 175 James E. Carter (D) 174 John F. Kennedy (D) 155 Richard M. Nixon (R) 147 Franklin D. Roosevelt (D) 132 Harry Truman (D) 126 Lyndon B. Johnson (D) 122 Dwight D. Eisenhower (R) 121 Gerald Ford (R) 105 Ronald Reagan (R) 98 George HW Bush (R) 91 George W. Bush (R)

Šest republikánských prezidentů minulých 50 let mělo průměrné IQ 115,5, přičemž nejvyšší měl prezident Nixon - 155. Naopak nejnižší má pak současný prezident G.W. Bush - pouhých 91.

Šest demokratických prezidentů má průměr 156, přičemž z nich nejvyšší a nejvyšší vůbec má bývalý prezident Clinton - 182. Jako nej-níže hodnocený vyšel z demokratů Lyndon B. Johnson se 126 body. Kromě prezidenta Cartra se 176 body (D) žádný z prezidentů své aktuální IQ veřejně neprozradil.

Nízké ohodnocení IQ prezidenta Bushe je způsobeno především tím, že jen s velkými problémy vládne angličtinou při svých veřejných vystoupeních, má omezenou slovní zásobu (6 500 Bushových slov oproti průměru 11 000 slov zbývajících prezidentů), jeho nejvyšší dosažené vzdělání je pouze základní stupeň MBA a není autorem žádné práce, která by mohla být zkoumána na základě intelektu. Kompletní zpráva dokumentuje přesně použité metody a postupy, včetně např. hloubky včtné struktury či analýzy výrazu a důvěryhodnosti hlasu.

„Všichni prezidenti před Bushem měli ještě před svým nástupem do funkce vydanou nejméně jednu knihu a napsali během své předchozí kariéry již také několik přednášek. Ne tak prezident Bush," říká Dr. Lovenstein. „Zatím nepublikoval žádné práce či zápisky, což v mnoha způsobech zkomplikovalo naši práci. Museli jsme se naprosto spolehnout na přepisy jeho nepsaných veřejných projevů."

Platforma The Lovenstein Institute of Scranton Pennsylvania zahrnuje význačné historiky, sociology, odborníky na lidské chování a psychology. Mezi jinými uvedme např. Dr. Wernera R. Lovensteina, sociologa se světovým renomé, nebo profesorku Patricii F. Dilliamsou, světově uznávanou psychiatričku.

Bush u lidí vzbuzuje agresi

Jak uvedly Lidové noviny 28. 05. 2004, američtí vědci provedli studii, v rámci které byly zkoumány reakce lidí na snímky zobrazující prezidenta George W. Bushe.

Obecně je známo, že někteří lidé svým vzezřením vyvolávají u ostatních údiv nebo pobouření, pohled na jiné může člověka uklidnit. Psychology zajímalo, jak veřejnost reaguje na obličej George W. Zjistili, že prezident Spojených států patří do jiné skupiny - pohled na něj v lidech vzbuzuje agresivitu, a to nejen u politických oponentů Informoval o tom německý magazín Der Spiegel.

Autoři studie - Sara Konrathová a Norbert Schwarz z Michiganské univerzity spolu s Brianem Meierem z univerzity v Severní Dakotě se svými zjištěními seznámili účastníky konference Americké psychologické společnosti, která se konala v Chicagu. Vědci tvrdí, že plakáty i televizní vystoupení prezidenta Bushe negativně ovlivňují nejen myšlenky, ale i vnímání, a dokonce chování lidí. „Časté vystupování prezidenta Bushe v médiích může mít neblahé následky. Může totiž vyvolávat agresivní myšlení," uvádějí autoři ve své studii.

Konrathová a její kolegové se snažili tvrzení, že vyobrazení Bushe vyvolává u lidí agresivitu, potvrdit či vyvrátit několika různými pokusy.

tom prvním byly pro dobrovolníky připraveny snímky George W. Bushe a neutrální fotografie kusů nábytku. Odborníci účastníkům vždy ukázali nejprve jeden ze snímků a následně kartičky se slovy (například vražda, láska, úder, bodnutí, odpuštění, pohodlí), která měli dobrovolníci řadit do dvou kategorií - na agresivní a milá slova. Ukázalo se, že pokud lidé řadili slova po zhlédnutí Bushova portrétu, dokázali se s „agresivními slovy" vypořádat daleko rychleji.

V dalším pokusu byli dobrovolníci rozděleni na tři skupiny ■ jedné byl ukázán plakát Bushe, druhé plakát Clintona a třetí skupina byla kontrolní. Účastníci dále dostali za úkol, aby se vyjádřili k příběhu, s nímž je výzkumníci seznámili. Hlavní hrdina jménem Donald v něm vystupoval jako tvrdohlavý podnájemník, když odmítal zaplatit nájem, dokud mu jeho bytýn nedá vymalovat pokoj. Z odpovědí vyplynulo, že „Bushova skupina" Donalda hodnotila jako největšího agresora, a to ať už byli její členové jakéhokoliv politického smýšlení, i když u konzervativců byl rozdíl oproti „Clintonově" a kontrolní skupině nejmenší.

Skull & Bones - kostrounský klíč k Bílému domu

příloze deníku Právo 26. září 2002 v článku nazvaném „Bushe prý vyneslo k moci kostní bratrstvo" Rostislav Matulík píše:

Píše se rok 1966 nebo 1967. V temné gotické hale staroslavné americké univerzity stojí před obrazem polonahé ženy mladý muž a vybrané skupině studentů odříkává své nejtajnější sexuální představy, obavy i nepřehledné úspěchy. Rituálu se říká zasvěcení, obraz se jmenuje Blaženost manželství a onen mladý muž je George W. Bush, dnešní prezident

Spojených států. Zasvěcení do tajného bratrstva s názvem Lebka a hnáty během studií na prestižní univerzitě v Yale otevřelo budoucímu nejmocnějšímu muži planety cestu k předivu „zvláštních vztahů" s bohatými, privilegovanými a vlivnými osobnostmi - alespoň tak to tvrdí americká autorka literatury faktu Alexandra Robbinsová v knize „Tajemství Hrobky: skryté cesty mocných ", která vyšla na začátku léta 2004 v USA. Kost- 1 ní bratrstvo, které působí v rámci tzv. Ivy League, tj. svazku osmi nejstarších a nejvlivnějších univerzit na východním pobřeží USA (Harvard, I Princeton, Yale, Columbia, Cornell, Dartmouth, Brown a Pennsylvania), I se Bushovi za podstoupení bizarních rituálů štědrě odměnilo. A také prezident to zasvěcencům v dobrém nezapomněl - krátce po svém zvolení pozval na první večírek v Bílém domě nepočtenou skupinku bývalých kolegů, s nimiž v roce 1968 promoval. „Prezident sice univerzitu v Yale pomlouvá, kudy chodí, je však klasickým příkladem toho, jak moc funguje. 1 Veřejnosti se prezentuje jako zemitý farmář z Texasu, ale ve skutečnost je loajálním členem elitního a tajného společenství," tvrdí autorka.

Bratrstvo Lebka a hnáty vzniklo ve 30. letech 19. století a brzy uvítalo ve svých řadách synky z nejvlivnějších amerických rodin - Rockefellerů, Taftů a Harrimánů. Na dlouhém seznamu členů má dnes tři prezidenta, desítky soudců a činitelů CIA a stovky finančních magnátů. Mezí rodinnými klany však zaujímá výjimečné postavení právě rodina Bushova - v bratrstvu bylo Bushů celkem devět, včetně prezidentova otce, 41. hlavy USA, a také dědečka. Na členství se prý nyní připravuje Bushova dcera Barbara, která na Yale studuje. Chybělo málo, aby se právě ona stala zdrojem rodinného konfliktu - její strýc Jonathan Bush v roce 1992\ rozpoutal uvnitř řádu kampaň proti členství žen, avšak v tajném hlasování prohrál a cesta do Hrobky, tedy kostnice, v níž zasvěcení probíhají, zůstala ženám otevřená. Na obzoru je však další nečekaný střet zájmů. Pokud v roce 2004 hodí prezidentovi rukavici demokratický kandidát a senátor John Kerry, stanou proti sobě dva členové Kostního bratrstva, což dějiny řádu dosud nezaznamenaly.

Vybírám dále z článku Skeleton Key to White House, který vyšel, 24.2.2004 v britském deníku The Guardian:

Členy tohoto společenství byl John Kerry, Georg Bush junior a dokonce i Georg Bush senior. Podle novináře New York Observer Rona Rosenbauma, který tajně nahrával ceremoniál, se závěrečná slova iniciačního ceremoniálu koncentrují v příkazu: „Běž, novici!"

V dalším životě pak oba muži skutečně vyrazili. Bylo by naivní si myslet, že jim ostatní členové exkluzivního společenství nepomáhali dosáhnout pozic, které nyní mají. Místo prezidenta Spojených států a senátora kandidujícího na prezidenta.

„Asi mnoho lidí by chtělo být členy, avšak nemyslím si, že by nyní získali takovou podporu, jakou měli ve své době Kerry a Bush. Taky by do těchto společenství neměly mít přístup ženy, myslím...," vyslechl jsem při rozhovoru s partou devatenáctiletých mladíků z druhého ročníku, kteří právě pořádali hory jídla v jídelně prestižní Yale College. Mluvili s ironií o tom, že další „kostroun " skončí v Bílém domě. Nebyli si jisti, zda jde o dobrou myšlenku, nebo je to Špatný plán.

"Kdyby mi nabídli práci a zjistil jsem, že je zde další, kostlivec', určitě bych se s ním chtěl setkat," řekl jeden z mladíků.

Další z nich vzápětí upozornil, že jedním z nich bude kapitán fotbalového týmu. „Skutečná sketa. Znam ho. Asi bych se přidal, kdybych mohl.“

-1 Provázen svou odpolední průvodkyní, sekretářkou demokratů na Yale College Alissou Stollwerk, šel jsem přímo do „hrobky“ - lůna bizarních iniciačních obřadů. Je to mimořádně nepřijemná na tři zámky zamčená budova bez dveřního zvonku. Jedinou známkou lidské přítomnosti zde byly dva velké pytle opřené o dveře v přízemí. Allisa mě požádala o opatrnost při dalším průzkumu a raději odešla, aby ji se mnou neviděli. Považovala toto místo za poněkud odstrašující. Ročně sem přijmou pouze 15 nových členů z 1300 studentů. Je to privilegovaná nabídka jen pro studenty posledního ročníku. Studuje zde i dcera Howarda Deana a jedna z Bushových dvojčat. Nikdo si netroufá říci, zda je podporována stejným kultem jako její otec, či zda dokonce taky nemává kostí.

Bushův klan si zakládá na výjimečnosti a i John Kerry odmítl odpovědná otázky související s touto záležitostí. Je ale známo, že další letošní kandidáti —Howard Dean a Joe Lieberman, nebyli členy společenství. Ale při odhadovaných deseti tajných společenstvech na institutu Ivy League si nikdo nemůže být ničím jistý.

I když odhlédneme od světa plášťů a dýk, byl G. W. Bush za svou účast v lóži bratrstvem postrčen do své funkce, zatímco J. F. Kerry se stal prezidentem politické strany, která jako by byla odrazem britské Dolní sněmovny.

Žádná část této kuriózní historie jednoznačně podtrhující yaleskou výjimečnost v získávání prezidentských adeptů, nebyla zdůrazněna na setkání demokratů, které se na Yale uskutečnilo na konci února.

Zhruba 50 mladých lidí v místnosti překvapí svou profesionalitou a tím, jak vážně berou zde přítomné politiky. Dva adepti z vládnoucí Národně demokratické strany nabízejí práci, při níž slibují dvanáctihodinový den. „Chceme vítězit a chceme pracovat pro lidi, kteří jsou vítězi, řekl jeden z nich.

Alissa si nevzala plakát Howarda Deana jako mnozí jiní. Místo toho strávila týdny dobrovolnou prací na kampani v New Hampshiru. 1 „Každý má jejich možnosti. Mnoho z nás vidí v politice cestu. Budu také 1 dělat v politice, ale ještě nevím co. Určitě nechci zprávy zapisovat, ale I být jejich tvůrce a podporovat je.“

Prezident univerzity, demokrat Nirupam Sinha a koordinátorka kampaně Amia Srinivasanová se starají o to, aby demokraté neztratili náskok. „Washington DC je velmi vzrušující a velice aktivní. Je tu tolik politických aktivit. Yale přitahuje studenty dnešním životem, ne starou Ivy League,“ řekla Amia.

Samozřejmě, že studenti nelpějí na přípravě své politické kariéry Škole v Newhavenu, založené v roce 1701, dominují demokraté. Benu Healeymu je teprve 22, ale je v místní radě jako starší zástupce studentů. Alissiny dvě spolubydlící, Karen a Esther vyprávějí, jaké to bylo žít s politickým feťákem. „Stále se cítím být pod tlakem, aby získávala politické zkušenosti, ačkoli jsem noviny a podobnou veteš dříve nepoužívala,“ říká Eshter. „Někteří lidé neustále spřádají sítě a hledí na svéplány pro budoucnost, ale tohle je Yale a lidé zde říkají, co si myslí a předtř dějí se jako mimořádní vůdci. Vidím to jako výhodu.

Cestou zpět přes Oxbridgeské nádvoří do reality newhavenských well popsatečných ulic jsem byl zvědavý, odkud se vzali dřívější vůdčí studenti. Nenabízí se snadné řešení. Na úpatí lidské pyramidy musí existovat i bary přetékající pitomci... Je teprve pondělní noc a tady se volí vítěz. I

Dalším zvláštním a poněkud rušivým momentem je skutečnost, že Skuli & Bones má germánský původ. Říká se dokonce, že Bones je moj mentálně americkou kapitolou („Kapitola 322“) německé tajné společnosti, snad neslavně známých bavorských luminátů.

Samotné uspořádám prostor Skuli and Bones podporuje tuto teorii Komory přetékají germánskými artefakty či výroky vyrytými do zdi. A to není všechno, členové řádu potvrdili (Alexandře Robbinsově)* že jeden z tradičních chorálů se skutečně zpívá na nápěv německé národy hymny „Deutschland uber Alles“.

v Zatímco stále není jasné, zda Skuli & Bones byla či je organizací tvořenou profesionálními nacisty, víme však jistě, že dědeček G. W. Bushe, člen tohoto řádu, byl právě v podpoře Hitlera velmi aktivním (viz předešlé kapitoly, ale ještě více v pozdější kapitole). Je také zvláštní, že první prezident Bush sloužil jako ředitel CIA, která má až nezvykle vysoký počet absolventů řádu a univerzity v Yale. Z toho vyplývá, že zpravodajská agentura (dříve OSS) byla původně více či méně vytvořena „nacisty pro nacisty“.

Zde je ukázka velmi zajímavého rozhovoru s E. Mullinsem, autorem knihy Secrets of the Federal Reserve (Tajemství federální rezervy - tato kniha byla v poválečném Německu jako jediná zakázána a spálena v nákladu 10 000 kusů), tak, jak ho přinesl nezávislý izraelský server fcflp-V/jgnisalem.indvmedia.org/ v červenci 2003:

„Jaký je váš názor na Dubyu (přezdívká G. W. Bushe - pozn. edit.)?“ — „Psal jsem o nich v knize The World Order, která vyšla v roce 1985. Byli oblíbenci Harrimanových u Union Pacific, aHarrimanovi byli zase oblíbenci Rothschildů, kteří sehnali peníze pro Union Pacific. George Herbert Walker, dědeček prvního prezidenta, byl jmenován šéfem společnosti Brown Brothers Harriman, která obstarávala všechny Harri-manovy investice. Udělal moc dobrou práci a od té doby pro ně Bushovi již pracovali pořád. Všichni byli členy Skuli & Bones v Yale.

Všichni jsme si byli vědomi, jak tupý byl George Bush senior. Reagan byl známý herec s charizmatem a výtečný řečník... v jeho stínu přišel Bush, který nebyl schopen udržet linii a byl hodně tupý, byl to takový nejapný všivák, který byl každému nepřijemný. Těžili jsme však ještě stále z Reaganových let, takže proplul prezidentským úřadem bez nějakých zvláštních potíží.

Zato nyní tam máme George W. Bushe, jeho syna, který je ještě problémovější než jeho otec. Ale zkrátka všichni byli v Skuli & Bones, takže všechno, co dělají, jim projde. “

1 „Kdybyste měl představit aktuálního prezidenta jednou větou...“ - „Lehká váha. To je vše, co lze říci. Vtom už je všechno.“

„Coses ním stane?“- „Neníto žádnýFDR (Franklin Derano Roos-welt — pozn. edit), nemohou ho zvolit Čtyřikrát. Rychle se na něj zapomene. Na jeho otce by se také zapomnělo, kdyby nebyljeho syn prezidentem.“

„Když už jsme u Skuli & Bones, znal jste vůbec Antonyho Suttona (mj. autor proslulé knihy America 's secret Establishment -Americký tajný establishment, který je monografií řádu Skuli & Bones - pozn. edit.)? " - „ Toho jsem znal dobře. Celé roky jsem s ním jezdil. Měl velmi dobré stipendium. Byl u Hoover Institution, kterou založili Rothschildové. Institut byl založen po první světové válce, aby přepsal historii. Po válce rozeslali Rothchildové po Evropě stovky lidí, do všech těch válek zničených zemí, aby sbírali veškeré možné záznamy tak, aby byli schopni kontrolovat svoji verzi historie."

„Sbíral také Sutton? " - „No, já Tonyho vždy považoval za britského špióna. Minulý rok zemřel, ale několik let jsem ho neviděl, protože byl osm let zavřenej. Zpronevěřil peníze několika lidí. Slíbil napsat nějaké knihy a nenapsal. Vzal si mladou Japonku, která měla velmi drahý vkus, takže nasekal spoustu dluhů."

„Jak hluboce je v americké společnosti zakořeněná izraelská výzvědná služba?" - „ Všude. Všechny noviny. Většina Mossadu jsou dobrovolníci. Nemusejí nic vyzvídat, všechny důvěrné a tajné informace jim přicházejí v hlášeních z vládních úřadů každý den. Mají lepší zpravodajství (angl. intelligence, tzn. též inteligence), než má Bush."

„V obou smyslech toho slova ..."- „Všechno, co dostává Bush, je filtrováno, Mossad to má přímo."

„Jak to podle vás půjde dál? Stejně? " - „Až do určitého bodu stejně. Začíná se to lámat."

„ Takže už to začalo? " - „Ano, je to v běhu. Během deseti let zažijeme naprostý převrat ve světovém myšlení."

Blíží se 11. září...

Zkusme se podívat na některé zajímavé aspekty teroristického útoku právě v souvislosti s prezidentskými volbami v USA, protože září mělo zřejmě vypadat úplně jinak co do událostí, týkajících se prvního muže Spojených států:

10. září 2001 časopis Newsweek publikoval ve svém 17. čísle vy*ňatky z knihy Davida A. Kaplana „The Accidental President" (Náhodný prezident). Na 11. září plánovala Demokratická strana do Washingtonu tiskovou konferenci, kde chtěla spustit svůj plán nazvaný „Útok na sesazení" u příležitosti 1. výročí „ukradených prezidentských voleb 2000".

Bob Fertik a David Lytel plánovali obeznámit novináře se „šokujícími důkazy, že AI Gore zvítězil, důkazy o téměř 60 trestných činech spáchaných republikány, které musejí být neprodleně prošetřeny, jejich jednoznačnou snahu uzákonit volební reformu, uzákonit volební právo ústavního doplňku, vyvolat trestní stíhání pětiky Nejvyššího soudu a v nadcházejících volbách vymést všechny republikány z úřadu".

12. září se měl sejít Výkonný výbor Demokratické strany státu Kalifornie, aby posoudil podporu rezoluce, přijaté dne 27. srpna jednou z krajských poboček Demokratické strany a schválené 5. září Výkonným výborem Demokratické strany v San Diegu. Tato rezoluce požaduje „okamžité zahájení vyšetřování Kongresu, dotýkající se soudců Nejvyššího ústavního soudu Anthonyho Kennedyho, Sandry Day O'Connorové, Williama Rehnquista, Antonína Scalia a Clarence Thomasové za jejich rozhodnutí z prosince 2000, kdy odepřeli některým americkým občanům jedno ze základních práv - právo volit prezidenta USA".

Ve stejný den, tedy 12. září, měl vítěz Nobelovy ceny míru „International Campaign to Ban Landmines" (ICBL - Mezinárodní kampaň za odstranění náslapných min, ve které se angažovala např. princezna Diana, která zahynula za nevyjasněných okolností) představit na několika místech světa svůj třetí annual report (výroční zprávu) ohledně celkové situace na poli náslapných min, zejména pak dodržování dohody z roku 1997. Tuto dohodu, zakazující používání, výrobu, skladování a převozy náslapných min ratifikovalo 120 zemí světa a podepsalo 141 států. Spojené státy tuto dohodu nepodepsaly.

Na 29. září plánoval „International Action Center" protestní bloká- du Bílého domu ve Washingtonu, aby tak vyjádřil svůj nesouhlas s „Bus- hovou domácí i zahraniční politikou a politikou Mezinárodního měnového fondu a Světové banky". Zároveň pro-demokratické skupiny plánovaly menší konfrontační demonstrace u Nejvyššího ústavního soudu.

Hlavní americké deníky prostřednictvím konsorcia NORC rovněž několik týdnů před osudným zářím zadaly rozsáhlou srovnávací studii ohledně skutečného stavu hlasů během prezidentských voleb na Floridě. Podle některých informací mělo ústředí výsledky k dispozici již 10. září a měly být oficiálně oznámeny v pondělí, 17. září. V současné době ústředí oznámení výsledků „odložilo na neurčito" vzhledem k teroristickému útoku z 11. září. Podle některých komentátorů však může být příčinou i to, že hlavní deníky, které celou studii sponzorovaly, se obávají

BKB

oznámit výsledky. Důvodem jejich obav nemůže být nic jiného než to že Floridané hlasovali ne pro Bushe - jak praví oficiální závěr voleb - nýbrž pro AI Gora.

Velmi dobrým zdrojem informací ohledně spekulací kolem zvolení Bushe jsou stránky American Prospect (www.prospect.org) a konkrétně zprávy Paula Lukasiaka, který osobně investigoval volební souboj od samého počátku. Několik týdnů před 11. zářím byli viceprezident Dick i ministr Don na dovolené. Vlastně všichni byli na dovolené.

Prezident vyhlásil prázdniny a Cheney i Rumsfeld a desítky dalších se ukryli ve svých soukromých rezidencích. Rummy (ministr Rumsfeld) potřeboval pauzu nejvíc. Tlak ve Was- hintonu celé léto stoupal. Kongres překazil jeho rozpočtové plány a velká část zbrojního establishmentu s hlubokou nedůvěrou sledovala jeho plán na transformaci armády. V politických kruzích se začalo spekulovat o jeho odvolání, a to s takovou intenzitou, že Washington Post dokonce otiskl seznam potenciálních náhradníků.

Později již ale Rummy spěchá chodbami Pentagonu s lehkým úsměvem na rtech. Vejde do tiskového střediska, postaví se k mikrofonu. Je tváří americké války. Všichni ho sledují a on to ví. Celá země, celý svět, prezident...

11. září 2001 - datum známo předem

Podívejme se, co dělá před útoky 11. září bývalá „druhá strana světa - ruské impérium. 24. září 2001 píše novinář Jeffrey R. Nyquist

1) „Chceme-li porozumět ruské strategii v souvislosti s útokem na Ameriku 11. září, musíme si uvědomit, že ruští experti nejenom předpověděli tento útok, ale že Kreml také předem podnikl kroky k ochraně ruského hospodářství před finančními následky kolapsu WTC (Světového obchodního centra).

V červnu se pod záštitou ruského parlamentu konala konference „O opatřeních pro ochranu ruského hospodářství v případě destabilizace celosvětového finančního systému“. Prezentaci zorganizoval gej Glazyjev, předseda Parlamentní komise pro hospodářskou pouti

Ke konci konference vystoupila Dr. Taťjana Korjaginová, expertka z Institutu makroekonomického výzkumu, spadajícího pod ruské Ministerstvo hospodářství, která prohlásila, že americký dolar bude zanedlouho znehodnocen. Odhadovala, že se tak stane kolem 19. srpna.

V následujícím rozhovoru pro deník Pravda byla Korjaginová tázána, jak je možné, že se americké hospodářství zhroutí „v době míru, bez raketového útoku“. Korjaginová krypticky odpověděla: „Existují jiné druhy zbraní..“

Pravda se dále tázala na datum 19. srpna. Korjaginová opět odpověděla krypticky: „Co je veřejně známo o historii civilizace, je pouze Špička ledovce. Existuje stínové hospodářství, stínová politika a stínová historie, které jsou známé pouze konspirátorům.“

Specificky ke stínovým silám, které srazí americké hospodářství na kolena, poznamenala: „Musíme vzít v úvahu... náboženskou složku, když chceme předpovědět vývoj současné finanční situace.“

Reportér Pravdy byl stále na pochybách: „Nechápu, co by se mohlo stát této obrovské zemi [Americe], jejíž rozpočet dosahuje mnoha trilionů dolarů.“ Odpověď Korjaginové byla mrazivá a přímá:

„Americe se může stát cokoliv... její státní dluh převyšuje 26 trilionů dolarů.“ O několik vět dále řekla: „Amerika byla vybrána jako cíl útoku, protože je finančním centrem celé planety. Následky budou fatální. Vlny ekonomické krize se okamžitě přeženou po celé planetě a budou podobné výbuchu obrovské atomové bomby.“

Když byla opětovně dotazována na datum 19. srpna, odpověděla: „Určitá odchylka od tohoto data je možná. Proti těm, kteří právě připravují útok na Ameriku, stojí silný protivník“

Jako reakci na přednášku Korjaginové na parlamentní konferenci 10. července Rusko provedlo ražbu ve zlatě za legální měnu a vyzvalo státní podniky a občany, aby se zbavili amerických dolarů, jelikož dolar bude v brzkou dobu bezcenný. Dle Korjaginové a dalších expertů se ruský rubl brzy stane rezervní měnou pro Euroasii. Jakkoliv toto může znít neuvěřitelné a plně zbožných přání, v současnosti jsme svědky kolapsu amerického trhu. Korjaginová i ruské Ministerstvo hospodářství velmi dobře odhadly další vývoj.

Svědectví Korjaginové nás nutí snažit se porozumět něčemu, co jsme doposud odmítali přijmout. Organizovaný zločin v Rusku (společně s terorismem) má své kořeny v totalitárním policejním státě. Tato země vyvinula stínové globální hospodářství a stínové politické síly - mezi nimi bin Ládina. Konec konců, kdo propustil tyto zločince z vězeňských táborů Sovětského svazu? Kdo otevřel Čečensko bin Ladinově gangu? Kdo dodal zdroje bin Ladinově síti?

V zemi, kde se tajná policie stane hlavní složkou kriminálního systému, organizovaný zločin se neodvratně stane jednou ze státem podporovaných aktivit. Tuto skutečnost více než dostatečně zdokumentovávají Joseph D. Douglass ve své knize „Red Cocain: the Drugging of America“.

Odsud pocházejí kořeny stínového hospodářství. Američané potřebují porozumět propojení mezi ruským organizovaným zločinem a islámským terorismem. Praní špinavých peněz, obchodování s drogami, korupce úředních činitelů a pašování zbraní jsou doménou jak kriminálků, tak i teroristů. Vtom tkví základ moskevské strategie sabotáže globální ekonomiky.

Podívejme se na novou knihu „The FSB Blows Up Russia“ Autoři nejenže obviňují ruské bezpečnostní složky z využívání organizovaného zločinu k provádění atentátů a dalších tajných operací, ale přímo FSB unásledník KGB) z přípravy teroristických pumových útoků v 1999, ve kterých zahynulo několik set Rusů. Ohromující fakta v této knize, napsané bývalým poáplukovníkem FSB Alexandrem Litviněnkovem a historikem Jurijem Felštinkijem, jsou potvrzena mnoha vyšetřovateli a lidmi zkoumajícími tyto události. Zde se rýsuje překvapující protějšek útoku na Ameriku z 11. září.

Ruské bezpečnostní složky jsou mistry v oblasti špionáže a organizovaného zločinu. Tato skutečnost byla dramaticky demonstrována ruskou penetrací FBI a CIA, zejména v případě A. Idriche Jamese a zatčení Roberta Hansena.

Používající důmyslné zástírací metody - kontrolovaná opoziční hnutí spolu s významnou penetrací zahraničních tajných služeb - ruští strategové mohou iniciovat války a revoluční hnutí po celém světě. K tomu, využívající stínové síly (teroristy a organizovaný zločin), mohou efektivně sabotovat finanční instituce.“

Je zde tedy snaha „hodit“ 11. září na Rusko. Ale tak jednoduché - byť ani ruská zástěra není příliš čistá - to zase není. Ani zdaleka! Pojdme dál..

Měl Tálibán zajistit cestu k ropě?

Velmi zajímavý text, který blíže rozkrývá, co se na poli ekonomicko-politickém v souvislosti se základní surovinou naší doby dělo v období před 11. zářím, můžeme najít v 5. čísle časopisu Redhot ročníku 2002.

Zatímco se kdysi v Afghánistánu odehrávala válka carů a komisařů o přístup k důležitým přístavům v Perském zálivu, ta dnešní se vede o položení ropovodů a plynovodů napříč nedotčenými ropnými poli Střední Asie, kterou donedávna ovládal Sovětský svaz, ale kam zasahoval i vliv Íránu a Pákistánu. Provedené studie odhadují celkovou hodnotu ropných a plynových rezerv v těchto republikách na tři až šest miliard dolarů.

Kdo má přístup k tomuto nesmírnému moři černého zlata? V současné době vedou jediné exportní trasy od Kaspického moře přes Rusko a americké ropné společnosti už dlouho sní o vlastních ropovodech, které by jim k těmto ropným polím umožnily přístup. Podobně chce ropným nalezištím v oblasti dominovat i americká vláda, která se chce zbavit závislosti na ropě z Perského a Arabského zálivu. Američané se tedy připravují vyzvat ruskou hegemonii v nové formě „vysoké hry“. Stavba ropovodu a plynovodu napříč Afghánistánem byla vážně zvažována již během vlády prezidenta Clintona. V roce 1996 společnost Unocal - jedna z největších energetických firem světa — vyhrála soutěž na výstavbu plynovodu o délce několika tisíc kilometrů, který měl umožnit využití obrovských zásob plynu v turkmenském Duletabadu. Plynovod měl vést přes Afghánistán a Pákistán a končit v Mul tanu poblíž indických hranic. Unocal však nebyl jedinou energetickou společností pokládající potrubí. V roce 1997 oznámil Enron, že hodlá investovat více než miliardu dolarů do stavby a rekonstrukce potrubí mezi elektrárnou Dabhol a indickou sítí plynovodů. Stačí se podívat na mapu: Jakmile by bylo postaveno šest set kilometrů potrubí z pákistánského Multanu do indického Dillí, plyn z Kaspického moře by proudil přes indickou síť do Dillí a... světe div se! - Enron by získal zdroj levného plynu pro svou elektrárnu na dalších třicet let nebo ještě déle. Byl v tom však jeden háček: Vypadá to, že trans- afghánská část plynovodu nebude možná nikdy postavena. Afghánistán byl v té době ovládán náboženskými extremisty, kteří odmítali spolupracovat. Co s nimi?

Od roku 1997 až do konce srpna 2001 americká vláda vyjednávala s Tálibánem a snažila se najít stabilizující faktor, který by umožnil ame-

rickým ropným firmám nerušeně zahájit projekt. V prosinci 1997 pozval Unocal delegaci představitelů Tálibánu do Texasu, aby projednali možnosti ochrany při výstavbě plynovodu. Na konci svého pobytu byli Táli- bánci pozváni i do Washingtonu, aby se setkali se zástupci Clintonovy vlády. V srpnu 1998 však teroristé napojení na Usámu bin Ládina spáchali bombové atentáty na dvě americké ambasády ve východní Africe. Na Afghánistán bylo vypáleno několik raket a Pentagon se hlasitě chvástal úspěšným zničením bin Ládinovy „ teroristické sítě“. Unocal odvolal plány na výstavbu plynovodu přes afghánské území. Byl ale tento potenciálně tak lukrativní projekt skutečně mrtev?

Zdáleka ne! Spojené státy hledaly jiné možnosti a Obchodní a rozvojová agentura zadala studii rentability nepravděpodobné trasy z východu na západ, která by vedla napříč afghánskými horami a končila v tureckém přístavu.

Společností najatou na realizaci této studie byl Enron. Bez ohledu na to, kterým směrem by plyn ze Střední Asie nakonec teld, Enron by z toho profitoval. Jedinou praktickou trasou pro kaspický plyn však zůstávala trasa přes Afghánistán a Pákistán až k indické hranici. Jediné, co této variantě chybělo, byla politická vůle k realizaci.

Režisérem se stává Bush jr. Bushovy dlouhodobé a osobní vztahy s bývalým výkonným ředitelem Enronu Kennethem Layem dnes již nejsou tajemstvím stejně jako Layův štedrý příspěvek šest set tisíc dolarů na rozvoj politické kariéry muže, který dnes řídí Bílý dům. V době, kdy se George W. Bush stal prezidentem, potýkal se indický projekt s vážnými problémy. Enron se v Indii stal pověstný díky své šikaně. Organizace Human Rights Watch upozornila na porušování lidských práv odpůrců projektu Dabhol Power. Již v roce 1997 se spojili indiští ekologičtí aktivisté s odbory a společně proti tomuto projektu protestovali. Příмым důsledkem jejich odporu bylo nevyplácení mezd a časté případy krátkodobého věznění. Skutečná krize však přišla několik měsíců po Bushově inaugu- raci. Dodavatelé opouštěli rozdělanou práci s odůvodněním, že nedostali několik měsíců zaplaceného. Energetická komise indického státu Moha- ráštra v květnu 2001 zastavila platby za energii z elektrárny Dabhol s vysvětlením, že je příliš drahá. Enron vyrazil do protiútoků s tvrzením, že komise mu dluží čtyřiašedesát milionů dolarů. Elektrárna byla uzavřena, přestože byla údajně z 97 % dokončena. Jediné, co chybělo, byl zdroj opravdu levného zemního plynu.

Necelý měsíc poté, kdy se Bush přestěhoval do Bílého domu, přesněji 22. února 2001, se odehrála první tajná schůzka viceprezidenta Cheneyho s Kenem Layem a dalšími představiteli Enronu. Další schůzky se pak konaly 7. března a 17. dubna. A jsou to právě podrobnosti z těchto schůzek, které se Bushova vláda snaží udržet v tajnosti. Je jasné, že pro Cheneyho byl Enron střetem zájmů. Největší prospěch z transkaspic- kého plynovodu by bývala měla společnost Halliburton, obrovská stavební firma specializující se na produktovody, jejímž byl Cheney dříve šéfem. Poté, co si Bush vybral Cheneyho za viceprezidenta, do Bushovy volební pokladny Štědře přispěl i Halliburton.

Nabízí se jasná otázka: Loboval Enron u Cheneyho za pomoc v Indii? Bylo již prokázáno, že viceprezidentovi poradci pro oblast energetik změnili v únoru loňského roku návrh energetického zákona tak, aby obsahoval klauzuli o zvýšení produkce ropy a plynu v Indii. Tato změna byla natolik úzce zaměřená, že nemohla pomoci nikomu jinému než Enronu s elektrárnou Dabhol. Cheney se později pokusil pomoci Enronu při vymáhání zmíněných 64 milionů dolarů během své schůzky se Šéfkou indické opozice Soniou Gdnhdíovou. Zdá se, že kromě lobbování v Indii Bushova administrativa rovněž začala tlačit na Tálibán, aby umožnil stavbu plynovodu. V knize bin Ládin: Zakázaná pravda autorů Jeana- Charlese Brisarda a Guillaumea Dasiquea se tvrdí, že se USA ještě na konci srpna 2001 pokusily s Tálibánem jednat. Podle autorů knihy se Bushova vláda pokoušela Tálibán do projektu zainteresovat a věřila, že dokáže v zemi nastolit stabilitu, zatímco se bude plynovod stavět. Bush již předtím nepřímo poskytl Tálibánu 43 milionů dolarů na jeho údajnou snahu o potření pěstování máku na opium. Byla to finanční pomoc - nebo úplatek? Za daných okolností je tato otázka namístě.

Enron se již rozpadal, ale přesto ještě na počátku srpna Kenneth Lay hýřil optimismem. Byl to jen neopodstatněný optimismus, nebo měl Lay své tajné informace? Poslední schůzka mezi zástupci USA a Tálibánu se odehrála pět týdnů před útoky na New York a Washington; Chris- tina Roccová, vedoucí Oddělení pro záležitosti Střední Asie americké

vlády, se tehdy v Islámábádu setkala s velvyslancem Tálíbánu v Pákistánu. Roccová prohlásila, že zástupce Tálíbánu Saif si je vědom silného zájmu Američanů poskytnout pomoc afghánskému lidu a rovněž faktu, že mu Spojené státy v daném roce poskytly pomoc ve výši 132 milionů dolarů.

Poslední zdokumentovaný Layův e-mail byl odeslán 27. srpna a je plný optimismu nad silou a stabilitou firmy. Lay v něm vyrývá zaměstnance, aby nakupovali další akcie firmy. Očekával Lay uzavření dohody o stavbě plynovodu a kontrakt pro Enron? Pokud byl obchod na spadnutí, měl Lay všechny důvody k dobré náladě. / když projekt transkaspické- ropovodu a jeho prodloužení do Indie by nebyl dokončen ještě celá léta, možnost Enronu pohybovat se nad zákonem by se nakonec bývala stala hlavním rysem všech operací společnosti. Enron byl již v té době natolik zkušeným mistrem lstí a vytáček, že dokázal zahladit jakékoli stopy čehokoli. I kdyby Lay býval věděl, že bankrot je nevyhnutelný, věděl také, že Enron již v minulosti vybředl z jiných hlubokých krizí. Celkové zhroutení si nikdo ani v nejmenším nepřipouštěl, a i kdyby, federální vláda by za pět minut dvanáct přispěchala s injekcí. Vztahy se však začaly pňošťovat. Tálíbán požadoval, aby Spojené státy provedly rekonstrukci afghánské infrastruktury a aby mohl plyn využívat i Afghánistán pro svou potřebu. Spojené státy naopak trvaly na uzavřeném potrubí, které by přepravovalo plyn pouze na export, a neměly ani zájem o obnovu země. Začaly proto Tálíbánu při jednání vyhrožovat. Tisk žertoval o americké nabídce „zahrneme vás zlatem, nebo bombami“. Jedenácté září pak učinilo definitivní přítrž všem podobným jednáním.

Enron měl v rukávu poslední eso - chtěl hotově prodat elektrárnu v Dabholu. Kdyby společnost dostala požadovanou cenu 2,3 miliardy dolarů, byla by bankrotu unikla. Na konci srpna Lay pohrozil Indii ve svém článku v londýnských Financial Times. Za elektrárnu očekáváme plnou cenu, napsal, nic jiného pro nás nepřipadá v úvahu. Lay opět pohrozil Indii 14. září ve svém dopise premiérovi, v němž trval na tom, že požadovaná suma je rozumná, protože firma má v zemi „legální pohledávky“ až za pět miliard dolarů. Domeček z karet se však dramaticky zhroutil 8. listopadu, kdy Enron přiznal, že nadhodnotil zisky od roku 1997 o téměř šest set milionů dolarů. Definitivní konec přišel v prosinci 2001, kdy Enron propustil tři sta zbývajících zaměstnanců elektrárny.

Koncem loňského roku jmenoval prezident Bush zvláštním vyslancem v Afghánistánu Zalmaye Khalilzada. Ten je bývalým konzultantem Unocalu a jeho postoj k Afghánistánu se zásadně změnil v poměru k postoji společnosti. Když to v roce 1996 vypadalo se stavbou plynovodu nadějně, Khalilzad tvrdil, že americká vláda by měla spolupracovat s umír-

44
nými frakcemi Tálíbánu. Když v roce 2000 Unocal z projektu vystoupil, Khalilzad psal o tom, že USA musí moc Tálíbánu podkopat. Je jasné, ie dnes, když je Tálíbán pryč, velká hra opět začíná. Khalilzad je nyní zvláštním poradcem prezidenta a členem Národní bezpečnostní komise odpovědným za vznik post-tálíbánského režimu v Afghánistánu, který je vůči Unocalu vstřícný. Nadšení naftaři o projektu mluví jako o nové „hedvábné cestě“. Osmého února se dočasný vůdce Afghánistánu Hamid Karzái a pákistánský prezident dohodli, že zveřejní plány transafghánské trasy iránského plynu. Je téměř jisté, že plyn dosáhne Multanu — a nakonec i dabholské elektrárny. Pro investory by se měl stát Dabhol hořkou lekcí. Enron byl firmou známou svou snahou dosáhnout mnohého, ale hrál rychle a ztratil kontakt s finanční realitou. Lidé z Enronu zjistili, že chapadla firmy opřádající celý svět nemohou déle vzdorovat základním pravidlům ekonomiky — a nemohli se už spolehnout ani na ty, kteří se jejich zásluhou dostali k moci. Dokud nebude provedeno vyšetřování, nebude jasné, jak daleko Bushův tým zašel ve snaze zachránit své staré známé v Enronu; zda se snaží zahladit stopy svědčící o usměrňování zahraniční politiky země tak, aby vyhovovala Enronu; zda Bushova administrativa věděla o kolapsu Enronu již v srpnu. Je-li něco z toho pravda, mohl by být největší bankrot v historii USA i největším politickým skandálem.

11. září 2001: JSME VE VÁLCE! Kdo my...?

Opravdu bylo 11. září jen novodobým „zapálením Reichstagu“, tedy uměle vyvolanou záminkou k nové dobovatelské etapě americké zahraniční politiky? Vše tomu nasvědčuje. Pokud někdo na konspirační teorie nevěří, nechť vzpomene na Maine. Za výkřiku „Pamatujme na Maine!“ šli Američané v roce 1898 do války se Španělskem, během které Spojené státy získaly Filipíny, Portoriko a svými vojsky nelegálně obsadily Havajské ostrovy. Maine byla bitevní loď, kterou měli údajně potopit Španělé. Od té doby bylo prokázáno, že se Maine potopila v důsledku výbuchu kotle. Americká vláda po celou dobu registrovala signály svědčící o tom, jak k potopení lodi skutečně došlo, ale cynicky toho využila ve svůj prospěch. Havaj mezitím získala statut státu Unie, což je v rozporu s doporučeními OSN.

Skutečně se domníváte, že by únosci, kteří pečlivě připravovali únosy letadel a přitom úzkostlivě dbali na každou maličkost, která by je mohla prozradit, zanechali ve voze odstaveném na bostonském Loganově letišti instruktážní videokazety s návodem, jak ovládat Boeing 767, Korán a kalkulačku pro výpočet spotřeby paliva?

Výbušniny ve věžích WTC?

Proč se věžáky, stavěné tak, aby odolaly různým katastrofám, zhroutily jak domečky z karet? To je zřejmě otázka, která zaměstnává mysl milionů lidí. Nenapomohlo snad jejich „pádu“ něco? Něco uvnitř, nebo něco zvnějšku? Spekuluje se o výbušninách v budovách WTC. Tímto tématem se v roce 2002 zabýval rozsáhle časopis Redhot ve svém 5. Čísle: Pro většinu Američanů je „svobodné podnikání“ tou nejlepší částí „svobody“. Největším symbolem této „svobody“ bylo Světově obchodní centrum. Teroristé se pokusili WTC vyhodit do povětří již v roce 1993, ale tehdy neuspěli. Útok na WTC představoval útok na nejcennější a nejlukrativnější svobodu. Tisíce lidí, kteří zahynuli v troskách WTC, byli v

práci stejně jako miliony dalších po celé zemi. Proto jejich osud vyvolal tolik pohnutí ve zbytku národa i světa. WTC bylo dominantou, která mohla být zajímavá pro kohokoli, kdo chtěl svým činem vzbudit pozornost doma i ve světě. Oficiální vysvětlení zní, že obě věže se zřítily proto, že hořící letecký benzin roztavil jejich ocelové nosníky. Na počátku sedmdesátých let bylo Světové obchodní centrum a jeho dvě věže nejvyšší budovou, která kdy byla na světě postavena. Z toho důvodu byly věže zkonstruovány tak, aby odolaly i nárazu letadla. Takový náraz neměl oslabit strukturální integritu budovy. I za normálních okolností musela budova čelit tak silným větrům, že ve vyšších patrech nebyla mořská nemoc tamních zaměstnanců ničím výjimečným. Dokonce i v podlažích nedaleko místa nárazu ucítili lidé ve chvíli, kdy letadlo udeřilo, jen drobné zachvění. Počet architektů, dodavatelů, stavitelů a inspektorů, kteří se na stavbě podíleli, byl dostatečnou zárukou toho, že všechny části budovy byly postaveny velmi fortelně a v mnohém překračovaly tehdejší požadavky. Jakýkoli problém by přitáhl pozornost světa a žádná firma nemá zájem o to, aby byla spojována s neúspěchem takových rozměrů - obzvláště jsou-li obě-

46

ti. Miliony lidí po celém světě sledovaly zhroucení WTC živé na CNN a nechtěly věřit svým očím. Divné je, že věže nespadly, ale implodovaly. při řízené demolici budova nespadne chaoticky. Naopak zhroutí se sama do sebe. A přesně tak se zřítily budovy WTC. Během několika hodin řekl Van Romem, demoliční expert z technického institutu v Novém Mexiku, listu Albuquerque Journal: „Můj názor je takový, že uvnitř budovy byly výbušniny, které způsobily zhroucení.“ O deset dní později Romem změnil názor a Albuquerque Journal změnil článek. Za prvé, většina leteckého benzínu, pokud ne všechen, shořela v obrovské ohnivé kouli, která zaplndla v okamžiku, kdy letadlo narazilo do budovy. Dále je pravděpodobné, že pokud se do budovy přece jen nějaký ten letecký benzin dostal, vyhořel poměrně rychle, protože benzin nehoří stejně pomalu jako třeba dřevo. A nakonec: v budově byl instalován systém sprinklerů - hasicích rozprašovačů, s jejichž pomocí by hořlavé materiály nasákly vodou a zpomalilo by se tak šíření požáru, i když voda by pochopitelně neměla žádný vliv na hoření benzínu. Z obou věží stoupal hustý černý dým, ale nebyly vidět téměř žádné plameny. Na roztavení oceli je však potřeba velmi vysoká teplota, kterou může vyprodukovat například plamen ze směsi kyslíku a acetylenu. Letecký benzin hořící na vzduchu (a obzvláště pak v uzavřeném prostoru uvnitř budovy, kde je spousta kouře a málo kyslíku) na to prostě nestačí. Pokud by se ocelové nosníky skutečně roztavily, byly by zprohýbané (a ne přelomené) a způsobily by to, že horní část věži by se naklonila a spadla na stranu, zřejmě na tu, ze které přišel náraz. To se ale nestalo. Tyto úvahy vrhají stín pochybností na tvrzení, že desítky tisíc litrů hořícího leteckého benzínu vytvořily hořící peklo, které roztavilo vše včetně ocelových nosníků.

Severní věž byla zasažena do středu a veškerý benzin, který neshořel při explozi, způsobil rozsáhlý požár uvnitř budovy. Naproti tomu druhé letadlo zasažlo Jižní věž z rohu a pod velkým úhlem, takže jen málo benzínu, který nes hořel okamžitě, se dostalo dovnitř. Požár v Jižní věži byl tedy méně intenzivní než požár v Severní věži. Jenže Jižní věž se zřítily jako první, pouhých sedmačtyřicet minut po nárazu, zatímco druhá věž vydržela stát celou hodinu a čtyřiačtyřicet minut. Pokud by byly příčinou zřícení požáry, pak měla Jižní věž zkolabovat po (a nikoli před) Severní věží. Je velmi snadné od závěru, že věže nespadly kvůli požáru, přeskočit k jinému závěru, že na vině byly výbušniny. Popření jednoho možného vysvětlení však nic nedokazuje...

Podezření, že byly instalovány výbušniny, není až tak nereálné. Věže se zřítily od pater v místě nárazu nebo těsně pod ním. Pokud by v budovách byly odborně položeny nálože (bomby), byly by položeny ve vyšších patrech (nebo možná na každém patře). Bomby mohly být ukryty v žáruvzdorných pouzdrech tak, aby je neodpálil sám požár a mohly být odpáleny dálkově ve správnou chvíli. I kdyby požár (bez ohledu na tlumicí účinek systému protipožárních rozprašovačů) zlikvidoval nálože v podlažích, která zasažla letadla, bombám v nižších podlažích by se nic nestalo. Není totiž zapotřebí žádných drátů, mikroprocesorů ani časovacích zařízení, stačí jen, aby každá bomba zareagovala na určitý signál, který lze odeslat mnoha různými způsoby. Teorie výbušnin má své mouchy, ale tyto námitky lze vyvrátit. Nejméně jedna osoba tvrdí, že slyšela explozi, a viditelné stopy exploze nese budova WTC číslo 7. Pokud byly slyšet exploze, tak o tom hlavní média pomlčela. Někteří lidé ale tvrdí, že některé amatérské video- záběry odhalují výbuch těsně před zřícením minimálně jedné z věží. Vzhledem k tomu, že po případné explozi by následoval hluk řídicích se troskek, mohly exploze uniknout pozornosti.

I kdyby střední ocelové nosníky byly rozmetány přibližně v místě nárazu, v důsledku čehož by došlo ke kolapsu podlaží nad místem, kde do budovy narazilo letadlo, a následně by se zřítily celá budova, střední nosníky by zůstaly stát, nebo by se alespoň zřítily v jednom kuse. Tyto střední nosníky ale stát nezůstaly. Celých tři sta metrů jejich délky se změnilo v hromádku šrotu. (Teorie požáru zde sedí ještě hůře než teorie výbušnin.) Pokud byly příčinou výbušnin, pak by musely být nosníky zničeny ve všech (nebo alespoň ve většině) podlažích. Bylo by zbytečné unášet letadla, když stejného účinku mohlo být dosaženo pomocí výbušnin. Ledaže by měl někdo v úmyslu všechno „hodit“ na „arabské teroristy“. Bylo by těžké vysvětlit, jak se mohli Arabové dostat do všech podlaží věží WTO, položit všechny nálože a pak ještě zkoordinovat jejich odpálení. Arabský terorista většinou stačí maximálně na odpálení výbušninou napěchovaného nákladňáku.

Pokud by k „odstranění“ WTC byla použita právě tato technika, vyvolalo by to příliš mnoho otázek Teorie, že výbušniny odpálili Arabové, by neobstála v dešti kritiky, a tak bylo zapotřebí přijít s jinými, „uvěřitelnými“ teoriemi o nárazech letaael a následných požárech. Toto „vysvětlení bylo na první pohled „stravitelné“ a média je okamžitě přijala a stejně

tak i šokovaná veřejnost. Zevrubnější pohled však odhaluje zřetelné trhliny této teorie. Ruiny Světového obchodního centra byly z větší části uzavřeny před novináři a fotografy i kýmkoli jiným. Trosky byly spěšně odklizeny na Staten Island, aby byly ukryty před zkoumavými pohledy. Časopis hasičů Fire Engineering obvinil úřady z ničení důkazů. Ocel, která byla vytažena z troskek, byla nedávno odeslána do Asie k přetavení.

Dvaadvacátého března New York Times zveřejnily zprávu o tom, že George Bush souhlasí s vynaložením šestnácti milionů dolarů na vyšetření „všech faktorů, které vedly ke kolapsu budov“. To je nepochybně jen krok který má podpořit oficiální verzi. Vyčleněná částka je zanedbatelná ve srovnání se čtyřiašedesáti miliony dolarů, které spořádalo osm let trvající a nedávno uzavřené vyšetřování finančních aktivit a sexuálního života Billa Clintona - vyšetřování nenašlo nic, co by bylo možno trestně stíhat...

Zřícení budov však mohlo dopomoci i něco zcela jiného, viz tento článek (zdroj:

<http://www.cyberspaceorbit.com/analysis/wtc.html>):

Zkroucení budov WTC 11. září roku 2001 způsobil podle oficiálních zpráv obrovský žár, který má na svědomí „roztavení oceli“. Tak se však začíná tavit až někde kolem 2800 stupňů Farenheita (ca. 1538 stupňů Celsia). Oficiální úřady však dodnes nejsou schopny uspokojivě vysvětlit, co vlastně tak velký žár vyvolalo. Zprvu se tvrdilo, že to byl letecký benzin - kerosin, ovšem ten podle jiných odborníků „vyhoří“ velmi rychle a ke zřícení věží došlo jak známo až po dalších několika desítkách minut.

Pět dní po zřícení, 16. září 2001, použila agentura NASA přístroj AVIRIS (Airborne Visible/Infrared Imaging Spectrometer), aby změřila místa s nejvyšším hořením v době tragédie. Přístroje naměřily několik horkých míst, ovšem to s nejvyšší teplotou se nacházelo podle nich ve východním rohu South Tower, kde teplota dosáhla 1377 stupňů F. To stále ještě není ani polovina toho, co je nutné k tavení oceli.

Peter Tully, prezident Tully Construction of Flushing N. Y., tenkrát proAFP řekl, že viděl kaluže „doslova rozlité oceli“ v troskách WTC.

Navíc seizmické údaje z nedaleké měřicí stanice Palisade zaznamenaly těsně přes zřícením obou věží obrovské nárůsty výbuchu energie v oblasti pod WTC.

Při 10vteřinovém řízení South Tower v 9:59:04 místního Času došlo k zemětřesení o síle 2.1 a při zřícení North Tower v 10:28:31 k zemětřesení o síle 2.3 stupně Richterovy stupnice.

Ovšem seizmické záznamy prokázaly, že nejsilnější byl záchvěv právě v momentě, kdy budovy padat začaly, což je v rozporu s tvrzením, že zemětřesení vyvolal až dopad padajících trosek věží na zem.

Příliš mnoho otazníků kolem letadel z 9/11

Technická stránka útoku na WTC

Web GuluFuture.com přináší 17. srpna 2002 v článku nazvaném „Planeš of 9/11 Exceeded Their Software Limits“ spekulaci ohledně způsobu náletu letadel do budov:

Dvě z letadel, která 11. září 2001 narazila do amerických budov, překročila své softwarově přednastavené letové bezpečnostní limity. Boeing 757 a 767 jsou vybaveny plně automatickým letovým řízením a jsou 1 to jediná dvě dopravní letadla na světě, která umožňují plně automatický 1 let. Mohou být kompletně naprogramována na vzlet, let do zadané dešti- I nace i přistání bez pilota sedícího za kniplem.

Jedná se tzv. „inteligentní letadla“, která mají palubním počítačem I přednastavena určitá omezení, takže pilot nemůže svojí chybou způsobit újmu pasážérům. I když jsou stavěny tak, aby byly schopny prudkých G manévřů, počítačové programy však takové prudké manévry, způsobeném řízením posádky, automaticky blokuji. Jsou nastaveny na maximální přetížení 1,5 G. Opakuji, jeden a půl G. Takže pilotova chyba nemůže způsobit, že si babička vzadu zlomí páteř. Nezáleží na tom, co chce pilot. Toto prostě obejít nelze.

Letadlo, které narazilo do Pentagonu, se přiblížilo nebo dokonce 1 dosáhlo samé hranice svých fyzických možností.

Vojáci spočítali, že na budovu klesalo se zatížením mezi 5 až dokonce k 7 G v závěrečné fázi.

To samé platí pro letadlo, které narazilo jako druhé do budovy j WTC

Je jediný způsob, jak toho dosáhnout.

Stejně tak jako jsou schopny samostatného letu bez posádky, Boeing 767 a 757 jsou také jediná dopravní letadla na světě, která jsou schopna letět na dálkové ovládání. Je to standardní výbava všech letadel tohoto typu, jsou toho schopny všechny 757 a 767. Účelem toho je, aby v případě vzniku nějakého vážného problému v kabině mohl NORAD (North American Aerospace Defense Command - Velitelství protivzdušné obrany Severní Ameriky) převzít řízení a dovést dálkové letadlo bezpečně do cíle. Pouze v takovém modu řízení jsou tyto letadla schopny překročit své přednastavené hodnoty, protože v počítači je naprogramováno, že při převzetí dálkového řízení nastala na palubě nějaká nebezpečná a mimořádná situace.

Teroristé ve skutečnosti tato letadla neřídili a je absolutně vyloučeno, aby byla z kokpitu vedena tímto střemhlavým způsobem. Jde o dopravní letadla, nikoli F-16 a software to dobře ví.

Další důkaz: hlasové záznamy zůstaly prázdné.

Letové záznamy, které byly obnoveny z pásky, která zůstala katastrofou nepoškozena, však byly prázdné. Je pouze jediná možnost, jak k tomu může u 757 a 767 dojít. Když jsou letadla řízena dálkově, mikrofony, které vedou k kokpítovému nahrávacímu zařízení, jsou přesměrovány na dispečery z dálkového řízení, protože to je považováno v případě nenadálých události s letadlem za bezpečnější místo. Ale zatímco zvuk jde jinam, záznamníky hlasu vinou špatného odladění systému 757/767 stále běží. Používají tzv. nepřetržitou smyčku, která se každých 30 minut automaticky převinuje zpět a přehrává se novým záznamem, takže pokud je letadlo řízeno odjinud déle jak 30 minut, páska zůstane již prázdná. Přesně tak jak byly nalezeny záznamy černých skříněk. Je to další důkaz o tom, že s letadly během posledních 30 minut neletěla posádka.

Fiktivní fakta

Nejméně 8 únosců, kteří byli jmenováni v prvních seznamech jako teroristé v letadlech, která narazila do budov, se později přihlásilo, že jsou stále živí a žes únosem nemají pranic společného. Zažili šok v momentě, když své tváře viděli v televizi označené za ty, kdo mají na svědomí únosy letadel. Uvedení jmen v seznamech ještě mnoho neříkalo, protože byla uvedena všeobecná arabská jména, jako u nás např. Novák či Novotný. Zřejmě jste neslyšeli nic o tom, jak americký ministr zahraničí letěl osobně do Maroka vydat „postiženým“ oficiální omluvu, že? Ne, teroristé neletěli těmi letadly, plastické nože a kapesní boxery jsou ve skutečnosti až příliš směšné, než aby to byla pravda.

V této souvislosti jistě není bez zajímavosti fakt, že se někdo zřejmě pokusil zabít holandské majitele letecké Školy Huffman Aviation, na které údajní teroristé pro zářijové útoky na USA trénovali. Avšak i Rudi Dekkers půl roku po svém kolegovi z letecké havárie, která se přihodila

58před 5 dny, vyvázl zdrav a téměř nezraněn. Se svou helikoptérou FH- 1100 se zřítil do ledové floridské řeky Caloosahatchee. Díky své tréno- vanosti se dokázal uvolnit z rychle se potápějící kabiny a jen náhodou kolem prolétávající helikoptéra ho z ledové vody okamžitě vytáhla.

5. července 2002 totiž postihla letecká nehoda i Arneho Kruithofa, což je druhý Holanďan a vlastník floridské letecké školy. Jejich letadlo se zřítilo krátce po vzletu z domovského letiště Venice na Floridě. On i jeho další dva společníci se stačili z letadla dostat těsně před tím, než došlo k explozi. Trosky byly téměř okamžitě odklizeny, aniž by FAA stačila určit příčinu nehody. „ To není zrovna obvyklý postup, “ komentoval to Arne Kruithof. „Ve skutečnosti je to naprosto neobvyklý postup...“ dodal otřesený, ale jako zázrakem nezraněný pilot.

Česká televize na druhém programu v polovině září 2002 uvedla dokument francouzských filmařů „Let 93 - američtí novodobí hrdinové“. Jak známo z chování cestujících, které dnes již není možno ověřit, vznikl později jeden z mýtů, který následně vzbudil vlnu národní hrdosti. Výrok „let's roll“, jdeme na to, se stal jedním z nejznámějších výroků období po 11. září 2001. A nebyli by to ani Američané, aby i toto nedokázali dobře prodat. Lisa Beamerová, vdova po cestujícím Todu Beamerovi, který tato slova údajně pronesl při telefonickém rozhovoru z paluby uneseného letadla, si dokonce nechala tento výrok zaregistrovat jako ochrannou známku.

Jak to tedy bylo ve skutečnosti? Na internetovém webu o leteckých nehodách AirDisaster.com, který má v USA velmi dobré renomé, protože na něj často přispívají i letečtí odborníci či letový personál, se na jaře 2002 objevil záznam komunikace mezi letadlem a řídicí věží v Clevelandu. Nejedná se o přesnou chronologickou nahrávku, pauzy byly z důvodů zkrácení odstraněny.

Podle některých zdrojů i svědků na zemi již operovaly v posledních fázích letu dopravního letadla v jeho blízkosti stíhačky protivzdušné obrany Spojených států, které byly uvedeny ze strany NORAD v pohotovost. Očití svědci uvádějí, že stroj se řítil k zemi již v plamenech a dokonce v několika částech. Tomu by odpovídalo i rozesetí trosk, kdy např. motor letadla ležel několik kilometrů od kokpitu. Oficiální armádní zdroje však trvají na verzi, že obě stíhačky vyrazivší ze základny v Langley nejprve za strojem American Airlines - let 77 na Washington - první ani druhý dopravní letoun nestačily dostihnout. Připomeňme, že do

Pentagonu narazil let 77 (pokud tedy vůbec narazil) v 9:37, kdežto let 93 se v Pensylvánii zřítil v 10:03. Znamenalo by to tedy vzhledem k vzdálenosti mezi oběma místy (nějakých 420 km) a časovému rozpětí zřícení letadel (26 minut), že se vojenské stíhačky letouny, které dokáží vyvinout maximální rychlost až kolem 2 500 km/h, z nepochopitelného důvodu přibližovaly k letu 93 nacházejícímu se v blízkosti Pittsburghu rychlostí ani ne třetinovou. S tím, že na základně v Langley čekaly mezitím na letištní dráze v pohotovosti další stíhačky, aniž by dostaly povolení zasáhnout do akce. Pozůstali po cestujících letu 93 měli jak známo v dubnu tohoto roku za přísných bezpečnostních opatření možnost poslechnout si údajný záznam z černé skříňky letadla společnosti United Airlines. Záznamy černých skříňek žádného z unesených letadel nebyly nikdy oficiálně zveřejněny. Na „oficiálním“ záznamu je podle agentury AP posledních 5-7 minut slyšet hádka a nadávky v angličtině a arabštině. V každém případě se však jedná o jiný záznam, než je prezentován zde na webu. Ten totiž končí slovy: „... There appears to be a puff of black smoke Táhle se objevuje černý kouř.

Podivné dopravní letouny

A objevují se i další spekulace, tuto přinesl poměrně uznávaný španělský deník La Vanguardia v dubnu 2004:

Dva a půl roku po událostech 11. září stále přetrvává mnoho otázek a okolností obklopujících útoky na Dvojčata.

Jednou z těchto neznámých je povaha určitých forem či obrysů pozorovaných na trupu letadla, které narazilo do jižní věže World Trade Center. „La Vanguardia“ se dotázala na tato znamení firmy Boeing, ten však tvrdí, že není schopen odpovědět na tyto dotazy z důvodu národní bezpečnosti a odkázali nás na nezávislou vyšetřovací komisi, vyšetřující od 31. března, co se vlastně stalo.

V rozfázovaných snímcích záběrů letu United Airlines 175 jsou rozeznatelné tři podivné tvary, které letečtí odborníci, s nimiž jsme to konzultovali, nedokáží vysvětlit. Skládají se ze dvou protáhlých tvarů umístěných pod trupem, jeden směrem k přední části letadla a druhý směrem k jeho zádi. A pak je tam třetí, přibližně pyramidového tvaru, na břiše, téměř přesně uprostřed letadla. Sekce civilního letectví firmy Boeing s ústředím v Seattlu po 10 dni zkoumala fotografie s tím, že tento fenomén vysvětlí ve speciálním prohlášení, které učiní. Nakonec však mluvčí oznámil, že Boeing není schopen sdělit svůj názor bezpečnostních důvodů“ a protože to není oficiální součástí vyšetřování útoků.

Různí odborníci na letectví v rozličných španělských centrech nenašli pro stíny či tvary, které lze pozorovat na uneseném letadle, žádné jasné vysvětlení. Nicméně digitální analýzy detekcí obrysů, vypracované v ústavu Escola Universitátea Politecnica de Mataró, uzavírají s tím, že „rozeznané objekty nelze přičítat stínům, způsobeným úhlem dopadu slunce na letadlo, neboť stále zůstávají ve stejném tvaru a velikosti, ačkoli se světlo mění.“ Tento výsledek byl dosažen podle citované technické zprávy postoupením fotografií k digitálnímu procesu zpracování „který by odpovídal změnám ve světle“, které ke vidět pouhým okem a které by v podstatě nedávaly žádný smysl v případě, že trup

komerčního letadla by byl cylindrického a rovného tvaru.

Autor, který má bohaté profesionální zkušenosti s digitálním zpracováním obrazu, umělými neuronovými sítěmi a biometrií, ve zprávě říká, že „stejný postup“ byl použit pro každou z fotografií „s využitím tří standardních algoritmů pro zpracování snímků“, jejichž technická data jsou specifikována v příloze. Tím, že objasnil, že „zkoumané snímky jsou pořízeny z různých úhlů pozorování“, ustanovuje že „objekty současně vykazují odlišné světlo, když jsou v profilu“ a přidává k tomu „jediné možné vysvětlení“, když nakonec podotýká, že „detekované objekty lze zřetelně odlišit od podvozku“, -a

Rekonstrukce událostí, vedoucích k hrůznému útoku na budovu druhé věže, ukazuje, že přípravy na let United Airlines UA-175 z Bostonu do Los Angeles byly 11. září 2001 zcela rutinní. Letadlo B-767-222, registrační číslo N612UA, opustilo terminál na mezinárodním letišti Logan v 7:58 a ve vzduchu bylo v 8:15. Na palubě bylo 56 pasažérů, včetně teroristů z al-Káidy vybavených kapesními boxery. Kapitánem byl padesátiletý bývalý pilot námořnictva Victor Saracini.

Letadlo letělo po své obvyklé trase až do 8:47, kdy na úrovni mostu George Washingtona, který spojuje severní část Manhattanu s New Jersey nad řekou Hudson, změnilo kurz otočením ostře vlevo. Únosci, kteří měli podříznout hrdla několika stewardkám, převzali kontrolu nad kokpitem. Po 12 minut Boeing letěl na řekou Hudson kopírující západní břeh, dokud znovu nezatočil vlevo. Přímo před ním byla věž World Trade Center, do které narazil v 9:03.

V té době již kamery přímého přenosu mířily na severní věž, kde zuřil požár způsobený nárazem letadla American Airlines B-767, ke kterému došlo v 8:48. Milióny televizních diváků byli živými svědky toho, jak UA-115 nalétává do věže. mezi poschodími 78 a 84 a způsobuje mnohem větší explozi, než ke které došlo při prvním nárazu.

Oficiální vyšetřování Federal Aviation Authority zjistilo, že Boeing narazil do budovy v rychlosti 937 km/h. Jiná studie, kterou vypracoval Massachusetts Technology Institute však došla k tomu, že rychlost v momentu nárazu byla pouze 859 km/h.

Žádná z těchto skupin však nezmínila, že pod letadlem byl připevněn předmět zvláštního tvaru. Jejich závěry jsou součástí svazku o půl milionu stránek, který sloužil jako odrazový můstek pro 10 členů národní vyšetřovací komise, zkoumajících tuto kauzu.

Komise zahájila vyšetřování v budově celního úřadu newyorského přístavu. Jejím cílem bylo pokračovat ve vyšetřování započatém společným oboukomorovým výborem pro zpravodajství. Ten ještě před předáním národní komisi zjistil několik lidských a organizačních selhání, která zabránila zpravodajským službám předejít útokům. Bílý dům se pokusil prosadit na místo předsedy komise ex-ministra zahraničních věcí Henryho Kissingera, což se nepodařilo. Proto zastavil financování komise, která dosud neobdržela 11 milionů dolarů vyčleněných v rozpočtu na její práci. Desetiletá komise, která má podporu jak Demokratické, tak Republikánské strany, měla prezentovat své závěry Kongresu v květnu 2004, k jejich zveřejnění o rozsahu 600 stran nakonec došlo 22. července 2004. Rodiny 2.798 lidí (z nich 1.095 v jižní věži World Trade Centra v New Yorku), kteří zahynuli 11. září, se však nedozvěděly principiálně nic nového ohledně největšího útoku na Spojené státy a způsobu jeho provedení.

Otázkou však stále zůstává, zda speciálně do budovy Pentagonu skutečně narazilo letadlo, viz článek na webu <http://www.asile.org/>:

Očití svědkové potvrzují, že 11. září 2001 cosi skutečně vletlo do Pentagonu. Ovšem v momentě, kdy mají letadlo popsat, začíná to být hodně zajímavé:

Několik svědků ještě tvrdí, že obří letadlo viděli. Anonymní žena, kterou zpovídali hned 11. září CNN, potvrzuje, že viděla „dopravní letadlo“. I armádní kapitán Lincoln Liebner řekl agentuře AFP: „Uviděl jsem velmi rychle a nízko letící letadlo American Airlines.“ Avšak od

doby, kdy se na netu objevil článek „Hledejte Boeing!“ - zábavný kvíz ozvalo se mnoho dalších očitých svědků. A další svědkové, kteří byli citováni americkými médii okamžitě po události, hovoří o malém letadle které za letu vůbec nevypadalo jako dopravní letoun. Spíše jako útočná raketa s bočními křídélky.

Jednalo se o stroj tak pro 8 až 12 lidí a „hvízдалo to, jako když stíhačka útočí střemhlav“, vysvětluje Steve Patterson pro on-line stránky deníku Washington Post, z 11. září 2001.

Tom Seibert, správce sítě v Pentagonu, uvedl pro Washington Post: „Slyšeli jsme zvuk jakoby nějaké rakety a pak jsme uslyšeli hlasitý výbuch.“

„Ve vzduchu nebylo žádné jiné letadlo kromě toho, které se nacházelo někde vysoko nad Georgetownem na levém břehu,“ vysvětlil US armádní generál Clyde Vaughn, vedoucí složky vojenské podpory, pro CNN. „Klidně se o letadlo mohlo jednat. Já však nikdy letadlo takového tvaru neviděl.“

Mike Walter, novinář z USA Today, ihned po útoku objasňuje pro The Washington Post a CNN, že „to bylo jako námořní raketa s bočními křídélky“.

Daniella O'Brienová, kontrolorka letového provozu na washingtonském letišti Dulles, odkud startoval let 77 American Airways, potvrdila, že letoun, který zasáhl Pentagon, měl rychlost a manévrovací schopnosti „vojenského letadla“, nikoliv dopravního. Její výpověď byla publikována na ABCnews a převzata též pro National Air Traffic Controllers Association site. Část z ní citujeme i my:

„Zaznamenala jsem letadlo. Bylo to neidentifikovaný letoun na jihozápad od Dullesu, který letěl obrovskou rychlostí... Pouze jsem si to zaznamenala. Nic víc.“

O'Brien se zeptala kontrolora sedícího vedle ní, Torna Howella, zda to také viděl.

Řekl jsem: „Můj Bože! Vypadá to, že míří na Bílý dům!“, vybavuje si Howell. Řval jsem: „Máme cíl mířící přímo na Bílý dům!“ Rychlosti 500 mil v hodině to letělo rovnou do P-56, chráněné bezletové zóny 56, která pokrývá Bílý dům a Capito.“

„Rychlost, manévrovací schopnosti, způsob jakým to zatáčelo - všichni, tak jak jsme seděli v místnosti řízení letového provozu, my všichni zkušené kontrolory letecké dopravy, jsme byli v domněnku, že to musí být vojenské letadlo," říká O'Brien. „757 tak prostě nelítá, to by bylo velmi riskantní."

„Letadlo již bylo tak 12 až 14 mil odtud," říká O'Brien, „a začalo odpočítávání. 10 mil západně, 9 mil západně... Náš šéf vytočil přímou linku do Bílého domu a začal jim sdělovat tu zprávu, (že) „máme neidentifikovaný objekt velmi rychle letící na vás, 8 mil západně."

Viceprezident Cheney byl okamžitě přemístěn do speciálního bunkru. Zaměstnanci Bílého domu dostali příkaz okamžitě vyběhnout ven z budovy.

„Pokračovali jsme v počítání - Šest, pět, čtyři... A když jsem již chtěla říct tři, tak najednou letadlo obloukem uhnulo. Ohromně jsme si všichni oddechli. Takže to je stíhačka! Je to jeden z našich hochů, který byl vyslán hlídat Washington, hlídat prezidenta. Konečně jsme si vydechli," říká O'Brien.

Ale letoun se neustále stácel doprava, dokud neopsal 360stupňový manévr.

„Pak jsme ztratili radarový kontakt. Čekali jsme. Stále Čekali. Srdce nám bilo o stošest a chtěli jsme se vědět, co se stalo. Až se ozvali kolegové z Washington National letiště, kteří nám hlásili do sluchátek-Dulles, převezměte veškeré linky směřující do města, byl zasažen Pentagon."

Nejasnosti kolem Pentagonu

11. září potvrdilo ministerstvo obrany USA, že do Pentagonu narazil Boeing 757. Očití svědci skutečně hovoří o zásahu nějakým letícím objektem. Ale v žádném případě nedochází ke konsensu v tom, že by mělo jít o dopravní letadlo.

Možná oficiální verze události zpětně ovlivnila nazírání svědků. Francouzské deníky Le Monde a Libération publikovaly články s podobnými argumenty, jako my. Oba dva citovaly Steva Pettera - sona a Mika Waltera, aby ukázaly, že s hypotézou o Boeingu 757 můžeme být úplně vedle. A články a svědectví, které se jako první objevily v americkém tisku, měly otevřít širokou diskusi o tom, co se vlastně u Pentagonu stalo. První zpráva byla „zdálo se, že to je tak pro 8 až 12 lidí", ta druhá zněla „slyšeli jsme zvuk jakoby nějaké rakety".

Takže dovolte závěrečnou otázku: Jaké vlastně existují důkazy, že 11. září 2001 do Pentagonu narazil Boeing 757?

Připomeňme si, co píše o Pentagonu Thierry Meyssan ve své knize Velký podvod (v Česku vydalo nakl. Motto):

Vzpomínáte si na útok na budovu Pentagonu? To, co se tam 11. října 2001 dělo, bylo tak závažné a natolik nenadálé, že v dané chvíli nebylo možné postihnout rozpory v oficiální verzi výkladu oné události. Krátce před desátou hodinou dopolední washingtonského času vydalo ministerstvo obrany USA stručnou zprávu: „Ministerstvo obrany pokračuje v odstraňování následků napadení, k němuž došlo dnes ráno v 9 hodin 38 minut. V dané chvíli nejsou k dispozici žádné údaje o počtu obětí. Příslušníci personálu, kteří utrpěli zranění, byli dopraveni do několika blízkých nemocnic. Ministr obrany pan Donald S. Rumsfeld vyslovil soustrast rodinám, jejichž příslušníci byli při tomto hanebném útoku usmrčeni a zraněni. Řízení akcí zabezpečuje ministr ze svého střediska velení v Pentagonu. Všechny personál byl z budovy evakuován, zatímco zásahové jednotky ministerstva obrany a ze sousedních míst bojují s ohněm a zajišťují zdravotnickou pomoc. Ačkoli podle prvních odhadů jsou způsobené škody značné, Pentagon by měl být opět otevřen zítra ráno. Náhradní pracoviště za místnosti v postižených částech budovy jsou zajištěna."

První zprávu o útoku přinesla agentura Reuters, která sdělila, že Pentagon byl zasažen virtuálním, jenž explodoval.

Tuto informaci telefonicky potvrdil tiskové agentuře Associated Press poradce Demokratické strany Paul Begala.

Několik minut poté opravuje tuto informaci ministerstvo obrany v tom smyslu, že šlo o letoun. Další svědectví vyvracejí první informaci a potvrzují zprávu úředních míst. Fred Hey, asistent senátora Boba Neyeho prohlásil, že když jel po dálnici vedoucí vedle Pentagonu, viděl padat dopravní letoun Boeing. Senátor Mark Kirk po snídani s ministrem obrany právě vyjížděl z parkoviště Pentagonu, když se tam zřítil velký letoun. Sám ministr obrany Donald Rumsfeld vyběhl ze své pracovny a utíkal do zasažené části budovy pomáhat obětem. Na místě zasáhli hasiči z Arlingtonu. K nim se připojily čtyři skupiny záchranářů FEMA (Federální agentura pro zásahy při katastrofách) a hasiči z Reaganova letiště. Asi v 10 hodin a 10 minut se postižené křídlo Pentagonu zřítilo. Novinářům nebyl povolen přístup na místo tragédie, aby nepřekáželi při záchranných pracích, a museli se spokojit s filmováním prvních zahalených obětí, které byly dopravovány do improvizované polní nemocnice. Agentuře Associated Press se však podařilo získat snímky příjezdu hasičů, pořízené jistým občanem z budovy stojícím na břehu řeky.

V panujícím zmatku trvalo několik hodin, než předseda Sboru náčelníků štábů ozbrojených sil, generál Richard Myers oznámil, že „sebevražedným letounem" byl Boeing 757-200 linky 77 letecké společnosti American Airlines, který měl letět z Dullesu do Los Angeles a který zmizel z obrazovek radiolokátorů leteckých dispečerů v 8 hodin 55 minut.

Všeobecnou nervozitu dále vystupňovaly tiskové agentury tím, že začaly hovořit o téměř osmi stech mrtvých. Šlo o nesmyslně vysoký počet, který se však ministr obrany Donald Rumsfeld nesnažil příštího dne ve svém prohlášení pro tisk vyvracet, přestože tehdy již byl skutečný počet obětí přesně znám.

Po útoku na Světové obchodní centrum představovalo toto zjištění pro každého nový šok. Znamenalo to, že nejmocnější ozbrojené síly na světě nedokázaly ochránit své vlastní sídlo a utrpěly těžké ztráty a že Spojené státy, považované za nepřemožitelné, jsou zranitelné dokonce na vlastním území.

Na první pohled jde o nesporná fakta. Jakmile se však pustíme do hlubšího zkoumání podrobností, zjistíme, že oficiální verze vysvětlení celého případu jsou svým způsobem rozpačité, do značné míry rozporné, protichůdné.

Pracovníci služby řízení leteckého provozu FAA (Federal Aviation Administration) sdělili reportérům listu Christian Science Monitor, že přibližně v 8 hodin 55 minut klesl dotyčný Boeing do výšky 8 840 metrů a nereagoval na výzvy. Protože se odmlčel i jeho automatický identifikační systém, soudilo se, že došlo k poruše elektrické sítě letadla. Pak pilot, který stále neodpovídal, zapnul svou radiostanici, načež bylo v krátkých intervalech slyšet něčí hlas se silným arabským přízvukem. Neznámý muž pilotovi vyhrožoval. Potom letadlo provedlo otáčku o 180 stupňů a nabralo kurz

na Washington, načež se leteckým dispečerům ztratilo.

Podle platných předpisů ohlásili zmínění pracovníci řízení leteckého provozu změnu kurzu sledovaného letounu na velitelství FAA. Tam však v té době většina amerických odpovědných funkcionářů tohoto orgánu nebyla přítomná - téměř všichni odletěli do Kanady na jakousi odbornou konferenci. Ve zmatku, jenž v onen den zavládl, se zaměstnanci právě vykonávající ve štábu FAA službu domnívali, že jde o další potvrzení zprávy týkající se druhého letounu, který zamířil nad New York. Až po půlhodině si uvědomili, že se toto sdělení týkalo třetího letadla, jež změnilo kurz a teprve poté informovali příslušné vojenské instituce. Vínou tohoto nedopatření bylo ztraceno dvacet pět drahocenných minut.

Když 13. září 2001 vypovídal nový předseda Sboru náčelníků štábů generál Richard Myers před senátním výborem pro ozbrojené síly, nebyl s to sdělit, co konkrétně bylo proti zmíněnému letounu podniknuto.

Na základě velmi vzrušené diskuze s nejvyšším vojenským funkcionářem dospěli senátoři k závěru, že k žádnému pokusu o zásah proti třetímu podezřelému Boeingu nedošlo. (Velice důležitý protokol o výpovědi generála Richarda Myerse před senátním výborem pro ozbrojené síly je v příloze.) Je však možné uvěřit, že by ozbrojené síly USA zůstaly při nepřátelských útocích na New York a Washington pasivními?

Ve snaze čelit katastrofálním důsledkům zmíněné výpovědi generála Myerse v senátním výboru vydal štáb NORAD dne 14. září speciální komuniké. V něm se uvádí, že o změně kurzu Boeingu byl NORAD informován teprve v 9 hodin 24 minut, načež okamžitě nařídil, aby proti podezřelému letadlu zasáhla dvojice stíhaček F-16 z letecké základny Langley ve Virginii. Protože velení letectva nevědělo, kde se Boeing právě nachází, domnívalo se, že jde o další útok na New York, a proto prý vyslalo stíhače na sever. Trať Boeingu údajně zkřížil dopravní letoun, který vzletl z prezidentského letiště Saint-Andrew a identifikoval ho. Bylo však už příliš pozdě.

Není jisté, zda je verze NORAD poctivější než ta, se kterou vyrukoval před senátním výborem generál Myers. Dá se snad věřit tvrzení, že radiolokační systém ozbrojených sil USA nedokáže zjistit polohu Boeingu ve vzdušném prostoru na vzdálenost pouhých několika desítek kilometrů? A že velký dopravní letoun je schopen uniknout výkonným stíhačkám F-16, které byly proti němu vyslány?

Připustíme-li, že Boeing překonal tuto překážku, měl být tudíž sestřelen tehdy, když se přibližoval k Pentagonu. Bezpečnostní systém, který chrání ministerstvo obrany, je samozřejmě předmětem vojenského tajemství, stejně jako ochrana a obrana prakticky sousedícího Bílého domu. Nadto prý byl tento systém úplně přehodnocen a reorganizován po řadě incidentů v roce 1994, zejména poté, kdy na trávníku v zahradě Bílého domu přistál lehký letoun Cesna 150L. Také se uvádí, že celý tento ochranný systém je řízen z prezidentského letiště Saint-Andrew, na němž jsou trvale rozmístěny dva útvary bojových letounů, konkrétně 113. letecké křídlo vojenského letectva a 321. stíhací útočné křídlo letectva vojenské|

ho námořnictva. Tyto útvary jsou vybaveny letouny F-16 a F/A-18 a nikdy by neměly dopustit přiblížení jakéhokoli Boeingu.

Mluvčí Pentagonu podplukovník Vic Warzinski však k tomu řekl: „Nevěděli jsme, že ten letoun letí na nás - a pochybuji, že před úterkem [11. září] mohl někdo něco takového předvídat.“

Tak se stalo, že poté, co zmizel pronásledovatelům a hladce pronikl nejdokonalejší protivzdušnou obranou, skončil Boeing svůj let nárazem do budovy Pentagonu.

Boeing 757-200 je dopravní letoun schopný přepravovat 239 cestujících. Jeho délka činí 47,32 metru a rozpětí křídel 38,05 metru. S plnou zátěží váží 115 tun a dosahuje cestovní rychlosti 900 km/h. Pentagon je největší administrativní budovou na světě. Denně v něm pracuje 23 000 lidí. Jméno má podle originálního architektonického uspořádání - tvoří jej pět soustředných pětiúhelníků. Byl postaven nedaleko Bílého domu, ale na protilehlém břehu Potomaku. Neleží tedy ve Washingtonu, nýbrž v Arlingtonu na území sousedního státu Virginie.

Aby způsobil co největší škody, musel by Boeing naletět střemhlav na střechu Pentagonu. Protože povrch budovy zaujímá plochu 29 akrů (tj. 117 360 m²), bylo by to docela snadné. Teroristé se však naopak rozhodli napadnout Pentagon z boku, ačkoli boční stěny dosahují výšky pouhých 24 metrů. Letadlo náhle začalo klesat, jako by se chystalo přistát. Ačkoli zůstávalo v horizontální poloze, klesalo do přízemní výšky téměř vertikálně, aniž poškodilo — třeba jen vzdušnou vlnou a plyny svých reaktivních motorů - stojany pouličního osvětlení na dálnici, která vede podél pentagonského parkoviště.

Když letoun Boeing klesá, vysunuje se mu automaticky podvozek. Ačkoli je potom vysoký třináct metrů, což odpovídá výšce domu o třech podlažích, tento Boeing prorazil stěnu Pentagonu pouze na úrovni přízemí a prvního patra. Z toho vyplývá, že podvozek letounu se nutně musel odtrhnout předtím, než Boeing narazil do spodních podlaží Pentagonu. A to všechno dokázal (viz snímek na obálce knihy), aniž poškodil skvělý trávník před budovou, zed nebo parkoviště či heliodrom. V oněch místech je totiž plocha pro přistání malých vrtulníků.

Navzdory své hmotnosti (kolem 100t) a rychlosti (mezi 400 a 700 km/h), letadlo pobořilo pouze stěnu prvního pětiúhelníku budovy. Je to zřetelně vidět na následujícím snímku.

Otřes vyvolaný nárazem Boeingu pocítili lidé v celém Pentagonu. Palivo, které je uloženo v křídlech letadla, se vznítilo a požár se rozšířil po budově. V ni zahynulo sto dvacet pět osob, k nimž je třeba přičíst čtyřiašedesát cestujících a členů posádky, kteří byli v letadle.

Šťastnou náhodou (?) letoun narazil do té části budovy Pentagonu, která se zrovna opravovala. Právě se tam dokončovalo vybavení a zařízení nového střediska velení vojenského námořnictva. Řada kanceláří nebyla obsazena a v některých pracovali pouze civilní zaměstnanci, kteří se zabývali montáží přístrojů a zařízení. Tím se vysvětluje skutečnost, že oběťmi se stali převážně civilisté a že v řadách postižených vojáků nebyl ani jeden generál.

Půl hodiny po útoku se horní podlaží zřítila.

Tyto první dílčí Části oficiální verze jsou málo pravděpodobné, a její zbývající části zcela nemožné. Když vložíme siluetu Boeingu do družicového snímku, vidíme, že do budovy vnikla pouze před letounu. Trup a křídla zůstaly venku.

Letoun se rázem zastavil, aniž jeho křídla narazila do stěny: Není vidět žádnou stopu po nárazu, kromě před Boeingu. Na snímcích bychom však měli spatřit někde venku -fakticky na trávníku - křídla a trup.

Jestliže je před tohoto letadla vyrobena ze slitiny, která se může rychle roztavit, a jestli křídla obsahující palivo mohou shořet, pak jeho trup je z materiálu podobného tomu, z jakého se vyrábějí karoserie osobních a nákladních automobilů. V případě požáru by z trupu určité zůstaly ohořelé trosky. Podíváte-li se na snímek na obálce, nepochybně zjistíte, že tam žádné zbytky letadla nejsou. Snímek byl přece pořízen v prvních minutách: již přijely automobily hasičů, ale ti ještě nezasáhli a horní podlaží budovy se dosud nezřítla.

Na tiskové konferenci konané 12. září vysvětlil velitel arlington- ských hasičů Ed Plaucher, že jeho lidé měli za úkol bojovat proti rozšíření požáru v Pentagonu, ale že nebyli připuštěni na místo nárazu letadla. V přímém kontaktu s letounem prý zasahovaly pouze speciální skupiny (Urban Search and Rescue) Federální agentury pro zásahy při katastrofách (FEMA).

Na zmíněné tiskové konferenci proběhl následující dialog: Novinář: „ Co zbylo z letounu? ”

Velitel hasičů Plaucher: „ Zaprvé, pokud jde o letoun: při boji s požárem, o němž jsem hovořil, viděli jsme několik úlomků, ale nebyly to žádné vět-

ší kusy. Jinými slovy - nejsou žádné části trupu ani nic podobného. " [...] Novinář: „Poslyšte, veliteli, drobné kousky z letounu jsou rozmetány všude-až na dálnici. Jde vesměs o maličké úlomky. Domníváte se, že letadlo vybuchlo, že v okamžiku nárazu doslova explodovalo v důsledku výbuchu paliva, nebo..."

Plaucher: „ Víte, k tomu bych se raději nevyjadřoval. Máme četné očitě svědky, kteří jsou schopni vás o tom, co se dělo s letounem během jeho přiblížování, informovat lépe. To prostě nevíme. Já to nevím." [...] Novinář: „Kde je palivo z letounu...?"

Plaucher: „ Objevili jsme cosi, co považujeme za kaluž, právě tam, kde je to o čem it domníváme, že byla před letounu. " [sic].

Tak tedy - ačkoli vysocí hodnostáři, zákonodárci a vojáci tvrdí, že viděli pád letadla - nikdo nespapil sebemenší kousek letounu, dokonce ani jeho podvozek: existují pouze neidentifikovatelné drobné úlomky kovu. Boeing nezachytily, byť na jediný okamžik, ani průmyslové televizní kamery, které slouží k nepřetržitému sledování pentagonského parkoviště ze všech možných směrů a úhlů.

Nyní si zopakujme oficiální verzi: Boeing, který změnil původní směr letu, prý unikl stíhačkám F-16, jež byly proti němu vyslány, zdolal systém protivzdušné obrany Washingtonu a vertikálně klesl na parkoviště Pentagonu, přičemž stále zůstal v horizontální poloze. Pak prorazil stěnu přízemí, ale do budovy pronikl pouze před a zastavil se v okamžiku, než do zdi narazil křídly. Trup se ihned rozpadl. Palivo, které měl v nádržích v křídlech, hořelo jen tak dlouho, než stačilo způsobit požár v budově, načež se proměnilo v kaluž, která se přelila k místu, kde údajně byla před letounu.

Navzdory povinné účtě k vysoce kvalifikovaným „ očitým svědkům ", významným funkcionářům a členům zákonodárných institucí, takovéhle tlachy se nedají spolknout. Vysoké postavení těchto svědků naprosto nezvyšuje věrohodnost jejich výpovědí, ale naopak jen zvýrazňuje závažnost prostředků použitých ozbrojenými silami Spojených států k zamaskování skutečnosti.

Je třeba dodat, že celá tato potřeštěná smyšlenka byla vybájena postupně, přičemž jedna lež si vyžádala další. Pokud se podíváte na první komuniké Pentagonu, citované na začátku této kapitoly, zjistíte, že se v něm nemluví o žádném Boeingu. Teorie o „sebevražedném letounu " se objevila až o půl hodiny později. Právě tak ve výpovědi náčelníka štábu

ozbrojených sil v senátním výboru nepadlo ani slovo o stíhačkách, které IMI se údajně pokoušely napadnout záhadné letadlo. S výmyslem o bloudění 1 letounů F-16 přišlo velitelství NORAD až o dva dny později.

Záhada letu 93 trvá...

Let 93 United Airlines. Jeden z unesených letounů 11. září 2001, který jako jediný „nenašel svůj cíl" a podle oficiálních zdrojů se zřítíl v Pensylvánii. Tři roky trvající mýtus, že únosce přemohli cestující, zvrátila zpráva Vyšetřující komise 11. září. Trosky letadla se však prakticky nikdy nenašly, v zemi byl pouze velký kráter. Všeobecně se má za to, že letadlo bylo sestřeleno armádou.

Avšak i v této verzi se začínají vyskytovat nejasnosti. Svědci nyní potvrzují, že sériové číslo jednoho z letadel s označením letů United Airlines 93 a 175, která měla být zničena 11. září, je stále obsaženo v aktivním letovém parku letecké společnosti UA. Sériová čísla letadel jsou přitom nepřenosná. Jak je to možné?

Alternativní internetové magazíny navíc nyní upozorňují na zpráva z 11 září 2001 (publikovanou onoho dne v 11:43:57 AM a stále visící na zpravodajském serveru Wcpo.com), ve které se praví, že let 93 nouzově přistál na letišti v Clevelandu, neboť se úřady obávaly, že na palubě je bomba:

Boeing 767 na lince z Bostonu uskutečnil v úterý nouzové přistání na Hopkinsově mezinárodním letišti v Clevelandu vzhledem k obavám, že je na jeho palubě bomba, prohlásil starosta Michael R. White.

Podle Whita byl letoun naveden do bezpečného sektoru letišti a evakuován.

United identifikovali letoun jako let 93. Informovali také, kolik lidí bylo na palubě. United také s účastí sledují další let,

175 Boeingu 767, který byl unesen na lince z Bostonu do Los Angeles.

Výkonný prezident James Goodwin jménem letecké společnosti řekl: „Mýšlenky každého v United jsou nyní s pasažéry a posádkou těch letů. Naše modlitby jsou také na zemi s každým, koho se to může týkat. United spolupracují se všemi příslušnými úřady, včetně FBI, aby získaly další informace ohledně těchto letů," dodal.

Badatel Dulce Decorum podotýká, že sériová čísla původních letadel jsou STEJNÁ jako sériová čísla letadel, která STÁLE LÉTÁJÍ. Jáe

o označení 591 United Airlines a 612 United Airlines. Dulce uvádí, že zatímco tzv. N-čísla mohou být změněna, výrobcem udaná sériová čísla změnit NELZE. Podle očitých svědků létá stále Boeing 757-222 označení 594 UA sériové číslo 28142 kolem Chicaga (evidenční karta 591 UA zde). Podle FAA (Asociace civilního letectví) N594UA Boeing 757-222 však létá nyní s ODLIŠNÝM sériovým číslem, konkrétně 28145.

Cosí tady smrdí...

(Zdroj: UAL Flight 93 Landed Safely At Cleveland Hopkins Airport, 7. srpna 2004,

<http://www.rense.com/general56/flflight.htm>)

Manažer řízení letového provozu zničil pásku s materiály týkajícími se unesených letadel z 9/11

Informace poskytnuté komisi vyšetřující vládní postoj k teroristickým hrozbám před 11. zářím 2001 hovoří o jednom z manažerů FAA (Federal Aviation Administration - řízení letového provozu nad USA), který měl po 11. září zničit zvukové záznamy. Každý z minimálně šesti kontrolorů letového provozu a kolem deseti dalších zaměstnanců, kteří byli v době útoku na World Trade Center ve službě na New York Air Route Traffic Control Center (ARTCC) v Ronkonkome, N.Y., dostal několik hodin, aby si vybavil vlastní verzi události. Ovšem kazeta, která by pomohla určit, jak agentura reagovala na únos čtyř letadel, byla zničena ještě před tím, než si ji vůbec kdo poslechl. Ve skutečnosti úředníkům v ARTCC dokonce ani nikdy nebylo řečeno o existenci tohoto záznamu. Podle zprávy předané Komisi 11. září generálním inspektorem ministerstva dopravy Kenneth Meadem, zvukový záznam byl rukou nejmenovaného zaměstnance FAA roztrhán, poté rozřezán na malé kousky a pohozen do několika kontejnerů na odpadky kolem budovy ARTCC.

Navzdory skutečnosti, že manažerovi pro kvalitu bylo přikázáno, že má ponechat všechny záznamy vztahující se k 11. září, řekl vyšetřovatelům generálního inspektora, že kazetu zničil, protože cítil, že její zhotovení je proti politice FAA, která volá po psaných záznamech. Je také citován jeho výrok, kdy tvrdil že „kontrolóři neměli správnou náladu, aby souhlasili s nahráváním“ kvůli prožitému stresu a řekl vyšetřovatelům, že pokud by čelil stejné situaci, udělal by to stejně.

Generální inspektor Mead řekl Komisi 11. září, že zaměstnanec se 1 dopustil „špatného rozhodnutí“, volajícího po správném řízení, a že přístup zaměstnance a zničení záznamu je „obzvlášť znepokojující“. FAA potvrdila, že proti zaměstnanci bylo přijato disciplinární řízení, ovšem nebude oznamovat jakého druhu či identifikovat postiženého zaměstnance. Podle Senátora Johna Mc Caina (Rep., Arizona) by věc měla být ještě dále zkoumána.

(Zdroj: FAA Manager Mangled, Cut, Destroyed 9/11 Tapet,!

Liz Swaine, 10. května 2004, <http://www.avweb.com/>»

Bylo WTC vystaveno záměrnému snížení dodávky energie o víkendů předcházejícímu útoku z 9/11?

Scott Forbes, správce databáze společnosti Fiduciary trust (investiční banka, která byla později převzata Franklinem Templetonem), tuto událost potvrzuje. Forbes se stal zaměstnancem společnosti Fiduciary v roce 1999 a nyní pracuje v pobočce ve Velké Británii. O víkendů 8.-9. září byl v práci. Sdílel, že jeho společnost dala tři týdny před událostmi výpověď poté, co správce newyorského přístavu přerušil v severní věži od 48. patra nahoru dodávky proudu. Jako důvod uváděli výměnu kabelů, umožňující zvýšení počítačové vybavenosti budovy WTC.

Společnost Fiduciary Trust byla po vztyčení WTC jedním z prvních nájemců. Až do této události nikdy předtím nedošlo ke snížení dodávek energie. Mimo to Forbesova společnost v průběhu své existence investovala značné množství prostředků i času ke snížení poruch počítačového systému během vědomé odstávky. Podle Forbese začala odstávka v sobotu 8. 9. ráno a trvala do nedělního odpoledne 9. září. Po zhruba 30 hodin byly kamery bezpečnostního systému, výtahy do vyšších pater a další systémy bez proudu, a tudíž i mimo provoz.

Jak Forbes uvedl ve své e-mailové zprávě pro novináře Johna Kaminiskiho (autor knih „The Day America Died“ a „Americas Autopsy Report“), měli v průběhu této doby všichni údržbáři v důsledku odstavení bezpečnostních systémů naprosto volný přístup do všech prostor budovy. Ve stejném čase byl v nižších podlažích k dispozici dostatek energie. Forbes se celý víkend zabýval zprovozněním systémů, a proto si 11. září vybíral pracovní volno. Všechny události sledoval z domova. ||

presvědčen, že část události určitě souvisí s víkendovým omezením dodávek elektrického proudu.

Upozorňuje i na další zvláštnosti:

1) Zaměstnanci společnosti Fiduciary, kteří uvízli mezi 90.-97. patrem severní věže, sdělovali po telefonu svým rodinným příslušníkům, že ve věži zaslechli explozi bomby.

2) Videokamery místní televizní stanice na vrcholu World Trade Center tohoto rána nefungovaly. Zaměstnanci společnosti Fiduciary, kteří byli v nižších podlažích a bezprostředně po výbuchu jižní věže severní budovu opustili, byli překvapeni množstvím agentů FBI. Ti se objevili na ulici před budovami WTC jen několik málo minut po prvním útoku. Finanční ředitelka společnosti Ann Tatlock, která je nyní členem vedení Franklina Templetona, opustila po útocích konferenci pořádanou Warrenem Buffetem na letecké základně Offutt (zde je umístěna hlavní základna strategického veleml USA v Omaze). Shodou okolností ještě téhož dne prezident George W. Bush z bezpečnostních důvodů použil stejnou základnu. Navíc je základna Offutt AFB spojovaná s experimenty MK ULTRA CIA a projektem Monarch. Nakonec se podle Forbese kolem těchto událostí objevují další nezveřejněné podivné okolnosti. Podle Forbese tato odhalení mohou ohrozit další současné zaměstnance, které do celé záležitosti zasvětil. „Zaslal jsem mnoho mailů s těmito informacemi, mezi jiným i Komisi pro vyšetřování událostí z 11. září, ale nevypadá to, že by se chtěli těmito informacemi zabývat.“

Objevuje se mnoho nezodpovězených otázek, kterými se budeme dále zabývat a budeme o nich dále informovat. (zdroj globalresearch.ca 24. dubna 2004)

Američtí občané se bojí víc a víc...

3. července 2002 vyšel v Lidových novinách článek Pavla Šnajdra, Američané se bojí konce světa. Téměř šedesát procent lidí ve Spojených státech je přesvědčeno, že se naplní předpovědi v bibli a nastane soudný den. Vyplyvá z to z průzkumu, který uskutečnily časopis Time a zpravodajská agentura CNN. Také proto patří mezi nejprodávány knihy v USA publikace zabývající se koncem světa od autorů Tima F. LaHaye a Jerryho B. Jenkinse. o tom ve svém červnovém čísle americký časopis Time. Kniha Left Behind: A Novel of the Earth's Last Days (Román o posledních dnech země) patří žánrově do fikce a vychází z poslední části Nového zákona Zjevení, kde se popisuje konec našeho světa.

Tato část bible je plná mystérii. Pro celou řadu lidí však přestala být tajemstvím právě v roce 1995, kdy kniha Left Behind vyšla. Obrovský zájem o tuto publikaci svědčí o tom, že pro početnou obec Čtenářů nejsou záležitosti spojené s apokalypsou a Armagedonem okrajovou záležitostí. Pouze polovina zájemců o publikaci jsou věřící. Je to důkaz toho, že konec světa zajímá širší veřejnost. Celých 59 procent dotázaných občanů USA podle průzkumu věří, že apokalypsa určité bude. Téměř jedna čtvrtina Američanů si myslí, že v bibli je předpovězena tragédie 11. září z loňského roku v New Yorku. Tehdy teroristé zničili letadly dominantu Manhattanu - dvojici mrakodrapů Světového obchodního centra (WTC) Publikace Left Behind se prodalo kolem 32 milionů výtisků. Prodej od 11. září loňského roku stoupl o šedesát procent. Kniha má již deset pokračování. Devátý díl, který vyšel loni v říjnu, se stal bestsellerem. Ke čtení ji doporučují evangeličtí duchovní. Desátý díl The Remnant, který se právě dostal do obchodu, vychází v nákladu téměř třímilionovém. Deborah Vargas ze San Franciska si koupila knihu v lednu. „Bylo to poselství přímo z bible,“ říká. „Něco se ve mně změnilo a začala jsem se ptát sama sebe. Na co čekám? Na znamení? Chci o tom stále diskutovat.“ Před 11. zářím 2001 většina lidí nevěnovala velkou pozornost předpovědím Nostradama a neměla žádný skutečně velký zájem o křesťanskou bibli s jejím Armagedonem a apokalypsou. Po teroristickém útoku se však v tomto směru mnoho věcí změnilo. Podle průzkumu CNN a Time 36 % Američanů věří, že bible je skutečně slovo Boží, a měla by se brát naprosto vážně. Včetně předpovědí popsaných právě v její poslední knize, ve Zjevení. Mnoho občanů USA se rovněž obrací na různé věštky a proroky mnohem více, než tomu bylo v minulosti. Očekávají od nich jasné předpovědi a odpovědi na své otázky týkající se neisté budoucnosti. 11. září bylo pro USA skutečným šokem a klíčovým okamžikem v jejich historii. Nikdy to již nebude jako předtím. Třicet pět procent Američanů se obává, že při každých televizních novinách uslyší ohlášení konce světa. Spousta televizních diváků v Americe očekává při sledování zpravodajství nějaké katastrofické informace. Mohly by se například týkat nových potenciálních útoků, tentokrát by to podle Američanů mohl být třeba nálet na Chicago.

11. září zpětně

S přibývajícím časem se objevují nová a nová přiznání, která obviňují vládu ze lži, pokud tvrdí, že nebylo možné útok předvídat.

Národní úřad na podporu práva a bezpečnosti pořádal 6. 9. 2002 v Chicagu konferenci na téma „Homeland Security: America's Leadership Challenge“ (Domácí bezpečnost: hlavní cíl Ameriky). Hvězdou konference byl Rudolph Giuliani. Dalším z přednášejících byl John Fulton od CIA. Zaznělo mimo jiné následující:

John Fulton (expert na oblast analýz rizik a hrozeb, strategických plánů, šéf oddělení strategického válečného výcviku, který spadá pod Národní výzkumný úřad CIA) a jeho spolupracovníci prováděli ráno 11. září 2001 simulaci leteckého útoku na budovy, aby určili rizika a následky srážky letadla s budovou.

Téměř rok po prvním výročí (22. srpna 2002) byl v Associated Press zveřejněn zajímavý článek.

„Uvažování vlády lze v této souvislosti popsat jako zcela bizarní. Jedna z amerických špiónážních agentur plánovala na 11. září cvičení, které zahrnovalo letecký útok na jednu z jeho budov. Nemělo však jít o akt terorismu, ale o nehodu. Základna národního úřadu pro sledování (National Reconnaissance Office) podle oficiálního vyjádření plánovala toho rána cvičení, v němž malé obchodní letadlo s mechanickou závadou naletí do jedné ze čtyř věží agenturních budov. Tyto budovy jsou asi 4 míle od letiště Dulles International Airport ve Washingtonu. Podle mluvčího Arta Haubolda

přišel Šéf agentury s návrhem otestovat schopnosti zaměstnanců zvládnout katastrofu. Po poškození budovy letadlem mělo dojít k poškození některých schodišť a zneprístupnění východů. Zaměstnanci měli najít náhradní řešení k evakuaci budovy. „ To, že skutečně došlo k leteckému útoku na naši budovu, byla jen shoda náhod. Okamžitě po těchto událostech jsme uvedené cvičení zrušili. Terorismus neměl v této několik měsíců plánované hře žádnou roli, " řekl Haubold.

Shodou náhod, American Airlines let 77 - Boeing 767. který byl i unesen a narazil do Pentagonu - vzlétl z letiště Dulles v 8:10 ráno i téhož dne, tedy 50 minut předtím, než mělo být zahájeno cvičení. Do Pentagonu narazilo v 9:40 ráno. a pohřbilo tak 64 lidí na palubě a 125m na zemi.

Do kompetence The National Reconnaissance Office spadá velké množství národních špiónážních satelitů. Svůj personál si vybírá z armády a CIA.

„Po útocích 11. září byla většina z 3000 lidí, kteří pracují pro agencii tur ni velitelství, poslána domů, aby byla zachována jejich bezpečnost 1 a akceschopnost, " řekl Haubold.

Je právě toto jeden z ústředních motivů toho, že zásah protivzdušný obrany Severní Ameriky států (NORAD), která je cvičena reagovat na podobné situace v desítkách vteřin, dlouhé desítky minut 11. září nereagovala?

NORAD se začíná dostávat do problémů, a tak v dubnu 2004 (jak informuje CNN) říká:

Podle mluvčího NORAD jeden z regionálních sektorů skutečně i-muloval situaci, kdy unesený dopravní letoun narazí do budovy Spojených států jako součást výcvikového scénáře.

Cvičení mělo podle něj jednoznačně za cíl prověřit postupy a nebylo indikací, že NORAD má jakýkoli důvod se domnívat, že by podobná situace skutečně reálně nastala.

Zůstává nejasné, zda simulovaný scénář počítal s tím, že unesený letoun bude „použit jako raketa " - a záměrně narazí do budovy - nebo zda mělo jít o náraz za situace, kdy se letoun vymkl kontrole.

Vojenští činitelé prohlásili, že cvičení zahrnovalo simulaci nárazu do budovy, která, pokud by byla identifikována, byla by rozeznatelná, ovšem nejednalo se prý o World Trade Center ani o Pentagon. ^

Příznávají, že podle scénáře se jednalo o unesené letadlo, které vletlo do vzdušného prostoru Spojených států ze zahraničí, tedy maly rozdíl oproti skutečnému dění 11. září 2001.

Identita budovy, která byla součástí cvičení, podléhá utajení.

Cvičení bylo vedeno v jednom z regionálních sektorů a nikoli ústředím, které pořádá zásadní cvičení. Tento sektorový nácvik zahrnoval vzlet bojového letadla včetně následné velitelské reakce, ve které se nacvičovaly komunikační procedury v prostředí úřadu.

Činitelé NORAD zdůraznili, že pokud by se jednalo o skutečnou událost, NORAD by nasadil standardní procedury - pokusil se kontaktovat letoun a zabránit mu v havárii.

NORAD má za úkol nepřetžitě chránit vzdušný prostor USA.

„Plánovali jsme během poslední doby množství scénářů, kdy letadlo s výchozím bodem na zahraničním letišti naruší náš vzdušný prostor. Bohužel však tragické události 9/11 nikdy očekávány a nacvičovány nebyly, řekl gen. Ralhp Eberhart, velitel NORADu.

Jak se uvádí v prohlášení NORADu: „Před 11. zářím 2001 NORAD pravidelně konal nejrůznější cvičení, jejich scénář zahrnoval unesené letadlo. Tato cvičení testovala sledování, stíhání a přerušení, procedury kolem únosu, interní a externí koordinaci agentury, operační bezpečnost a bezpečnost komunikačních procedur."

Až do současné doby nebyl zatím nikdo z amerických politiků či úředníků stíhán či jinak veden k zodpovědnosti za ignorantské nakládání se zpravodajskými informacemi. Ještě zajímavější než to, kdo v klíčové chvíli selhal, je podívat se na to, kdo v klíčové chvíli jednal. Podle webových stránek <http://911research.wtc7.net/sept1/warnings.html> velká skupina lidí zřejmě věděla, že se něco chystá, a 11. září prostě zůstala z různých důvodů mimo World Trade Center. Tím si zachránila život.

Existuje důkaz o tom, že skupina pentagonských úředníků byla varována, aby se vyhnula cílům útoku. Informoval o tom časopis Newseek:

Před třemi týdny došlo k dalšímu varování, že hrozí bezprostřední útok teroristů. Jak se dozvěděl Newsweek, 10. září náhle skupina úředníků Pentagonu zrušila cestovní plány na další den ráno, nejspíš z bezpečnostních důvodů.

Mnoho vedoucích pracovníků, kteří by za normálních okolností přišli do World Trade Centra do práce, byli místo toho 11. září 2001 hosty Warrena Buffeta na letecké základně Offutt Air Force Base v Omaze, stát Nebraska. V této skupině byli např. Anne Tatlocková, ředitelka Fiduciary Trust Inc., tedy firmy, která sídlila v pěti poschodích přímo na či nad 90. patrem Jižní Věže. (Je to stejná letecká základna, na kterou se odpoledne téhož dne přesunul George W. Bush. Je vybavena podzemním velitelským centrem.)

Rovněž primátor San Francisca Willie Brown přiznal, že obdržel pozdě večer v pondělí, doslova hodiny před útokem, varování, které popsal jako zprávu od jeho letištní bezpečnostní služby.

Salmanu Rushdiemu, který je pod neustálým dohledem Scotland Yardu, bylo zabráněno 11. září 2001 cestovat letadlem. Ariel Sharon, který měl 11. září přednést poselství skupinám podporujícím Izrael v NeI Yorku, změnil den předem své plány.

Jiná skupina, která obdržela varování před útoky, byli zaměstnanci zasilatelské firmy Odigo. Dva zaměstnanci obdrželi e-mailovou zprávu* o útoku na World Trade Center 2 hodiny před tím, než k němu skutečně došlo.

Podle reportéra Christophera Bollyna, také společnost Zim American Israeli Shipping Co. zrušila smlouvu na pronájem prostor ve World Trade Centru pouhé dny před útokem. Bollynův zdroj tvrdí, že Zimův závazek by vypršel v závěru roku a že stornovací poplatek byl 50.000 amerických dolarů.

Záhadné převody milionů dolarů z kreditních karet krátce před zřícením WTC

Pouhé okamžiky předtím, než se zřítily věže World Trade Towers, byly z počítačů uvnitř hroučící se budovy odeslány transakce s kreditními kartami v celkovém objemu 100 milionů dolarů. Transakce mělo zahájit zřícení budov. Avšak německé společnosti se podařilo obnovit data z hard disků a odhalit tento obrovský podvod. Nicméně právě tato společnost, která prováděla obnovu dat, byla odkoupena, projekt zastavěl, zatímco FBI se jako obvykle nedívá tam, kam se dívat nemá.

Pirmasens, Německo (Reuters) - Němečtí počítačová experti intenzivně pracují na tom, aby odhalili pravdu ohledně nevysvětleného nárůstu finančních transakcí učiněných těsně předtím, než dva unesené letouny 11. září narazily do Světového obchodního centra.

Jsou za velký nárůst transakcí s kreditními kartami, které proběhly některými počítačovými systémy ve WTC krátce předtím, než letadlo zasáhlo budovu, zodpovědní zločinci?

Nebo to byla pouhá shoda okolností, že neobvykle vysoká suma peněz, zřejmě více jak 100 milionů dolarů, byla prohnána počítači, jak se pohroma stupňovala?

Světová jednička na znovunabytí dat, německá společnost Convar se pokouší zodpovědět tyto otázky a pomoci společností starajícím se

o kreditní karty, telekomunikačním firmám a revizorům účtů v New Yorku obnovit jejich záznamy z počítačových hard disků, které byly částečně zničeny ohněm, vodou a prachem...

Záchrana dat Convarem potvrdila, že více jak 100 milionové transakce se uskutečnily uvnitř hodiny a minuty předtím, než se dvě věže zhroutily. Sálové počítače ve věžích zpracovaly tyto transakce a data kreditních karet měla být navždy ztracena, pokud by nedošlo k úspěšné rekonstrukci specialistů Convaru.

Německé společnosti CONVAR z Pirmasens nedaleko francouzských hranic bylo předáno více jak 400 počítačových pevných disků z trosek Světového centra. Jde o extrémně citlivé počítačové komponenty, které prošly kolapsem WTC.

S využitím technologie modrého laseru Convar uspěl v rekonstrukci všech dat počítačových trosek. Zahrnuje to i různorodá finanční data a telekomunikační protokoly až do několika vteřin před kolapsem každé z věží. (Zdroj: e-mail od Convar Německo z 16. října 2003). Nestydatá lež vlády Spojených států o údajně chybějící černých skříňkách je porovnání s tímto faktem naprosto směšná.

Zrekonstruovaná data předal Convar FBI. Ta má ze zákona začít vyšetřovat s ohledem na rekonstruovaná data, kdo realizoval tyto transakce. FBI nic takového nedělá.

GFP chce informovat, že v červnu 2002 byl Ontrack/Convar pohlcen Kroll Inc. (Kroll O'gara Eisenhardt), který má silné vazby na americkou vládu. Jeden z jejich bývalých zaměstnanců, Jerome Hauer, mající na starosti bezpečnost bývalého protiteroristického šéfa FBI Johna O'Neilla v Twin Towers, zahynul 11. září.

Kroll O'gara Eisenhardt je jednou z nejstarších bezpečnostních společností ve Spojených státech, a jak někteří říkají, je zodpovědná za každého z amerických prezidentů od konce 2. světové války. Co dělá mocná a expandující společnost jako Kroll ve svém volném čase? Proč trénuje místní jednotky, samozřejmě v Saúdské Arábii?!

Jeden z Krollových partnerů, společnost Cable & Wirelcss zařizuje trénink v boji proti terorismu a civilní obraně v Saúdské Arábii. V srpnu 2001 bývalý zaměstnanec Krolla, Jerome Hauer, zařizoval ochranu v Twin Towers pro agenta FBI Johna O'Neilla. V té době O'Neill vyšetřoval obchodní styky ENRONu s Tálíbanem a byl postupně vytlačen z tohoto vyšetřování. Ani Kroll, ani Hauer nebyli požádáni, aby vypovídali o této shodě.

Podívejme se na zajímavé resumé prezidenta a hlavního exekutivní! ho úředníka Kroll Inc. - Michaela G. Cherkasyho. Je bývalým šéfem Divize vyšetřování krajského úřadu prokurátora New Yorku, kde vyšetřoval podvody, korupci, praní špinavých peněz, postavy organizované zločinu jako Johna Gottiho, a bombový atentát ve 1 World Trade Center v roce 1993.

A podívejme se na tuto zajímavou historii a propojení:

Kroll Associates, konzultantská firma pro bezpečnost, která Je I v srpnu 2001 přejmenovala na Kroll Inc, vznikla v roce 1972 v New York City. V prosinci 1997 se Kroll spojil s výrobcem obrněných vozů O'gara - Hess & Eisenhardt a vytvořil The Kroll-O'gara Company.

Pozadí Krollu je také velmi zajímavé:

V roce 1993 se Maurice Greenberg's American International Group (AIG) stala spoluvlastníkem „privátní špiónážní agentury“, Kroll Associates v důsledku záchrany Krolla od bankrotu poskytnutím finanční hotovosti. Kroll se stal notoricky známým během 80. let jako „CIA Wall Streetu“ vzhledem k převisu bývalých zaměstnanců CIA, FBI, Scotland Yardu, British secret service a British Special Air Service, které Kroll zaměstnával na korporativní špiónáž v nabídkách na převzetí firem, stejně jako pro destabilizaci cizích národů. Maurice Greenberg byl pevně spojen s čínským obchodováním v 80. letech, kde byl Henry Kissinger jedním z jeho představitelů. V obchodování s Čínou se Greenberg dostal velmi blízko k Shaul Eisenbergovi, lídrovi Asijské sekce izraelské výzvědné služby Mossad, a agentem pro dodávky sofistikované vojenské výzbroje čínské armádě. Maurice Raymond Greenberg se narodil v New York City 4. května 1925 jako syn Jacoba Greenberga a Ady (Rheingoldě Greenbergové). Mladý muž přijal přezdívku „Hank“ v souvislosti s populárním baseballovým hráčem stejného jména. Sloužil v americké armádě během konfliktu v Koreji. Poté v roce 1952 nastoupil u pojišťovny Continental Casualty Co. Kontinentální manažer J. Milburn Smith doporučil Greenberga do C.V Starr - organizace zaměřené na pojišťovnictví a špiónáž, která z něj udělala svého viceprezidenta v roce 1960, svého prezidenta a CEO v roce 1969 a svého předsedu, nahrazujícího Starra, v roce 1969. Mezi lety 1988 a

1995 byl Greenberg ředitelem New York Federal Reserve bank - toto systémové odvětví je základní instrument, kterým šéfové Federálních Rezerv a Bank of England tradičně vykonává ji svou americkou politicko-ekonomickou strategii.

Greenberg byl zá-

stupcem předsedy New York Fed v roce 1992 a 1993 a předsedou v letech 1994-95. V roce 1996, kdy byl Greenberg zástupcem předsedy Council on Foreign Relations (CFR, Rada pro zahraniční styky), předsedal komisi pro zpravodajské služby, která publikovala „Making Intelligence Smarter: The future of U.S. Intelligence " (Chytřejší vyzvědačství: budoucnost americké výzvědné služby). Tato zpráva posloužila jako vstupenka mezi výzvědnou komunitu; ale on své úsilí napřel do nominace senátora Arlena Spectera a dalších, aby se mohl stát ředitelem CIA a využít své konexe s tajnými zprávami, nadnárodními instucemi, soukromými bankéři a spekulanty a svého obrovského nárůstu jinančních prostředků k vytvoření unikátního osobního impéria.

Od roku 1997 byl Frank G. Wisner, junior, členem představenstva Krollu a momentálně Greenbergovým místopředsedou pro externí záležitosti. Wisnerův otec byl zakladatelem americké CIA, který spáchal sebevraždu po skandálu, kdy byl oklamán britsko-sovětským elitním špiónem Kim Philbym. Frank Wisner junior je ředitelem v gigantu Enron spojeném s Georgem Bushem (klientem, pro kterého AIG vyjednávala platby z Peru po znárodnění operací Enronu).

V 90. letech se soukromý detektiv Lou Polumbo z Miami spojil s Kroll Associates. Podle průmyslových zdrojů se Polumbo v minulosti osobně zapletl s Medallin a dalšími jihoamerickými drogovými kartely; jeho byznys zahrnoval asistenci při přemísťování některých aktivit těchto kartelů ven z Kolumbie. Na zapojení Polumba do záležitostí Krolla pracoval Avram Shalom, bývalý šéf izraelské tajné policie Shin Beth. Shalom odešel pracovat pro Krolla. Byl vyhozen ze své policejní funkce vzhledem ke skandálnímu masakru Palestinců svými agenty Shin Beth na územích okupovaných Izraelem.

(Zdroj: Whatever happened to the WTC HARD-DRIVE recoveries?, Acryn Sun, srpen 2004, <http://www.the7thfire.com/>)

Zázrak mezi oběťmi z 9/11

11. září nezahynuli pouze Američané. V troskách World Trade Center přišlo o život více než 500 cizinců z 80 různých zemí. Vzhledem k tomu, že se jedná o centrum světového obchodu, to celkem nikoho nepřekvapí. Také se všeobecně ví, že na poli mezinárodního obchodu a financí působí

mnoho Izraelců. Dalo by se tudíž logicky předpokládat, že mezi 500 mrtvými cizinci z 80 různých zemí by mělo být výrazné množství Izraelců. Ale počet izraelských obětí je překvapivě nízký, zejména pokud uvážíme fakt, že — jak informoval 12. září izraelský list Jerusalem Post — izraelská ambasáda v Americe byla 11. září bombardována 4000 vystrašeným izraelskými rodinami, které se obávaly o život svých blízkých.

George Bush řekl Kongresu USA, že truchlí nad smrtí cizinců, včetně 9 ně „více než 130 Izraelců". Ale dezinformován byl i Bush, nebo nepokrytě lhal. Přesné číslo izraelských mrtvých bylo menší než 130. Bylo menší než 100. Bylo dokonce menší než 50. Bylo menší než 25 a bylo menší než 10. Počet mrtvých s izraelským občanstvím byl... nula! Jak uvádí internetová stránka CNN (<http://edition.cnn.com/SPECIALS/2001/memorial/lists/by-country/>) s přesnou evidencí všech obětí teroristických útoků i z 11. září 2001 seřazených podle národnosti, jediná občanka Izraele zahynula na palubě letu UA 175. V samotné budově WTC nezahynul ani jeden Izraelec. V troskách Světového obchodního centra nezahynul ani jeden Izraelec, zatímco své občany ztrácely tak velká centra mezinárodního obchodu, jako jsou Granada, Bermudy, Irsko a Filipíny.

Zaměstnanci izraelské kurýrní firmy Odigo byli podle amerického deníku The Washington Post anonymně informováni o útocích přesně 2 hodiny před tím, než k nim ve skutečnosti došlo. Ještě více znepokojující je náhlá změna sídla izraelské rejdářské společnosti nesoucí název Zim Israel Navigational, která je řízená izraelskou vládou. Zim Navigational, vlastníci 80 lodí, je devátou největší námořní přepravní společností světa. Přesně jeden týden před 11. zářím se Zim Navigational odstěhovala z kanceláří ve World Trade Centru se všemi svými 200 zaměstnanci. Mluvčí společnosti Dan Nadler řekl: „Když jsme se dívali na záběry, byli jsme šťastní. Veškeré americké operace jsme zabezpečovali ze 16. poschodí." Zim se přestěhovala do Virginie. Nadler dodal, že důvodem náhlého odstěhování byly „úspory na nájemném". To, že jeden z hlavních hráčů na poli mezinárodní přepravy, navíc financovaný ze státních peněz, potřebuje šetřit na nájemném, je přinejmenším dost zvláštní. A to perfektní načasování!

76

Svět má stále větší pochybnosti o „oficiální verzi" 9/11

V lednu 2002 německý list Berliner Tagesspiegel přináší celostránkové interview s bývalým německým ministrem obrany a později průmyslu, Andreasem von Bülowem, který řekl, že neuznává žádnou z oficiálních verzí události 11. září.

Zjevné selhání celé americké administrativy včetně 26 tajných agentur s ročním rozpočtem 30 bilionů USD, která nepřinesla ani nejmenší výsledky v podobě varování, von Bülow doplnil dalšími podrobnostmi. Upozornil na roli oficiálního „vymývání mozků západních demokracií" po 11. září propagandou obrazu společného nepřítele - islámského terorismu" podle kostry, kterou zavedli bývalí poradci americké administrativy. „Obraz společného nepřítele jsem si nevymyslel já. Původ hledejte u Zbigniewa Brzezinskeho a Samuela Huntingtona, dvou pionýrů

amerických tajných služeb a zahraniční politiky".

Již v polovině devadesátých let se Huntington domníval, že lidé v Evropě a USA potřebují někoho, koho by mohli nenávidět. To by upevnilo jejich identifikaci s vlastní společností. A Brzezinskijž v té době dělal kampaň za právo USA na světové zásoby nerostů, zejména ropy a zemního plynu."

Von Bülow také upozornil na roli Brzezinskeho v operaci „Islámského partyzánského hnutí" ve válečném konfliktu se Sovětským svazem v roce 1979. Tálábán vznikl právě díky této operaci.

Co se týče teroristického útoku 11. září, von Bülow poznamenal: „Plánování útoků bylo mistrovským kusem na poli technickém i organizačním. Unést Čtyři velká dopravní letadla během pár minut a navést je na cíle během jedné hodiny, to všechno na přetížených leteckých trasách! To je bez krytí ze strany tajných státních a průmyslových aparátů nemyšlitelné."

Dodal, že předkládání falešných směrů vyšetřování bylo vždy doprovodným rysem krycích operací za přispění vlivných agentur, takže je přesvědčen, že je stále nutné hledat pravdu o 11. září.

Později prohlašuje Dr. Johannes B. Koepl, PhD, bývalý ministr obrany Německa: „Zájmy stojící za Bushovou vládou, jako jsou CFR, Bilderberger Group, a Trilaterální komise - založená Brezinskim pro Davida Rockefellera - již připravily potřebné a nyní se chystají během 5 let implementovat celosvětovou diktaturu. Oni nebojují proti teroristům. Bojují proti občanům."

Zajímavý je i pohled bývalého ministra Velké Británie Meachra {Michael Meacher byl v letech 1997-2003 britským ministrem životního prostředí}, jak jej 6. září 2003 přinesl britský The Guardian a v českém překladu pak Britské listy (www.blistv.cz):

To je plán na americkou světovou nadvládu, argumentuje Meacher a pokračuje: Ale dříve, než ho odmítneme jako agendu pravicových fantastů, je jasné, že poskytuje daleko lepší vysvětlení toho, co se ve skutečnosti stalo před 11. zářím, během toho dne a po 11. září, než teze o válce proti terorismu.

Za prvé je jasné, že americké úřady nepodnikly nic nebo podnikly velmi málo preventivních opatření proti událostem z 11. září. Je známo, že nejméně 11 zemí předem Spojené státy varovalo před útoky z 11. září. V srpnu 2001 byli do Washingtonu vysláni dva agenti Mossadu, aby varovali CIA a FBI, že existuje buňka 200 teroristů, kteří prý připravují velkou operaci (Daily Telegraph, 16. září 2001). Seznam, který poskytli, obsahoval jména čtyř únosců z 11. září. Žádný z nich nebyl zatčen.

Bylo známo už v roce 1996, že existují plány zaútočit na Washington letadly. V roce 1999 se konstatovalo ve zprávě amerického národního výboru pro rozvědku, že „sebevražední atentáčníci z organizace al-Káida by mohli zaútočit letadly, naloženými výbušninami, na Pentagon, na ústředí CIA nebo na Bílý dům".

Patnáct únosců z 11. září dostalo americké vízum v Saúdské Arábii. Michael Springman, bývalý šéf amerického vízového oddělení v městě Jedah, konstatoval, že od roku 1987 CIA tajně vydávala víza neoprávněným žadatelům z Blízkého východu a přivázela je do USA na teroristický výcvik pro afghánskou válku ve spolupráci s bin Ládinem (BBC, 6. listopadu 2001). Zdá se, že tato operace pokračovala i po afghánské válce k jiným účelům. Bylo také zveřejněno, že pět únosců letadel z 11. září se dostalo výcviku v devadesátých letech na tajných amerických vojenských základnách (Newsweek, 15. září 2001).

Případy, kdy existovalo jasné podezření před 11. zářím, nebyly sledovány. Francouzsko-marocký student Zacarias Moussaoui (o němž se nyní usuzuje, že byl zřejmě dvacátým únoscem) byl zatčen v srpnu 2001 poté, co letecký instruktor informoval o tom, že student projevil podezřelý zájem naučit se řídit velká letadla. Když se američtí agenti dozvěděli od francouzské rozvědky, že má styky s radikálními islámskými teroristy, chtěli získat soudní příkaz k prohlídce jeho počítače, který obsahoval informace o misi z 11. září (Times, 3. listopadu 2001). Avšak FBI jejich Žádost odmítla. Jeden agent napsal, měsíc před 11. zářím, že je možné, že Moussaoui plánuje vletět letadlem do WTC (Newsweek, 20. května 2002).

V důsledku toho všeho je velmi překvapivé, míní Meacher, že na útoky z 11. září reagovaly americké úřady tak pomalu. Podezření, že první letadlo bylo uneseno, vzniklo už v 8:20 ráno, a poslední unesené letadlo havarovalo v Pensylvánii v 10:06 dopoledne. Ze základny amerického letectva Andrews, pouhých 15 kilometrů od Washingtonu, nevzlétla ani jediná stíhačka, aby situaci prozkoumala, dokud třetí letadlo nenarazilo v 9:38 dopoledne do Pentagonu. Proč ne? Před 11. zářím platily přece pro unesená letadla standardní procedury amerického Federálního úřadu pro letectví. Od září 2000 do května 2001 startovaly americké vojenské stíhačky 67krát, aby prověřily podezřelá letadla (AP, 13. srpna 2002). Podle amerického zákona musejí být vojenské stíhačky vyslány na průzkum v tom okamžiku, jakmile se letadlo významně odkloní od své letecké trasy.

Byla tato nečinnost prostě důsledkem toho, že klíčové osoby ignorovaly důkazy, anebo o nich nevěděly? Anebo byla americká letecká bezpečnostní opatření dne 11. září 2001 úmyslně suspendována? Pokud se to stalo, proč k tomu došlo a kdo o tom rozhodl? Bývalý americký federální kriminální prokurátor John Loftus konstatoval: „Informace, které [nám] poskytly evropské rozvědky před 11. zářím byly tak rozsáhlé, že už není možné, aby se CIA či FBI bránily tím, že jednaly nekompetentně".

O nic lepší není ani reakce USA po 11. září, pokračuje Meacher. Nebyl nikdy podniknut vážnější pokus zajmout bin Ládina. Koncem září a začátkem října 2001 vyjednali šéfové dvou islámských politických stran v Pákistánu, že bin Ládín bude vydán do Pákistánu a tam postaven před soud za 11. září. Avšak jeden americký činitel konstatoval, že „pokud si stanovíme své cíle příliš úzce", riskuje to „předčasný rozklad mezinárodního úsilí, kdyby byl nějakou šťastnou náhodou pan bin Ládín zatčen". Generál Myers, americký předseda spojených Stábů armády, zašel tak daleko, že konstatoval, že „chytil bin Ládina nikdy nebylo naším cílem". (AP, 5. dubna 2002). Agent FBI Robert Wright řekl ABC News (19. prosince 2002), že ústředí FBI nechtělo žádné zatýkáni. A v listopadu 2001 si americké letectvo

stěžovalo, že mělo vedoucí činitele Tálíba- nu a al-Káidy na mušce během předchozích šesti týdnů desetkrát, avšak nemohlo na ně zaútočit, protože nedostalo k tomu dostatečně rychle po- volení (Time Magazine, 13. května 2002). Všechny tyto informace jsou veřejně dostupné.

Takzvaná „ válka proti terorismu "je zneužívána jako zástěrka pro realizaci širších amerických strategických geopolitických zájmů, argumentuje dále Meacher. Naznačil to podle něho i Tony Blair, když konstatoval v jednom parlamentním výboru britské Dolní sněmovny: „Abych to řekl upřímně, nikdy bychom nedostali souhlas veřejnosti k náhlému útoku proti Afghánistánu, kdyby nedošlo k útokům z 11. září." (Times, 17. čer- I vence 2002). Obdobně se Rumsfeld snažil získat důvod pro útok na Irák, že desetkrát žádal CIA, aby našla důkazy, že se na útoku z 11. září podílel Irák, CIA opakovaně přišla s prázdnými rukama (Time Magazine 13. května 2002).

Podle Meachera byly útoky z 11. září pro PNAC velmi příhodným záminkou k realizaci jeho globálních plánů. Plány na vojenské akce proti Afghánistánu a Iráku byly připraveny dlouho před 11. zářím 2001. Zpráva, kterou vypracoval v dubnu 2001 pro americkou vládu Bakerův institut pro veřejnou politiku, konstatovala, že „Spojené státy zůstávají vězněm svého energetického dilematu. Irák zůstává destabilizujícím faktorem... pro proud ropy z Blízkého východu na mezinárodní trhy ". Tato zpráva byla předložena energetickému výboru, jemuž předsedal viceprezident Dick Cheney. Doporučovala: „... .protože je toto pro Spojené státy nepřijatelným rizikem, je nutná, vojenská intervence" (Sunday Herald, 6. října 2002).

Obdobné důkazy existují v souvislosti s Afghánistánem. BBC přinesla zprávu (18. září 2001), že vysocí američtí činitelé informovali na schůzce v Berlíně v polovině července 2001 Niaze Niaka, bývalého pákistánského ministra zahraničních věcí, že „ vojenské akce proti Afghánistánu budou zahájeny v polovině října ". Do července 2001 považovala americká vláda režim Tálíba- nu za zdroj stability ve střední Asii, který měl umožnit výstavbu uhlovodíkových potrubí z ropných a plynových polí v Turkmenistánu, Uzbekistánu a v Kazachstánu přes Afghánistán a Pákistán k Indickému oceánu. Avšak když Tálíba- n odmítl přijmout americké podmínky, američtí představitelé mu řekli: „Bud' přijmete naši nabídku koberce zlata, anebo vás pohřbíme pod kobercem bomb " (Inter Press Service, 15. listopadu 2001).

Není tedy překvapující, že se někteří lidé domnívají, že Američané předem nezasáhli proti útoku z 11. září proto, aby si vytvořili cennou zá

mínku k útoku na Afghánistán ve válce, která zjevně byla plánována dlouho dopředu. Existuje pro to možný precedens. V americkém národním archivu najdeme důkazy, že prezident Roosevelt použil přesné tohoto přístupu ve vztahu k útoku na Pearl Harbor dne 7. prosince 1941. Američané předem dostali určité varování, že k tomuto útoku dojde, ale tyto informace nebyly předány americké flotile. V americké veřejnosti v důsledku útoku vzniklo obrovské rozhořčení, a to přimělo do té doby neochotné americké voliče, aby podpořili vstup Ameriky do druhé světové války.

Obdobně konstatuje plán PNAC ze září 2000, že proces proměny USA v „dominantní silu zítřka" bude dlouhý, pokud nedojde k nějaké „katastrofální a urychlující události - jako nový Pearl Harbor".

A skutečně. 11. září bylo co do šoku podobné Pearl Harboru s tím rozdílem, že ho díky moderním médiím měly možnost sledovat „v přímém přenosu" miliony lidí. A o to šlo...

První výročí znovu roztáčí propagandistickou hysterii v médiích

Je zde první výročí útoků na Spojené státy. Zejména americká, ale i česká média znovu tlačí na vlnu emocí a strachu. Mezitím však zůstávají stále stovky otázek ohledně 11. září bez odpovědí...

Internetový nezávislý deník www.rumormillnews.com přináší jen část takových otázek:

- 1.Proč aerolinie nepřerušily provoz, když obdržely mnohá varování o teroristických útocích?
- 2.Proč v červenci 2001 nechal Ashcroft zastavit obchodní lety, odvolávající se na nedefinovanou „ hrozbu "?
- 3.Proč neexistují žádné fotografie či videozáznamy z průběhu nárazu letadla do Pentagonu?
- 4.Proč ochranka neodvedla Bushe pryč ze třídy?
- 5.Kde byl George H. W. Bush (senior) v době útoků?
- 6.Proč pasažéři či Členové posádky všech tří letadel používali „ boxery "?
- 7.Kde skončily černé skříňky letadel?
- 8.Proč specialisté z FISA nepokračovali ve vyšetřování?
- 9.Jak mohl Bush sledovat první náraz živě?
10. Proč byla bezpečnostní schůzka, plánovaná na 11.9. dne 10. 9. zrušena managementem World Trade Center? 11 Jak to, že viníci byli nalezeni tak rychle?
- 12.Jak to, že bylo nalezeno auto teroristů na letišti tak rychle?
- 13.Proč jsou trosky z letu 93 tak zvláštní?
- 14.Proč nebylo u Pentagonu spatřeno žádné dopravní letadlo?
- 15.Jak intenzivní byly vztahy mezi Tálíba- nem, ISI a CIA?
- 16.Kdy přesně bylo rozhodnuto o zrušení výstavby ropovodu z Turkm- nistánu přes Afghánistán do Pákistánu?
- 17.Kdy bylo rozhodnuto o vyslání lidí FEMA (Federal Emergency Managment Agency) do New Yorku?
- 18.Proč mluvčí FEMA Tom Kenney tvrdil, že v New Yorku byl již 10. září?
- 19.Proč FBI v roce 1996 ukončila vyšetřování příbuzných Usáma bin Ládina ve Washingtonu?
- 20.Proč Bush zastavil transakce s rodinou bin Ládinovy rodiny již na počátku roku 2001 ?

- 21.Kdo vystavil Johnu O'Neilovi stopku při vyšetřování úctů al-Káidy?
- 22.Koho napadlo zaměstnat ho v oddělení pro bezpečnost ve WTC?
- 23.Setkal se s někým z FEMA večer, 10. září?
- 24.Co zprávy médií, že únosci měli zakoupené letenky na lety po 11. září?
- 25.Proč se žádný z 19 únosců neobjevil na listině cestujících?
- 26.Proč by muslimští únosci zbožňovali bary, pili alkoholické nápoje a opustili také své učení?
- 27.Proč by únosci používali kreditní karty a umožnili okopírování fotografií z řidičských průkazů?
- 28.Proč by únosci nutili pasażéry, aby telefonovali příbuzným?
- 29.Jak to, že únosci změnilu trasu, aniž by se vojenské stíhačky pokoušely jim v tom zabránit?
- 30.Pasy kterých únosců byly nalezeny v troskách WTC? Kdo je a v kolik hodin?
- 31.Podle čeho FBI rozlišovala muslimy na „ normální " a na „ únosce na palubě unesených letadel?
- 32.Proč tedy na palubě unesených letadel nebyl ani jeden „norma muslim?
- 33.Procházel někdo seznamy cestujících, aby vyhledal muslimská jména a označil je za únosce?
Muhammad Atta
- 34.Poskytla floridská policie informace o tom, že Atta je hledán kvůli a) propadlému vízu, 2) řízení vozu bez řidičského průkazu, 3) kvůli incidentu na letišti v Miami?
- 35.Proč Atta zanechal své zavazadlo na letišti, aniž by jej zaměstnanci naložili na palubu?
- 36.Kdo to zavazadlo našel? Kde je jistota, že mu patřilo?
- 37.Proč by Atta dával do zavazadla instruktážní videokazetu o pilotování, uniformu a poslední vůli, když věděl, že jde na smrt?
- 38.Proč Atta zanechal svůj řidičský průkaz v pronajatém autě?
- 39.Kdy Atta létal na leteckém simulátoru?
- 40.Opustil Atta během výcviku Spojené státy, navrátil se do nich?
- 41.Proč se Atta rozhodl studovat v Opa Locka, známém výcvikovém středisku námořnictva, kde je navíc i základna amerických Pobřežních hlídek i Policejní (Miami-Dade) letecká služba?
- 42.Proč bylo Attovi umožněno studium i po zjištění policie o propadlém vízu a řidičském průkazu?
- ČERNÉ SKŘÍŇKY A VIDEO NÁRAZU**
- 43.Proč nebyly černé skříňky nikdy objeveny?
- 44.Proč FBI neuvolnila záznamy letové kontroly?
- 45.Kdo nafilmoval první náraz do věže? Proč zmizel z médií? ÚNOSCI
- 46.Odkud pocházely fotografie všech 19 únosců?
- 47.Jak je možné, že byli identifikováni všichni únosci pouhé 2 dny po útoku?
- 48.Proč se 2 dny po zveřejnění seznamu únosců všech 19 jmen neobjevilo také na seznamu cestujících?
- 49.Proč se žádné z těch jmen neobjevilo na seznamu cestujících, které předaly aerolinie UA (United Airlines) a AA (American Airlines) CNN?
- 50.Jak mohli únosci obejít letištní bezpečnostní systémy?
- 51.Proč FBI ignorovala rodinu bin Ládina, která opustila Spojené státy, bez dalšího Setřeni?
- 52.Co údajní únosci, kteří jsou stále naživu?
- 53.Byl důvod ke změně seznamu původních 19 únosců?
- 54.Proč trvalo 4 měsíce, než padlo jméno Ramsiho Binalschibhty když byl blízký přítel MohammadaAtty a bydlel v jeho byti v Hanwl burku?
- 55.Proč trvalo 4 měsíce až do 11. prosince, než byl obviněn Zacarias Moussaoui z útoku 9/11 přesto, že jeho případ byl na rozdíl od ame- rických médií již celé měsíce celosvětově znám?
- BIN LÁDIN**
- 56.Sledovala v roce 1998 CIA bin Ládina za pomoci 15 afghámských agentů, kdy každému z nich platila měsíčně 1.000 USD?
- 57.Kde jsou tito agenti dnes? Byl jedním z nich Johnny „Mike " Spann? Byl John Walker Lindh jedním z nich?
- 58.Je afghámský agent členem ISI? Pracuje afghámský agent pro bin Ládina?
- 59.Kdy se poprvé zmínil Tenet komukoliv ze Senátu o skupině al-Káida?
- 60.Proč Pentagon zveřejnil novou verzi překladu videa s bin Ládinem?
- 61.Proč ji zveřejnil 8 hodin poté, co v prosinci vše přeložil německý časopis Monitor?
- 62.Proč byli vybráni 4 překladatelé - bývalí zaměstnanci vlády Spojených států?
- 63.Kdy bylo nalezeno amatérské video s bin Ládinem a kdo ho našel?
- 64.Kdo našel video, když Severní aliance ani americké jednotky ještě nebyly v Kandaháru či Džahalabádu?
- 65.Znamená časový údaj na záznamu s bin Ládinem, že byl nalezen dva týdny poté, co byl vyroben?
- 66.Proč nebyla veřejnost informována o tom, kdo a kdy našel video?
- 67.Proč byly podle časopisu Monitor špatně přeloženy právě ony kontroverzní úseky?
- 68.Proč bylo video zveřejněno?
- 69.Kdo rozhodl o jeho zveřejnění?
- 70.Proč je video s bin Ládinem z června 2001, kde chváli bombový útok, umístěno také na internetu?
- 71.Proč je prohlášení bin Ládina pro TV Al Džazíra v červnu 2001 o atentátu na americkou loď Cole velmi podobné videu a jeho prohlášení z listopadu 2001 ?
- 72.Proč bin Ládin v časopise Umman Magazíne v září 2001 prohlásil, že WTC není jeho dílem?

54. Je bin Ládin stále na výplatní pásce CIA nebo ISI?
55. Pomáhala bin Ládin Group Inc. CIA postavit Tora Bora?
56. Co bylo účelem setkání s generálem Parvizem Mušarafem v květnu 2001?
57. Proč bylo zveřejněno, že Al-Khalifa bin Ládinová, která není matkou bin Láдина, s ním měla 9. září telefonický hovor? Proč jeho matka Alia Ghanemová řekla, že nevěří, že plánoval útoky?
- ANTRAXA ÚMRTÍ MIKROBIOLOGŮ**
58. Co se stalo 18. září, kdy toho dne přišel zaměstnanec Batelle Memorial Institute s tzv. antraxovým žertem? Byl zatčen?
59. Proč vyšetřování tohoto případu začalo v prosinci 2001?
60. Co věděl Dr. Leonard Horowitz, advokát veřejné zdravotní péče a autor knihy „Death in the Air“ dne 1. října 2001, téměř dva týdny před odesláním prvního dopisu s antraxovým práškem odesílaného z Trentonu?
61. A co jeho dopis ze 13. listopadu, kde si stěžuje, že za infekcí antra- xem stojí koncern BAYER?
62. Odeslaly laboratoře US BioDefense dopisy se sněti slezinnou proto, aby byl navýšen rozpočet na jejich výzkumy?
63. A co prohlášení bývalého inspektora OSN pro kontrolu zbraní v Iráku, který řekl ABC, že „... zná pouze pět vědců v USA, kteří by mohli vyrobit takto kvalitní, vyvinutý materiál se sporami“?
64. Proč Microsoft obdržel jednu podezřelou zásilku s antraxem právě v den, kdy prezident oznámil, že Malajsie je dalším potenciálním cílem pro Spojené státy?
65. Proč se FBI nezačala zabývat vyšetřováním případu Dona Wileya, biospecialisty, který zmizel již 13. listopadu 2001?
66. Proč FBI zahájila vyšetřování až 22. prosince, když bylo nalezeno jeho tělo 300 mil daleko? Vyšetřovalo se i ve vojenské elektrárně, kde bylo tělo nalezeno zaměstnanci? Proč média zveřejňovala různé verze toho jak, kdy a kde byl nalezen? Proč byl případ po 2 měsících překvalifikován ze sebevraždy na nehodu?
67. Začal vývoj proti-antraxových vakcín v roce 1998?
68. Kdy se Bioport rozhodl pro výrobu antraxových vakcín?
69. Bylo to před nebo po září 1998, kdy byl Admirál Crowe pověřen vyšetřováním bombového útoku na ambasádu v Nairobi a Dar es-Salaam ze 7. srpna 1998?
89. Bylo součástí plánu zahájení vývoje protiantimoxových vakcín v roce 1998?
90. Kdy požádala vláda Spojených států firmu Bayer o pomoc při vývoji vakcíny?
91. Kdy Bayer odeslal první vakcíny do USA ?
92. Kdy Bayer zdvojnásobil výrobu vakcíny?
93. Byla prošetřena smrt Vladimira Pasečnika? Byl v listopadu 2001 už jen bývalým ředitelem sovětského institutu ultračistých biochemikálií „Biopreparat“ pro výrobu biologických zbraní?
94. Proč se Tommy Thompson, tajemník Výboru pro zdraví a služby a jeden další člen Bushova kabinetu setkali tajně v říjnu 2001 se zástupci Pharmaceutical Research and Manufacturers of America (PhRMA) k projednání plánů ohledně připravenosti k řešení krizových situací?
95. Proč se rozhodl 25. října 2001 požádat Kongres o dalších 500 milionů dolarů na výrobu vakcíny proti neštovicím od Acambisu?
96. Obdržel Walter Gilbert, ředitel Myriad Genetics vůbec někdy oficiální souhlas příbuzných obětí ve WTC k zkoumání jejich DNA?
- ZAHRANIČNÍ ZPRAVODAJSKÉ SLUŽBY**
97. Proč generál Mahmud Ahmad, bývalý šéf ISI (vojenská výzvědná služba Pákistánu) opustil svou pozici?
98. Proč odvěta proti Tálibánu začala v den, kdy odstoupil?
99. Kdo z ISI zaplatil Mohamadu Attovi 100.000 USD? á
100. Proč se Ahmad domnívá, že do útoku na WTC byla zapletena nějaká další zpravodajská služba? Na kterou tajnou službu odkazoval? Věřili tomu další lidé z ISI? Věřili tomu v CIA? Věřili tomu v Mossadu?
101. Co bylo účelem Ahmadovy návštěvy ve Washingtonu právě 11. září?
102. Kdo v květnu 2000 poradil ministru zahraničních věcí Ruska Ivanovuovi, aby přerušil letecké údery proti Afghánistánu?
103. Upozornila ruská rozvědka CIA, jak bylo oznámeno v tisku, že 25 teroristů je cvičeno pro leteckou sebevražednou misi?
- HENRY KISSINGER**
104. Co myslel Kissinger v roce 1991 na konferenci v Bilderbergu onou „vnější hrozbou těch v pozadí, světovou vládou“ či „osobními svobodami“, která zřejmě „budou muset být obětována k zajištění zdraví“?
105. Co bylo jeho úlohou v UNOCAL (americký ropný a energetický koncern)?
106. Má doposud styky se zástupci této organizace?
107. Co projednával v květnu 2001 na setkání v Bilderbergu?
108. Co bylo předmětem schůzky se starostou Moskvy Jurijem Lůžkovým v červenci 2001?
109. Proč v „Toward a New Diplomacy for the 21st Century“ Kissinger píše, že Amerika nepotřebuje vůbec žádnou zahraniční politiku?
- NÁKUP BURZOVNÍCH OPCÍ NA AKCIE**
110. Je pravdou, že CIA je vlastníkem softwaru PROMIS?
111. Co je účelem tohoto softwaru?
112. Vlastnil A. B. „Buzzy“ Krongard ze CIA nějaké akcie United Airlines, American Airlines, Merrill Lynch, 4.

Morgan Stanley, AXA Re (pojišťovny) která vlastní 25 % American Airlines, a Munich Re?

113. Jaké je jeho napojení na Alexe Browna z Deutsche Bank?

114. Předal nějaké informace Georgovi Tenetovi ze CIA?

115. Kdo je investorem, který skoupil 2 000 „put-options“ v období mezi srpnem a 11. září 2001?

116. Vlastnila Deutsche Bank-Alex Brown nějaké akcie UA, AA a Merrill Lynch, Morgan Stanley, AXA Re (pojišťovny), která vlastní 25 % American Airlines, a Munich Re. ?

117. Proč mezi 6. a 7. zářím Deutsche Bank nakoupila 4744 „put-options“ na akcie United Airlines oproti pouhým 396 „call-options“? Jaký byl účel této transakce?

TÁLIBÁNA HROUDA ZLATA

118. Kdy se naposledy setkal se zástupci vlády Spojených států?

119. Co bylo předmětem těchto schůzek?

120. Znal Tálibán Karla E. Indefurtha a šéfa vládního protiteroristického oddělení Michaela Sheehana?

121. Prohlásili zástupci USA v únoru 2001: „Bud' akceptujete naši nabídku a zavalíme vás hroudami zlata, nebo vás zavalíme hromadou bomb“?

122. Rozhodl se bývalý Mudžahedínský vůdce Abdul Haq v roce 2000 zaútočit na Tálibán?

123. Snížila se produkce opia v Afghánistánu z 3 276 tun v roce 2000 na 185 tun v roce 2001?

Ve Spojených státech to však mají média, která jsou až na výjimky v rukách týchž lidí, kteří tahají za nitky celoplanetárních událostí, Stáji těžší. To v případě, že by snad chtěla informovat pravdivě. Nátlak vládní | oligarchie USA jde proti jednotlivým novinářům. Vládní panáci, trdlují- cf před kamerami při svých prohlášeních, už zcela bez skrupulí nasazují psí hlavu „provinilým novinářům“. Zajímavá je např. situace, do jaké se dostal redaktor NBC. Ten v jednom pořadu řekl, že když někdo cíleně zemře v letadle, není zbabělec. Zbabělejší je ten, který hází rakety někam 2 000 mil daleko. Redaktor tak reagoval na jednoho vládního Činitele, který to vidí opačně. Dalo by se o tom zřejmě diskutovat hodiny a hodiny... Podstatné ale je, že se vládní činitel velmi rozčílil a zahájil tažení proti redaktorovi. Dvě korporace odvolaly svou inzerci v NBC. Protože NBC patří korporaci Disney, vyšlápla si na redaktora a přinutila ho k veřejné omluvě. Redaktor je teď na tiskovkách vládních papalášů vítán jejich neskrývanými posměšky.

Bude se vyšetřovat! Nebo...?

Únor, 2002. „Dick Cheney s vámi potřebuje hovořit, pane senátore.“ Jistě ne proto, aby si jen tak poklábosil.

Viceprezident USA zřídka kdy volá předsedu Senátu - demokrata Torna Daschleho, kterého navíc nazval

„vykonavatelem obstrukcí“. Tudiž Tom Daschle, když spěchal do své pracovny v Capitolu, předpokládal, že je pro pohovor určitě vážný důvod.

Vyslechl si prosbu, či spíše upozornění. Senát brzy zahájí slyšení, proč jsme nebyli připraveni na útoky 11. září a zda a kdo nás před nimi varoval. Jednání budou probíhat často za zavřenými dveřmi Výboru pro zpravodajskou činnost.

Cheney volal, aby varoval před případnými dalšími slyšeními a projednáváním jinými výbory. Pokud budou demokraté naléhat, Bushova administrativa je obviní z toho, že maří průběh právě probíhajících operací války proti terorismu a mohou být přímo odpovědní za případný neúspěch akce. Dobře to zvažte, varoval Cheney. Daschle zůstal po celou dobu neutrální a ani nehnul brvou. „Část z toho se sice týká tajných zpravodajských služeb, ale lidé prostě potřebují vědět, co se stalo...“ řekl Daschle. Tak začíná úvodník Howard Fineman k článku The Battle Back Home (Bitva znovu doma) v časopise Newsweek.

88

Juliet Eilperin, dopisovatelka Washington Post, 12. dubna 2002 na straně A16 píše:

Demokratická kongresmanka Cynthia McKinneyová požaduje vyšetření toho, proč vládní představitelé USA, mající konkrétní varování ohledně připravovaných teroristických útoků 9/11, neudělali nic, aby jim zabránili. „Lidé blízcí vládě USA jsou připraveni proměnit novou americkou válku v obrovské zisky,“ dodala.

V nedávném rozhovoru s rozhlasovou stanicí v Kalifornii Berkeley McKinneyová říká: „Máme informace, že existovala celá řada upozornění a varování na události, které měly proběhnout 11. září... Co věděla vláda o těchto akcích a kdy se to dozvěděla? Kdo další o tom věděl a proč nevarovali nevinné lidi v New Yorku, kteří byli brutálně zmasakrováni? Co musí krýt?“

„Nejsem si vědoma žádných důkazů, které by prokázaly, že prezident Bush či členové vlády osobně profitovali z útoků 9/11. Ovšem kompletní přešetření celého případu by mohlo prokázat, že se právě toto stalo,“ uvádí se v prohlášení kongresmanky.

Prezidentův mluvčí Scott McLellan odmítl se zabývat prohlášením McKinneyové.

rozhlasovém rozhovoru McKinneyová na vládu ostře zaútočila: „V roce 2000 bylo Americe díky Bushovi zcizeno to nejzákladnější právo, právo svobodných a čestných voleb. Zářijovými útoky na WTC a Pentagon získala navíc vláda, jejíž mandát je proto velmi diskutabilní, bezprecedentní moc.“

Předpokládá, že vláda hájí zájmy investiční skupiny Carlyle Group se sídlem ve Washingtonu. Tato firma zaměstnává celou řadu bývalých státních úředníků z obou stran. Bývalý prezident George H. W. Bush — otec dnešního prezidenta — je poradcem této firmy. McKinneyová tvrdí, že boj proti teroru přinesl zisky Carlyle Group tím, že zněkolikanásobil hodnotu vojenských výrobců částečně vlastněných právě touto firmou.

Mluvčí firmy Chris Ullmanová pouze lakonicky komentovala: „A tyto věci pronesla na travnatém pahorku v Roswellu

v Novém Mexiku?"

Během svých pěti období v úřadu původní profesí vychovatelka McKinneyová Často pronášela radikální kritiku politiky USA, zejména pak na Dálném východě. Podle ní mezinárodní sankce brutalizují nevinný Irák.

Zdá se, že svůj komentář k 11. září sedmačtyřicetiletá politička opírá o mnoho konspiračních teorií, které posledních 6 měsíců kolují po internetu mezi lidmi, kteří jsou přesvědčeni o tom, že vláda USA - částečně, nebo úplně - zatajuje pravdu o útocích, při nichž zahynulo více než 3000 lidí.

„Je neoddiskutovatelné, že korporace blízké naší vládě ze zvýšených výdajů na obranu po 11. září přímo profitují," uvedla McKinneyová. „Důvěryhodnost USA, jak ta domácí u vlastních lidí, tak ta zahraniční, je přímo odvislá od přesvědčivých odpovědí na takovéto otázky, "

Žádný z kolegů McKinneyové přímo nepodpořil její vystoupení, ale několik z nich prohlásilo, že jsou jim tyto teorie známy. „Vím, že to lidé říkají, " prohlásil kongresman Melvin Watt, ale rychle dodal, že „ tento pohled na události není nijak široce sdílen mezi zákonodárci. Někteří z nich poukazují na to, že McKinneyová si chce pouze udělat publicitu. „ Není náhoda, že hraje tuto kartu," prohlašuje republikán Jack Kingston. „ Lidé vždy chtějí poslouchat konspirační teorie."

Červen 2002. ČTK informuje:

Za zavřenými dveřmi začínají poslanci obou komor amerického Kongresu v úterý vyšetřování problémů kolem koordinace a postupu amerických zpravodajských služeb před útoky 11. září.

Podle účastníků jednání zpravodajských výborů Senátu a Sněmovny reprezentantů poslanci schválili „předběžný rozsah vyšetřování". Dnes jsme položili základy a ve středu zahájíme jednání o jednotlivých oblastech vyšetřování, řekl v úterý po tříhodinovém úvodním zasedání předseda senátního zpravodajského výboru demokrat Bob Graham. Předběžný rozsah vyšetřování se má zaměřit na klíčové otázky o tom, co a kdy věděly Federální úřad pro vyšetřování (FBI), Ústřední zpravodajská služba (CIA) a další služby, jak s informacemi naložily a co zjistily od 11. září. Slyšení se zaměří i na možnost zlepšení práce zpravodajců zejména v souvislosti s prevencí dalších útoků.

Nejvýše postavený republikán ve zpravodajském výboru Senátu Richard Shelby prohlásil, že poslanci jsou odhodláni se dostat na kořen problémů ve zpravodajských službách, ať to stojí, co to stojí. Prezident George Bush, o němž se také uvádělo, že věděl o chystaném útoku, vyjádřil obavu, že vyšetřování by mohlo omezovat zpravodajské služby v jejich práci a snaze zabránit případnému dalšímu útoku. Bílý dům se tato staví proti požadavkům prosazovaným především opozičními demokraty

navyvoření nezávislé komise, jež by vedla vlastní oddělené vyšetřování. Kongresová slyšení se zřejmě protáhnou až do podzimu a měla by být přístupná veřejnosti v týdnu od 24. června, kdy by měli vypovídat ředitelé CIA George Tenet a FBI Robert Mueller.

Prezident Bush v listopadu 2002 jmenoval Henryho Kissingera šéfem nezávislé investigativní komise, která má odhalit chyby vlády v případě útoku z 11. září 2001. Smyslem je zabránit případnému opakování, jak píše agentura Reuters: „Musíme prozkoumat každý detail a poučit se z každé lekce z 11. září," řekl Bush před tím, než podepsal zákon o zřízení 10 členné vyšetřovací komise. Zpočátku přitom tvrdě vystupoval proti zřízení takové komise. Nakonec jmenoval do jejího čela jednoho z nejkontroverznějších Američanů. „ Vše musí být vyšetřeno, padni komu padni," řekl prezident. Kissinger přislíbil důsledné prozkoumání všech událostí a vazeb, včetně uvážení všech vazeb mezi Spojenými státy, Saúdskou Arábií a bin Ládinovou organizací al-Káida.

„Není třeba brát ohled na žádné zahraničně-politické vazby... Nejsou žádné překážky a ani bychom žádné překážky neakceptovali," řekl Kissinger. Dodal, že Bush mu přislíbil „řídít se závěry a doporučeními komise."

Demokraté, kteří jmenovali bývalého senátora George Mitchella místopředsedou komise, prohlásili, že zřejmě i samotný Bush by mohl být požádán, být této věci osobně svědčil o událostech, které následně vedly k tomu, že bylo zabito více než 3 000 lidí. Bílý dům tento návrh důrazně odmítl. Kissinger tuto otázku již zahrál do autu.

Prezident prohlásil, že 79letý Kissinger, držitel Nobelovy ceny míru a ministr zahraničních věcí prezidentů Nixona a Forda, by měl vnést v této věci „obrovskou zkušenost, jasné myšlení a pečlivé posouzení."

Ale kritici tuto volbu naprosto odmítají s tím, že na základě nových záznamů a dokumentů z vietnamské války a zásahu USA v Chile, vydaných pod názvem „ The trials of Henry Kissinger " (Pokusy Henryho Kissingera) by měl být tento politik spíše obžalován a souzen z mezinárodních válečných zločinů a genocidy.

Kissinger však v komisi dlouho nevydrží. Ani ne po 14 dnech rezignuje. Jako důvod uvedl „možný konflikt zájmů s mými klienty ze soukromého sektoru". Kissingerova rezignace následuje pouhý den poté, co se pokusil ujistit pozůstalé oběti útoků, že jeho obchodní zájmy nebudou

mít vliv na jeho postavení v komisi. Bílý dům a demokraté v Kongresu vedli spor o to, zda by měl Kissinger oznámit jména svých obchodních klientů, přičemž Bushovi poradci upozorňovali, že zákon tuto povinnost v žádném případě neukládá. Několik dní předtím rezignuje i ustavený místopředseda George Mitchell. Jako jeden z důvodů uvedl tlaky na to, aby ukončil činnost své advokátní kanceláře.

Na kontroverzní krok prezidenta Bushe upozornily mnohé organizace a výbory pro obranu lidských práv v USA s tím, že Kissinger patří spíše jako masový vrah za mříže, než do takto důležité vyšetřovací komise. Kissinger patří zřejmě k čelným představitelům the New World Order, Nového světového pořádku, kdy se úzká skupina politiků a průmyslníků snaží převzít moc a vytvořit definitivní totalitní řád pod hegemonií Spojených států.

O Kissingerovi bylo možné se z článku Nixon: Vrhnu A-pumu na Vietnam (2. března 2002, český zpravodajský internetový server iDnes) mj. dozvědět:

Jméno Henryho Kissingera se ve „vysoké politice" objevuje již od dob amerického prezidenta Nixona, s nímž údajně podle před časem odtajněných záznamů probíral i možnost sholení atomové bomby na Vietnam v průběhu americko-

vietnamského konfliktu.

Například v květnu 1972 Nixon připomíná Kissingerovi, že oběti civilistů jsou nešťastným doprovodem všech válek. „To jediné, v čem se neshodneme. .. je bombardování," říká mu Nixon. „Vy se tak zatraceně staráte o ty civilisty a mně je to fuk. To mě nezajímá." „O ty civilisty se starám, protože nechci, aby se svět zmobilizoval proti vám, že jste řezník," odpověděl prezidentovi Kissinger.

„Můžeme to udělat, aniž bychom zabíjeli civilisty." Na Nixonův záměr shodit během války atomovou bombu na Vietnam reagovala i vietnamská vláda. „Je to jen další důkaz neobyčejné krutosti některých jestřábů v tehdejší americké vládě," prohlásila mluvčí vietnamského ministerstva zahraničí.

Podle nahrávek dokonce sám Nixon pochyboval o pravosti zřejmě nejznámější fotografie z vietnamské války - na snímku agentury AP je zachycena nahá devítiletá dívka Kim Phuc prchající po silnici před napalovým útokem v Jižním Vietnamu. „Docela by mě zajímalo, jestli to je podvrh," prohlásil prezident 12. června 1972, když uviděl snímek „Dost možná," reagoval na to chlácholivě šéf jeho štábu H. R. Haldeman.

První vyšetřovací komise" nevyšetřuje nic, respektive zřejmě dostává „zákaz" cokoli zjistit a Bílý dům odstřihává i penězovod, takže k dnešnímu dni (20. května 2004) stále dluží 11 milionů dolarů, které ve svém rozpočtu vyčlenil na její práci. A tak pod tlakem veřejnosti ke slovu o mnoho měsíců později přichází i „druhá komise", která je však znovu dobře pojištěna proti nenadálým odhalením.

8. dubna 2004 přináší web <http://www.infowars.com> článek o pozadí vyšetřovací komise a jejím provázání na CFR: Jen několik lidí si uvědomuje roli, kterou v naší vládě hraje Council on Foreign Relations (Rada pro zahraniční styky). Tato tajná organizace má více než 4000 členů, kteří se infiltrovali do téměř všech důležitých organizací země na nejvyšších stupních. Pro názornost, tři členové Nejvyššího soudu jsou v CFR. Důvodem toho, proč o CFR víme tak málo, je to, že i klíčoví hráči na poli médií jsou členy této tajné organizace. Musejí mlčet!

Vysloužilý admirál Chester Ward, který zhnusen rezignoval poté, co byl po 16 let členem CFR, nepřeháněl, když tvrdil, že cílem skupiny je podporovat „odzbrojení a podřízení suverenity a národní nezávislosti USA pod jedinou všemocnou jednomou světovou vládou." Vedení skupiny, jak řekl, „podléhá ideologům jednotné-světové-globální-vlády, o které se uctivě hovoří jako o organizovaných internacionalistech."

Admirálovo hrubé hodnocení je více jak trefné.

CFR zanechává Špinavou rýhu v americké historii. Ale její strašlivý záznam ji nezastavil před uchvácením bezprecedentní moci a vlivu. Autor a novinář Richard Rovere (CFR) trefně radu popsal jako „druh prezidia pro tu část establishmentu, který řídí osud našeho národa." Má pod kontrolou obě hlavní politické strany a od 2. světové války disponuje virtuálním zámkem nad exekutivní částí federální vlády.

Ve svých memoárech z roku 1979- With No Apologies (Bez pardonu) - senátor Barry Goldwater poznamenal: „Když nastupuje nový prezident, je to velký personální obrat, ale nikoli změna politiky. Příklad: Během Nixonových let měl Henry Kissinger, člen CFR a oblíbenec Nelsona Rockefellera na starosti zahraniční politiku. Když byl zvolen Jimmy Carter, Kissinger byl nahrazen Zbigniewem Brzezinskim, členem CFR a oblíbencem Davida Rockefellera."

Podle tohoto vzoru se veselé pokračuje dál. Clintonova vláda byla napěchovaná více než 400 členy CFR; zdá se, že Bushův tým toho do-

sáhne též. Vrcholové Bushovi vyvoleni jako jsou Cheney, Powell, Rumsfeld, Riceová, Zoellick, a Chao jsou všechno veteráni z Pratt Housu. Jednou z prvních osob, kterou Colin Powell oficiálně přijal jako ministr zahraničních věcí, byl Frank Carlucci, který nedávno předsedal panelu CFR o rekonstrukci Ministerstva zahraničních věcí (a šéf firmy Matrics - pozn. aut.). Stranické nálepky se možná mění, ale nečekejte zásadní změny v politice.

„Bush & the Councilfor Revolution" (Bush A Prorevoluční Rada) od Williama Jaspera (The New American, 12. března 2001)

Není tedy žádným překvapením, že i Vyšetřovací komise 9/JI přetéká Členy CFR:

Členové Vyšetřovací skupiny 9/11 Thomas H. Kean, předseda, Člen CFR

Lee H. Hamilton, místopředseda, člen CFR /člen Trilaterální komise

Richard Ben-Veniste

Fred F. Fielding

Jamie S. Gorelick, člen CFR

Slade Gorton

Bob Kerrey, člen CFR

John F. Lehman, člen CFR

Tímothy J. Roemer

James R. Thompson

Pracovníci Vyšetřovací skupiny

Philip D. Zelikow, člen CFR

výkonný ředitel

Chris Kojm

zástupce ředitele

Daniel Marcus

generální konzul

Poznámka: Dr. Condoleezza Riceová, poradkyně pro národní bezpečnost prezidenta Bushe je rovněž členka CFR, stejně jako: Viceprezident Dick Cheney (dříve: ředitel CFR, člen Trilaterální komise a bývalý předseda, prezident a ředitel Halliburton Co.) Colin Powell, ministr zahraničních věcí

Paul Wolfowitz, vysoký úředník Bushovy vlády spjatý s válkou v Iráku (byl také členem Trilaterální komise) (a také: bývalý prezident George H. W. Bush byl jak ředitelem CFR, tak členem Trilaterální komise) poznámka: Jimmy Carter, Bili Clinton, a mnoho dalších exekutivních, zákonodárných a soudních úředníků, včetně tří souců Nejvyššího soudu USA (O'Connor, kterého jmenoval Reagan, a Breyer a Ginsburg jmenovaní Clintonem, jsou členové CFR).

Shrnutí Rozdílu mezi finální agendou OBOU - Demokratické i Republikánské strany - není ani za desetník, neboť OBĚ federální strany jsou ovládnuty stejnými CFR /TK/ Bilderberg / Zednářskými / Skull & Bones /establishmentem Bohemian Grove NWO globálními elitami: ilumináty.

Washington pomalu stáčí kormidlo na Irák

„Chci ho živého či mrtvého!“, soptil Bush o bin Ládínovi ještě mnoho měsíců po 11. září: „Opravdu mě vůbec nezajímá, vím, že je na útěku,“ změnil později rétoriku. Hlavním nepřítelem se stává Saddám Husajn. „V čele Iráku stojí člověk, který je ochoten zabít vlastní lidi chemickými zbraněmi. Člověk, který k sobě nepustí zbrojní inspektory. Člověk, který určitě něco skrývá.“ „Nedovolím zemi, jako je Irák, aby ohrožovala naši budoucnost vyvíjením zbraní hromadného ničení.“ Tak pravil George W. Bush.

USA „nedovolily“ již jednou. Vraťme se o 9 let nazpět: Jeden z nej- slavnějších amerických televizních reportérů Lesley Stáhl se v roce 1995 zeptal v pořadu 60 minut Madelaine Albrightové na americké sankce vůči Iráku: „Slyšeli jsme, že zemřelo půl milionu dětí. To je více obětí než v Hirošimě. Je to přijatelná cena?“ Původně Marie Korbelová, nyní Madeleine Albrightová, odpověděla: „Myslím, že je to velmi těžké rozhodnutí, ale domníváme se, že ta cena za to stojí.“ Tato poznámka se však v žádném z amerických masmédií neobjevila... Prohlášení Albrightové, tiše potvrzující, že cíle americké politiky stojí za smrt půl milionu arabských dětí, bylo zato citováno velkou částí arabského tisku. Bylo také citováno jako alternativní komentář po útoku 11. září.

Ve hře je zejména ropa. Mnoho ropy. Tu Amerika zoufale potřebuje. Ale potřebují ji i jiné mocnosti, týdny před útokem na Irák vypuká tichá válka ropných magnátů.

30 října 2002 britský levicový deník The Guardian v článku „BP chieffears US will carve up Iraqi oil riches “ („ŠéfBP se obává, že USA shrábnou veškerou iráckou ropu“) informuje:

Na stranu těch, kteří odmítají válku proti Iráku, se staví i služebně nejstarší člen exekutivy evropských ropných koncernů - Lord Browne z British Petroleum. I když na rozdíl od ostatních má k tomuto postoji poměrně velmi prozaický důvod — tvrdí, že Američanům jde mnohem více než o nějaké zbraně hromadného ničení o iráckou ropu, jejíž naleziště v Iráku jsou po Saúdské Arábii odhadována na druhá největší na světě.

Lord Browne, výkonný ředitel BP varoval Washington, ať se nepokouší získat výhradně pro sebe irácká ropná naleziště. Zdá se, že takto otevřené vystoupení muže, který má velmi dobré politické kontakty, znamená, že se G. W. Bush již rozhodl.

Podle Browneho jde Američanům zejména o ropu, kterou hodlají „svěřit“ do rukou „svých“ ropných koncernů, konkrétně nadnárodního koncernu ExxonMobil. Pád iráckého režimu by měl podle něj závažné důsledky pro byznys evropských společností, které by mohly být „vyřachovány“ ze hry.

Názoru Lorda Browneho zřejmě musí naslouchat britská vláda velmi pečlivě, protože BP je již někdy přezdívan spíše jako „Blair Petroleum“ - to vzhledem k obousměrným výměnám z týmů BP a Blairových nejbližších spolupracovníků. Teprve v červenci 2003 se organizace Judicial Watch v USA (založena v roce 1994, aby důsledně hrála roli etického a právního „hlídacího psa“ americké vlády, práva a systému spravedlnosti a podpory návratu k etice a morálce ve veřejném životě Spojených států) se konečně domáhá na základě soudního rozhodnutí žaloby na Ministerstvo energií o nedodržování zákona o svobodě informací uvolnění materiálů vládního panelu Energy Task Force.

Z nich jasně vyplývá, že Irák byl pro světové ropné společnosti rozparcelován do 9 sektorů již dávno před agresí do této země i před zářijovými událostmi v USA. Dokumenty vznikly v březnu 2001. Plány dále obsahují „zabor“ ropných polí v Saúdské Arábii a Spojených Arabských Emirátech. Celou zprávu najdete na této adrese:

<http://www.judicialwatch.org/Q71703.b.PR.shtml>.

Později skutečně vychází najevo, že se Irák nacházel jako vojenský cíl ve strategických plánech Bushovy kabaly dlouho před 11. zářím' Informoval o tom např. deník The Sunday Herald 15. září 2002:

TAJNÝ plán pro globální nadvládu USA nastiňuje, že prezident Bush a jeho kabinet promýšleli útok na Irák, který by vedl ke „změně režimu ještě před svým vzolením do funkce v lednu 2001.

Detailní plán s názvem Rebuilding America i Defences: Strategies, forces And Resources For A New Century, jehož odhalení přinesl list the Sunday Herald, vypracovaly již v září 2000 tyto osoby: Dick Cheney (nyní viceprezident), Donald Rumsfeld (ministr obrany), Paul Wolfowitz (Rumsfeldův zástupce), mladší bratr G. W. Bushe Jeb a Lewis Libby (Cheneyho tajemník) pod hlavičkou neokonzervativní myšlenkové platformy Project for the New American Century - PNAC.

Podle této zprávy Bushův kabinet zamýšlel vojenskou akci v Perském zálivu, ať již bude u moci Saddám Husajn či nikoliv. V plánu se říká: „Spojené státy již dlouhou dobu usilují o posílení své úlohy v regionální bezpečnosti na Blízkém východě. Zatímco neurčený konflikt s Irákem Ospravedlňuje nutnost okamžitého nasazení, potřeba výrazné americké vojenské přítomnosti na Blízkém východě otázku režimu Saddáma Husajna přesahuje.“

Dokument PNAC podporuje „rozplánování dosažení výlučného postavení Spojených států, zamezení vzestupu ostatních mocností a vytváření mezinárodních bezpečnostních standardů v souladu s americkými principy a zájmy“.

Tato „Americká zásadní strategie“ musí být plánována „tak daleko do budoucna, jak je to jenom možné“, říká zpráva. Vyzývá také Spojené státy „bojovat a zvítězit v několika simultánně probíhajících válečných konfliktech“ jako „klíčový úkol“.

Zpráva popisuje americké vojenské síly v zahraničí jako „kavalerii nových hranic USA“. Dokument PNAC navazuje na dřívější dokument, napsaný Wolfowitzem a Libbym, který říká že Spojené státy musí „zastřít vyspělé průmyslové země ohrožující naše postavení, či jen aspirující na to, aby hrály významnější roli v regionálním či globálním měřítku“. Zpráva PNAC mezi jiným také:

se odvolává na klíčové spojence, např. Velkou Británii, jako „neje- fektivnější a nejnákladnější prostředek vytvoření americké globální nadvlády“;

popisuje mírové mise raději s požadavkem na politické velení USA než OSN;

odkrývá obavy administrativy, že by Evropa mohla konkurovat Spojeným státům;

uvádí, že i když „by Saddám mohl opustit scénu“, základny v Saúdské Arábii a Kuvajtu i navzdory protestům okolních států nadále zůstanou, protože Írán by mohl ohrozit americké zájmy podobně, jako to udělal Irák“;

zaměřuje se na „změnu režimu“ v Číně, když hovoří o „zvýšení přítomnosti vojenských sil USA v jihovýchodní Asii“, což by mohlo „vyústit v proces demokratizace v Číně“;

vyzývá k vytvoření „vesmírných sil USA“ k ovládnutí kosmu a k absolutní kontrole počítačové sítě za účelem znemožnění „nepříteli používat internet proti zájmům Spojených států“;

a připomíná Severní Koreu, Libyi, Sýrii a Írán jako nebezpečné fl- žimy, jejichž existence ospravedlňuje vytvoření „celosvětového řídicího a kontrolního systému“.

Tam Dalyell, člen vedení House of Commons a jeden z největších rebelů války proti Iráků, k tomu říká: „Je to pravicová prasárna od lidí, kteří nikdy na vlastní triko nepoznali hrůzy války, ale do myšlenky války se zamilovali. Od lidí jako je Cheney, který se vyhnul vietnamské válce.“

Tohle je plán na ovládnutí světa Spojenými státy - nový světový pořádek jejich provenience. Jsou to výplody amerických fantastů, kteří chtějí svět řídit. Jsem vyděšen z toho, že britský premiér leze do postele s lidmi, kteří mají tento morální postoj.“

Jsou bin Ládín a Bush skutečně spojenci?

Pátého listopadu 2001 internetový deník Britské listy přináší článek Věděla CIA o útocích z 11. září předem?

Ve středu 31. 10. 2001 přinesl francouzský deník Le Figaro explozivní informaci. Usáma bin Ládín se podle něho léčil toho roku v Červenci v americké nemocnici v Dubaji, hlavním městě Spojených arabských emirátů, kde se měl rovněž setkat s agentem CIA. Ředitel nemocnice Bernard Khoval tyto informace podle agentury AFP odmítl Bin Ládín měl přicestovat 4. července do Dubaje společně se svým osobním lékařem Ajmanem Al Zavahrím, tělesným strážcem a alžírským ošet

fovatel. Důvodem jeho pobytu bylo ledvinové onemocnění. Při svém pobytu se měl podle zdrojů francouzského deníku setkat kromě různých osobností ze Saúdské Arábie a Emirátů také se dvěma lokálními zástupci americké zpravodajské služby CIA. Vypadá to, že jde o záměrnou „pomstu“ francouzských zpravodajců z DGSE, kteří měli údajně Američany informovat o útoku, připravovaném na září, kterou CIA nebralo vážně, jak o tom psal britský list Guardian jako o „tajné válce“ mezi zpravodajskými službami. Přinášíme překlad článku Mika Rupperta ze stránek www.copvcia.com. Ruppert v něm sestavil historii událostí, předcházejících útokům z 11. září, a argumentuje, že „Američané a CIA museli vědět o těchto teroristických útocích“.

Ruppert píše:

„Během té doby, co se Usáma bin Ládín, trpící chronickou nemocí ledvin, léčil loni v červenci v Dubaji, setkal se tam s čelným představitelem CIA - zřejmě to byl šéf místní stanice CIA. Schůzka, která se konala v bin Ládínově soukromém pokoji, probíhala v čase, kdy bin Ládín Spojené státy stíhal za vybombardování dvou amerických velvyslanectví v Africe a za útok na vojenskou loď U.S.S. Cole. Podle rozhodnutí prezidenta Billa Clintona, vydaného předtím, než Clinton v lednu 2001 odešel z prezidentského úřadu, měl být bin Ládín popraven. Avšak 14. července 2001 bylo bin Ládínovi dovoleno, aby opustil Dubaj soukromým letadlem a žádné americké stíhačky letadlo nedonutily přistát.“ Ruppert argumentuje, že podrobná historie událostí, vedoucích k teroristickým útokům z 11. září, dokazuje, že CIA „musela o útocích předem vědět“. Podle něho z toho „silně vyplývá, že se prý alespoň část pracovníků americké vlády musela podílet“ na těchto útocích. Z historie událostí, předcházející 11. září, podle Rupperta také vyplývá, že je prý zjevné, že se od 11. září odehrává série událostí podle agendy, která „nemá s teroristickými útoky proti USA mnoho společného“.

1998 a 2000: Bývalý americký prezident George H. W. Bush cestuje do Saúdské Arábie jménem soukromé firmy Carlyle Group, jedenácté největší zbrojovky v USA. Tam se soukromě setkává se Saúdskou královskou rodinou a s rodinou bin Ládína. (Zdroj: Wall Street Journal, 27. září 2001, viz též FTW, Vol IV, No. 7 - „The Best Enemies Money Can Buy“ — „Nejlepší nepřátelé, které si můžete koupit“ — <http://www.copvcia.com/members/carlyle.html>)

13. února 2001. Richard Sale, zpravodaj tiskové kanceláře UPI pro terorismus uvádí - ve zprávě o procesu s bin Ládínovými stoupenci i z al-Káidy - že americký Úřad pro národní bezpečnost (National Security Agency) rozšířoval kód pro zašifrovanou bin Ládínovy komunikaci. I kdyby bin Ládín v únoru změnil svůj šifrovací kód, americká vláda tvrdí, že útoky z 11. září byly plánovány léta.

Květen 2001: americký ministr zahraničních věcí Colin Powell poskytl Tálibánu 43 milionů dolarů hospodářské

pomoci, údajně jako podporu pro hladové rolníky, kteří neměli co jíst od doby, kdy na rozkaz režimu Tálibánu byla v lednu zničena jejich úroda opia. (Zdroj: Los Angeles Times, 22. května 2001)

Květen 2001: náměstek amerického ministra obrany Richard Armitage, profesionál v oblasti výzvědných služeb, veřejně cestoval do Indie a šéf CIA George Tenet nenápadně navštívil Pákistán a tam se setkal s Šéfem pákistánského státu generálem Parvízem Mušarafem. Armitage má dlouhodobé styky s pákistánskou rozvědkou a je držitelem nejvyššího pákistánského civilního vyznamenání. Je pravděpodobné, že během své návštěvy Islamabadu se Tenet také setkal s šéfem pákistánské rozvědky generálplukovníkem Mahmudem Ahmadem, šéfem ISI. (Zdroj: Indická tisková kancelář Sapra, 22. května, 2001)

Červenec 2001: tři američtí činitelé, Tom Simmons (bývalý americký velvyslanec v Pákistánu), Karl Linderfurth (bývalý náměstek amerického ministra zahraničí pro otázky jižní Asie) a Lee Coldren (bývalý odborník amerického ministerstva zahraničí na jižní Asii) se setkali se zástupci Tálibánu v Berlíně a sdělili jim, že Spojené státy plánují na říjen 2001 vojenské údery proti Afghánistánu. Také byli přítomni ruští a němečtí výzvědní důstojníci, kteří hrozbu potvrdili. (Zdroj: Guardian, 22. září-česky zde, 2001, BBC, 18. září 2001)

Léto 2001: podle Článku z 26. září v britském listě Guardian informoval reportér David Leigh, že činitel amerického ministerstva obrany dr. Jeffrey Starr navštívil v lednu Tádžikistán. Reportérka Guardianu Felicity Lawrencová zjistila, že američtí vojáci (Rangers) provádějí výcvik speciálních jednotek v Kyrgyzstánu. Přicházely nepotvrzené zprávy, že speciální jednotky z Tádžikistánu a Uzbekistánu se podrobují výcviku na Aljašce a v Montaně.

Léto 2001 (odhad): šéf pákistánské rozvědky generál Mahmud nařídil podřízenému, aby poukázal telegraficky Muhammadu Attovi

100 000 dolarů. Muhammad Atta byl podle FBI hlavním teroristou v útocích 11- září- Mahmud nedávno odstoupil poté, co byla informace o převodu peněz Attovi zveřejněna v Indii a poté, co ji potvrdila FBI. (Zdroj: The Times of India, 11. října 2001.)

červen 2001: německá výzvědná služba, BND, varuje CIA a Izrael, že teroristé z Blízkého východu plánují únos komerčních letadel, aby je pak použili jako zbraně pro útok proti důležitým symbolům americké a izraelské kultury. (Zdroj: Frankfurter Allgemeine Zeitung, 14. září 2001.)

Léto 2001: jeden Íránec zatelefonoval americké policii a varoval, že dojde v v týdnu, počínajícím 9. září 2001, k útoku proti Světovému obchodnímu středisku. Německá policie tyto hovory potvrdila, avšak uvedla, že americká výzvědná služba odmítla prozradit další informace. (Zdroj: Německá tisková kancelář „online.ie“, 14. září 2001)

srpen 2001: FBI zatkla v Bostonu islámského extrémistu, spojeného s bin Ládinem. Francouzské výzvědné zdroje potvrdily, že tento muž je čelným členem bin Ládinovy sítě a FBI se dozvěděla, že se podrobil pilotnímu výcviku. V době zatčení byly u něho nalezeny technické informace o letadlech typu Boeing a letecké příručky. (Zdroj: Reuters, 13. září) - 4.-14. července 2001 si Usáma bin Ládín léčí nemocné ledviny v americké nemocnici v Dubaji a setkává se tam s činitelem CIA, který se vrací do ústředí CIA 15. července. (Zdroj: Le Figaro, 31. října 2001)

srpen 2001: Ruský prezident Vladimír Putin nařizuje ruské rozvědce, aby varovala americkou vládu „co nejdůrazněji“, že hrozí okamžitě nebezpečí letišťům a vládním budovám. (Zdroj: interview MS-NBC s Putinem, 15. září) - srpen-září 2001: Index americké burzy Dow Jones Industrial Average náhle klesá tři týdny před teroristickými útoky o 900 bodů. Očekává se krach burzy.

3.-10. září 2001: MS-NBC 16. září informuje, že posluchač, který telefonoval to rozhlasového pořadu na Cayman Islands, několikrát varoval před teroristickým útokem na USA od bin Láдина, k němuž dojde, jak uvedl, v týdnu před 11. zářím. - 10. září 2001: 25 000 britských vojáků a největší britská armáda od války o Falklandské ostrovy se shromáždí v Ománu, což je nejbližší

bod na arabském poloostrově k Pákistánu. Zároveň se přepraví na místo dvě americké křižnickové bojové skupiny v Arabském zálivu nedaleko pákistánského pobřeží. Kromě toho se 17 000 amerických vojáků připojí k více než 23 000 vojákům NATO v Egyptě pro operaci „Bright Star“. Všechny tyto jednotky jsou připraveny k akci dříve, než první letadlo narazí do Světového obchodního střediska (Zdroje: Guardian, CNN, Fox, Observer, profesor mezinárodního práva Francis Boyle, University of Illinois.) 6.-7. září 2001: 4 744 tzv. „put-options“ (opcí, spekulujících, že hodnota akcií poklesne) je zakoupeno pro akcie firmy United Airlines. V tutéž dobu je zakoupeno pouze 396 „call-options“ (opcí spekulujících, že hodnota akcií bude stoupat). Je to dramatický a nenormální vzrůst prodeje „put-options“. Mnoho těchto „put-options“, zakoupených pro akcie letecké společnosti United Airlines, jsou obchodovány prostřednictvím firmy Deutschebank/AB Brown, což je podnik jehož generálním ředitelem byl až do roku 1998 nynější výkonný ředitel CIA A.B. „Buzzy“ Krongard. (Zdroj: The Herzliyya International Policy Institute for Counterterrorism, www.ict.org.il, 21. září, The New York Times, The Wall Street Journal)

10. září 2001: 4 516 „put-options“ je zakoupeno pro American Airlines ve srovnání se 748 „call-options“. (Zdroj: ICT, viz výše.) 6—11. září 2001: Žádné jiné letecké společnosti nevykazují obdobné pohyby na burze jako UAL a American. Objem koupi tzv. „put-options“ na obě letecké společnosti dosáhl 600 % nad normál, a to v době, kdy Reuters (10. září) vydal ekonomickou zprávu, podle níž „je pravděpodobné, že akcie leteckých společností budou stoupat.“

6.-10. září, 2001 Velmi nezvyklé množství „put-options“ je zakoupeno pro Merrill Lynch, Morgan Stanley, AXA Re(insurance), které vlastní 25 % American Airlines, a mnichovské Re. Na všechny tyto firmy mají útoky z 11. září přímý záporný vliv. (Zdroje: ICT, FTW, vol IV, č 18. října, <http://www.copvcia.com/members/oct152001.html>) Bylo zdokumentováno, že CIA, izraelský Mossad a další výzvědné služby monitorují obchodování s akciemi v reálném čase pomocí hypermoderních programů, údajně vyvinutých ze softwaru Promis Účelem takového monitorování je poskytnout výzvědným službám

předem varování ohledně možných teroristických útoků. Podle zpráv z června 2001 má software Promis V sama bin Ládín k dispozici. Podle nedávného zpravodajství televizní stanice FOX, FBI i americké ministerstvo spravedlnosti potvrdilo, že využívalo systému Promis pro zjišťování výzvědných informací alespoň během letošního léta. To, zdá se, potvrzuje, že CIA měla dodatečné varování předem ohledně toho, že bezprostředně hrozí teroristický útok (Zdroje: The Washington Times, 15. června, 2001, Fox News, 16. října 2001, FTW 26. října 2001, <http://www.copvicia.com/members/magic>) 11. září 2001: Generál Mahmud z pákistánské výzvědné služby ISI, přítel Muhammada Atty, byl jménem Tálíbánu na návštěvě ve Washingtonu. (Zdroj: MS-NBC 7. října) 11. září 2001: Po dobu 35 minut, od 8:15 do 9:05 ráno, i když Federal Aviation Authority a armáda dobře ví, že byla zároveň unesena čtyři dopravní letadla, nikdo o tom neinformuje prezidenta Spojených států. Až v 9:30 startují vojenská letadla, ale tou dobou je už příliš pozdě. To znamená, že National Command Authority, americký Státní velitelský úřad, čekal 75 minut, než nařídil start vojenských letadel, přestože bylo známo, že byla zároveň unesena čtyři dopravní letadla. K něčemu takovému nedošlo nikdy v historii. (Zdroje: CNN, ABC, MS-NBC, The Los Angeles Times, The New York Times)

13. září 2001: Čína je po 15 letech neúspěšných pokusů rychle přijata do Světové organizace pro obchod, (Zdroj: New York Times, 30. září, 2001)

15. září 2001: New York Times informuje, že May o Shattuck III. odstoupil, a to okamžitě, jako šéf pobočky Alexe (A.B.) Browna u Deutschebank.

29. září 2001: San Francisco Chronicle informuje, že 2,5 milionu dolarů, vydělaných „put-options“ na American Airlines a United Airlines si nikdo nevybral. Je to zřejmě důsledkem suspendování obchodování na newyorské burze po teroristických útocích, což dalo úřadu pro kapitálový dohled Securities and Exchange Commission čas počkat si na to, kdy si majitelé „put-options“ přijdou vyzvednout zisky.

— 10. října 2001 Pákistánský list The Frontier Post informoval, že americká velvyslankyně Wendy Chamberlainová navštívila pá-

kistánského ropného ministru. Nedávno zrušený plán firmy Unocal na stavbu ropovodu a plynovodu z Turkmenistánu přes Afghánistán k pákistánskému pobřeží za účelem prodeje ropy a plynu Číně byl „v důsledku nedávného geopolitického vývoje“ obnoven. — polovina října 2001: Index americké burzy Down Jones Industrial Averttge, poté, co utrpěl ostrý pád, se zase zvedl. I když je stále slabý, krach americké burzy byl odvrácen tím, že vláda investovala obrovské částky do zbrojních programů, poskytla dotace pro „postížená“ průmyslová odvětví a plánované škrty ve zdanění. Zpět k článku v deníku Le Figaro z 31. října. Praví se v něm mimo jiné:

Podle různých arabských diplomatických zdrojů a podle samotné francouzské výzvědné služby obdržela CIA přesné informace ohledně teroristických útoků, jejichž cílem měly být americké zájmy ve světě i na vlastním americkém území. Nesmírně znepokojení si američtí výzvědní důstojníci při setkání s francouzskými výzvědnými důstojníky vyžádali od Francouzů přesné podrobnosti o alžírských aktivistech, spojených s bin Ládínem prostřednictvím bank v Dubaji, aniž by vysvětlili, co přesně chtějí. Na otázku „Čeho se v nadcházejících dnech obáváte?“ odpověděli Američané nepochopitelným mlčením. V důsledku dalšího vyšetřování zjistila FBI existenci určitých plánů, které během let vypracovala CIA a její „islámská přátelé“. Zdá se tedy, že setkání v Dubaji zapadá do „určité“ americké politiky. "I když Le Figaro napsal, že získal potvrzení od zaměstnanců nemocnice v Dubaji, že tam bin Ládín pobýval, jak uvedeno, Článek, vydané 1. listopadu obsahují citáty od zaměstnanců této nemocnice, že tyto zprávy jsou prý nepravdivé. 1. listopadu CIA popřela, že by se kdy konala jakákoliv schůzka mezi personálem CIA a Usámou bin Ládínem Největší ironií osudu je ten fakt, že jsme zjistili, že vlastníkem deníku Le Figaro je Carlyle Group - ona americká zbrojovka, která zaměstnává George Bushe seniora a jejímiž investory byli - až do 26. října 2001, kdy prodali své akcie - členové bin Ládínovy rodiny.

20. dubna 2004 Lidové noviny informují o nových informacích, které přináší kniha Boba Woodwarda „Plán útoku“. Tento novinář se proslavil odhalením aféry Watergate, která měla za následek pád prezidenta Spojených států Richarda Nixona. Americký prezident George W. Bush se údajně dohodl se saúdskoarabským velvyslancem v USA princem Bandarem bin Sultánem na snížení ceny za ropu. Mělo se tak stát je listopadovými prezidentskými volbami. Pokles ceny benzínu by tak Bushovi pomohl ke znovuzvolení.

Je to zajímavá reminiscence, když uvážíme tento článek Billa Andrewse, publikovaný na webu www.edinburghnews.com.

Spojené státy umožnily členům rodiny Usámy bin Ládína odletět ze země okamžitě po událostech 11. září navzdory faktu, že jejich vzdušný prostor byl uzavřen.

Bývalý člen odboru boje proti terorismu při Bílém domě Richard Clarke prohlásil, že Bushova vláda schválila repatriaci asi 140 vysoce postavených Saúdů, včetně příbuzných šéfa al-Káidy.

„Někdo přišel s tím, abychom schválili rozhodnutí nechat od nás odletět letadlo naplněné Saúdy, včetně členů rodiny bin Ládína," řekl.

Pan Clarke to konzultoval s úředníky FBI, kteří dali svolení. „Takže jsem řekl: fajn, umožněte to."

Požádal však úřad, aby nejprve zkontroloval, zda neodlétá někdo 'nepatřičný'.

„Netuším, zda to udělali," dodal.

Dale Watson, bývalý šéf protiteroristického odboru FBI prohlásil, že když úřad identifikoval osoby na palubě, „nedošlo k žádným vážnějším Výslechům."

Letadlo zřejmě sbíralo pasažéry po 10 amerických letištích, včetně Los Angeles, Washingtonu DC, Bostonu a Houstonu. To všechno v době, kdy byl vstup do amerického vzdušného prostoru omezen a vyžadoval zvláštní vládní souhlas. Tom Kinton, ředitel letového provozu Loganského letiště v Bostonu, řekl: „Stáli jsme uprostřed nejhoršího

teroristického činu v historii a přitom se dívali na evakuaci bin Ládinových."

Bylo však podle něj jasné, že let byl schválen federálními úřady.

Princ Bandar bin Sultán, saúdskoarabský velvyslanec v USA, který měl organizovat tento exodus, byl dva dny po teroristických útocích 11.-13. září 2001, přijat prezidentem Georgem Bushem. Není známo, zda diskutovali o repatričním plánu.

Bílý dům odmítl tyto informace jakkoliv komentovat, ale zdroj prohlásil, že Bushova vláda si je jistá, že se neuskutečnily žádné tajné lety.

Clarke si již nevybavuje, kdo přesně požádal v tomto případě o odlet, ale domnívá se, že šlo buď o FBI, nebo Ministerstvo zahraničí.

Mluvčí FBI však zapojení svého úřadu do této události naprosto odmítl: „Rezolutně říkám, že povolení pro tyto lety nešlo přes FBI.“

Útok na občany Spojených států i celého světa...

Na podzim roku 2002 přináší web www.voxiyc.com jednu ze svých analýz: Důkladná vědecká analýza viru událostí, involvovaných národností, národů, motivací, propagandy a osobností, včetně anamnézy spojené s aktuálními událostmi, vede k jedinému závěru: Utajené síly za Georgem Bushem starším plánovaly útok na obyvatelstvo USA, svalily vinu na islámské teroristy a zneužívají tohoto útoku jako záminky pro úplné potlačení opozice, elementárních občanských práv, normálních demokratických procesů. V následujícím zmatku povedou nevyhlášenou válku a útoky proti Iráku a dalším, islámským i jiným národům, které vlastní přírodní zdroje a obzvláště ropné zásoby, po nichž prahne stínová skupina petrochemických a zbrojních průmyslníků. Konečný cíl? Dobyť Eurasie. Na eurasijském kontinentě se nacházejí tři čtvrtiny zdrojů nerostného bohatství a světové populace. Takové je už dvacet let základní zaměření ministerstva zahraničí a vojenských strategií USA, kdy prezidentský poradce pro národní bezpečnost Zbigniew Brzezinski vyznačil tyto obrysy jako základ amerických „závazných pravidel.“ Motto: Musíme ji dobýt, abychom přežili. Ale co na to řeknou národy, které si budeme podrobovat? Podle Brzezinského a jeho intrikujících přívrženců v armádě, na ministerstvu zahraničí a průmyslu, pro něž jsou jeho spisy cosi jako písmo svaté- je to pro jejich vlastní dobro. Problémem ovšem je, říká Brzezinski, že většina průměrných Američanů nemá chuť pouštět se do křížácké výpravy směřující k dobytí světa...

Pokud se ovšem nevyonoří... nějaké nenadálé ohrožení.

Ve své poslední knize Veliká šachovnice Brzezinski svým stoupencům nejméně čtyřikrát vnučuje myšlenku, že Američany může vyburcovat ke globálnímu výboji pouze náhlé a bezprostřední ohrožení.

Američané byli „zvládněni“ prvním „špinavým pumovým útokem ihned po úvodní salvě 11. září. Pokud zde byl sebezbolestnější fiktivní katastrofický plán, byl postaven jen na vodě. Zmíněnou „špinavou bombou“ byla intenzivně medializovaná a téměř jistě dokonale řízená dro-

matická kampaň, v níž samy se sebou spokojené sdělovací prostředky prezentovaly proroctví - vytvořené napřed v našich představách a poté realizované ve skutečném světě. Vypátráme-li původce této „nečistěpumpy“, kteří takto založili lesní požár už osm měsíců předtím, odhalíme pravý zdroj amerického terorismu.

Jenže to nebude tak snadné. Skrytí manipulanti tohoto druhu nenechávají nikde ležet memoranda o svých machinacích - a nepíší o tom ve svých e-mailech. Ale i tak zanechávají stopy své přítomnosti.

Analýza „švitování“, přijímaného a interpretovaného „VOXNYC“ (Vox of New York City), směřuje k jedinému závěru - soukromé týmy složené z bývalých příslušníků zpravodajských a vojenských složek pod velením osy průmyslníků, spojených s Bushovou skupinou současných i bývalých zpravodajských a vojenských příslušníků, usilují o utužení úplné moci v rukou George Bushe mladšího v průběhu nejambicióznějšího pokusu o uchopení moci od dob Adolfa Hitlera.

Stínová světovláda - kdo jsou ONI?

Musíme si uvědomit, že stínová světovláda ovládá a řídí různé organizace, kliky, kartely a konference, jejichž prostřednictvím vykonává kontrolu nad vystupováním vlád, slova užívaná veřejnými sdělovacími prostředky a místa, na nichž jsou přijímána společná rozhodnutí důležitá pro náš svět, například OSN či NATO.

Síly stínové světovlády vždy použijí „padouchů“, jejichž existencí odůvodňují „nutná odvetná opatření“. Obětní beránci jsou vystaveni záři mediálních reflektorů a hovoří o nich celý svět, nicméně, bez vydatné pomoci stínových sil by zde vůbec nebyli. Je jim dovoleno plnit záměry svých Stvořitelů. Lenin, Stalin a Hitler byli financováni stejnou rukou a směli se plně rozvinout ze stejného důvodu, jako například Saddám Husajn. Tito lidé však byli a jsou pouze nohsledy, využívanými v procesu směřujícím k nastolení totalitní světovlády.

Stínové síly musí mít nastrčenou oběť k pokrytí svých zajetých a hlavně fungujících aktivit. Proč něco měnit, když to funguje? Po atentátu na J. F. Kennedyho se stal takovou obětí Lee Harvey Oswald. Když nechaly americké úřady rozpráshit komunitu u Waca, byl to David Koresh. Po oklahomském atentátu to byl Timothy McVeigh (mimořádně

popraveny neuvěřitelně rychle...). Po útoku na WTC to byl Usáma bin Ládin. Pak Husajn, jména se rychle střídají, ale systém je stále stejný. Vypadá to, jakoby pro každou tuto událost existoval scénář. A nejen vypadá, on skutečně existoval! Média odpapouškují masám vše předhovájí, a ty to zhltnou jako malinu.

„Špinavá hra“ Bushů - pradědeček obchodoval s nacisty, George Walker nyní se Saúdy

I po zabavení 5 amerických společností, které řídil jménem nacistického průmyslníka Fritze Thyssena se Prescott Bush, pradědeček dnešního prezidenta Bushe, stále nedokázal zbavit více jak tuctu kontaktů s „národním nepřítelem“, které pokračovaly až do roku 1951, jak odhalují nově objevené americké vládní dokumenty.

Záznamy navíc ukazují, že Bush a jeho kolegové se pokoušeli své aktivity zakrýt před vládními vyšetřovateli.

Bushovými partnery v tajemné pavučině Thyssenem ovládaných podniků byli např. bývalý guvernér New Yorku W. Averell Harriman a jeho mladší bratr, E. Roland Harriman. Jejich čtvrtstoletí nacistických finančních transakcí od roku 1924-1951 bylo spravováno New Yorkskou privátní bankovní společností, Brown Brothers Harriman.

Bílý dům odmítl tyto závěry komentovat.

Přestože další zabavování podle Aktu obchodování i nepřítelem nepokračovalo dříve, jak po válce, dokumenty z Národních archivů a Knihovny kongresu potvrzují, že Bush a jeho partneři pokračovali ve svých nacistických obchodech v nezmenšené intenzitě. Tyto aktivity zahrnovaly finanční spojení s německým městem Hannover a několika průmyslovými koncerny. Vyšetřovatelé na ně přišli teprve po druhé světové válce.

Bush a Harrimanové zároveň profitovali ze svého nacistického partnerství, W. Averell Harriman sloužil jako osobní emisar prezidenta Franklina D. Roosevelta pro Spojené Království během nejtěžších let války. 28. října 1942, ve stejný den, kdy byly americkou vládou zabaveny dva klíčové Bushem a Harrimanem řízené podniky, se Harriman v Londýně účastnil schůzky s polním maršálem Smutsem, kde se diskutovalo o válečných záležitostech.

Zapírání a podvod

Zatímco Harriman před svými vládními kolegy spojení s nacisty skrýval, Cornelius Livense, vysoce postavený úředník provázaných německých koncernů se držel pod korporativním deštníkem Union Banking Corporation (UBC) a opakovaně se pokoušel zmást vyšetřovatele, občas podporován ve svém úskoku i společností Brown Brothers Harriman.

Dokumenty uvádějí, že celé jmění UBC a jím ovládaných podniků patřilo společností kontrolovaným Thyssenem, včetně jeho Bank voor Handel en Scheepvaart v Rotterdamu.

Přesto Livense, prezident UBC tvrdil, že o takovém propojení nic neví. „Je zvláštní, že (Livense) tvrdí, že neví nic o vlastnictví společnosti,“ uvádí se ve vládní zprávě.

Podle dokumentů o tajném a době maskovaném vztahu s Thyssenem novou holandskou bankou lhal vyšetřovatelům i H. D. Pennington, manažer Brown Brothers Harriman a „dlouholetý“ ředitel UBC.

Vyšetřovatelé později oznámili, že společnost byla „kompletně vlastněna“ Thyssenovou holandskou bankou.

Přes tento pokračující úskok byli američtí vyšetřovatelé schopni prokázat, že „pečlivá prohlídka hlavní účetní knihy, pokladních knih a žurnálů od roku 1919 až do dnešního dne jasně prokazuje, že hlavním a prakticky jediným zdrojem fondů byla Bank voor Handel en Scheepvaart.“

A přesto v dalším pokusu přelstít vyšetřovatele prohlásil, že 240.000 USD v bankovkách uložených v bezpečném depozitním boxu u Underwriters Trust Co. v New Yorku mu bylo předáno jiným spřízněncem UBC-Thyssen, panem H.J. Kouwenhovenem, vrchním ředitelem Thyssenovy holandské banky a ředitelem August Thyssen Bank v Berlíně. August Thyssen byl Fritzův otec.

Vládní záznamy ukazují na to, že Livense nejprve zanedbal ohlášení 240.000 dolarů a pak tvrdil, že mu byly předány jako dar od Kouwenhovena. Nicméně v době, kdy vše odhalili američtí úředníci, znovu změnil výpověď a nahlásil tuto částku spíše jako dluh než jako pokladní hotovost.

V dalším pokusu oklamat vlády jak Spojených států, tak Kanady, Livense a jeho partneři mylně informovali o prodeji kanadsko-nacistického významného podniku, La Cooperative Catholique des Consommateurs de Combustible, který dovážel německé uhlí do Kanady přes síť amerických firem ovládaných Thyssenem.

„Kanadské úřady nicméně tímto manévrem podvedeny nebyly“ uvádí americká vládní zpráva. Uhlí společnost byla později zabavena kanadskými úřady.

Po válce bylo zkonfiskováno dalších 18 Brown Brothers Harriman a UBC se týkajících klientských účtů na základě Aktu o obchodování s nepřítelem, včetně několika, které vykazovaly pokračování vztahů s rodinou Thyssenových i po původní konfiskaci v roce 1942.

Záznamy také prokazují, že Bush a Harrimanové pokračovali v obchodování s dotýcnými koncerny i po válce, kdy převedli účty do Švýcarska, Panamy, Argentiny či Brazílie - což jsou všechna kritická místa pro únik nacistického kapitálu po německé kapitulaci v roce 1945. Fritz Thyssen zemřel v Argentině v roce 1951.

Jedna z posledních konfiskací, v říjnu 1950, se týkala amerických účtů nacistické baronky jménem Theresia Maria Ida Beneditka Huberta Stanislava Martina von Schwarzenberg, která rovněž používala i dvě zkrácené verze svého jména. Brown Brothers Harriman, kde byli partnery Prescott Bush a Harrimanové, se pokusila oklamat vládní vyšetřovatele tvrzením, že baronka se stala obětí nacistické perzekuce, a proto by jí mělo být umožněno zachovat její jmění.

Vládní vyšetřovatelé dospěli k závěru: „Avšak spíše se zdá, že subjekt byl členem nacistické strany.“

Ve stejném období, kdy byly zabaveny poslední klientské účty Brown Brothers Harriman, Prescott Bush oznámil svou senátní kampaň, která vedla až k jeho zvolení v roce 1952.

Prošetřované vyšetřování?

V roce 1943, šest měsíců po odebrání UBC a jeho příbuzných společností vládní vyšetřovatel poznamenal v hlášení ministerstva financí z 8. dubna 1943, že FBI se dotazovala na stav všech vyšetřování ohledně Bushe a Harrimanů.

„Podal jsem, memorandum', které neříkalo nic o amerických úřednících v té věci," napsal vyšetřovatel." (Jiný vyšetřovatel) chtěl vědět, zda jsme podnikli nějakou specifickou akci ve vztahu k nim.

Kromě původního zabavení již nikdy nedošlo k žádné akci a nov potvrzené záznamy americký lid neviděl dalších šest desetiletí.

Co to všechno znamená? Proč jsou dnes tyto dokumenty tak důležité?

„Příběh Prescottta Bushe a Brown Brothers Harriman je úvodem do skutečné minulosti naší země," říká vydavatel umělecké literatury a historik z Los Angeles Edward Boswell. „Již celé století staví motivy vydělávání peněz za naší zahraniční politiku. Schopnost Prescottta Bushe a Harrimanů pohřbit svou vlastní pochybnou minulost také odhaluje tajnou dohodu mezi Wall Streetem a médií, která funguje až dodnes."

Sheldon Drobny, podnikatel a filantrop z Chicaga, který brzy odstartuje rozhlasovou síť liberálních stanic, si myslí, že důležitost nových dokumentů tkví v tom, že dokazují dlouhodobé matrice, jakým způsobem rodina Bushových přicházela a přichází ke svým penězům a že předivo vztahů George W. Bushe vede až k Saúdské královské rodině a bin Ládi- nově rodině, včetně supertajné Carlyle Group, mezi jejíž důležité poradce patří bývalý americký ministr zahraničních věcí James A. Baker III.

Ve světě po 11. září považuje Drobny spojení Bushe se Saúdy za krajně znepokojivé. „Obchodování s nepřítelem je obchodování s nepřítelem," říká. „Proto jsou tyto dokumenty a to, co dokazují, důležité."

Lawrance Lader, aktivista v oblasti porušování lidských práv a autor více než 40 knih, říká: „Závaznost tkví ve skutečnosti, že úřadující prezident Spojených států amerických by vedl národ do války na základě lži oproti přání zbytku světa." Lader a ostatní vidí paralely mezi Bushovou invazí do Iráku a Hitlerovou okupací Polska v roce 1939 - událostí, která vyvolala druhou světovou válku.

Nicméně jiní všemu přisuzují ještě větší význam.

„Objevem bushovsko-nacistických dokumentů vyvstávají nové otázky o roli Prescottta Bushe a jeho vlivných obchodních partnerů na tajnou emigraci nacistických válečných zločinců, která jim umožnila uniknout v Německu spravedlnosti," říká Bob Fertik, spoluzakladatel Democrats.com a amatérský „pátrač po nacistech". „Vyvolává to také otázky o důležitosti rekrutování nacistů do CIA v její raných letech, kdy probíhala operace zvaná Operation Paperclip (Operace Sponka) a úloze Prescottta Bushe v této temné operaci."

Fertik a další, mezi kterými je např. bývalý žalobce nacistických válečných zločinů ministerstva spravedlnosti John Loftus, ústavní právník v Miami, a bývalý úředník Administrativy vysloužilců se domnívají, že Prescott Bush a Harrimanové by měli být souzeni za zradu.

(Zdroj: Fascist in the Bushs - "Nazi Dealings Continued Until 1951" - Federal Documents ze Stacey Saturday, 31. července 2004 <http://melbourne.indymedia.org/>)

Nový světový pořádek

Následující text je částí studie Secret Societies/ New World Order, autora Miliona Williama Coopera (narozen 6. května 1943, pracoval u zpravodajských vojenských služeb USA, v roce 1999 odvezl svou rodinu z bezpečnostních důvodů mimo území Spojených států, dne 5. listopadu 2001 byl zastřelen při přestřelce s arizonskou policií). V Česku přinesl studii v úpravě a překladu web www.matriy-2001.cz:

V roce 1952 byla vytvořena aliance, která poprvé v historii všechny spojila. Black Families, ilumináti (Řád), Vatikán a svobodní zednáři pracují nyní společně, aby nastolili Nový světový pořádek. Všichni budou protestovat, že jsou nevinní a udělají cokoli, co je v jejich silách, aby zničili každého, kdo bude navrhopvat něco jiného. Bezpochyby se stanu také jejich terčem, až tato kniha vyjde.

Můžete namítnout, že některé ze společností, uvedené v předcházejících odstavcích, neprojektují, nebo se to tak jeví, zasvěcení různého stupně. To je pohled veřejnosti. Podívejte se na Radu pro zahraniční vztahy (CFR). Mnoho členů - vlastně většina - nikdy neslouží ve výkonných výborech. Tito lidé nikdy neprojdou zasvěcením žádného stupně. Oni jsou vlastně mocenskou základnou a jsou použiti k získání souhlasu veřejného mínění. Většina z nich ve skutečnosti není členy, ale jsou jim vytvořeny takové podmínky, aby se jimi cítili být. Ve skutečnosti jsou využíváni a nejsou ochotni nebo schopni pochopit, oč tu běží. Výkonný výbor je vnitřním jádrem, složeným z důvěrných společníků, členů tajné společnosti zvané Řád Hledání (Oreder of the Quest), také známé jako JASON Society, oddaných společné věci. Členové jsou vnějším kruhem, v němž vnitřní jádro jedná pomocí osobního přesvědčování, osobní ochrany a sociálního nátlaku. Tímto způsobem si koupili Henryho Kissingera. Rockefeller poskytl Kissingemvi dotaci 50.000 dolarů na začátku 50. let, což bylo na tehdejší dobu jmění, a udělal starého milého Henryho členem CFR. Každý z vnějšího kruhu, který se nedrží linie, je v podstatě vyloučen a nemá šanci postoupit na vyšší stupeň. Pamatujete na lidskou touhu být jedním z vyvolených? Tak to je princip, se kterým pracují.

Skutečnou moc mají muži, kteří jsou bez výjimky rekrutováni z tajných společností na Harvardu a Yale, známých jako Skuli & Bones a Scroll & Key. Obě společnosti jsou tajnými větvemi (také zvané Bratrstvo Smrti) společnosti, která je historicky známá jako ilumináti. Ty jsou

napojí na mateřské organizace v Anglii (The Group of Oxford University a zvláště All Soul College), v Německu (společnost Thule, také zvaná Bratrstvo Smrti). Dozvěděl jsem se to, když jsem byl u Naval Intelligen- ce. Nebyl jsem schopen vysvětlit, proč někteří členové Výkonného výboru nebyli na seznamu adres v kapitole 232 společnosti Skuli & Bones. dokud jsem si nepřečetl knihu Wise Men od Waltera Isaacsona A Evana Thomase, Simon and Schuster, New York Pod ilustrací 9 uprostřed knihy najdete titulky „Lovett s jednotkou z Yale, úplně vpravo nahoře, a na plá- H: jeho

zasvěcení do Skuli & Bones probíhalo na letecké základně poblíž punkirku." Zjistil jsem, že členové těchto dvou společností byli vybíráni na uvedené základně převážně z absolventů univerzit a neomezovali se pouze na absolventy Harvardu a Yale.

Do Řádu Hledání, JASON Society jsou zasvěcováni pouze členové Řádu, kteří pak tvoří jádro CFR, stejně jako Trilaterální komise. Výkonní Členové CFR jsou skutečnými vyvolenými v této zemi. George Bush starší je členem Řádu. Jste překvapeni? Neměli byste být. Jeho otec byl také členem, který pomáhal financovat Hitlera.

Je důležité, abyste věděli, že členové Řádu skládají přísahu, která je zprošťuje od jakékoli oddanosti národu nebo králi nebo vládě nebo ústavě, a která zahrnuje popření jakékoli následující přísahy věrnosti, která od nich může být v budoucnosti vyžadována. Přisahají věrnost pouze Řádu a jeho cíli - Novému světovému pořádku. George Bush není loajálním občanem Spojených států, ale místo toho je oddaný pouze destrukci Spojených států a nastolení Nového světového pořádku. Podle přísahy, kterou Bush skládal, když byl zasvěcován do Skuli & Bones, jeho přísaha při nástupu do úřadu prezidenta Spojených států není ničím.

Trilaterální komise je elitní skupinou asi 300 prominentních obchodníků, politiků a intelektuálů, kteří činí rozhodnutí v Západní Evropě, Severní Americe a Japonsku. Tato iniciativa je soukromou agenturou, která pracuje za účelem vybudování politické a hospodářské spolupráce mezi těmito třemi regiony. Jejich hlavním projektem, který již ani neskrývá, je Nový světový pořádek

Trilaterální komise byla myšlenkou jejího zakladatele, prominentního bankovního magnáta Davida Rockefellera. Skutečným důvodem pro její vytvoření bylo oslabení moci CFR, které bylo výsledkem zklamání lidí z války ve Vietnamu. Motiv k založení Trilaterální komise byl stejný, jako vsadit na dva koně v jednom závodu. Zdvojnásobí se Šance na vi-

tězství. Skutečná moc zůstala pevně v rukou CFR. Rockefellerova rodina byla, je a vždy bude podporovatelem obou těchto organizací. Rockefeller, ač mocný, neřídí tuto zemi, ani žádnou jinou. Klíčem ke SKUTEČNÉ moci je fakt, že Rockefeller musel „vystrčit tykadla“ na schůzce Bilderberské skupiny v roce 1972 o vytvoření soukromé skupiny trilaterálních vůdců. Bilderberská skupina na to přikývla a Rockefellerův muž Zbigniew Brzezinski sehnal členy a zorganizoval Trilaterální komisi v roce 1972, ne roku 1973, jak komise tvrdí.

Klíčem k nebezpečí, které představuje Trilaterální komise, je její kniha „Seminal Peace“, kterou pro ni napsal profesor z Harvardu Samuel P. Huntington v polovině 70. let. V této práci profesor Huntington doporučoval, aby demokracie a ekonomický rozvoj byly opuštěny jako zastaralé ideje. Jako spoluautor v knize „The Crisis of Democracy“ napsal, „Poznali jsme, že existují žádoucí meze ekonomického růstu. Rovněž potenciálně existují žádoucí meze neustálého rozšiřování politické demokracie. Vláda, která má nedostatek autority, bude mít malou schopnost čelit kataklyzmatické krizi tím, že na svém lidu nebude schopna vynutit oběti, které mohou být nezbytné.“

...Vzpomeňte si, že George Bush byl členem Trilaterální komise a rezignoval na členství v ní teprve tehdy, kdy to pokládal za nezbytné pro své zvolení prezidentem. Z celého srdce věřil v Komisi a její ideje a ideály. Zvolili jsme si prezidenta, který věří, že demokracie a ekonomický rozvoj musí být omezovány - říkám vám, že pracuje směrem k tomuto cíli. Bush je dosud členem Řádu a CFR.

Společnost JASON Society, nebo JASON Scholars (scholars - stipendisté), odvodila své jméno od příběhu o Iásónovi a zlatém rounu, a je větví Řádu Hledání, jednoho z nejvyšších stupňů iluminátů. Zlaté rouno pro Členy JASON S. znázorňuje pravdu. Jason představuje hledání pravdy. Tudíž název JASON Society označuje skupinu lidí, kteří jsou oddáni hledání pravdy. Jméno Jason je psáno vždy písmeny velké abecedy, když je použito v názvu JASON Society. Písmena malé abecedy není nikdy použito, když je odkazováno na tuto tajnou skupinu. Jméno samotné má hlubší význam, než se může zdát vzhledem k historickému významu jména „Iásón a Zlatého rouna, a to ve vztahu k jiným tajným společnostem. V této rovině příběh představuje člověka (Iásóna), který hledá sebe sama (Zlaté rouno) Mezi zakladateli JASON Group (nezaměňovat s JASON Society) jsou členové Projektu Manhattan, který zapojil téměř všechny přední fy-

ziky z USA s cílem vyvinout atomovou bombu během 2. světové války. \Zpfaaje tvořena z větší části teoretickými fyziky, kteří tvoří elitu mezi vědeckými kapacitami Spojených států. Roku 1987 byli mezi členy čtyři nositelé Nobelovy ceny Dnes skupina JASON pokračuje v poskytování vědecké pomoci vládě, jaká nemá nikde jinde na světě obdoby. Jsou pravděpodobně jedinou skupinou vědců ve Spojených státech, která zná skutečný stav nejvyspělejší technologie. Zdá se, že skupina JASON je zahalena pláštěm zbytečného utajování. Skupina odmítá vydat seznam svých členů. Na jejich oficiálních resumé není nikdy žádný seznam Členů. Pracují zcela v zákulisí, přestože provádějí z celonárodního hlediska nejdůležitější bezpečnostní rozhodnutí. Ta - bez nároku na úplnost - zahrnují Hvězdné války, podmořské válečnictví a předpovědi týkající se skleníkového efektu. Každý člen skupiny JASON dostává 500 dolarů na den za poskytování konzultací.

Na začátku 40. let chemický podnik I.G. Farben zaměstnával polského obchodního zástupce, který prodával nacistům kyanid, kteří jej používali v Auschwitzu. Ten samý obchodní zástupce také pracoval jako chemik v továrně na jedovatý plyn. Stejný kyanidový plyn společně s plynem cyklon B a malathionem byl použit k vyhlazení milionů Židů a dalších skupin obyvatelstva. Jejich těla byla potom spálena na popel v pecích. Po válce se tento obchodní cestující bál o svůj život, a proto vstoupil do katolické církve a v roce 1946 byl vysvěcen na kněze. Jedním z jeho nejbližších přátel byl Dr. Wolf Smuness, vedoucí osobnost od listopadu 1978 do října 1979 a od března 1980 do října 1981 při experimentech s vakcínou proti hepatitidě B, kterou provádělo Centrum pro kontrolu nemocí v New Yorku, San Franciscu a čtyřech dalších městech, která rozšířila nákazu AIDS mezi americký lid. Tento obchodní zástupce byl v roce 1958 vysvěcen na biskupa a stal se tak nej- mladším biskupem v Polsku. Po třiceti dnech vlády byl jeho předchůdce zavražděn a náš bývalý obchodník s kyanidem přijal papežství jako papež Jan Pavel II.

V roce 1990 nastal správný čas pro správné vůdce: ex-šéf KGB Michail Gorbačov, ex-šéf CIA George Bush, ex-nacistický obchodník s plynem papež Jan Pavel II., všichni svázáni bezbožným spojenectvím za nastolení Nového světového pořádku.

Chce vytvořit současné americké vedení 4. říši, je Bush novodobým Hitlerem?

„Diktatury zahajují války, protože potřebují prostřednictvím vnějších nepřátel uvalit vnitřní kontrolu nad vlastním lidem.M

Richard Perle

Známý filantrop Georgie Soros ve svém díle The Bubble of American Supremacy „Bublina americké nadřazenosti“ napsal:

Když prezident Bush kandidoval v roce 2000 na prezidentský úřad, sliboval skromnou zahraniční politiku.

Argumentuji, pokračuje Soros, že Bushova vláda úmyslně využila událostí z 11. září k tomu, aby začala provádět politiku, kterou by americká veřejnost jinak neschválila. Spojené státy mohou přijít o své vůdčí postavení pouze v důsledku vlastních chyb. V současnosti dělají takové chyby, protože jsou v rukou skupiny extremistů, jejichž silnému pocitu posláni se vyrovná jen jejich falešná jistota.

Nejmocnější země na světě si však nemůže dovolit být stravována strachem. Učinit válku proti terorismu základním kamenem americké národní strategie je abdikací naší odpovědnosti jako vedoucí stát světa. USA jsou jedinou zemí na světě, která může zaujmout vůdčí roli při řešení problémů, které vyžadují kolektivní akci: ochraňování míru a hospodářského pokroku, ochranu životního prostředí“ a tak dále.

Není pochyb, že jsme zaútočili na Irák z falešných pohnutek, konstatuje dále Soros. Ať už úmyslné nebo neúmyslné, prezident Bush podvedl americkou veřejnost a Kongres a brutálně ignoroval názory našich spojenců.

Ian Gurney, autor bestselleru „Kasadrijské Proroctví“, napsal v červenci 2003 pro magazín www.caspro.com tento článek:

„ Tak se nám ti nepřátelé nějak vyrojili, že? “ „Jak se jen opovažujete!“, přijde odpověď od vládních neo-konzervativců a pravicových myšlenkových uskupení typu JINSA a PNAC, stejně tak jako od brigády přeochoťných na stanici FOX, dělajících lidem z mozku zadek přesezenýze sledování televize. „Amerika je demokracie, svobodná země řízená demokraticky zvolenou vládou. Je to stát svobody, statečnosti, je to ochrance svobodného světa,“ slyším jejich chór. Na to já se ptám: KDE TO ŽIJETE?

Říkat o Americe, že je ztělesněním demokracie, to už je prostě degradace pojmu. Považte: Bush nebyl zvolen většinou lidí ve Spojených

státech. Nepochybně byla malá volební účast (co naděláte, stejně dostanete vládu, jakou si zasloužíte, když nevyužijete svého práva volit), ale • tak George W. nedostal mandát. Muselo by pro něj hlasovat více jak 50 % voličů, a to se nestalo. Ve skutečnosti chlapeček Georgie prohrál. Ovšem starý George všechny ujistil, že s mandátem či bez, ať s výhrou či s malou pomocí od přátel na Floridě, s malým podvodem dokáže zvítězit.

Ať ta slova nezapadnou! George W. Bush UKRADL prezidentský úřad Spojených států. Není demokraticky zvoleným vůdcem Ameriky. A také to vypadá, že někteří nevolení úředníci z prezidentovy blízkosti získali mnohem větší moc, než má on sám. Perle, Wolfowitz, Feith, Bolton, Abrams, Rumsfeld, ti všichni zastávají stejný neo-konzervativní náhled pravého křídla, sdruženého pod organizacemi typu PNAC (Projekt pro nové americké století), Zionist Organisation of America (Američtí sionisté) a Jewish Institute for National Security Affairs (Židovský institut pro záležitosti národní bezpečnosti). Můžeme říci, že členové těchto nevolených seskupení neo-konzervativců v Bílém domě a Pentagonu mají na srdci úplně něco jiného, než americké zájmy. Není to pouze nedemokratické, je to zrada. Nuže, nyní sledujeme Ameriku řízenou prezidentem, který nebyl demokraticky zvolen, kterého podporuje seskupení nevolených lidí s extrémními názory, v některých případech dokonce s velmi neamerickým pohledem. Proto nelze Ameriku označit za demokratickou zemi. Zemi, které je řízená nezvolenou mocí, tak jak jsme to slyšeli a viděli několik posledních měsíců při zmínkách o Iráku, Íránu a Severní Koreji, je možno označit pouze za „diktaturu“. Diktátoři jsou svoji povahou fašisté. Fašismus se popisuje jako „diktatura pravého křídla“. Prostě jen napište do svého počítače velkým písmem FAŠISMUS a pak dejte Nástroje a Tezaurus. Už víte, co tím myslím?

Nyní rychle pohlédněme na Německo třicátých a čtyřicátých let, kdy nacisté ukázali svoji šílenou tvář. Byla to země jinančně zdevastovaná, s masivním rozpočtovým schodkem, dlužící zbytku světa miliardy dolarů. Přesně jako Spojené státy.

Ve třicátých letech bylo Německo zemí, kde zapálení Reichstagu, zinscenované Hitlerem a jeho stoupenci, vytvořilo obraz vnějšího nepřitele za účelem ovládnutí německé populace. Hitler následně zneužíval média, aby lhal, strašil a podváděl obyvatelstvo, které mělo pustit k mo-

kolonie (Indie, Hong Kong, Gibraltar) byly „královskými koloniemi“. Patřily k the City a nepodléhaly britskému právu, ačkoliv Angličané je měli dobýt a platit za ně.

Bank of England převzala kontrolu nad Spojenými státy během vlády T. R. Roosevelta (1901-1909), kdy její agent J. P. Morgan získal více než 25 % amerického byznysu, (<http://www.savethemales.ca/000426.html>)

Podle „American Almanac“ (Americký almanach) jsou bankéři součástí sítě zvané „Club of the Isles“ (Klub ostrovů), což je neformální asociace evropské aristokracie včetně Královny. Club of the Isles obhospodařuje na útcích předpokládaných 10 trilionů dolarů. Vládne takovými korporáčními giganty, jako jsou Royal Dutch Shell, Imperiál

Chemical Industries, Lloyds of London, Unilever, Lonrho, Rio Tinto Zinc, a Anglo American DeBeers. Ovládá světové dodávky ropy, zlata, diamantů a mnoha dalších zásadních surovin a tyto prostředky rozmisťuje nejenom ve směru svých geopolitických zájmů.

Jejich cílem je zredukovat lidskou populaci z aktuální úrovně přes 5 miliard lidí pod 1 miliardu během příštích dvou třech generací, doslova „přebrat lidské stádo“ v zájmu udržení své globální moci a feudálního systému, na kterém je celý systém založen.

Historik Jeffrey Steinberg by mohl odkazovat na USA, Kanadu a Austrálii, když píše: „Anglie, Skotsko, Wales a především Severní Irsko jsou dnes něčím víc než jen plantážemi s otroky a laboratořemi sociálních inženýrů, sloužících potřebám... londýnského City...“

Tyto rodiny tvoří finační oligarchii; to oni jsou ti mocní za Wins- dorským trůnem. Pohlížejí na sebe jako na dědice Benátské oligarchie, která se infiltrovala a podvrátila Anglii v období 1509-1715 a ustanovila nový, zhoubnější, anglo-holandsko-švýcarský způsob oligarchického systému impérií Babylónu, Persie, Říma a Byzance...

Londýnské City dominuje světovým spekulativním tržím. Pevně spjatá skupina korporací, zabývajících se těžbou surovin, financemi, pojišťovnictvím, dopravou a výrobou potravin, ovládá lví podíl světového trhu a virtuálně drží pod krkem světový průmysl.

Steinberg patří ke skupině historiků spojených s ekonomem Lyndonem Larouchem. Vystopovali bič na migraci Benátské obchodní oligarchie do Anglie před více jak 300 lety.

Ačkoliv to Larochovi historici přímo neříkají, zdá se, že mnozí členové této oligarchie byli Židé. Cecil Roth píše: „Benátský obchod byl

/ přes svůj obrovský zbrojní arzenál tedy nakonec Německo stejně válku prohrálo, protože ho nevedli demokratičtí vůdci demokratické země, ale fašisté, pravicoví neo-cons, nacisté, kteří prosazovali ilegální válku prostřednictvím lží a podvodů a svými skutky vyvolali zlost u všech rozumně uvažujících lidí celé planety. Přesně jako Spojené státy...

Ministryně spolkové vlády kancléře Schrödera Herta Däubler- Gmelinová pro regionální Schwäbisches Tagblatt v září 2002 prohlašuje: „Bush chce odvést pozornost od problémů ve své vlastní zemi. Je to klasická taktika. Je to ta, kterou používal Hitler.“ Vyvolává tím diplomatický skandál nejvyšší úrovně...

Spojenci USA - „židovská“ konspirace alias britský imperialismus

Teoretici konspirací jako já se domnívají, že moderní historie odráží dlouhodobou konspiraci mezinárodní finanční elity, která má zotročit lidstvo. Jako když slepec zkoumá slona, tato konspirace je připisována židům, iluminátům, Vatikánu, jezuitům, svobodným zednářům, černé šlechtě, Bilderbergům apod.

Skuteční darebáci se však nacházejí uprostřed našeho ekonomického a kulturního života. Jsou to rodinné dynastie, které vlastní Bank of England, americkou Ústřední banku a přidružené kartely. Ovládají také Světovou banku a Mezinárodní měnový fond. Jejich identita je utajovaná, ale Rothschildové jsou jistě jedněmi z nich.

Anglie je ve skutečnosti finanční oligarchií, kterou ovládá „Koruna“, jež ukazuje na „Londýnské City“, nikoliv na královnu. The City je provozováno Bank of England, privátní korporací. The City je suverenní stát, který se nachází v srdci velkého Londýna. Je považováno za „Vatikán finančního světa“, the City (ne)podléhá britskému právu.

Naopak, Bank of England diktuje britskému parlamentu. V roce 1886 Andrew Carnegie napsal, že „šest nebo sedm lidí může vehnat národ do války, aniž by to vůbec nějak konzultovali s Parlamentem.“ Vincent Vickers, ředitel Bank of England mezi lety 1910-1919, obvinil City ze světových válek. („Economic Tribulation“ (1940) citované v Knuth, The Empire of the City, 1943, str. 60) Britské impérium bylo prodlouženou sférou finančních zájmů bankéřů. Samozřejmě, že všechny ne-bílé

V podstatě se problém redukuje na to, zda věříme, že byl člověk vytvořen k obrazu Božímu a má závazek pozvednout se k vyšším stupňům pravdy, krásy a spravedlnosti. Samozřejmě, že monopolisté toho nemohou využívat a chtějí definovat realitu ve prospěch svých zájmů. Naučili nás, že Bůh je mrtev a že člověk je definován mnohem více fyzickými, než spirituálními touhami. Dnešní kultura inklinuje k popření standardů, ideálů a cílů jakéhokoliv druhu. Jsme krmeni nekonečnou dietou jednoduchosti a prostopášnosti.

Jistí Židé jsou nedílnou součástí této elitní neo-feudální konspirace. Po celou historii žijí v symbióze s aristokracií. Ale obyčejní Židé byli jako nevolníci vždy manipulováni a perzekuováni svými vůdci.

Skutečný judaismus, jako je islám a křesťanství, potvrzuje dominanci Boha jako morální síly. Skutečný Žid, jakým je opravdový křesťan či muslim, nemůže jednat nemorálně. Je na čase, abychom znovu prokázali svou víru v Boha.

(Zdroj: Henry Makow Ph.D - mimochodem vynálezce stolní deskové hry the Scrubles, které se celosvětově prodalo téměř 3 milióny kusů, 30. května 2004, <http://www.rumormillnews.com/>)

Okultní pozadí války v Iráku

Bush před časem vyhlásil ukončení války v Iráku. Tato válka začala a skončila v době okultních svátků a byla plná ohledů k okultním záležitostem. Ačkoli se to nezdá, byla irácká válka přísně podmíněna okultními svátky a okultními čísly.

Když prezident Bush oznámil konec vojenské operace v Iráku, shledal jsem náhle, že tato válka byla co nejpřísněji řízena dle okultních čísel. Pokud jsme v obraze, byla tato válka prvním aktem nadcházející globální války.

Některá fakta o válce:

Začátek: válka byla vyhlášena 20. 3. 2003 v 5:50 h Bagdádského času...

1.20. březen je dnem zrození Ostara, 21. březen je dnem jarní rovnodennosti (Ostara) a okultních bohoslužeb bohyně Země (Gaiy). 20. března se konají rituální hostiny, které mají oplodnit matku Zemi, aby dala sílu pro novou sklizeň.

Jarní rovnodennost a plodnost podporu-

řevážně koncentrován do rukou Židů, nejbohatší obchodní třídy." (The History of the Jews in Venice, 1930)

Židovské obchodní rodiny zavedly do praxe sňatky svých ženských potomků s marnotratnými evropskými šlechtici.

Podle židovského práva je smíšené potomstvo židovské matky považováno za židovské. (Mužští dědicové si vždy berou Židovky.) Dcera židovského bankéře Ernesta Cassela se provdala za Lorda Louse Montbattena, který je příbuzný s královnou Viktorií a princem Philipem.

Pokud se nestanou Židy přímo díky sňatkům, mnoho evropských šlechticů se považuje za potomky biblických

Hebrejců. Habsburkové jsou spřízněni s Merovingiány, kteří prohlašují, že jsou potomky kmene Benjaminů.

Mnoho šlechticů se navíc řadí k „Britsko-izraelskému“ hnutí, které je přesvědčeno, že anglosaská rasa jsou ztracené kmeny Izraele a Ježíš byl králem Anglie.

Podle Barbary Ahoové mají rosikruciani a svobodní zednáři, kteří věří v britský izraelismus, plán dosadit na trůn znovu obnoveného Jeruzalémského chrámu svou krevní linií. Tato intronizace falešného mesiáše, kterého bude svět uctívat jako Krista, je pečlivě plánována a připravována po mnoho století.

Podle Barryho Chamishe „by neexistoval moderní stát Izrael bez britských svobodných zednářů“. V 60. letech 19.

století bylo Britsko-izraelské hnutí iniciováno právě uvnitř těchto struktur. Jeho cílem bylo založit židovsko-zednářský stát v turecké provincii Palestině... Zpočátku britsko-židovské zednářské rodiny jako Rothschildové a Montefioriové poskytly kapitál k výstavbě infrastruktury pro očekávanou vlnu emigrace. Ale odlákat Židy do Izraele se ukázalo jako poměrně obtížné. Příliš se jim zkrátka zalíbil evropský styl života, který nechtěli opustit.

Takže měla být Evropa pro Židy proměněna v noční můru.

* * *

Většinu svého času jsem proplýval získáváním konvenčního vzdělání, takže nyní cítím, že začínám znovu.

Zdá se, že tento svět řídí klika lichvářů. Tuto utajovanou kabalou reprezentují naše dominantní politické, ekonomické a kulturní instituce. Západní společnost byla zničena a západní kultura krachuje. Demokracie je forma sociální kontroly, masmédiá a vzdělávání jsou formy indoktrinace.

významné daním. 1. květen je v satanismu nazýván Beltanem. Tento svátek trvá dva dny. Od 30. dubna do 1. května.

Během svátku se slaví i tzv. Walpuržina noc, která je zároveň nejdůležitějším dnem dle druidského kalendáře. Pro

ilumináty je tento den druhým nejdůležitějším svátkem, vyžadujícím lidskou oběť.

2.1. květen následuje 42 dní po 20. březnu. Podle biblických učenců je 42 Číslem vyhlášení Antikrista a jeho království.

Daniel uvádí, že období utrpení by mělo trvat 7 let, některé verze jej však uvádí rozdělené na dvě období, která musí být vykoupena obětí. Daniel 9,27 a 12,7 označuje toto období, které v Izraeli v hovorovém jazyce znamená „čas“ a „polovinu času“. V Matoušovi 24,15 je uvedeno prorocství o Antikristu jdoucího do chrámu. Období utrpení trvá 84 měsíců a je rozděleno po 42 měsících.

Neměli bychom být překvapeni. Plán iluminátů přivést Antikrista sleduje nejdůležitější číselnou symboliku Chaosu, číslo 11. Možná tady jsou důvody, proč Saddám raději zmizel, když mělo dojít na obranu Bagdádu. Pokud by došlo k prodloužení útoku koalice vinou odporu Husajnových vojsk, nedalo by se stihnout ukončení války přesně na Beltana.

3.1. květen není jen druhým a nejvýznamnějším dnem Beltana, ale také třináctým dnem roční krvavé oběti bestii.

Prvním dnem je 19. duben. S třináctkou je spojena i vzpoura proti pravidlům a božím zákonům. Ilumináti ji používají jako symbol Antikrista.

4. Zajištěno bylo i použití čísla 333 při přistání na lodi Abraham Lincoln, kde měl být pronesen projev. Jak informoval tisk, Bush přistál na lodi v 19:33 h UTC času, což odpovídá 3:33 h odpoledne EST času. V celostátním vysílání později uvedl úterý jako den ukončení válečných operací. Na lodi se tak prezident vrátil z války domů. Zajímavé je jeho přistání přesně ve 3:33 h. Datum tohoto přistání a pronesení národní modlitby u snídaně začali okultisté používat jako základ pro další výpočty. Číslo 333 mají okultisté ve zvláštní úctě pro jeho spojení s Mesiášem a jeho královstvím.

Shrnutím uvedených fakt zjistíme, že víra v Satana se točí právě kolem těchto čísel a že se podařilo získat úplnější symboliku, nežli například Hitlerovi. Když se Hitler rozhodl spáchat svoji sebevraždu 30. dubna 1945 ve 3:30 h, doufal, že jeho smrt bude dokonaná ve 3:33 h, což mu umožní se v příští reinkarnaci objevit jako skutečný Antikrist. Zjištěné skutečnosti posilují víru, že ilumináti čerpají z pohanských tradic, které rituály pocházejí od druidů zabývajících se satanismem. Jde o nejtemnější oživovací rituály. Válka je přitom vůči narození antikristem. V Genesis 4,9-11 se udává, že Kain provedl na svém bratru rituální oběť. Při temných satanských obřadech se obětují zvířata či lidé a krev se lije na zem na důkaz odporu k Bohu podobně jako ve sporu Kaina a Ábela. Den rovnodennosti je mimořádně důležitý pro ilumináty. S vědomím krvavé přirozenosti těchto dvou dnů to vypadá, že právě tyto dva dny byly pro oficiální začátek akce vybrány záměrně.

2.20. březen 2003 byl 555. dnem od útoku 11. září. Již v dřívějších článcích jsme uvedli, že ilumináti plánovali útok na 11. září jako první krok k příchodu Antikrista. V irácké válce, plánované od roku 1952, bylo důležité, aby její začátek nebyl dříve, než 555 dní po 11. září. Dle okultistů je 5 Číslem smrti a triáda tohoto čísla znamená nejvyšší smrt.

Ilumináti usilují o konec stávajícího světa, aby umožnili vznik nového světového řádu, označovaného jako „Království Antikrista“.

3.20. březen 2003 byl označen jako den s nejvyšším vlivem Marsu na tento rok. Dle pastora Davida Meyera, zabývajících se dříve okultismem, jsou mágové a astrologové kněžstvem vlády iluminátů. To oni doporučili počkat na

ovlivnění Marsem. Název března (March) má svůj původ v planetě Mars. Podle astrologů začíná Mars ovlivňovat planetu po 20. únoru a nejvíce ji ovlivňuje po 20. březnu. (Last Trumpet Newsletter, únor 2003). Prezident Bush vybral začátek války na den, kdy byl vliv Marsu nejvyšší.

4. (Btyřicetiosmihodinové ultimátum Saddámovi přesně odpovídá židovskému svátku Purim. 17. března v 20:15 h východního času vyhlásil prezident Saddámovi Husajnovi 48hodinové ultimátum k opuštění země. Ultimátum vypršelo 19. března ve 20:15 h. Podle izraelského času bylo vyhlášeno 18. března v 3:15 h a vypršelo 19. března, přitom svátek Purim se letos oslavoval mezi 17. a 19. březnem. Oslavy 17. března se nazývají Ta'anit Esther - hostina královny Ester, hrdinky Purimu, 18. března probíhá vlastní Purim a 19. března Šušan Purim, který je slaven v Jeruzalémě a dalších městech. Ultimátum a svátek Purim probíhaly současně. Datum pro zahájení války bylo vybráno velice uvážlivě- a i ve shodě s židovskými okultními i současnými tradicemi.

Konec války:

1.1. května 2003 na letecké základně Abrahama Lincolna vyhlásil Bush ukončení letecké fáze války o Irák. Znovu se tu objevuje okultně

2. Izrael by měl zahájit válku proti sousedním Arabům a Palestincům. Velmi významná a dlouho očekávaná „cestovní mapa“ vzniku palestinského státu byl definitivně zveřejněn Arielem Sharonem 30. dubna 2003 ve 3:30 h odpoledne jeruzalémského času. Podle Isaiahu 34,12 (Izariáš) by měli vůdci Domu Esau - takto Palestinci, deklarovat nevýznamný stát. Můžeme jen doufat, že tato „cestovní mapa“ nebude realizována. Jednostranné vyhlášení palestinského státu ze strany Arafata či jeho předsedy vlády by se mohlo stát roznětkou další války.

3. Čína by měla podniknout invazi na Tchaj-wan. O vývoji této záležitosti jsme zatím nezaslechli nic nového. Poslední zprávy jsou z února, kdy Tchaj-wan uvedl své vojenské síly do pohotovosti. Očekával, že by Čína mohla zneužít války v Iráku k vlastní invazi. Zatím k tomu nedošlo, ale budoucí vývoj nelze předvídat.

4. Terorismus by se měl stát běžnou záležitostí. Dal by tak důvod vládám k nastolení totalitních zákonů. Zatím to vypadá, že po prvních teroristických útocích začínají být příslušné zákony přijímány v Kongresu stále rychleji.

Zdroj: diskusní příspěvek v anglické mutaci ruského deníku Pravda, 6. prosince 2003

(<http://engforum.pravda.ru/showthread.php3?s=threadid=470371>)

Skutečný důvod útoku na Irák?

Kromě ropy je tu však zřejmě ještě jeden zásadní důvod útoku na Irák. Tím jsou zájmy státu Izrael. Tuto zprávu přinesl 31. března 2004 v asijském světě velmi sledovaný deník Asia Times on-line:

Irák nepředstavoval za vlády Saddáma Husajna hrozbu pro Spojené státy, ale pro Izrael To bylo jednou z příčin toho, že Washington na arabskou zemi zaútočil. Prohlásil to jeden z vysoce postavených činitelů skupiny výzvědných služeb při Bílém domě.

Agentura Inter Press Service objevila v archivech poznámky Philipa Zelikowa, který je v současné době ředitelem skupiny ustavené k vyšetřování útoků na USA v září 2001 — The 9/11 commission (Komise 11. září) - ve kterých nastiňuje, že primárním motivem pro invazi do Iráku před více jak rokem bylo eliminovat hrozbu Izraeli, kmenovému spojenci Spojených států na Blízkém východě.

rým odpovídá i biblická definice v Římanům 1,25: „Kdo změní boží pravdu v lež a věří více výtvořům než tvůrcům. Satanisté věří více číslům vyjadřujícím velkou duševní sílu. Chtějí se pokusit o nastartování Velkého a perfektního plánu a věří, že bez dodržení okultních čísel nebude plán úspěšný. Jakékoli maskování nemůže zpochybnit, že dodržování magických čísel je pevně zakotveno v řízení současných událostí.

Ve spirituální numerologii jsou čísla 11,22 a 33 vládnoucími čísly. Nejvyšším číslem je číslo 33, které bylo iniciačním číslem Krista a číslem jeho smrti, vzkříšení a nanebevstoupení. Symbolizuje nejvyšší číslo lidského uvědomění. („The Secrets of the Illuminati“ od Elizabeth van Burn, strana 161-2) Ježíš je zde nazván Pánem iniciace a 33 dní a pokud přidáme další 3 za dny strávené v hrobce, dostaneme opět číslo 333. V Ibid 162-3 je ale napsáno, že nanebevstoupení se neudálo 40 dnů po vzkříšení, ale okultisté evidentně písmo svaté nečtou důsledně.

Číslo 333 má být díky přidělenému vztahu ke smrti, vzkříšení a nanebevzetí přidělen nejsilnější význam. Ilumináti hlásají smrt a pohřbení starého světového řádu a vzkříšení řádu nového. Skutečnost, že by číslo 333 bylo dosaženo v poslední den Beltanu, se zdála být velice významná. Svou „333“ však prezident získal jiný den Beltanu, a to 30. dubna. Bushův ambasador Dan Kurtzer se ve středu setkal s Arielem Sharonem na formální schůzce ohledně dlouhodobého mírového plánu pro Střední východ. Akce byla zahájena ve 3,33 h místního času. Tři minuty před zahájením se kolona aut dostavila k místu jednání. Takto se podařilo získat prezidentu Bushovi ve svátek Beltana další „333“. Dvakrát během dvou dní tak ilumináti zničili a pohřbili starý řád a pozvedli nový řád - Království Antikrista. Další zajímavostí je, že americké vojenské síly nyní kontrolují nejdůležitější město iluminátů starodávný Babylon a moderní Bagdád, umístěný na 33. rovnoběžce. Zjevně se tak pokračuje v ilumináty vytčené cestě k hrozivým událostem.

JAK ZAČÍT...

Pokud je tento plán připraven ilumináty, je nutné dodržet čtyři kroky.

1. Severní Korea musí pokračovat ve své jaderné konfrontaci. Bude to znamenat vážné ohrožení našeho přežití.

Všechno směřuje k tomu, že Severní Koreu dělí několik hodin od útoku na jih. Zřejmě se čeká na zahájení dalšího Beltana. Severní Korea by tak byla pro ilumináty dalším místem pro pokračování jejich cesty.

Připadá vám, že za závěsem oddělujícím svět špičkových politiků od těch dole, jsou slyšet výbuchy smíchu a cinkot

skleniček? Pak vězte, že se vám to nezdá. Tam nahoře se opravdu slaví a my nepatříme k těm pozvaným. Je to oslava u

příležitosti voleb, na které loutky naší demokracie už připíjejí na nadcházející vítězství, které nemohou ztratit. Vždyť oba soupeři patří k témuž týmu.

Souboj George Bush versus John Kerry je pro skupinu, kterou C. Wright Mills nazýval klub mocných - zvláštní uzavřená skupina finančních, politických a vojenských vůdců - snovou pohádkou. Klub mocných se nestará o stranickou příslušnost. Členství v té které straně je pohádka pro děti. Z jejich pohledu hlupáci stojí v řadě, aby odevzdali svůj hlas, zatímco skuteční hráči nahoře rozhodují, kdo bude vládnout. A z nějakého nepochopitelného důvodu pořád chtějí, abychom tomu stále ještě říkali demokracie. Jsme jim pro smích.

Bush versus Kerry je pro modrou krev nirvánou. Ve světě obchodu se takovému duelu říká vítězství-na-obou-stranách. Z jejich pohledu je úplně jedno, kdo 20. ledna 2005 položí ruku na Bibli (ano Bibli), aby složil přísahu, protože už teď je jisté, že ať zvítězí kterýkoliv z nich, pro Ameriku se tím další čtyři roky nic nezmění. Ani v tom nejmenším.

Nový prezident Spojených států: The Show must go on...

Dříve, než mě demokraticky orientovaní čtenáři zasypou rozezlenými e-maily o tom, jak je nutné dosadit do Bílého domu kohokoliv kromě Bushe, byl bych rád, kdyby uvážili následující fakta: Kerry podporuje Bushovu válku v Iráku. Kerry souhlasí s Bushovou daňovou politikou. Za posledních dvacet let v senátu Kerry nenavrl ani jednu větší aktivitu týkající se sociálního či životního prostředí. Kerry ve své kampani nepřišel s žádným návrhem, jak zlepšit nezaměstnanost nebo zdravotní péči. Zdá se, že Kerry ho kampan se soustřeďuje na jediné: Dokázat, že se nejmenuje George Bush. Jediné, co k tomu potřebuje, je jmenovat se jinak.

Oba, Bush i Kerry, jsou samozřejmě také válečnými hrdiny. Bush svým vstupem do národní milice zvolil snadnější cestu, jak se vyhnout bojišti -ať už se dostavil k nástupu služby nebo ne. Kerry na druhé straně sloužil své zemi tím, že na válečném čunu křížoval vietnamské řeky, jak o tom rád hovoří. Držte si klobouky, přátelé, protože souboj Bushe s Kerryem bude plný vzájemných nařčení a vášnivých obhajob na téma, kdo miluje armádu více.

Zetikawa slova o útoku na Irák, který byl proveden z důvodů zabezpečení izraelské bezpečnosti, jsou v rozporu s veřejnou pozicí prezidenta Spojených států George Bushe a jeho vlády, která nikdy zatím zjevně válku se Saddámovým režimem se svou snahou o bezpečnost Izraele nespojovala.

Vláda místo toho trvala na tom, že válku zahájila proto, aby osvobodila irácký lid, zničila irácké zbraně hromadného ničení a chránila

Spojené státy.

Zelikow pronesl svoji poznámku o „neurčité hrozbě“ během svého působení v obecně známém a dobře propojeném orgánu President's Foreign Intelligence Advisory Board (PFIAB, Prezidentova rada poradců pro zahraniční výzvědnou službu), která referuje přímo prezidentovi. V radě působil mezi lety 2001 a 2003.

„Proč by Irák útočil na Ameriku nebo proti nám použil jadernou zbraň? Řeknu vám, co je ta skutečná hrozba, trvajících vlastně již od roku 1990 ije to hrozba pro Izrael,“ řekl Zelikow publiku na University of Virginia 10. září 2002, když mluvil na panelové diskusi expertů pro zahraniční politiku, zvažujících dopad 11. září a budoucnost války proti al-Káidě.

„A to je hrozba, o které nelze mluvit pravým jménem, protože, řeknu vám upřímně, Evropané se o tuto hrozbu moc nestarají. A americká vláda o tom nechce příliš mluvit, protože toto zboží nejde moc na odbyt,“ řeti Zelikow. Tato prohlášení jsou prvními, která vyplula na povrch přímo z kruhů blízkých Bushově vládě a která dávají najevo, že válka, která zatím oficiálně stála život více než 1000 amerických vojáků a tisíců Iráčanů, byla ve skutečnosti motivována přáním Washingtonu bránit židovský stát.

W! Doposud se o obraně Izraele jako pravém důvodu útoku na Irák mluvilo pouze čas od času díky některým intelektuálům a spisovatelům, s nemnoha veřejnými oznámeními ze zdrojů blízkých vládě. Analytici, kteří hodnotili Zelikowo sdělení, prohlásili, že právě toto se jeví být konkrétním důkazem jednoho z faktorů rozhodnutí jít bojovat, avšak faktorem, který se stále utulá.

Blíží se „elitní volby snů“?

Článek „Bush v. Kerry: The Power Elite's Dream Ballot“ od Michaela Colbyho vyšel 13.2.2004 na serveru Information Clearing House.

být dostatečným varováním všem, kteří se domnívají, že v prosinci bude mít národ nějakou volbu.

Editor Sam Smith z Progressive Review napsal: [Před Amerikou stojí dva prezidentští kandidáti, kteří oba náležejí do společnosti, jejichž hodnoty jsou dětinské, elitní, misogynní, antidemokratické, tajné a které existuje jen proto, aby si jeho členové poskytovali po celý svůj život vzájemné výhody a ochranu na cestě vzhůru do nejvyšších vrstev americké společnosti. Ani pomyslení, že by se omluvili, naopak Oba kandidáti odmítají dát otevřenou a jasnou odpověď o své participaci. Alespoň jeden z nich, Kerry, udržuje stále těsné styky a dokonce mezi svými mladšími kolegy vybírá nové členy.]

Je-li naší listopadovou volbou Bush nebo Kerry, nemusíme ani čekat na začátek hlasování a můžeme rovnou vyhlásit vítěze. Mocenská elita si chystá další vítězství a nemohou se dočkat nastávajících čtyř let klidných, bezpečných vod, po kterých nikým nerušen popluje jejich politický křižník

Bushovy vojenské záznamy byly prý zničeny „náhodou“

Dokumenty dokládající nejasné období služby amerického prezidenta George W. Bushe v Národní gardě byly

nešťastnou náhodou zničeny. Napsal to v pátek americký list The New York Times s odvoláním na armádu Spojených států.

NEW YORK - Záznamy ve dvou tisících svazcích byly v roce 1996 a 1997 náhodou zničeny v rámci projektu, který měl zachránit poškozené mikrofilmy. Podle stanoviska ministerstva obrany vydaného 25. června neexistují od dokumentů, zachycujících mimo jiné výplaty členů Národní gardy, žádné kopie.

Podivný konec roku 1972

Bush byl koncem 60. a počátkem 70. let členem Národní gardy ve státě Texas. Sloužil jako pilot, což mu umožnilo vyhnout se válce ve Vietnamu.

Někteří opoziční demokraté ho obviňují, že se vyhýbal i službě v gardě - konkrétně v období na přelomu let 1972 a 1973. Bush tvrdí, že

A Kerry také nemá moc jasno, co se armády týče. Hovoří-li před po- luchači z řad vojáků, hrdě vystavuje na obdiv své medaile (dostal tři purpurová srdce!) a jeho projevy jsou plné vlasteneckých slov o „službě vlasti“. Ale pak hovoří před skupinou demokratů a vzpomíná, jak po návratu domů vedl protiválečné hnutí. Tak se Johne konečně rozhodni: služba vlasti nebo svědomité odmítání?

Tyhle problémy Kerry ho provázejí v celém jeho politickém životě. Vždycky se snaží vyčkávat. Dokud nezjistí, odkud vítr vane, hovoří jedna strana jeho úst jedno a druhá strana druhé. Vybere si, až když je to bezpečné. a ne dříve, dokud nemusí. Kerry nepotřebuje botulinové injekce, spíše by potřeboval transplantaci páteře.

Anebo si všimněme, jak často jsou citované Kerryho útoky na určité 'zvláštní zájmy'. Zdá se, že zvláštní zájmy Kerryho jsou svatější než Bushovy. Pravdou samozřejmě zůstává, že tzv. zvláštní zájmy obou mužů mají leccos společného. Bohužel ke škodě nás, kterých se jejich zvláštní zájmy netýkají.

Ačkoliv pro mne není velkým potěšením citovat slova konzervativního sloupkaře New York Times Davida Brookse, přece jen se mu v nedávno publikovaném článku Kerryho zvláštní přátelé podařilo dostatečně zesměšnit Kerryho rétoriku o jeho „zvláštních zájmech Poté, co vyjmenoval celou řadu zvláštních pozornosti, které Kerry poskytl mocným a důležitým, Brooks uzavírá:

f- „Jen se zeptejte Davida Paula, klíčové osobnosti ve skandálu kolem půjček, zda mu Kerry pomohl cítit se výjimečně. Anebo si promluve s Bobem Majumderem, kolikrát mu Kerry pomohl. Alespoň do té doby, než byl Bob obviněn ze 40 překročení zákona od spiknutí, ovlivňování svědků, podvodů přes daňové úniky až k nezákonným příspěvkům na kampaň. Své by také mohly říct petrolejářské a farmaceutické firmy, které přispěly Kerryemu desítkami tisíc dolarů.“

Ach ano, občas předstírá, že mu na zvláštních zájmech nezáleží. Nasadí tvrdý populistický výraz. Ale hluboko uvnitř mu na tom záleží. Za jeho medovou maskou se skrývá velký, starý podvodník

Existuje mnoho věcí, které mají s Bushem společné, ale nejvíce zneklidňující je ta. Že oba od doby svého studia na Yale patří do exkluzivní tajné a velmi elitní společnosti Skull and Bones. Skutečnost, že oba jsou členy této skupiny a ani jeden není ochoten o tom příliš hovořit, by měla

The Boston Globe referoval v roce 1996, že Kerryho domácí filmy „odhalují cosi nesmazatelného o muži, který je natočil - vysokém, štíhlém, šikovném námořním důstojníkovi, který se nechává vidět, jak se proplétá rákosím v neprůstředné vestě a helmě, nad sebou zabavenou raketu B-40. Mladý muž, ignorující riziko v ohni bitvy, je soustředěn pouze na své budoucí ambice tu scénu znovu přetočit Je to stejné, jako kdyby obsadil sám sebe v pokračování zážitku svého hrdiny, Johna F. Kennedyho, na PT-109.“

„Bylo to od Johna velmi prozíravé, když ten film natáčel, v každém případě ano,“ říká Thomas Vallely, další veterán a jeden z Kerryho nej- bližších politických poradců a přátel.

Autor bestsellerů New York Times Lt. Col. Robert „Buzz“ Patterson ve své nové knize Reckless Disregard (Hazardní lhostejnost) přibližuje jednu z údajných Kerryho opakovaných scén pro natáčení:

„28. února 1969, nyní ve službě PCF 94, se Kerry dostal pod nepřátelskou palbu ze břehu. Palubní střelec palbu opětoval, osamělého útočníka zasáhl a zranil. Kerry řídil loď tak, aby zaútočila na nepřátelskou pozici. Přistál u břehu, vyskočil ven, pronásledoval zraněného nepřítele, a zabil ho. Kerry a jeho posádka se poté během několika dní vrátila, vybavena video kamerou Super 8, kterou si koupil na poštovním úřadě v Cam Ranh Bay, a zinscenovala šarvátku znovu, aby mohla být zachycena na filmový pás.“

(Zdroj: CONTROVERSY SURROUNDS KERRY CONVENTION FILM: WAR SCENES REENACTED, 28.

července 2004, Matt Drudge,

<http://www.drudgereport.com>)

Volby - základní nástroj demokracie?

„Největším testem kampaně prezidentských voleb v USA v roce 2004 nebudou procházet kandidáti, ale voliči. Podle zdrojů z Demokratické strany existují silné náznaky, že již nyní jsou prezidentské volby manipulovány korporativními a finančními zájmy. Existuje mnoho znepokojujících znamení, že jediná volba, která nakonec bude nabídnuta americkému lidu, bude ta, že již nemá volbu vůbec žádnou.“

Michael C. Ruppert

byť převelen do Alabamy. Nikdo z lidí, kteří tam tehdy sloužili, si ale na něj nepamatuje.

Bílý dům v únoru vydal několik set stránek dokumentů týkajících se prezidentova působení v Národní gardě. Ve všech však chybí údaje, co dělal koncem roku 1972.

Vše nahrává Kerryemu

Zničení dokumentů, které to mohly objasnit, oznámil Pentagon více než půl roku poté, co ho The New York Times a další americké listy žádaly o zveřejnění kompletního vojenského svazku nynějšího prezidenta. Přiznání ztížilo Bushovu pozici před listopadovými prezidentskými volbami. Jeho demokratický soupeř John Kerry totiž ve Vietnamu bojoval a dostal vyznamenán za statečnost. (Zdroj: Bushovy vojenské záznamy byly náhodně zničeny. Novinky.cz, 9. 7. 2004)

Jak se rodí „american hero“

Explozivní kniha od muže, který zažil službu Johna Kerryho na rychlém člunu: Kerry ve Vietnamu inscenoval bojové scény!

Stopáž je centrem horlivých diskusí na sjezdu v Bostonu.

Oficiální konvenční snímek, který má představit Kerryho, režíruje chránělec Stevena Spielberga James Moll.

Jak se dozvěděl DRUDGE REPORT, Moll obdržel hodiny Kerryho podomácku vyrobených 8mm filmů, aby je včlenil do konvenčního snímku.

„Kerry si nosil domácí filmovou kameru, aby si zaznamenal své hrdinské činy pro pozdější prohlížení,“ tvrdí námořní důstojník ve své aktuální knize UNFIT FOR COMMAND (Neschopen rozkazu).

„Kerry znovu navštívil místa léček, aby opětovně natočil válečné scény, ze kterých by vyšel jako hrdina, který by byl zachycen na filmu. Kerry natáčel své portréty, oblečen v plné polní, někdy oblečen jako pěšák pochodující rezolutně terénem. Dokonce natáčel i satirické rozhovory sám se sebou, kde své hrdinské činy zesměšňoval. Vtip, který koloval mezi Osádkou člunu byl, že Kerry opustil Vietnam ne kvůli tomu, že obdržel tři Purpurová srdce (vyznamenání, pozn. překl.), ale protože již natočil dostatek materiálu pro své plánované politické kampaně.“

Takový systém by vám umožnil zasáhnout v přesně stanoveném minimálním počtu okrsků, abyste si nakonec vítězství ve volebním obvodu zajistili.

Takový systém by vám umožnil zasáhnout v přesně stanoveném minimálním počtu případů nutných k tomu, abyste si zajistili volební většinu.

Takový systém by vám umožnil minimalizovat rizika prozrazení vašich aktivit.

Takový systém by vám umožnil zaměřit se a odstranit jednotlivé politické soupeře, kteří by byli příliš úspěšní, příliš populární, nebo příliš zvidaví.

A co je nejdůležitější, takový systém by vám pomohl dosáhnout všeho výše uvedeného, aniž by veřejnost cokoliv z toho tušila. Pokud by vás konfrontovali s ohavností vašeho programu, byli by přinejmenším nuceni připustit, že vše je pouze výsledkem demokratického procesu.

Jak zmanipulovat volby v USA

Takže jak by takový systém vlastně pracoval?

Inu jeden ze způsobů, jak by takový korupční volební systém pracoval, by mohl vypadat takto:

každý volební okrsek (nebo místnost) by mohl být vybaven elektronickými hlasovacími systémy, optickými skenovacími systémy, hlasovacími systémy s pomocí děrných štítků či modernějšími stroji elektronických hlasovacích systémů s dotykovou obrazovkou;

po uzavření každého dne by dohlížitel nad volební místností či okrskem dle instrukcí sestavil elektronický protokol odevzdaných hlasů; směli by tisknout jen tu zprávu, která by obsahovala pouze detailní údaje celkového hlasování v místnosti/okrsku, a potom prostřednictvím souboru poslat modemem plně elektronický záznam kompletních volebních výsledků krajskému dohlížitelovi;

krajský dohlížitel by byl vybaven zvláštním softwarem, který by umožnil přijmout modemem tyto výsledky a uložit je v místních počítačích;

samotní krajský dohlížitelé by byli ujištěni, že jejich systém je naprosto bezpečný, certifikovaný a obsahuje mechanismy proti zneužití par excellence;

článek, který se chystáte přečíst, z pohledu autora zapříčinil nej- politický skandál v americké historii, ne-li v globální historii vůbec. A začíná se dnes odvíjet tady, na Novém Zélandu. Tento článek jde pod kůži demokratické mašinérii v Americe. Demokracie je jediná ochrana, kterou máme proti despotické a všehoschopné vládě, a tento článek je hluboce znepokojující.

představte si, že jste politická zájmová skupina, která touží ovládat různé stupně výkonné moci. Představte si dále, že budete prosazovat pravděpodobně velmi nepopulární politický program a že si nepřejete být odříznuti od moci tajným hlasováním.

Jedním ze způsobů je adoptovat Mugabeho (Zimbabwe) či Hun Senův (Kambodža) přístup. Souhlasíte s uspořádáním voleb, ale současně zatknete, uvězníte a popravíte všechny své soupeře a jejich příznivce.

Ucpete volební urny, odejmete volební právo voličům, kteří nehodlají hlasovat pro vás, deformujete volební hranice a vytvoříte nedostatek hlasovacích místností v oblastech příznivců vašich opozičních oponentů.

Nicméně, jak nakonec odhalí i samotní despotové, takové techniky vždy propadnou - a často násilnou cestou. Proto, jste-li opravdu ctizádostivá politická dynastie, musíte být ve svých metodách o něco důvtipnější.

H Představte si, že byste mohli ovlivnit hlasování ve svůj prospěch tím, že byste volby ukradli, aniž by to kdokoliv

tušil. V Představte si, že byste například mohli:

mít bezpečný dohled nad společnostmi, které vyrábějí hlasovací 1 stroje a vyvíjejí sčítací software;

vytvoříte legislativu pro přijetí takových systémů, uvolníte obrovské finanční prostředky na jejich zakoupení;

centralizujete systém sčítání hlasů a politizujete nad ním dohled;

zřídíte systém sčítání hlasů, který efektivně zabraňuje komukoliv na úrovni volebního místa či okrsku sledovat, co se děje na mikro-úrovni; přimějete všechna hlavní média, aby využívala té agentury pro výzkum předvolebních preferencí, která je rovněž pod vaší kontrolou, čímž odstraníte riziko, že předvolební preference budou výrazně jiné, než konečné výsledky.

A dále si představte, že:

instalujete jedna či několikera zadní vrátka v systému sčítání hlasů, který jste vyvinuli, což vám umožní ve správný čas měnit výsledky tak, jak průběžně přicházejí.

o zodpovědnost samotného volebního systému prokázat svoji integritu.

To, co zde čtete, je odhalení důkazů o motivu, možnosti, metodě, dřívějším řízení a rozsáhlé paletě shodně nevysvětlitelných obšrných důkazů. Rozhodně se nedomníváme, že máme dostatek zdrojů k dokončení tohoto investigativního zkoumání, a proto umožňujeme přístup k našim zjištěním médiím, občanským organizacím, politickým stranám, počítačovým odborníkům i kouzelníkům očekávající, že převezmou štafetu a rozšíří společenskou poptávku do každého koutu Spojených států.

Jak jsme objevili zadní vrátka

Příběh o tom, jak vše vzniklo, je sám o sobě velký příběh, z něhož většina byla již vyložena Bevem Harrisem v této zprávě:

SYSTEM INTEGRITY FLAW DISCOVERED AT ELECTION SYSTEMS

<http://www.scoop.co.nz/mason/stories/HL0302/S00052.htm> Krátká verze celého příběhu je relativně jednoduchá. V průběhu investigativního vyšetřování integrity nových elektronických hlasovacích přístrojů Bev Harris zjistil, že lidé z celého světa nahrávali soubory z otevřeného FTP zdroje patřícímu Diebold Election Systems, jednomu z předních výrobců hlasovacích systémů.

Tato webová stránka obsahovala několik gigabajtů souborů včetně manuálů, zdrojových kódů a instalačních verzí mnoha částí volebního systému Diebold a jeho programu na sčítání volebních výsledků GEMS.

Uvědomili jsme si, že jsme narazili na něco, co by mohlo být ekvivalentem k podkladům Pentagonu pro volby. Byl zajištěn plný obsah této webové stránky. Samotná původní stránka byla stažena 29. ledna 2003.

Nyní tedy můžeme poprvé zveřejnit umístění kompletní onlinové kopie původní sady dat. Abychom zabránili pokusům zabránit distribuci těchto informací, vyzýváme příznivce demokracie, aby si udělali kopie těchto souborů a zveřejnili je na svých stránkách a sdílených sítích.

users.actrix.co.nz/dolly/

národní dohlížitelé by dostali širokou paletu nástrojů, jak prostřednictvím tohoto softwaru prohlížet data, ovšem nic, co by jim umožnilo přímou manipulaci s výsledky;

ovšem aniž by to krajší dohlížitelé věděli, software by mohl aktuálně vytvořit tři různé záznamy hlasování; mezitím - rovněž bez vědomí dohlížitelů - by tyto tři různé tabulky hlasovacích dat mohly být klidně nedůsledně zabezpečeny a jednoduše přístupny prostřednictvím databázového programu, řekněme Microsoft Access;

to, že byste měli tři tabulky, by umožnilo pracovat se skutečnými daty - takže systém by mohl provádět náhodné testy jednotlivých okrsků a místností (za předpokladu, že by místní dohlížitelé byli obzvláště vynalézaví) - a současně by vám to umožnilo manipulovat se spodním součtovým řádkem výsledku; a konečně byste mohli také umocnit sílu volebních hackerů tím, že byste vložili do softwaru utilitu, která by umožnila maskovat stopy zásahů změnou datumových a časových značek na souborech a odstraněním důkazů o zásahu.

Fantazie se stává realitou

Výše uvedený popis zkorumpovaného volebního systému není výsledkem bujné fantazie. Je to výsledek rozsáhlého výzkumu počítačových programátorů a novinářů celého světa. Zejména je to pak práce investigativního novináře Beva Harrisem, autora knihy, která brzy vyjde: „Black Box Voting: Ballot Tampering in the 21 st Century“ „Černá uma: ovlivňování voleb ve 21. století“.

Nejdůležitější však je to, že vše je výsledkem zkoumání aktuálního softwaru distribuovaného jednou z největších společností pro volební systémy zapojené do posledních voleb v USA.

UPOZORNĚNÍ: Je důležité poznamenat, že výzkum nepřinesl důkazy, že soubory, se kterými jsme pracovali, byly ty, které skutečně použili krajší volební dohlížitelé v posledních volbách - ani nemáme důkazy pro to, že zadní vrátka, které jsme objevili a mohou umožnit zfalšování volebních výsledků - byla reálně použita v kterýchkoliv posledních volbách. Nicméně je názorem všech, kteří se podíleli na tomto vyšetřování, že není na nás, novinářích a programátorech, dokazovat, že volby byly zmanipulovány, protože se jedná

Volební Systémy & Software (ES&S), Diebold, a Sequoia jsou společnostmi, které vyrábějí a distribuují nová elektronická hlasovací zařízení. Pro tato zařízení vyrábí programy muž, který měl podle mnohých větší množství problémů se zákonem.

Zařízení jsou programována dvěma sadami knih bez jakékoli papírové dokumentace. S využitím dvoučíselného kódu může volební komise změnit volební záznamy ve prospěch jednoho kandidáta. Například: pokud většina zvolí Kerryho, stisknou dvouciferný kód a všechny hlasy jsou Bushovi.

V jednom z testovacích kol pozorovatelé zaznamenali, že i když hlasovali pro opozici, hlas byl vždy započítán pro Bushe - jednou jsem o tom informoval ve čtenářském klubu Pravda.ru.

Existují náznaky vzájemné spolupráce? Ano, existují. Všichni ze skupiny Election Systems & Software (ES&S), Diebold a Sequoia mají více jak silné vazby na Bushe a ostatní republikánské vůdce.

Diebold ve snaze smýt ze sebe podezření najal Scientific Applications International Corporation (SAIC) ze San Diega, aby vydal záruky ohledně bezpečnostních otázek jejich softwaru. Ale i zde jsou těžké implikace - SAIC má silné vazby na Donalda Rumsfelda.

Ten kdo je bez viny, nechť hodí kamenem. Každá z těchto tří společností prošla finančním skandálem či politickou kontroverzí:

V roce 1999 ministerstvo spravedlnosti uvalilo proti Sequoii federální pokuty s tvrzením, že její zaměstnanci vyplatili více jak 8 milionů dolarů na úplatcích. Krátce po tom volební úředníci pro kraj Pinellas na Floridě zrušili 15 milionový kontrakt se Sequoiaou poté, co bylo zjištěno, že je Phil Foster, jeden z představitelů Sequoiai, obviněn z praní špinavých peněz a úplatkářství.

Navíc Michael McCarthy, vlastník ES&S (dříve známé pod jménem American Information Systems), pracoval jako manažer kampaně pro senátora Chucka Hagela jak ve volbách v roce 1996, tak v roce 2002. Senátor Hagel vlastní akcie mateřské společnosti ES&S za více jak 5 milionů dolarů. V letech 1996 a 2002 bylo více než 80 % hlasů tohoto senátora sečteno ES&S.

Diebold, neznámější z těchto tří hlavních skupin je pod dohledem za sdělení, že jeho ředitel, Walden O'Dell, rozeslal slib, že hlasy v Ohio ve volbách v roce 2004 připadnou Bushovi. Kromě tohoto faux pas obíhaly internetem interní sdělení s tím, že se zaměstnanci Dieboldu obávají-

protože mnoho souborů jsou zipy chráněné heslem a mohli byste potřebovat pomoc při jejich otevírání, zjistili jsme, že nástroj nalezený na těchto URL funguje dobře: www.lostpassword.com

V neposlední řadě jsou některé zazipované soubory částečně poničeny, ale mohou být čteny s využitím tohoto nástroje: zip-repair.com/

1 této chvíli se nedomníváme, že bychom byt' vzdáleně přišli na kloub všem aspektům těchto dat. Stejně tak není důvod se domnívat, že dosud objevené bezpečnostní díry jsou jedinými.

Proto«čekáváme, že dojde ještě k mnoha objevům. Žádáme pomoc od internetové online komunity a vyzýváme vás, abyste své závěry publikovali ve fóru

liberalisnotadirtyword.com/cgi-bin/dcforum/dcboard.cgi.

A konečně, z pochopitelných důvodů je tato informace distribuována co nejširěji a nejrychleji, jak jen to lze. Vyzýváme všechny internetové deničky, webové publicisty a webová média k přebírání a linkování na tento článek a doprovodný článek Beva Harrise, který obsahuje detailní popis, jak využít softwaru GEMS ke zfalšování voleb.

Pokud je toto Watergate, pak se nacházíme v bodě objevení důkazu o vniknutí a již jsme obdrželi telefonát z vysokých míst, že bychom měli dlouhnout mnohem hlouběji.

^ Důkaz přijde v době, kterou očekáváme, ale pouze v případě, že práce, kterou jsme započali, bude dokončena a kontrole bude podroben každíčký kout amerického volebního systému.

[hWp-//www.scoop.co.nz/mason/stories/HL0307/S00064.htm](http://www.scoop.co.nz/mason/stories/HL0307/S00064.htm), 8. července 2003)

Existuje spojení mezi Bushem a výrobcí elektronických hlasovacích zařízení?

Lidé kteří dávají ve volbách své hlasy, nerozhodují. Rozhodují ti, kteří je sčítají...

Josif Vissarionovič Stalin

Tyto volby jsou jistěny a Bush za každých okolností zvítězí. 137

Jsem si vědom toho, že to zní extrémně podivně a odporně, ale bohužel existuje nezvratný pomocný důkaz, který představím později. Jestliže bude zvolen Bush, říká Rifat, USA nukleárně zaútočí na Írán. To také sníží irácký odpor vymazáním jejich hlavního zdroje podpory.

Rifat se domnívá, že Bush reprezentuje americkou elitu, která neakceptuje podřadnou roli, která je plánována v Novém světovém pořádku pro Spojené státy. Chtějí zúročit americkou vojenskou a ekonomickou převahu v globální hegemonii, dokud to ještě jde. To si vyžaduje razantní akce, než se Írán a zřejmě i další země dostanou k jaderným zbraním a interkontinentálním balistickým střelám.

Dopad by mohl být větší, než se soudí. Jak Čína, tak i Rusko mají styky s Íránem a nebudou tím nadšeni. To nebude ani OSN a Evropská unie, kterou ovládají „Britové“. Čína by mohla získat svého klienta Severní Koreu k útoku na Jižní Koreu. Exploze bomby v Severní Koreji možná byla takovým varováním.

Bude-li zvolen Kerry, donutí podle Rifata Organizaci spojených národů převzít americkou roli v Iráku a Rothschildům připadne ropa. Budeme se těšit ještě několik let stabilitě Clintonovy éry. To dá Íránu a Číně čas k přípravě 3. světové války, která zničí Írán, Izrael (ale ne Jeruzalém) a Spojené státy.

Může to být vysvětlením toho, proč generální tajemník OSN Kofi Annan minulý týden - 17 měsíců po útoku - prohlásil, že Bushova invaze do Iráku byla „ilegální“.

Mým záměrem je dát vám něco, o čem můžete přemýšlet, ne vám říkat, co si máte myslet. Jak mohou dosvědčit mé archívy, byl jsem proti válce v Iráku a současný marasmus jsem předvídal. Pokud bych já byl prezidentem, okamžitě z Iráku odejdu. Spojené státy maří skutečnou demokracii. Nevěřím, že islám znamená pro Západ hrozbu. Opak je pravdou. „Britové“ (t.j. Club of the Isles, MI-6, Mossad a CIA) a Bushova vláda jsou zodpovědní za události 11. září. Záměrem bylo ospravedlnit „Britský“ imperialismus a sérii regionálních válek vedoucích ke 3. světové válce. Obecně vzato, já vidím demokracii jako Šarádu vedenou tak, aby naivní lidé uvěřili, že do toho mají co mluvit. Nicméně pokud má Tim Rifat pravdu, výsledek listopadových voleb by mohl mít tragické následky. Jí bezpečnostních děr uvnitř jejich systémů a že síť je velmi špatně chráněna proti hackerům.

SAIC obdržela sérii pokut včetně obvinění od ministerstva spravedlnosti i korupci v případě toxické očisty Superfund a zneužití fondů v případě nákupu bitevních letounů F-15.

Jednou ze společností, která byla hlavním sponzorem Republikánské strany, je Accenture. Accenture byla zapojena do finančních skandálů a obviněna z neschopnosti jak v Kanadě, tak USA během let 1990-2000. I vládní kontraktoři pro obranu jako jsou Notrhrop-Grumman, Lockheed-Martin, Electronic Data Systems (EDS) výrazně přispívají Republikánské straně.

S poděkováním Andy Merrifield Ph.D., Wendy Ostroff, Ph.D., Scott Gordon, Ph.D.

(Zdroj: Michael Berglin, ruský deník Pravda, 20. září 2004; english.pravda.ru/mailbox/22/101/399/14258 Voting.html)

Zabrání Bushovo volební vítězství okultnímu spiknutí?

Bushovo vítězství v listopadu by mohlo zrušit naplánovanou nukleární válku v roce 2012. Bohužel by však mohlo vyústit v menší nukleární konflikt již příští rok. Toto je pohled Tima Rifata, britského zpravodajského analytika, který odhaluje neviditelné síly za současnými událostmi.

Tvrdí, že John Kerry je agentem „Britské královské Koruny“, 10 trilionového kartelu ovládaného Rothschildy, Windsory a City of London.

Podle Rifata cíl tohoto kartelu nelze pochopit v normálních termínech. Podobně jako třeba svobodní zednáři uctívají Lucifera a zamýšlejí utvořit světovou vládu a náboženství založené na okultismu.

Plánují přestavět Šalamounův chrám v Jeruzalému a obětovat milióny Izraelců a Muslimů jejich d'ábelskému božstvu ve světové válce, plánované zřejmě na rok 2012. Tato lidská oběť je v okultní oblasti velmi důležitá, neboť duše mrtvých nějakým způsobem chrám vysvětlí.

„Koruna“ chce, aby byl zvolen Kerry, neboť Bushův plán zaútočit příští rok na Irán by tento master plán vykojil.

„Bush hodí okultní plán zpět o 200 let, neboť chrám ještě nebyl přestavěn,“ říká Rifat. „Musí být rekonstruován, aby přijal oběť.“

nutno odložit vyhlášení volebních výsledků o 10 dní. Dosud není jasné, jak byly získány výsledky z těchto paměťových karet a zda byly do všeobecných výsledků vůbec začleněny. To se veřejnost zřejmě nikdy nedozví. Na volby v Georgii totiž nedohlížela žádná státní volební komise, ale soukromá firma, která státu Georgia prodala elektronická hlasovací zařízení na základě tajného obchodního kontraktu, který zakázal státu Georgia, aby kontroloval toto elektronické zařízení či zkoumal jeho software, zda vůbec uspokojivě funguje. Strojky sice měly zařízení na registraci toho, jak jednotliví voliči individuálně hlasovali, ale toto zařízení nebylo aktivováno, takže nebylo možno hlasy znovu přepočítat. Je pozoruhodné, zdůrazňuje list Independent, že za těchto neuspokojivých obchodních podmínek se podařilo třem nejvýznamnějším americkým výrobcům hlasovacích zařízení — Diebold, Sequioa a Election Systems and Software prodat své výrobky do celé řady amerických států. Američtí státní činitelé vůbec nezpochybňují obchodní tajnůstkářství těchto firem i neexistenci papírového záznamu toho, jak jednotliví voliči hlasovali. Po nedávném volebním fiasku při prezidentských volbách na Floridě v roce 2000 přijali američtí státní činitelé nová elektronická hlasovací zařízení jako záchranu, jako vynikající technologické řešení.

Loni na podzim na poslední chvíli - v porovnání s tradičními průzkumy veřejného mínění - zvítězili republikánští kandidáti v celé řadě dalších amerických států. Připisovalo se to především předvolebnímu úsilí George Bushe a slabosti válkou v Iráku demoralizované Demokratické strany.

Jenže kupodivu se volební výsledky ve státech, kde nedošlo mezi kandidáty k těsnému souboji, od průzkumů veřejného mínění neodlišovaly. Ze by bylo náhodné, že všichni tři výrobci volebních strojů poskytly velké finanční dary americkým Republikánům?

Skupina amerických občanů ve státě Georgia začala zjišťovat, jestli loňské listopadové volby nemohly být zmanipulovány, ať už úmyslně či náhodou. Zjistili, že tomu tak skutečně bylo.

Podle amerických zákonů musejí být všechny volební strojky, včetně softwaru, před volbami řádně prozkoušeny a certifikovány. Ukázalo se, že ve státě Georgia nové elektronické volební strojky vůbec certifikovány nebyly. To znamená, že podle zákona bylo hlasování ilegální.

Dále se těsně před volbami ukázalo, že volební zařízení fungují tak nespolehlivě, že bylo nutno jejich software opravit „záplatou“ (patch).

Bush se zdá být připraven zničit „Britský“ jízdní řád. Pokud ano, slouží Spojeným státům, Izraeli a světu v oblasti dlouhodobých zájmů lépe, než Kerry. Na druhou stranu, jaderný útok na Irán je nemyslitelný.

Kerry krátkodobě reprezentuje mír a prosperitu Clintonovy éry * možná nepředvídatelnou příležitost zabránit 3. světové

válce bez expanze válčení na Blízkém východě.

Až půjdou Američané 2. listopadu volit, možná půjde o jejich nejdůležitější rozhodování v celé historii.

Zdroj: Henry Makow, PhD., <http://www.rense.com/general57/fae.htm>. 19. září 2004

Tichá americká revoluce - přežije v USA demokracie?

V americké politice probíhá tichá revoluce. Až skončí, legitimitu voleb bude mít plně pod kontrolou několik velkých - proupublikánských počítačových korporací. Přežije v USA demokracie? Na to se ptal 14. října deník Independent. Při průzkumu veřejného mínění před volbami loni v listopadu v americkém státě Georgia byl v popředí demokratický guvernér Roy Baraas, měl větší volební podporu asi o 9-11 % hlasů. Obdobně měl předstih před republikánským kandidátem o několik procent i tamější demokratický kandidát do Senátu. V obou případech však překvapivě ve volbách ve státě, který tradičně volil do státních funkcí demokrata, zvítězili republikáni. Na poslední chvíli poklesla zřejmě volební podpora demokratů o celých 16 a 12 %. K posílení republikánské podpory došlo v tomto státě ve volbách i jeho různých dalších částech.

Stát Georgia je prvním státem v USA, který poprvé provedl volby prostřednictvím nových elektronických volebních zařízení, kdy voliči volí tak, že se dotknou na daném místě obrazovky. Ukázalo se, že nové elektronické zařízení není spolehlivé. Studie univerzitních odborníků prokázaly, že elektronická hlasovací zařízení v Georgii byla špatně naprogramovaná, měla velice mnoho bezpečnostních nedostatků a nebylo zajištěno, aby někdo nemohl hlasovací výsledky změnit.

V mnoha částech Georgie se elektronická hlasovací zařízení zablokovala, zůstala viset, a technici se pak dlouho snažili je restartovat. V městě Atlanta se ze zařízení ztratilo 67 paměťových karet, takže bylo víc, takže demokrat prohrál. Nikdy se nezjistilo, co bylo důvodem omylu - republikánský generální prokurátor ve státě Alabama odmítl schválit, aby se hlasy přepočítaly znovu.

O problémech s technologií zaznamenávání voličských hlasů se v USA veřejně příliš nediskutuje. Postoj Američanů většinou je: jsme nejslavnější demokracií na světě, tak náš volební systém musí být spravedlivý.

Hlasovací zařízení se v USA prodávají obdobným způsobem jako se uděluje většina vládních kontraktů: na základě intenzivního lobbování. Soukromé firmy zvou státní úředníky na opulentní recepci. Nikomu u moci to nevádí.

Tři největší výrobci elektronických volebních zařízení jsou velkými stoupenci Republikánské strany, které věnovali velké finanční částky. Potíž je, že způsob, jak ty strojky fungují, je absolutně utajován. Je možná také znepokojující, že osoby, které financují firmu ES&S, jsou prominentními stoupenci Chalcedon Foundation, organizace, která prosazuje teokratickou vládu podle doslovné interpretace bible a trest smrti za rouhání a homosexualitu.

Teoreticky má na přechod k počítačové technologii dohlížet podle zákona federální vláda a má odstraňovat veškeré příležitosti k nekalé praxi. Zatím však příslušné federální struktury nevznikly.

Jednou z podmínek, kterou musejí americké státy splnit, mají-li získat finance pro nákup nových elektronických hlasovacích strojků, je, že musejí soustředit voličské seznamy, které dosud byly uloženy v jednotlivých okresech, na státní úrovni. To vyvolává velké znepokojení: každý I totiž ví, že Florida soustředila své voličské seznamy před prezidentskými volbami roku 2000 na státní úrovni tak, že z nich vyškrtla desetitisíce oprávněných voličů, převážně Afroameričanů a demokratů, v důsledku toho, že Bushova aktivistka Katherine Harrisová přitom zneužila chybný seznam osob odsouzených za trestné činy. Navzdory celé řadě trestních oznámení byl tento kontroverzní seznam voličů použit ještě znovu v loňských podzimních volbách.

Americká vláda také prosazuje pro americké vojáky a jiné americké občany v zahraničí hlasování prostřednictvím internetu. Hlasování prostřednictvím internetu je zcela nezajištěné a může lehce podléhat útokům hackerů. Kontrakt na dohled nad internetovým hlasováním pro prezidentské volby v roce 2004 právě dostala firma Accenture, která byla Nedostávalo se však už času, aby byla tato softwarová oprava rozeslána disketách, | tak byla umístěna na internetu na volně přístupný server prostřednictvím ftp.

Podle počítačových odborníků to bylo porušením všech základních bezpečnostních pravidel, protože software tak mohl kdokoliv i jakkoliv pozměnit.

Bylo také zjištěno, že software má obrovské množství bezpečnostních děr a byl nesmírně nekvalitně naprogramován.

Spojené státy chtějí co nejrychleji přejít na elektronický hlasovací systém, protože se americká státní správa stydí za problémy s dosavadními mechanickými hlasovacími strojky. Žádný stát si nemůže dovolit znovu tutéž kontroverzi, k jaké došlo při posledních prezidentských volbách na Floridě. Tehdy se ukázalo, že šokující nespolehlivost těchto mechanických strojků (jejich nepřesnost při zaznamenávání voličských hlasů dosahuje až 3-5 %!) byla organizátorům amerických voleb známa už léta, ale nikdo proti tomu nikdy nic neudělal, až skandál vyvěl v roce 2000 na Floridě.

Potíž je, že hlasovací zařízení, která využívají technologii dotykových obrazovek, a další elektronické systémy jsou ještě daleko nespolehlivější než tyto mechanické strojky. V nedávné studii vědci zdůraznili, že žádné hlasovací zařízení není tak spolehlivé, jako normální tradiční sčítání papírových hlasů - ten systém však Američané považují za absolutně zastaralý a v složitém systému volby amerického prezidenta na místní, státní a federální úrovni v podstatě nepoužitelný. Navzdory nespolehlivosti elektronického hlasovacího zařízení k tomuto systému nyní přecházejí velké části Spojených států. V Dallasu zjistili loni voliči, že ať mačkali na obrazovce knoflík pro Demokrata jakkoliv silně, rozsvítilo se vždycky jen jméno Republikánského kandidáta. Jinde elektronická zařízení selhávala při zaznamenávání hlasů. Někteří voliči se dožadovali prostřednictvím právníků, aby byla hlasovací zařízení prozkoumána, avšak zjistili, že je nezákonné, aby jejich inspekci provedl kdokoliv kromě dodavatelské firmy.

Způsobů, jak je možno ovlivnit výsledky těchto elektronických voleb, je podle odborníků bezpočet. A chyby se dějí. Velmi podezřelé byly volby guvernéra ve státě Alabama, kde byl nejprve vyhlášen vítězem voleb dosavadní demokratický guvernér. Pak najednou místní soudce, odpovědný za volby, prohlásil, že guvernér dostal omylem o 7000 hlasů

stříku zabránila možnosti, aby ve volbách hlasovaly tisíce většinou Černošských občanů.

Podle floridských zákonů osoby, odsouzené do vězení, ztrácejí doživotně právo hlasovat ve volbách, pokud nedostanou zvláštní milost. Je to rasově explozivní téma, protože 58 % osob, odsouzených na Floridě k trestu odnětí svobody, jsou Afroameričané, odsouzení za užívání drog, za kterýžto trestný čin jsou odsuzováni častěji než občané bílé pleti.

V květnu letošního roku rozšířila floridská státní tajemnice Glenda Hoodová (osoba silně podporující Bushovu rodinu) tajný seznam 48 000 osob, údajně odsouzených do vězení za trestné činy, a nařídila okresním volebním komisím, aby je vyškrtly z volebních seznamů. Když byl na základě soudního rozhodnutí tento seznam zveřejněn, bylo zjištěno, že více než 20 000 osob na seznamu jsou černoši (černošští občané na Floridě hlasují pro demokraty a nikoliv pro republikány v poměru 9:1) a jen 61 z nich byli Hispánci (kteří daleko pravděpodobněji hlasují pro republikány). List Miami Herald zjistil, že nejméně 2 000 osob nemělo být na tomto seznamu vzhledem k tomu, že jim byla vrácena volební práva.

Carter poukázal na to, že rozšíření tohoto seznamu bylo „neobratným pokusem“ odebrat volební právo černošským voličům. Akce byla poté, co vyšla najevo, zrušena, avšak 14 okresů už mezitím rozeslalo jmenovaným osobám dopisy, informující je, že nebudou mít právo volit.

Je značně obtížné pro osobu, odsouzenou do vězení za trestný čin, získat zpět právo účastnit se voleb. Případy takových občanů musí projednat na Floridě státní rada pro udílení milostí, které předsedá guvernér Jeb Bush. Ta zasedá pouze čtyřikrát do roka a pokaždé se zabývá jen 50 případy. Tato republikánská rada může odmítnout žádosti o milost bez udání důvodů a činí tak asi v padesáti procentech případů, které hodnotí.

Jiným zdrojem kontroverze v roce 2000 bylo, že v některých okresech se užívaly děrovací volební lístky, které stroje v některých případech nebyly schopny přečíst, když v nich zůstaly fragmenty perforovaného papíru.

Carter byl členem komise, která doporučila modernizaci floridské hlasovacího zařízení, avšak nyní konstatuje, že tyto reformy byly jen částečné. Nové počítačové hlasovací stroje také vyvolávají pochybnosti, protože není zaručeno, že výsledky v nich nemohou být zfalšovány. Florida nemá předpisy, které by zaručovaly, aby volební výsledky z počítačových hlasovacích zařízení byly podloženy papírovou dokumentací, takže by bylo možno hlasy přepočítat. součástí účetního podniku Arthur Andersen, který poskytl Bushově prezidentské kampani velké finanční prostředky a posléze zkolaboval upro- skandálu týkajícího se firmy Enron.

Některé americké státy začínají být znepokojeny a od překotného přechodu k elektronickému volebnímu systému ustupují. Otázkou je, zda si problém s novými hlasovacími zařízeními uvědomí celá Amerika dříve, než začnou být tamější volby natolik zkreslovány, že celý systém bude nevládnutelný, uzavírá britský list.

(Zdroj: Původní Článek vyšel 14. října 2003 v britském deníku The Independent - <http://news>

.independent.co.uk/world/americas/story.j sp?story=452972; K zveřejněný zkrácený překlad otiskly 15. října 2003

Britské listy -

www.blisty.cz)

Jimmy Carter varoval před volebními machinacemi na Floridě

Bývalý americký prezident Jimmy Carter poukázal na to, že reformy, doporučované po přepočítávání hlasů na Floridě dosud nebyly realizovány „v důsledku nedostatečného financování či politických sporů“. Carter, který vede v Atlantě středisko pro volby a lidská práva, obvinil volební činitele, kteří pracují pro floridského guvernéra Jeba Bushe, bratra George W. Bushe, že jsou „nesmírně stranickopoliticky zaujatí“.

Podle Cartera „otevřeně porušují základní potřebu pro nezaujatou a všeobecně důvěryhodnou autoritu, která má řídit všechny součásti volebního procesu.“

Je znepokojující, že je nyní pravděpodobné, že se budou opakovat tytéž problémy, k nimž došlo v roce 2000, a to v době, kdy mnoho jiných národů organizuje volby, o nichž je mezinárodně potvrzeno, že jsou transparentní, otevřené a férové," napsal Carter v listu Washington Post.

Republikáni na Floridě Carterovu kritiku odmítli. Jimmy Carter v nynější předvolební kampani aktivně podporuje demokratického kandidáta Kerryho.

Během přepočítávání hlasů na Floridě v roce 2000 byla obviněna vláda floridského státu, že se pokusila nastolit volební vítězství George Bushe tím, že potvrdila jako platné určité pochybné výsledky a že prostřednictvím nespolehlivých seznamů osob se záznamem v trestním rej- stříku zabránila možnosti, aby ve volbách hlasovaly tisíce většinou černošských občanů.

Podle floridských zákonů osoby, odsouzené do vězení, ztrácejí doživotně právo hlasovat ve volbách, pokud nedostanou zvláštní milost. Je to rasově explozivní téma, protože 58 % osob, odsouzených na Floridě k trestu odnětí svobody, jsou Afroameričané, odsouzení za užívání drog, za kterýžto trestný čin jsou odsuzováni častěji než občané bílé pleti.

V květnu letošního roku rozšířila floridská státní tajemnice Glenda Hoodová (osoba silně podporující Bushovu rodinu) tajný seznam 48 000 osob, údajně odsouzených do vězení za trestné činy, a nařídila okresním volebním komisím, aby je vyškrtly z volebních seznamů. Když byl na základě soudního rozhodnutí tento seznam zveřejněn, bylo zjištěno, že více než 20 000 osob na seznamu jsou černoši (černošští občané na Floridě hlasují pro demokraty a nikoliv pro republikány v poměru 9:1) a jen 61 z nich byli Hispánci (kteří daleko pravděpodobněji hlasují pro republikány). List Miami Herald

zjistil, že nejméně 2 000 osob nemělo být na tomto seznamu vzhledem k tomu, že jim byla vrácena volební práva. Carter poukázal na to, že rozšíření tohoto seznamu bylo „neobratným pokusem“ odebrat volební právo černošským voličům. Akce byla poté, co vyšla najevo, zrušena, avšak 14 okresů už mezitím rozeslalo jmenovaným osobám dopisy, informující je, že nebudou mít právo volit.

Je značně obtížné pro osobu, odsouzenou do vězení za trestný čin, získat zpět právo účastnit se voleb. Případy takových občanů musí projednat na Floridě státní rada pro udílení milostí, které předsedá guvernér Jeb Bush. Ta zasedá pouze čtyřikrát do roka a pokaždé se zabývá jen 50 případy. Tato republikánská rada může odmítnout žádosti o milost bez udání důvodů a činí tak asi v padesáti procentech případů, které hodnou.

Jiným zdrojem kontroverze v roce 2000 bylo, že v některých okresech se užívaly děrované volební lístky, které stroje v některých případech nebyly schopny přečíst, když v nich zůstaly fragmenty perforovaného papíru.

Carter byl členem komise, která doporučila modernizaci floridského hlasovacího zařízení, avšak nyní konstatuje, že tyto reformy byly jen částečné. Nové počítačové hlasovací stroje také vyvolávají pochybnosti, protože není zaručeno, že výsledky v nich nemohou být zfalšovány. Florida nemá předpisy, které by zaručovaly, aby volební výsledky z počítačových hlasovacích zařízení byly podloženy papírovou dokumentací, takže by bylo možno hlasy přepočítat.

Carter argumentuje, že právo na všeobecně platné a spolehlivé volební procedury je požadavkem pro spravedlivé volby podle mezinárodních měřítek. Poukázal na to, že volebním reformám na Floridě zabránili vedoucí představitelé, kteří straní určitým politickým názorům.

Podle názorů rozhlasu BBC američtí republikáni Carterovu kritiku odmítnou s poukazem, že je zaujatý ve prospěch demokratů, avšak že i objektivního hlediska je přesvědčivá.

(Zdroj: The Guardian: Jimmy Carter fears repeat of election fiasco in Florida;

výtah publikovaly téhož dne Britské listy)

Americká armáda na pokraji vzpoury

Minulý květen jeden z portugalských novinářů referoval o senzačním, dlouhotrvajícím mítinku skupiny amerických pilotů, kteří vydali zprávu v tom smyslu, že příběh o 11. září 2001 prezentovaný vládou Spojených států je nepravděpodobný. S výjimkou několika zmínek na internetu tato zpráva nikdy nepronikla do USA a velkou měrou zejména díky tomu, že zpravodaj zkomolil jméno organizátora, vytvořila nedůvěru v myslích mnoha čtenářů.

Nepřesný záznam byl se vši parádou korigován 25. února v rozhlasovém pořadu Alex Jones' Prison Planet, kdy bývalý obchodník se zbraněmi Pentagonu Donn De Grand-Pre, autor tří knih, vinících USA z toho, že 11. září se uskutečnilo v jejich režii, údaje opravil. Byl to totiž on, kdo organizoval onu konferenci.

Dvaasedmdesátihodinové non-stop sympozium za účasti skupiny vojenských a civilních pilotů dospělo k závěru, že posádky čtyř dopravních letadel, které se účastnily 11. září, neměly vůbec žádnou kontrolu nad svými stroji.

De Grand Pre, vysloužilý armádní plukovník, je autorem knihy A Window on America, (Okno do Ameriky), Confessions of an Arms Peddler (Doznání obchodníka se zbraněmi) a své zatím poslední knihy Barbarians Inside the Gates (Barbaři uvnitř bran). Jeho tezemi ve třetí knize je „že války, které jsme z jakýchkoli příčin způsobili od konce druhé světové války, nejen že byly protiústavně vedené, ale způsobily i významné ztráty na politické síle. Každá válka byla vedena tak, aby odvedla pozornost od našeho skutečného nepřítele uvnitř, a zaměřila místo toho naši pozornost za hranice naší země.“

De Grand Pre vysvětlil, že jeho třetí kniha má vlastně tři části: „OK, pod jedním titulem Barbaři uvnitř bran to jsou skutečně tři svazky. Svazek 1 je The Serpent's Sting (Hadovo žihadlo), Svazek 2 je The Viper's Venom (Zmijí jed), a svazek 3, který právě vyšel, je The Rattler's Revenge (Pomsta expres).“

Rád bych citoval z druhé knihy, která vyšla v říjnu 2002. Je tam jeden velmi důležitý odstavec, který říká:

„Spouštěčem aktivit kolem 9/11 byl bezprostředně hrozící nezadržitelný celosvětový finanční krach, kterému lze částečně zabránit pouze velkou válkou, která možná vejde ve známost jako 3. světová válka. Aby se to ještě zachránilo, bude zřejmě na území Spojených států zavedeno stanné právo.“

De Grand Pre patřil mezi vrcholné americké obchodníky se zbraněmi pro oblast Středního východu za Fordovy a Carterovy vlády. To, co viděl, ho donutilo opustit vládní služby a začít zkoumat moc, která začala obalovat naši národní budoucnost.

De Grand Pre v rozhovoru s Jonesem pronesl několik překvapivých tvrzení, mezi nimi:

V unesených letadlech z 11. září žádní únosci nebyli. A prohlásil, že náčelník generální štábu (Richard Myers) s ním souhlasí.

Jako odpověď volajícímu do Jonesova rozhlasového pořadu de Grand Pre poznamenal: „... samotný náčelník generálního štábu souhlasí s tím, že žádní únosci neexistovali. Nedošlo k žádným telefonátům z mobilů. Každý na palubě, piloti i posádka, byli v bezvědomí do 8 až 15 minut po vzletu. Můžete si to tam najít, napsal jsem to do knih 2 a 3, jak to vlastně bylo.“

„Tato letadla byla řízena na dálku, zřejmě letoun AWACsu převzal řízení letounu, či letadel či maket, neřízených maket. A vedl je 5 a 8 G, to by pilot nemohl dokázat. Takže, ve stručnosti, a pokud si přečtete druhý a třetí svazek, objevíte jak a proč k tomu došlo.“

„Letadla z 11. září plná pasažérů jsou nyní na dně Atlantského oceánu. A říkám vám, jsou to spekulace na základě velmi dobrých informací,“ prohlásil de Grand Pre v odpovědi na dotaz dalšího volajícího. „To letadlo s posádkou a pasažéry skončilo v Atlantiku a to je vše, co napsal.“

Řeči o vojenském převratu - opačné k tomu, čemu říká vládní převrat, který nastal 11. září - jsou častým tématem hovorů po chodbách Pentagonu.

Opravdu patriotičtí členové armády si tam museli sednout a probírat všechna ta ostrá schémata politiků ovládaných korporacemi. Předpověď de Grand Preho? „Myslím, že tyto dny jsou u konce. Armádě už to nemůže déle trvat.“⁴ V různých rozhovorech a publikacích de Grand Pre nazval 11/9 „vládním převratem“. Předpokládá, že jediný způsob, jak lze neokonzervativce zastavit, je vojenský převrat, a odhaduje, že 70 % Udí na klíčových vojenských postech jsou pro takový krok. Ale možnost je podle něj komplikována velkým množstvím klíčových armádních hráčů, kteří prošli týmem Council of Foreign Relations (Rada zahraničních vztahů). Někteří z těchto hráčů, včetně tří a čtyř hvězdičkových generálů, však mohou stranit armádě, zatímco budou předstírat, že jsou na straně neokonzervativců. De Grand Pre tvrdí, že je v osobním kontaktu se členy generálního štábu. V rozhovoru s Jonesem de Grand Pre také tvrdil: je všeobecně známým faktem, že během první války v Perském zálivu Izrael vypálil na Irák jaderné zbraně; nebyl to dopravní letoun, který narazil do Pentagonu, zřejmě se jednalo o řízenou střelu nebo letoun Global Hawk; let 93, letoun, který se měl zřítit v Pensylvánii po hrdinném boji s ozbrojenými únosci, byl sestřelen vzdušnou ochranou Severní Dakoty. „Znám toho pilota, který vystřelil 2 rakety a sestřelil 93,“ prohlásil de Grand Pre a dodal, že rozkaz letoun sestřelit vzešel od pobočníka generála Severní Dakoty;

s největší pravděpodobností to byla americká vojska, která se pokusila zabít v Iráku náměstka ministra zahraničí Paula Wolfowitz; vojenské tribunály budou vyšetřovat vládní činitele USA, pokud se

armáda rozhodne převzít moc, předpovídá de Grand Pre. „A Cheney, to zdůrazňuji, je toast.“ De Grand Prejmenoval viceprezidenta Cheneyho jako muže, který ví o 11. září nejvíce.

Vdřívějších rozhovorech de Grand Pre zopakoval, že náčelník generálního štábu, generál Richard Meyers, vyrobil 500 kopií 24 stránkové zprávy a rozeslal je mimo jiné i do Bílého domu. Vhodnocení Myersovy reakce de Grand Pre prohlásil: „Jsem si zcela jist, že on tomu věřil a stále tomu věří. Potíže lze chápat. Civilní vláda, samozřejmě, to za takové nepovažuje.“

„Nastal definitivní rozštěp mezi armádou v Pentagonu a civilní hierarchií - ty dva hroty se již nikdy nesetkají. Jones vyvolal reakci de Grand Preho, když se zmínil o článku v roce 2002 ve Washington Times, který mluvil o tom, že morálka v Pentagonu nikdy nebyla nižší.“

De Grand Pre odpověděl: „Mohu to potvrdit od plukovníka Dicka Schultze z generálního štábu, který je mým přítelem. Nejen že je nízká morálka, ale některé vojenské jednotky jsou připraveny se vzbouřit. Pokud by nebylo toho, že vláda, civilní hierarchie, má kontrolu nad financemi, už by zřejmě v této době byla v ulicích krev.“

Když se v tom začali šourat další zpravodajské zdroje, Jones zaznamenal, že úředníci Pentagonu dělali mrtvého brouka, „...zpanikařili a důstojníci letěli na luxusní dovolené a měli tyto ohniskové skupiny. Mluví se dokonce o možné vzpouře. Lidé byli maximálně rozrušeni. Co je v Pentagonu přes noc tak rozrušilo?“

De Grand Preova odpověď byla hrůzostrašná, odhalila možnost vojenského převratu, který určitý čas visel na chodbách Pentagonu ve vzduchu.

„Nebylo to záležitost jedné noci. Víte, jak jsem zveřejnil v knize 1, a rozvedl v knize 2 a také 3, byli jsme na okraji vojenského převratu. Plánovalo se to dlouho a dokonce po 78 dnech bombardování Kosova, kdy nastala krize. V té době jsme byli blízko převratu. Podle mého odhadu zpráv a pilotů, kteří s tím pracovali, převrat byl reálnou možností.“

„Ve skutečnosti k převratu došlo ráno 11. září. Jenomže šlo o vládní, nebo jak také říkáme studený převrat.“ Což Jones přeložil jako „kontra-revoluční junta“.

De Grand Pre souhlasí a dodává: „A když se tím probíráme, zjišťujeme, že pachatelé, včetně Rumsfelda, byli součástí neokonzervativní skupiny, která tuto věc plánovala doslova roky před 11. zářím.“

V minulém rozhovoru, který se objevil na Riverově webové stránce What Really Happened, již de Grand Pre zveřejnil své závěry ohledně 11. září.

„Události 9/11 a šilená destrukce amerického majetku a životů byla záměrně spuštěnou psychologickou a vlasteneckou reakcí na straně amerických občanů, což připravuje cestu pro „kombinované aktivity OSN“ (využívaje fíkový list NATO) pro útoky na klíčové cíle jak na Blízkém východě a v jižní Asii, tak i na Balkánu. Dalším cílem je konečné zničení národních suverenit a nastolení globální světovlády.“

„Spouštěčem aktivit 9/11 byl bezprostředně hrozící a nezadržitelný celosvětový finanční kolaps, kterému lze (dočasně) zabránit velkou válkou která možná vejde ve známost pod názvem 3. světová válka. Aby k ní došlo (ještě jednou), bude zřejmě v USA nastoleny stanné právo. De Grand Pre také pronesl podobná témata ve vysílání Jackie Patru na Rádio Sweet Liberty Webcast.“

„Tak zvaný teroristický útok byl ve skutečnosti výtečně provedenou vojenskou operací proti Spojeným státům, vyžadující maximálně profesionální vojenské schopnosti v oblastech řízení, komunikace a kontroly. Byla bezvadná v načasování, ve zvolení dopravních letadel jako řízených střel, a v koordinovaném navedení těchto raket na předem určené cíle.“

Jako taktické vojenské cvičení proti významným cílům (světové finanční centrum a citadela světového strategického vojenského plánování) lze útok z hlediska psychologického dopadu na americkou veřejnost srovnávat s japonským „překvapivým“ útokem na Pearl Harbor 7. prosince 1941.

Ale převládající otázka původní skupiny letců byla: Pokud jsme ve válce, kdo je vlastně nepřítelem?

Skupina dospěla k závěru, že nepřítel je uvnitř bran, které vytvořil v místech, kde se činí nejvyšší politická rozhodnutí na federální úrovni, a má již absolutní moc nejen nad finančními zdroji, ale také nad rozvržením a tvorbou vojenských sil, včetně aktivistů, a jednotek Národní gardy.

(Zdroj: John Kaminski, <http://www.prisonplanet.com/022904nohijackers.html>)

Internet2 je za rohem, udělejte si kopie stránek, dokud to jde

Začíná to vypadat tak, že internet, jak jsme ho znali, bude brzy minulostí a bude nahrazen regulovanou verzí internet2. Mnohým lidem ve vysoké americké politice začíná být nepříjemné hnutí kolem pravdivého odhalení události z 11. září. Zvláště poté, co byl nedávno zveřejněn výsledek průzkumu veřejného mínění v New Yorku, ze kterého vyplynulo, že padesát procent Newyorčanů si nyní myslí, že vláda byla zainteresována na 11. září.

Tzv. internet2 bude zřejmě uveden v život, jakmile se vyřeší plynulý přechod ze současného internetu na nový. A to bude konec svobody slova. Až k tomu dojde, budme si jisti, že stránky usvědčující politiky ze lži zmizí jako první. Žádám všechny, kteří si to mohou dovolit, aby si pořídili kopie stránek z odkazů, které následují. Vypalte si tyto informace na CD a uschovejte si je. Je nutné, aby byly šířeny i bez internetu. Tohle je stav nouze. Prosím, kopírujte a uschovávejte co nejvíce.

Poznámka vydavatele magazínu Zvědavce Vladimíra Stwory:

Než se začnete do následujících adres, rád bych doplnil autora článku. Možná vám připadá toto volání jako další nezodpovědné šíření paniky. Ujišťuji vás, že stojím na reálných základech. Jde totiž o to, že současný internet se skutečně blíží svému limitu. V blízké budoucnosti hrozí jeho zhroucení. Technicky nebude schopen zvládnout další miliony nových uživatelů z rozvojových zemí. Vy, kteří umíte anglicky, přečtěte si článek, ve kterém firma Intel varuje před koncem www: „Beware of the End of the World (Wide Web).“ Says Intel. Totéž si myslí firmy Cisco, Hewlett-Packard a AT&T - samé těžké váhy. Tato skutečnost zřejmě poslouží jako vhodná a vítaná zástěrka k implementaci regulovaného internetu2. Vše bude vypadat jako technická nutnost.

<http://www.hereinrealitv.com/insidertrading.html>

http://www.fromthewilderness.com/free/ww3/12_06_01_death_profits_pt1.html

<http://www.globalresearch.ca/articles/RUP110A.html>

<http://tbrnews.org/Archives/a048.h1m>

Přibližně 100 milionů dolarů bylo protlačeno přes kreditní karty bezprostředně před kolapsem WTC. Německá firma specializující se na záchranu informací z porušených magnetických médií se pokoušela přečíst data z pevných disků, které se našly v troskách WTC. Pracovala na tomto úkolu až do doby, kdy ji koupila americká firma s vazbou na vládní kruhy. Prvním krokem nových majitelů bylo zastavení tohoto projektu.

<http://www.rense.com/general39/germanfirmprobes.htm>

[http://www.libertyforum.org/...](http://www.libertyforum.org/)

<http://www.the7thfire.com/Politics>. -

Linky na záznamy seismických otřesů po pádu WTC a svědectví očitých svědků.

Bpffllpyic.com/^xenonpup/underground/underground cx-plgsioniUlirQ

Bpytyhatreallvhappencd.com/shakc2.html Mftijtfiatreallvhappened.com/evcwitness.html

Wto^atreallvhappened.com/911 smoking gun.html jak byly položeny bomby. Odkazy na vazby Bushovy rodiny s bezpečnostními firmami, které v týdnu od 6. září 2001 odvolaly psůvody se cvičenými psy. „Výpadek elektřiny44, který umožnil položení náloží. jgTiOil mfi r-r-8000/91 1/hi05.html Mkwhatreallvhappened.com/911 securitv.html ^WiWhatreallvhappened.com/911 smoking gun.html BfWBfc w w 11111 ewsdav.com/news... | .17/tfaomarticles/powerdown.html

Zde jsou video záznamy s výbuchy bomb a další důkazy usvědčující, že šlo o řízenou demolici. I ^BpÉendipitv.ptpi netAvtc5.htm

^Bfar.whatreallvhappened.com/911 smoking gun.html

^Bp^r-wh^tr^llyhappened.com/trusstheorv.html

Členové nejvyššího vedení Pentagonu, kteří zrušili své lety 10. září 2001.

^Mpbfw-freepressinternational .com/sept 10 .html Condi Riceová varuje Willie Browna, aby neletěl 11. září thetn1thSeeker.co.uk/article.aSp?id= 1000/2003/08/163

K&ehg

^B^/ynyw.fpp.co.uk/online/02/0S/Bush knew2.html Kde byly Air Force a NORAD 11. září?

Mjy//www.villayevoice.com/issues/0346/mondo4.php ^

www.cooperativeresearch.org/timeline/main/essayairdefen- j se.html

|<http://ander^n ath.cx:8000/91 1/penlO.html> k-<http://www.vho.Org/tr/2003/3/Elsis273-284.html>

ht^p://www whatreallvhappened.com/911 stand.html

Konečně přiznání, že šlo o řízenou demolici budovy označené jako I WTC7.

^Yi^*^ infawars.com/nrint/Sept1 1 /FDNYhtm Inženýři nazývají vyšetřování kolem 11. září fraškou.

| ^fflT; //yww.amrcianfreepress net/Conspiracy

Další důkazy

<http://www.apfn.org/apfhAVTC.htm>

<http://www.whatreallyhappened.com/aryhY^fIBB^^WB> <http://www.policestate21.com> <http://www.legitgov.org/911oddities.html> <http://911review.org/Wiki/Sept1WebSites.sfatnMll> <http://www.911investigations.net> <http://rense.com/Datapages/9112.htm> <http://www.911truth.org> <http://www.thememoryhole.org/911>
(Zdroj: Tento příspěvek se objevil v diskusi na serveru disc.server.com, dne 20. září 2004 přinesl její český překlad server Zvědavec - www.zvedavec.org)

Veliká šachovnice - máte nás za úplné blby?

„Zbigniew Brzezinski a CFR prezentuje své válečné plány v knize, vydané v roce 1997 pod názvem, 'Náčrt světové diktatury' (A Blueprint for World Dictatorship)," říká bývalý vysoký představitel německého ministerstva obrany a NATO, který už v roce 1984 varoval před snahami o nastolení globální nadvlády.

Stručné shrnutí

„The grand Chessboard (Velká šachovnice) - nadřazenost Ameriky a její geostrategické imperativy", Zbigniew Brzezinski, Basic Books, 1997.

První slova uvedeně knihy zní: „Od dob před asi pěti sty lety, kdy se světadíly začaly vzájemně politicky ovlivňovat, byla Eurasie až dosud centrem světové moci." (str. XIII) Eurasii je míněno celé území východně od Německa a Polska, protažené přes Rusko a Čínu až k Pacifickému oceánu. Zahrnuje Střední východ a většinu indického subkontinentu. Klíčem k ovládnutí Eurasie, píše dále Brzezinski, je kontrola středoasijských republik. A klíčem k ovládnutí středoasijských republik je Uzbekistán. Proto nepřekvapuje, že právě o Uzbekistánu se zmínil prezident George W. Bush v projevu, adresovaném společnému zasedání Kongresu jen pár dnů po útocích 11. září, jako o výchozím prostoru umístění ozbrojených sil USA.

K hlavnímu rozmístění amerických a britských jednotek totiž došlo dlouho před útoky na WTC a americká armáda i CIA byly v Uzbekistánu aktivní už několik let. To dokazuje, že to, čeho jsme byli a jsme svědky, je chladně kalkulovaný a přinejmenším čtyři roky připravovaný válečný plán, a že útoky na Středisko světového obchodu, podle Brzezinského slov o Pearl Harboru, představují pouze nutný mechanismus, potřebný ke spuštění finálního aktu dobytelské války.

- Je zde věta, kterou údajně vyslovil Allan Dulles poté, když roku 1964 konstatoval, že konečná zpráva Warrenovy komise o atentátu na JFK obsahuje dramatické rozpory. Tyto nesrovnalosti prakticky vyvracejí závěr komise, tvrdící, že Lee Harvey Oswald jednal 22. listopadu 1963 sám. Dulles, profesionální špion, wallstreetský právník, ředitel CIA vyhozený JFK v roce 1961 po fiasku v kubánské Bay of Pigs, člen Warrenovy komise, který se zúčastnil vyšetřování a sestavování závěrečné zprávy, prý řekl:

"Američané nečtou."

m Někteří Američané ovšem čtou. Stejně jako Evropané a Asijci i Afričané a Latinoameričané.

| Světové události po 11. září 2001 nejen, že byly předvídané, ale byly plánované, řízené a -jak by jejich architekti rádi věřili - kontrolované. Aktuální středoasijská válka není odpovědí na terorismus, ani reakcí na islámský fundamentalismus. Slovy jednoho z nejmocnějších mužů planety je to ve skutečnosti počátek finálního střetu před dosazením úplné celosvětové nadvlády Spojených států; diktatury směřující k rozpuštění všech ; národních vlád. Jak říká člen Rady pro mezinárodní vztahy (CFR) a dřívější Carterův poradce pro národní bezpečnost Zbigniew Brzezinski, povede to k včlenění národních států do Nového světového pořádku, kontrolovaného výhradně ekonomickými zájmy diktovanými bankami, korporacemi a vládními elitami, držícími se u moci manipulacemi a válkou.

Čím vystrašit neosvětleného čtenáře, který narazí na tento děsivý plán?

CFR (Brzezinski) tvrdí, že pokud USA jakýmikoliv prostředky neovládnu planetu, což je podle plánu nezbytné a pravděpodobně se to i podaří, bude jedinou alternativou totální celosvětový chaos...

Tyto skutečnosti jsou podepřeny argumenty, které přednesl Dr. Johannes B. Koeppel, Ph.D., dřívější vysoký úředník německého ministerstva

obran a poradce tehdejšího generálního tajemníka NATO Manfreda Wörnera. V listopadu 2001 (v interview pro FTW) sdělil, že „Zájmové skupiny skryté za Bushovou administrativou, jako například CFR, Trilaterální komise (založená Brzezinským pro Davida Rockefellera) a Bilderberger Group, přešly k realizaci dlouho připravovaného plánu, jehož cílem je dosazení otevřené celosvětové diktatury v průběhu nadcházejících pěti let. Oni neválčí s terorismem, bojují proti občanům zemí celého světa!"

Brzezinského slova, stojící vedle aktuálně oficiálního tvrzení, že Spojené státy vstoupily do války, která má skoncovat s terorismem, jsou sebeobviňující. FTW v sérii článků konzistentně informuje o neoddiskutovatelných poznatcích, že americká vláda o útocích na Středisko světového obchodu předem věděla, ale nezastavila je, protože jí vývoj situace nahrál k získání veřejného souhlasu s válkou, která nyní probíhá. Tato válka, jak sdělil viceprezident Dick Cheney, „... neskončí za našeho života." Tím je míněno, že neskončí, dokud veškeré obranyschopné skupiny, které jsou kdekoli na světě politicky, ekonomicky nebo fyzicky schopné vzdorovat zavedení celosvětové diktatury, nebudou zničeny. To jsou „teroristé", které nyní Amerika potírá v Afghánistánu, zatímco plánuje brzké střety po celé zeměkouli.

Předtím, než Brzezinského (a ty které reprezentuje) demaskujeme jeho vlastními slovy, stojí za to pohlédnout na jeho minulost.

Zbigniew Brzezinski, držitel Ph.D. z Harvardu /1953/, v jedné rekapitulaci sám vypočítává následující aktivity: poradce Centra pro strategická a mezinárodní studia (Center for Strategie and International Studies);

profesor pro americkou zahraniční politiku na John Hopkins University;
poradce pro národní bezpečnost prezidenta Jimmy Cartera (1977-81);
kurátor a zakladatel Trilaterální komise (Trilateral Commission);
mezinárodní poradce několika významných US korporací s globální působností;
kolega Henryho Kissingera;
za Ronalda Reagana člen NSC - Komise ministerstva obrany pro integrovanou dlouhodobou strategii — a člen
Prezidentského poradního výboru pro zahraniční zpravodajskou službu;
bývalý Člen Sboru ředitelů Rady pro zahraniční vztahy (Board of Directors of The Council on Foreign Relations); 1988
- místopředseda Bushovy Poradní operační skupiny pro národní bezpečnost (National Security Advisory Task Force);
Brzezinski se v minulosti účastnil rozličných konferencí Bilderberger Group - sdružení nejbohatších a nejmocnějších
rodin a korporací planety.

Veliká šachovnice

Tón pro svou strategii nasazuje Brzezinski charakterizací Ruska a Číny jako dvou nejdůležitějších zemí - téměř, ale ne tak zcela supervelmocí - jejichž zájmy by mohly ohrožovat přítomnost USA ve Střední Asii. Z obou považuje Brzezinski za vážnější hrozbu Rusko. Oba zmíněné národy hraničí se Střed jako „menší národy“, které USA musí řídit při přesunech směřujících ke kontrole ropy, plynu a nerostného bohatství ve středoasijských republikách (Turkmenistán, Uzbekistán, Tádžikistán a Kirgizistán).

Rovněž naprosto otevření Asii. V méně důležitém kontextu, jako nárazníkovou zónu či protiváhu Ruska a Číňanů, charakterizuje Ukrajinu, Ázerbájdžán, Írán a Kazachstán (str. 53), že kterýkoli národ, jenž by se ve střední Asii mohl stát dominantním, přímo ohrožuje aktuální americkou kontrolu ropných zdrojů v Perském zálivu. Při čtení této knihy se vyjasňují motivy, proč USA v devadesátých letech vložily do Ruska nějakých 300 miliard dolarů, destabilizovaly ruskou měnu (1998) a tím dosáhly toho, že se oslabené Rusko, jemuž šlo o ekonomické a politické přežití, muselo obrátit na západní Evropu a ne na jih, do střední Asie. Závislé Rusko dnes postrádá jakýkoli vojenský, hospodářský a politický vliv na události v regionu. Toto oslabení také vysvětluje, proč ruský prezident Vladimír Putin dosud tak ochotně podporoval americké úsilí. (Viz FTW sv. IV, Číslo 1 - březen 31, 2001)

fejeboiÁ vybraných citací z knihy „Veliká šachovnice“ v souvislosti s aktuálními událostmi odhaluje temnou agendu na pozadí vojenských operací, naplánovaných dávno před 11. zářím 2001.

„... v poslední dekádě dvacátého století jsme byli svědky doslova tektonického posunu světových záležitostí. Úplně poprvé vyvstala ne- eurasijská mocnost, nejen jako klíčový arbitr eurasijských mocenských vztahů, ale také jako celosvětově nadřazená síla. Rozpad a zhroucení So-

větského svazu bylo posledním krokem, zajišťujícím rychlý nárůst převahy sil západní hemisféry. Spojené státy se staly výhradní a skutečně první opravdu globální mocností... (str. XIII)

„... zatím je to však ještě podmíněno tím, že do hry nevstoupí žádný eurasijský soupeř, schopný ovládnout Eurasii a tím vyzvat Ameriku. Smyslem této knihy je proto formulovat komplexní a integrovanou euro- asijskou geostrategii.“ (str. XIV)

„Postoj americké veřejnosti vůči vnější projekci americké moci bývá hodně rozpolcený. Veřejnost podpořila americké angažmá v druhé světové válce velkou měrou jen kvůli šokujícímu účinku japonského útoku na Pearl Harbor.“ (str. 24-25)

„Pro Ameriku je hlavní geopolitickou kořistí Eurasie ... nyní má hlavní slovo v Eurasii neeurasijská mocnost - ale americký globální primát přímo závisí na tom, jak dlouho a jak efektivně si převahu na eurasijském kontinentě udrží.“ (str. 30)

„Dobrovolný americký ústup ze světa či ústupky náhle objevivšímu se úspěšnému soupeři by vyvolaly masivní mezinárodní nestabilitu a okamžitou globální anarchii.“ (str. 30)

„V této souvislosti je rozhodující, jak Amerika zvládne* Eurasii. Eurasie je největší kontinent na Zemi a představuje její geopolitický střed. Mocnost ovládající Eurasii kontroluje dvě ze tří nejpokročilejších a ekonomicky nejproduktivnějších oblastí. Pouhý pohled na mapu kromě toho ukazuje, že kontrola Eurasie téměř automaticky znamená podřízení Afriky, přetvoření západní polokoule a Oceánie, která k tomuto ústřednímu světovému kontinentu geopoliticky přiléhá. V Eurasii žije téměř 75 % světového obyvatelstva a je zde většina světového bohatství, ať už v továrnách nebo jako nerostů pod zemí. Eurasie produkuje 60 % světového hrubého národního produktu (GNP) a vlastní asi tři čtvrtiny známých světových energetických zásob.“ (str. 31)

„Je ovšem rovněž skutečností, že Amerika je doma příliš demokratická na to, aby mohla být autokratická v zahraničí. To limituje použití její síly, především kapacitu vojenského zastrašování. Žádná populistická demokracie v historii nedosáhla světovlády. Ale soupeření o moc není zrovna záměr, vyvolávající a řídicí vášně lidu, s výjimkou situací náhlého ohrožení nebo dovolávání se veřejností ve smyslu udržení domácího míru a pohody. Vzhledem k nutnému úspornému odříkání (čti: výdaje na obranu) a lidským ztrátám (obětem, včetně těch mezi profesionálními vojáky) při tomto úsilí je demokratický instinkt nevhodný. Demokracie je vůči imperiální mobilizaci nepřátelská“ (str. 35)

Nyní je zapotřebí učinit dva základní kroky. Za prvé: Rozpoznat geostrategickou dynamiku eurasijských států schopných vyvolat potenciálně významný posun v rozložení mezinárodní distribuce sil, dekódovat hlavní zahraniční cíle jejich politických elit apod. a důsledky, vyplývající toho, když jich dosáhnou;... za druhé: Formulovat specifickou politiku sloužící jejich kompenzaci, kooptaci, anebo kontrole ...“ (str. 40)

. .stejně jako v nejbrutálnější éře starověkých císařství platí tři hlavní závazná pravidla imperiální geostrategie: Předcházet dohodám a udržovat bezpečnou závislost poddaných, udržovat a zabezpečit povinnost platit pružnou daň a

nedovolit barbarům, aby se scházeli." (str. 40)

„V budoucnu budou Spojené státy muset rozhodnout, jak se vypořádat s oblastními koalicemi usilujícími o vytlačení Ameriky z Eurasie a takto ohrožujícími postavení USA coby globální velmoci." (str. 55)

„Uzbekistán, který je národnostně nejvíce různorodým a nejlidnatějším ze všech centrálních asijských států, tvoří hlavní překážku jakéhokoli obnovení ruské kontroly nad touto oblastí. Jeho nezávislost je rozhodující pro přežití dalších středoasijských států, a je také nejméně zranitelný ruským nátlakem." (str. 121)

V návaznosti na oblast, již nazývá „oblastí eurasijských Balkánů" a mapu, na níž už v roce 1997 zakroužkoval přesnou lokalizaci současného konfliktu, charakterizuje Brzezinski tuto oblast jako ústřední region očekávaného boje o světovládu. Píše:

„Mimo to jsou [středoasijské republiky] významné z hlediska bezpečnosti a historických ambicí a alespoň tři z nich mají bezprostředního, většího silného souseda, jmenovitě Rusko, Turecko a Írán. Nelze opominout ani Čínu, která rovněž signalizuje zvýšený politický zájem o tuto oblast. Eurasijské Balkány jsou ale neskonale důležitější jako potenciální ekonomická kořist: v tomto regionu je umístěna enormní koncentrace zemního plynu a ropných zásob a řada důležitých nerostů, včetně zlata." (str. 124)

"Světová spotřeba energie je v příštích dvou nebo třech dekadách vázaná na obrovský růst. Odhady Ministerstva energetiky USA předjímají mezi roky 1993 až 2015 zvýšení světové poptávky o více než 50 %, přičemž nejvýznamnější nárůst spotřeby vykazuje Dálný Východ. Hybnost asijského ekonomického rozvoje už dnes generuje masivní tlak na průzkum a exploataci nových zdrojů energie, přičemž středoasijský region a bazén Kaspického moře jak známo obsahuje zásoby zemního plynu a ropy, jež vysoce převyšují ty v Kuvajtu, Mexickém zálivu či Severním moři." (str. 125)

„Uzbekistán je skutečně prvním kandidátem na středoasijského regionálního vůdce." (str. 130)

„Jakmile budou do oblasti přivedena potrubí, gigantické turkmenistánské zásoby zemního plynu předpovídají národu této země prosperující budoucnost." (str. 132)

„Vlastní islámské obrození - podporované zvenčí nejen Íránem, ale i Saúdskou Arábií - se pravděpodobně stane mobilizujícím impulzem stále pronikavějšího nového nacionalismu, odhodlaného vzdorovat jakýmkoliv pokusům o integraci pod kontrolou, nevěřících Rusů*." (str. 133).

„Pákistán má primární zájem získat geostrategickou pozici politickým vlivem v Afghánistánu - a přitom upírá Íránu užít v Afghánistánu a Tádžikistánu stejný vliv - aby případně mohl těžit z nějakého ropovodu, spojujícího Střední Asii s Arabským mořem." (str. 139)

„Turkmenistán .. byl aktivně prozkoumán pro stavbu nového ropovodu přes Afghánistán a Pákistán k Arabskému moři..." (str. 145)

„Z toho vyplývá, že pro americké zájmy je primární zajistit, aby tento geopolitický prostor neovládla žádná nezávislá moc, aby k němu globální společenství mělo neomezený finanční a ekonomický přístup." (str. 148) „Růst čínské hospodářské přítomnosti v regionu a její politické postavení, co se týče nezávislosti, rovněž vyhovují americkým zájmům." (str. 149)

„Amerika je nyní jedinou globální supervelmocí a Eurasie ústřední arénou glóbu. Proto vše, co se stane v rámci distribuce sil na eurasijském kontinentu, bude mít rozhodující význam pro americký globální primát a americké historické dědictví." (str. 194)

„Bez trvalé a řízené americké angažovanosti by světovou scénu mohly brzy ovládnout síly globálního nepořádku. Předpoklady umožňující podobnou fragmentaci věží v geopolitických napětích, a to nejen v současné Eurasii, ale ve světě obecně." (str. 194)

„Při výstražných znameních na horizontu napříč Evropou a Asií, se úspěšná americká politika musí soustředit na Eurasii jako celek a řídit se geostrategickým plánem." (str. 197)

„To dává prioritu manévrování a manipulacím za účelem předejít vzniku nepřátelské koalice, která by posléze mohla usilovat o odmítnutí americké nadřazenosti..." (str. 198)

„Neodkladným úkolem je zajistit, aby žádný stát či spojení států nezískal kapacitu k vytlačení Spojených států z Eurasie nebo dokonce mohl významně oslabit jejich rozhodující arbitrážní postavení." (str. 198)

„Časem budou politici na celém světě stoupající měrou naklonění soustředování hegemonické moci v rukou jednoho státu. Amerika je nejen první, právě tak jako jedinou, skutečně globální super- velmocí, ale pravděpodobně také tou úplně poslední." (str. 209)

„Protože Amerika je stále multikulturnější společností, bude mnohem těžší zpracovat ji tak, aby souhlasila s těmito aspekty zahraniční politiky, vyjma v případě skutečného obecně rozšířeného povědomí hrozby přímého vnějšího ohrožení." (str. 211)

Zděšení a komentáře člověka, který byl s Brzezinským v pracovním styku:

„Brzezinského kniha je úžasně arogantní. Pěje chválu na MMF a Světovou banku, ekonomicky terorizující národy všech kontinentů a zatímco zcela přehlíží globální teroristické činy americké vlády, které vedly ke genocidám, kobercovému bombardování civilního obyvatelstva v Kosovu, Laosu, Iráku a Afghánistánu. Vlády, která vyvíjí a používá na bojištích biologické i chemické zbraně, jako sarin a finančně znásilňuje celé kultury - a při tom všem se snaží nechat čtenáře uvěřit tomu, že tyto postupy jsou pro dobro lidstva.

Dr. Johannes Koepl koncem sedmdesátých let odešel z německého ministerstva obrany do NATO a často pak navštěvoval Washington.

Jeho washingtonskými kontakty byli kromě Brzezinského i Steve Larabee (CFR), tehdejší ředitel CIA John J. McCloy, ekonom Milton Friedman a pracovníci Carterova Úřadu pro řízení a rozpočet. Byl prvním člověkem jehož jsem potkal,

který se účastnil několika zasedání Bilder-berger Group a početných schůzí podskupin Trilaterální komise. To bylo ovšem předtím, než proti nim otevřeně vystoupil.

Pád následoval brzy potom, jakmile si uvědomil, že Brzezinski patří ke skupině zamýšlející uvrhnout svět do diktatury. „V letech 1983-84 jsem upozornil na snahy o převzetí světovlády pod taktovkou těchto lidí. Je zde očividný plán rozvracet skutečné demokracie a vybírat jim vůdce, ne podle charakteru, ale na základě loajality vůči ekonomickému systému pracujícímu pro elitu a míry, v jaké jsou oddáni pečovat o jejich moc.”

„Všechno, co tu dnes máme, jsou jen pseudodemokracie.” Koepll vzpomíná na schůzku s americkým kongresmanem Larry Mc-Donaldem v Norimberku počátkem osmdesátých let. McDonald, který tehdy uvažoval o prezidentské kandidatuře, byl tvrdým kritikem privilegované vrstvy. Zahynul v roce 1985, když Rusové „omylem” sestřelili let 007 Korean Air. Koepll věří, že to mohl být atentát. Není sám. V průběhu let už mnozí psali o letu 007 v tomto smyslu. Samotná skutečnost, že někdo s Koepllovou věrohodností, zkušenostmi a morálním kreditem věří, že lze nechat zničit letadlo plné pasažérů kvůli eliminaci jediného nepohodlného muže, nabízí hrůzný pohled na to, jakou hodnotu má pro mocné lidský život.

V sérii článků, publikovaných v roce 1983 v Newsweek i jinde, Koepll varoval, že Brzezinski a CFR patří k silám usilujícím o globální diktaturu. Jeho následný pád z výsluní přízně mocných byl rychlý. „Je to zločinecký spolek, s nímž jsem se tehdy zapletl. Ale nebylo to možné zveřejnit v takzvaných respektovaných publikacích. Má třicetiletá politická kariéra byla u konce.”

„Obyvatelé západního světa jsou vycvičeni na dobré konzumenty soustředěné na peníze, sportovní automobily, krasavice a spotřební zboží. Nejsou trénováni k tomu, aby zkoumali lidské charaktery. Proto nutně potřebujeme vzdělávat politiky, jistou formou školení vštěpujícího smysl pro etiku, pro vyšší cíle než je služba penězům. Neexistuje žádný trénink pro ty, kteří mají vést svět. Je to ostudné, protože zodpovědní vůdci by byli celému lidstvu prospěšnější než ti, za nimiž slepě bloudí destruktivními stezkami.”

„Kromě výchovy politiků, jejichž úkolem je vytvořit novou elitní síť opřenu o charakter a sociální porozumění, je třeba vychovávat také občany, aby se účinněji zapojili ve svých demokraciích.”

Koepll v roce 1989 dopsal svou doktorskou dizertaci na téma management NATO a současně i knihu, nazvanou The Most Important Secrets in the World; 1989 (Ta nejdůležitější tajemství světa) která je však do značné míry ignorována právě kvůli kontroverzním odhalením. Jeho webovou stránku v němčině najdete pod <http://www.antarisxoín> — e-mail: jbk@antaris.com.

K současnému konfliktu vyjádřil Koepll vážné znepokojení: „Je to víc než jen válka proti terorismu. Je to válka proti občanům všech zemí. Současná elita už vyprodukovala tolik strachu, že lidé vůbec nevědí, jak reagovat. Na jedno však musíme pamatovat. Je to pohyb, který během příštích pěti let povede k nastolení celosvětové diktatury. Zde už asi nebude žádná jiná možnost.”

Autor: Michael C. Ruppert (Zdroj: WM magazín, 19. 7.2002)

Elton John:

V USA panuje mccarthyovská atmosféra strachu

Britský zpěvák Elton John, který právě koncertuje v New Yorku, si stěžuje, že americké úřady zastrašují hvězdy, které chtějí mluvit proti válce v Iráku. „V Americe teď panuje atmosféra smrtelného strachu. Každý se bojí o svou kariéru,” uvedl v newyorském časopisu Interview.

NEW YORK - „Byl jsem vyděšen hrubou taktikou americké administrativy.” Ta podle zpěváka připomíná strach z dob mccarthyismu 50. let.

„Před rokem byly doby, kdy jste nemohl říci ani slovo ze strachu, že vám zničí kariéru lidé, kteří vás označí za neamerického,” uvedl a dodal, že v šedesátých letech to bylo úplně jiné. „Lidé jako Bob Dylan, Nina Simone, The Beatles a Pete Secger neustále psali a hovořili o tom, co se stalo. To už se neděje. Toto jaro se nekonaly ani protiválečné koncerty ani nezněly protiválečné písně.”

Dodal, že je akceptovatelné se vyslovit pro Bushe, ale ne proti němu: „Na jednu stranu tu máte někoho jako je Toby Keith, kdo velmi podporuje Bushovu administrativu a válku v Iráku, což je v pořádku, protože Amerika je demokratická a Toby Keith má právo říci, co si myslí a co cítí. Na druhou stranu Dixie Chicks byly sestřeleny a skončily v plamenech kvůli kritice prezidenta. Byly označeny za neamerické, byť mají stejné právo říci, co chtějí od svobodně zvoleného prezidenta.”

(Zdroj: Novinky.cz, 17. července 2004)

Potlačování kritiků Bushovy politiky

Americký list The Washington Post přiznal, že nedával dost prostoru skeptickým názorům, zpochybňujícím argumenty prezidenta George Bushe pro válku v Iráku. Editoři se zejména bránili materiálům, které zpochybňovaly údajné důkazy, že režim Saddáma Husajna měl zbraně hromadného ničení.

Washington - V souvislosti s trvajícím násilím v Iráku, kde Američané nenašli zbraně hromadného ničení, byla média, včetně listu Washington Post, kritizována, že nepřístupovala s větší skepsí k tvrzení prezidenta Bushe. Takovéto zprávy se sice v listu párkrát objevily, ale jen vzácně na titulní straně.

„Udělalí jsme svou práci, ale neudělali jsme dost. Kladu si za vinu, že jsem (skeptické články) neprosazoval důrazněji,”

řekl zástupce šéfredaktora Bob Woodward, který se před 30 lety proslavil při odhalování skandálu Watergate.

„Měli jsme varovat čtenáře, že disponujeme informacemi, které otřásají důvěryhodností zpráv o zbraních hromadného ničení. To jsou přesně ta prohlášení, která měla být publikována na titulní straně.“

„Mezi editory převládal názor: 'Podívejte, jdeme do války, proč bychom se měli zajímat o opačný názor?'," uvádí korespondent The Washington Post na ministerstvu obrany Thomas Ricks.

„Příliš jsme se soustředili na to, co dělá vláda, a nedávali jsme stejný prostor lidem, kteří tvrdili, že jít do války není dobrý nápad a zpochybňovali argumenty vlády," řekl šéfredaktor listu Leonard Downie. „Na první stránku se nedostalo dost takových článků. To byla z mé strany chyba.“

List uvádí jako příklad článek veterána redakce Waltera Pincuse. Ten pár dní před válkou sestavil materiál vycházející z nejmenovaných zdrojů, jež pochybovaly o tom, že Bushova vláda má důkazy o iráckých zbraních hromadného ničení.

Článek však narazil na odpor editorů a vyšel až na naléhání Boba Woodwarda, ovšem na straně 17.

Další renomovaný americký list The New York Times již v květnu přiznal chyby v krytí událostí kolem irácké války a přílišné spoléhání na informace iráckých emigrantů. Podobně se vyjádřil i týdeník The New Republic.

(Zdroj: Washington Post, Novinky, ČTK, 12. 8.2004) 164

Sedmnáct způsobů, jak potlačit pravdu

David Martin

Vážné, prokazatelné obvinění ze zločinů může dostat vládu na kolena. Nemá-li vláda efektivní a na faktech postavenou obranu, musí sáhnout k jiným praktikám. Úspěšnost těchto technik dále závisí na dostatečně servilních a plně spolupracujících médiích a na patričné bezbarvosti opozičních stran.

1. Stavěj se nechápavým. Jestliže se o tom oficiálně nemluvilo, jakoby se to nestalo.

2. Tvář se popuzeně. Tento přístup je rovněž znám jako hra „Co si to dovoluujete...?“

3. Označ všechna obvinění za pověsti. Nebo ještě lépe za „divoké pověsti 1". Proniknou-li přece jen na veřejnost podezřelá fakta - navzdory tomu, že je média „přehlédla", pak se to muselo stát způsobem „jedna paní povídala...". (A věří-li někdo takovým povídkám, je jasně paranoik, v lepším případě hysterik.)

4. Zbav se strašáků. Reaguj pouze na ty nejslabší aspekty nejslabších obvinění. Anebo - a to je ještě lepší - vyrob si vlastní strašáky. Pusť do oběhu šílené pověsti, a když pak předstíráš, že odhaluješ pravdu - skutečnou i tu svou, věnuj se především těm pověstem, které jsi sám vypustil.

5. Označ kuj skeptiky výhradně slovy jako „kospirační teoretik", „cvok", „chvastoun", „excentrik", „potřeštěnec" a samozřejmě „šířitel poplašných zpráv". V charakteristice jejich obvinění používej

h vysoce emotivní slovesa a přídavná jména a proti tomu postav „rozumnější a umírněnější" postoje vlády a jejich obhájců. Pamatuj ale, že se musíš pečlivě vyhnout otevřené debatě s lidmi, které jsi takto označil. Pro jistotu měj po ruce své vlastní „skeptiky", které ukázkově a veřejně odrovnáš.

6. Zpochybni motivy svých kritiků. Vezmi jim vítr z plachet tím, že silně zdůrazníš fakt, že jim nejde o odhalení pravdy, ale o protlačení vlastní politické agendy nebo o peníze (na rozdíl od přeplacených zastánců vládní linie, kterým údajně o peníze nejde).

7. Odvolej se na vyšší autoritu. V tomto bodě může být velmi nápomocný tisk, který ti zobe z ruky, a opozice hrající roli mrtvého brouka.

8. To je stará věc! Odmítni nařčení s tím, že to „není žádná novinka".

Příznej částečnou vinu. Tato technika je rovněž známá pod pojmem „přiznání a únik" nebo „cesta do úkrytu". Tím se ti podaří dosáhnout dojmu otevřenosti a čestnosti. Ve skutečnosti příznej jen relativně neškodné „omyly". Tahle lest ale často vyžaduje zaujmout pozici, která se podstatně liší od původní. Měj po ruce tým odborníků pro minimalizaci škod a dovol pouze neškodným a nastrčeným skeptikům, aby se šťourali ve skutečnosti, že jsi zaujal nové pozice. Mlž!

Charakterizuj zločiny, ze kterých tě obviňují, jako neskutečně komplexní a pravdu jako něco nezjistitelného. Umlať je vlastními argumenty. Použij pomstyctivě metody dedukce. Nasazením pečlivé, důkladné dedukce se problematické důkazy stanou irelevantními. Příklad: Máme naprosto svobodný tisk. Kdyby noviny věděly o tom, že BATF (Bureau of Alcohol, Tobacco, and Firearms) mělo nějaké informace o bombě v Oklahoma City před výbuchem, zveřejnily by to. Ale nic nezveřejnily. Takže BATF žádné informace předem mít nemohlo. Další variací na toto téma je široce se rozhovořit o pravděpodobnosti, že by někdo zainteresovaný v přípravě zločinu začal mluvit a noviny by to následně zveřejnily.

Ať to vyřeší, když je tak chytrý! Postav skeptika před úkol, ať jej tedy vyřeší sám. Například, byl-li Vince Foster opravdu zavražděn, kdo to udělal a jak?

Změň téma. Součástí téhle techniky je vytváření a / nebo zveřejňování jiných, nedůležitých témat.

Bagatelizuj zprávu s usvědčujícími fakty, pak jednotlivá fakta prostě zašlepej do písku a přehlédni. Někdy se této metodě také říká „udeř a uteč".

Odvážně a bezostyšně lži. Oblíbenou variantou této metody je uznání předkládaných faktů jako možných, ale bohužel pocházejících z anonymních zdrojů, tudíž nedůvěryhodných. Znovu mlž! Rozpracuj k dokonalosti techniku popsané v bodech 4 a 5. Nasaď vlastní strašáky, kteří „objeví a zveřejní" skandály a budou bojovat za populární problémy. Jejich úkolem je udeřit na skutečné oponenty a hrát 99yardový fotbal. Možnou variací je podplatit bohaté lidi, a ti pak budou předstírat, že platí ze svého. Zaplavuj internet agenty. Zde je odpověď na otázku, co motivuje některé lidi trávit hodiny a hodiny v diskuzních skupinách obranou

vlády a / nebo napadáním a urážením skutečných kritiků? Copak systém nemá dostatek advokátů ve všech těch novinách, magazínech, rádiích a televizích? Jeden by si téměř myslel, že odmítnutí zveřejňování kritických dopisů a potlačování dotazů na tělo v talk shows by mohlo stačit, ale zdá se, že ne.

Článek Seventeen Techniques for Truth Suppression byl 11.8.2004 zveřejněn na serveru www.public-action.com.

Další lež: křesťanské kostely v Iráku prý zapálili muslimové

Podrobně jsem celou záležitost diskutoval s experty na Střední východ, křesťanství a islám v Iráku. Všichni jsme se shodli, že nejde o práci muslimské skupiny. Nikdy nebyly žádné problémy mezi křesťanskou a muslimskou komunitou v Iráku, ve skutečnosti stojí vedle sebe proti americké okupaci a brání se úsilí Izraelského úřadu v Bagdádu stát se izraelským spojencem.

Ve světle této skutečnosti se jeví nový „útok na křesťanské kostely“ jako jen další pokus americké CIA a jejích agentů, nebo izraelského Mossadu potřísnit islám terorismem a rozdmýchat válku mezi křesťany a muslimy v Iráku. O něco podobného se pokusili již v Palestině, ale Palestinci na to nepřistoupili. Možná si vzpomenete, jak Izraelci zaútočili na svaté kostely Církve Zrození a Církve Svaté Hrobky. Obě události byly odsouzeny jak křesťany, tak muslimy. I dnes v Iráku vypověděli všichni dotazovaní Iráčané, že neznají žádného Iráčana či muslima, který by udělal něco takového. Ovšem v Americe jsme krmeni zprávami podle toho, jak to naplánuje Bush a sionistický vliv, celá kamufláž má tak velký dopad na evangelíky a křesťany, kteří věří americkým propagandistickým médiím.

Je tu i další smutná kapitola americké okupace Iráku. Již od prvních dnů války si Iráčané stěžovali na surové nakládání se zajatci ze strany Američanů. Bohužel nikdo neposlouchal Iráčany, nebo ty, kteří informovali o těchto krutostech. Nyní již všichni znáte pravdu, jak jsme byli obelháváni naší vládou a americkými masmédi; tolik ohledně pravdy a „překrucování“. Takže ještě jednou vám musíme oznámit, že jde pouze o další americkou krycí operaci vytvořit v Iráku více chaosu, stejně jako

to Amerika dělala ve Vietnamu, aby nás udržela ve válce, a odůvodnit další útoky na muslimské skupiny v Iráku. Pomůže to také ospravedlnit nemorální a neospravedlnitelnou palbu na Fallúdžii údajně kvůli usmrcení Zarkáviho. Obyvatelé města říkají: „Tady žádný Zarkávi není, a nikdy nebyl“ Přesto americké jednotky pokračují ve lhaní, aby ospravedlnily bombardování civilistů ve Fallúdži i jako trestu za to, že udrželi americké jednotky vně svého města. V tomto bodě není sporu o tom, co Spojené státy či izraelský Mossad budou dál činit v Iráku, aby podnítily občanskou válku mezi Iráčany a ospravedlnily pokračování okupace Iráku. Někteří z vás si jistě vzpomenou na to, jak JFK pocíťoval nutnost jít do Vietnamu, aby ochránil křesťanské katolické vedení na jihu. Dnes se děje díky „hodnověrným, zprávám“ totéž v bledě modrém.

Pokud jde o mne, já jsem právě ve stadiu, kdy se chystám rezignovat na to, že budu stále věřit Bushově vládě a hlavním americkým médiím v tom, co nám říkají: lhali nám příliš často. Domníváme se, že jde pouze o další účelovou lež od pana Bushe či týmu Mossadu.

Sam Hamod je bývalým poradcem Ministerstva zahraničních věcí Spojených států a expertem na Střední východ, je také bývalým zakladatelem a editorem 3d Word News ve Washingtonu, D.C.

(Zdroj: 1. srpna 2004 Iraqi Muslims Did Not Blow Up Christian Churches, Sam Hamon,

<http://www.todayalternativenews.cons/>).

Nejsledovanější zpravodajský web iDncs informoval o celé události takto:

Irácká vláda obvinila teroristu Zarkáviho ze série útoků na křesťanské kostely v zemi. Celkem šest výbuchů nepřežilo nejméně deset lidí, čtyřicet dalších je zraněno. Podle vlády byly atentáty pokusem o vypuzení křesťanské minority ze země.

Náhodné náhody

Starší verzi tohoto dokumentu jsem minulý týden publikoval na serveru Democratic Underground. Přidal jsem několik dalších položek a všude jsem doplnil odkazy.

Příjemné hledám úchvatných shod náhod!

To, že vlády trpí teroristické činy proti vlastnímu lidu a dokonce samy bývají jejich strůjci ve jménu získání strategické výhody, je velmi blízko pravdě, my tu však mluvíme o Spojených státech.

To, že výzvědné služby, finančníci, teroristé a narkomafiáni odnepaměti spolupracují, je všeobecně známé, ale aféry kolem Nugan Hand Bank, BCCI, Banco Ambrosiano, P2 Lodge, proticastrovsko-kennedy-ovské aliance CIA a mafie a Iran-Contra i další jsou staré a polozapomenuté, takže není třeba všechno znovu připomínat. Dříve se takové věci stávaly, dneska se zase dějí jiné!

To, že Riggs Bank Jonathana Bushe byla usvědčena z praní teroristických peněz a dostala od úřadů USA rekordní pokutu ve výši 25 milionů dolarů, jistě uvádí jeho synovce George do rozpaků, nicméně to neospravedlňuje jakékoli paranoidní závěry.

To, že bratr George Bushe Marvin byl ve vedení kuvajtské firmy, která prováděla elektronické zabezpečení Světového obchodního centra, letiště Dulles a United Airlines, neznámá nic víc, než že ti pánové jsou Úrovní

To, že se z George Bushe stal úspěšný podnikatel na základě investice Usámovi bratra Salema a známého mecenáše al-Káidy Chálida bin Mahfuza, je jen jedna z těch šílených věcí.

To, že Usáma bin Ládín patřil, jak známo, mezi aktiva americké zahraniční politiky, v žádném případě neimplikuje, že

tam stále ještě patří.

To, že se al-Káida aktivně účastnila balkánského konfliktu, bojovala po boku USA už v roce 1999 a Američané ochraňovali její buňky, je jen jednou z mnoha historických anomálií.

Tvrzení Michaela Springmana, bývalého zaměstnance ministerstva zahraničí a pracovníka vízové kanceláře v Džiddě, že kancelář řídila CIA a vydávala víza členům al-Káidy, aby se mohli v USA vyškolit, zní jako uražený pokřik někoho, koho vyhodili na dlažbu za taková nehorázná obvinění.

To, že jedním z prvních kroků George Bushe po uvedení do prezidentské funkce v lednu 2001 bylo odvolání útočných ponorek umístěných na dostřel od afghánských táborů al-Káidy i přesto, že tato skupina stála za atentátem na torpédoborec Cole, dokazuje, že přechod od jedné administrativy k druhé není žádným lehkým úkolem.

To, že tolik vlivných osob přímo v Bushovi Bílém domě nebo v jeho blízkosti vyjádřilo rok před útoky potřebu „nového Pearl Harboru“,

tedy dříve, než mohli uspokojit své militaristické ambice, neukazuje nic jiného než nahodilou zásluhu být v pravý čas na pravém místě.

To, že společnost PTECH, založená jedním saúdskoarabským finančníkem zapsaným v říjnu 2001 na Terrorist Watch List (seznam pro USA nebezpečných teroristů), měla po dva roky před 11. zářím přístup do celého počítačového systému FAA, znamená, že ten člověk v podstatě nepředstavoval tak velké nebezpečí.

Když Indira Singhová bila na poplach poté, co své obavy ohledně PTECH sdělila zaměstnavateli a federálním orgánům, a byla umlčována a nucena zapomenout všechny své poznatky, bylo to důkazem, že postrádá globální pohled. A to, že při pohovoru se Singhovou na téma, od koho má informace, vrchní auditor JP Morgan Chase opakovaně prohlášoval: „toho člověka by bylo nejlepší zastřelit“, svědčí o tom, že toho pána by měli poslat na seminář o zvládání emotivních situací

To, že 8. května 2001 se Dick Cheney ujal úkolu koordinovat obranu proti teroristickým útokům na americkém území, i když současně sestavoval národní energetickou politiku, mělo určité důsledky pro americkou armádu, protože obcházel zavedenou infrastrukturu a ignoroval doporučení Hart-Rudmanovy zprávy, nicméně to svědčí nanejvýš o tom, že viceprezident nerad deleguje úkoly na druhé.

To, že trvale platný příkaz zahrnující mimo jiné i sestřelení uneseného letadla, byl 1. června 2001 pozměněn, pravomoc odňata polním velitelům a vyhrazena pouze ministru obrany, je pouze věcí nevhodného naplánování a nešťastného načasování. Naštěstí už se chyba napravila a příkaz byl krátce po 11. září anulován.

To, že někdo agentce FBI Colleen Rowleyové po celé týdny před 11. zářím doslova perverzně mařil vyšetřování Zakariase Musauiho, až její spolupracovníci vtípkovali, že Bin Ládín má určitě v FBI nasazeného svého člověka, dokazuje, že humor na pracovišti je výborný prostředek proti stresu.

To, že Dave Frasca z jednotky FBI pro sledování radikálních fundamentalistů byl povýšen i přesto, že opakovaně zamítl naléhavé žádosti o vyšetření účasti příslušníků al-Káidy v leteckých kurzech v létě 2001, se navenek nejeví nijak podezřele, ale bezpochyby k tomu byl pádný důvod, a ten byl nejspíš tajný.

To, že informátor FBI Randy Glass se v jisté tajné akci dozvěděl od pákistánské rozvědky o chystaném zboření věží Světového obchodního

centra a jeho opakovaná varování v průběhu několika týdnů před útoky, včetně zmínky o letadlech jako útočných prostředcích byla federálními úřady ignorována, zůstává jednoduše jedním z mnoha otazníků toho tragického dne.

To, že Washington v průběhu léta roku 2001 obdržel četná naléhavá varování od vysoce postavených představitelů cizích zpravodajských služeb a vlád, mimo jiné Německa, Francie, Velké Británie, Ruska, Egypta, Izraele, Maroka, Afghánistánu a dalších, upozorňující na teroristické útoky za použití unesených letadel, ale neučinil nic, ukazuje na bezodkladnou nutnost vyměnit šéfa rozvědky.

To, že John Ashcroft v červnu 2001 z bezpečnostních důvodů zastavil lety komerčních společností, nemá nic společného s varováními v souvislosti s 11. zářím, protože to řekl před Komisí pro vyšetřování událostí z 11. září.

To, že bývalý vedoucí poradce sněmovny David Schippers tvrdí, že do Ashcroftovy kanceláře dodal konkrétní varování na základě informací agentů FBI v New Yorku o tom, že hrozí útok (dokonce uvedl předpokládané termíny, jména únosců a cíle) a že vyšetřování bylo smetené ze stolu a agentům vyhrožováno, nedokazuje nic, leda že David Schipper trpí nutkavou touhou vzbuzovat pozornost.

To, že Garth Nicolson obdržel dvě varování od kontaktů ve zpravodajské komunitě a jeden od představitele jistého severoafrického státu s uvedením konkrétního místa, dne a zdroje útoků a předal informaci ministerstvu obrany a Národní bezpečnostní radě, aniž by to k něčemu vedlo, neznamená naprosto nic, protože nikdo o něm nikdy nic neslyšel.

To, že se po celé měsíce před 11. zářím americký zpravodajský agent Delmart Vreeland snažil z vězeňské cely v Torontu upozornit americké a kanadské úřady, že náhodně odhalil hrozící katastrofální útok, je zcela bezcenné, protože Vreeland měl pochybnou pověst, nicméně mnohá jeho varování se časem ukázala být pravdivá.

To, že zvláštní vyšetřovatel FBI Robert Wright tvrdí, že agenti přidělování do zpravodajských akcí ve skutečnosti chrání teroristy před vyšetřováním a stíháním, dále to, že FBI zastavila jeho vyšetřování teroristických výcvikových táborů a že byl odvolán z případu praní špinavých peněz, který měl přímou vazbu na teroristy, zní jako další uražené střechování nespokojeného zaměstnance.

To, že George Bush měl plány na invazi do Iráku na stole už před 11. zářím, dokazuje pouze to, že se vyplatí být připraven.

Proklamovaná nutnost zabezpečení ropovodu přes Afghánistán, která se Bílému domu hodila do krámu, je stejně absurdní jako tvrzení, že ropa hrála nějakou roli při rozhodování o válce v Iráku.

To, že Afghánistán je opět předním světovým výrobcem heroinu, je smutnou skutečností, avšak tvrzení, že CIA se stále aktivně angažuje v obchodu s narkotiky, znamená podezřívát agenturu ze zlých úmyslů.

Mahmud Ahmed, šéf pákistánské ISI, určitě neschválil platbu al-Káidy Mohammedu Attovi ve výši 100 000 dolarů několik dní před útokem, ani se v kritickém týdnu nescházel s vedoucími washingtonskými představiteli, protože jsem o něm nečetl nic v žádné oficiální zprávě.

To, že 11. září ráno se Porter Goss ve funkci předsedy stálého sněmovního výboru pro zpravodajské služby setkal s Ahmedem, nijak nezabránilo jeho nedávné volbě za šéfa CIA.

To, že Goss byl do Kongresu zvolen právě z Floridy, základny únosců z 11. září a sídla leteckých škol, které je vycvičily, je přesně ten druh bezvýznamného klepu, se kterým může přijít leda člověk posedlý konspiračními teoriemi. Je pravda, že George HW Bush a Dick Cheney strávili večer 10. září v Oválné pracovně, ale co je divného na setkání dvou dlouholetých kolegů, že? A je také pravda, že George HW Bush a Usámův bratr Šafík bin Ládín strávili dopoledne 11. září společně na schůzi vedení Carlyle Group ... no ale Bin Ládínovi jsou velká rodina, že ano.

To, že zástupci FEMA přijeli do New Yorku 10. září, aby provedli přípravu na plánované cvičení biochemické obrany a měly v pohotovosti řídicí centrum, které bylo ještě větší a lépe vybavené než to, které pohřbila Dvojčata, bylo jen šťastné řízení osudu.

Zpráva v Newsweeku informující o tom, že vedoucí představitelé Pentagonu z bezpečnostních důvodů zrušili 10. září lety plánované na druhý den, je hodno zmínky vzhledem k tomu, co se druhý den dopoledne přihodilo.

To, že výpis telefonických hovorů George Bushe ze dne 11. září neexistuje, nikoho nepřekvapí, vždyť ten den byl docela chaotický.

To, že Mohammad Atta navštěvoval Mezinárodní důstojnickou školu na letecké základně Maxwell, že Abdulazíz Alomari navštěvoval leteckou lékařskou školu na základně Brooks, že Sajíd Algamdi navštěvoval Jazykový institut ministerstva obrany v Monterey, svědčí jen a pouze o tom, že svět je malý.

To, že podplukovník Steve Butler, vicekancléř pro studentské záležitosti na Jazykovém institutu ministerstva obrany v době, kdy tam studoval Algamdi, byl kázeňsky potrestán, zbaven funkce a bylo mu vyhrožováno vojenským soudem, když psal „Bush věděl o hrozících útocích na Ameriku. Nevaroval americký lid, protože potřeboval válku proti terorismu. Což je ...opovrženíhodné: prezident Spojených států amerických není schopen sdělit americkému lidu, co považuje za politicky prospěšné“, je to nejmenší, co se mohlo velícímu důstojníkovi přihodit za všechnu jeho neposlušnost.

To, že se Mohammad Atta oblékal jako mafián, měl milenkou-strip- térku, pašoval drogy, byl licencovaným pilotem, už když vstupoval na americkou půdu, rád jedl vepřové, nezřízeně pil a bral kokain, na Floridě se choval spíš jako Evropan než jako Arab, a v e-mailovém adresáři měl jména dodavatelů ministerstva obrany, dokazuje, jak nebezpečný může být radikální fundamentalistický muslim.

To, že na palubě Lear Jet bylo nalezeno 43 liber heroinu, které patřily Wally Hilliardovi, majiteli školy, ve které se Atta učil létat, a to pouhé tři týdny poté, co se Atta zapsal do kurzu (mimořádně jde o největší zachycené množství ve střední Floridě), to byl jen pech. To, že Hilliard nebyl obviněn, ukazuje, jak povrchní jsou konspirační pravidla.

To, že Hilliardovo letadlo letělo třicetkrát do Venezuely se stejnými pasažéry, kteří pokaždé platili v hotovosti, přitom letadlo bylo zásobeno dvěma pašeráky drog, kteří rovněž zásobovali drogového převozníka ze CIA Bány Seala, a že 11. září, ještě před Sealovým zavražděním, byl komisař Richard ben-Veniste Sealovým advokátem, ukazuje leda to, jak daleko jsou lidé posedlí teorií spiknutí schopni zajít ve své zlomyslné podezřívavosti.

Zprávy na základě důvěrných informací o nezákonném obchodování dne 11. září jsou falešné, protože z vyšetřování burzovní komise vysvítá, že obchodu se účastnily pouze důvěryhodní investoři, kteří zůstanou v anonymitě, nikoli teroristé, takže astronomické zisky, které obchodování ten den někomu přineslo, je čistě náhodná shoda okolností.

To, že zvýšená bezpečnostní opatření ve Světovém obchodním centru byla bezprostředně před útoky odvolána, ilustruje, že vždycky se stane to, co nejmíň čekáte.

To, že Hani Hanjour, pilot letu 77, ještě v srpnu neuměl řídit ani Cessnu a v září najednou letí s Boeingem 767, v maximální rychlosti zvládne spirálový manévr a ve sklonu 270 stupňů prudce klesne a trefí první patro Pentagonu, na jediném konci, který je zcela prázdný a obrněný proti teroristickému útoku, ukazuje pouze to, že lidé jsou schopni čehokoli, mají-li k tomu dostatečnou motivaci.

To, že se údajně nedochovaly žádné použitelné záznamy letu, i když byla v zadní části trupu nalezena skříňka, a přitom do 11. září se ještě nestalo, že by záznamová zařízení při leteckých katastrofách nebyla funkční, je důkazem, že všechno se někdy musí stát poprvé.

To, že Mohammad Atta zanechal uniformu, zástěhu a korán, řidičský průkaz a „videopříručku o řízení letadel“ v pronajatém voze na letišti, znamená, že zamýšlel něco trochu jiného.

Zmínka o Izraelcích s vazbami na vojenskou zpravodajskou službu, kteří byli zatčeni 11. září s tím, že natáčeli na video a oslavovali zdařilé útoky, zmínka o izraelském špionážním řetězci, který sleduje DEA s obrannými instalacemi a slídí po únoscích, ani zmínka o varování před chystanými útoky firmě Odigo dvě hodiny před zásahem prvního letounu, to vše nestojí za řeč. To, že se tyto spekulace objevily i v takových periodikách jako je Haaretz a Forward, je smutným svědectvím vzájemné nevráživosti mezi určitými skupinami v izraelských médiích.

To, že se před 11. zářím provozovaly vojenské válečné hry a simulace (jedna například simuluje náraz letadla do budovy, jiná simuluje několik únosů letadel za letu) a byly opakovaně zachycované v pobřežním pásmu, kde mátlý velící důstojníky, kteří nevěděli, zda se jedná o skutečný únos letadla nebo o planý poplach, není než bizarní souhra náhod, nic než náhoda.

To, že operační ředitel Národního vojenského velícího centra pověřil novopečeného suplenta, aby 11. září v 8:30

nastoupil místo něj do služby, neznamená nic víc, než že to bylo špatně načasované.

Nahrávka kontrolorů letového provozu pořízená 11. září zachycující, čeho byly svědky, byla zničena představitelem FAA, který ji vlastnoručně rozmačkal, roztrhal pásku na kusy a jednotlivé kusy vyhodil do různých odpadkových košů v různých částech budovy. Je to bezpochyby onen typ destruktivní činnosti, po které touží každý pilný a snaživý vládní úředník.

To, že FBI přesně věděla už několik hodin po útocích, ve kterých floridských leteckých školách provést kontroly, jistě dodá všem Američanům důvěru ve zdatnost a pohotovost federálních agentů.

To, že se bývalý představitel letecké školy domnívá, že únosci byli dvojí agenti" a o Attovi a jeho spolupracovnících říká „Brzy jsem pochopil, že ti chlapi mají vládní ochranu. Do USA přijeli za nějakým specifickým účelem", i to, že několik málo hodin po útocích za ním přišli lidé z FBI a zastrašováním si vynucovali jeho mlčenlivost, dokazuje, že je nespolehlivým svědkem, a to z jednoduchého důvodu - nejde o žádnou konspiraci.

To, že Jeb Bush byl na palubě letadla, které v noci na 12. září odváželo dokumentaci letecké školy do Washingtonu, dokazuje, že guvernér vůbec nebere problematiku národní bezpečnosti na lehkou váhu.

Podsouvat nekalé úmysly humanitárním letům členů Bin Ládinovy rodiny a saúdské královské rodiny po 11. září ukazuje opět na posedlost konspiračními teoriemi.

Zpráva v deníku Le Figaro z října 2001, o níž se ví, že vznikla ve francouzských zpravodajských službách, tvrdí, že se v červnu 2001 CIA sešla v jedné dubajské nemocnici s Bin Ládinem, což je dalším důkazem proradnosti Francouzů.

To, že páska, na níž Bin Ládin vyhláší odpovědnost za útoky, byla zveřejněna ministerstvem zahraničí poté, co ji prozíravě našla americká armáda v Afghánistánu, i skutečnost, že je na ní obtloustlý Usáma poněkud širšího obličje a rozpláclejšího nosu, dokazují, že Usáma, a jedině Usáma je strůjcem katastrofy 11. září.

To, že v bitvě o Tora Bora, při níž byl Bin Ládin obklíčen ze tří stran, nebyl speciálním jednotkám vydán rozkaz postupovat a zajmout ho, nýbrž byly donuceny se zastavit a sledovat, jak dvě ruské helikoptéry letí do prostoru, kde se údajně skrýval Bin Ládin, nabírají pasažéry a vracejí se do Pákistánu, demonstruje, jaký zmatek může nastat na moderním bojišti.

To, že po návratu do pevnosti Bragg z Tora Bora došlo v těch samých speciálních jednotkách, kterým zabránili chytit Bin Ládin, k sérii prapodivných násilných úmrtí nebo sebevražd, není ničím jiným než sérií nesmyslných tragédií.

Zprávy o tom, že Bin Ládin je v současnosti pravidelně dialyzovaný v jisté pákistánské nemocnici, jsou jednoduše příliš neuvěřitelné na to, aby to byla pravda.

To, že lidé z Bílého domu dostali 11. září preparát Cipro, svědčí o pohotovosti, s jakou Amerika zareagovala na výjimečnou situaci.

To, že antrax byl zaslán poštou a dostal se až do redakcí liberálních médií a do sídla demokratů, svědčí o zvrácenosti teroristů.

To, že antraxové útoky očividně přispěly k umlčení odpůrců Patriot Act (zákona na ochranu národních zájmů), svědčí leda o tom, že zdání klame.

To, že antraxový kmen Ames údajně pochází z Fort Detrick a jsou ho schopné vyšlechtit jen málokteré laboratoře, podtrhuje důležitost dalšího vyšetřování bez zbytečného omílám absurdních konspiračních teorií.

To, že republikánský guru Grover Norquist údajně pomáhal mecenášům a podporovatelům islámského terorismu v přístupu do Bílého domu a je zakladatelem Islámského institutu, o němž se ministerstvo financí domnívá, že financuje al-Káidu, napovídá, že je v nejhroším případě naivní, a v nejlepším případě, že má potřebu mít kolem sebe širší okruh přátel.

To, že ministerstvo spravedlnosti systematicky osvobozuje osoby obviněné z organizování akcí 11. září namísto toho, aby uznalo, že výpovědi vedoucích představitelů al-Káidy u soudu v americkém zajetí jsou závažné, se děje pouze z nedostatku informací.

To, že Bílý dům zmařil všechna vyšetřování událostí 11. září, následně je odřízl od financí a naházal jim spoustu klacků pod nohy, bylo politováníhodné, avšak nenalezla-li komise žádné známky spiknutí, není tu žádný problém.

To, že výkonný ředitel Komise pro vyšetřování událostí 11. září a „vrátný" Philip Zelikow byl poměrně hluboce zapletený do vyšetřovaných událostí, že svědčil před komisí v rámci vyšetřování, ukazuje pouze na zjevný střet zájmů.

To, že předseda komise Thomas Kean je podobně jako George Bush členem vedení texaské naftařské společnosti, která obchodovala se známým mecenášem al-Káidy Chalídem bin Mafúzem, naznačuje maximálně, že Texas je menší než se zdá.

To, že jeden z předsedů, Lee Hamilton, má v Bushově rodině silný vliv (mimo jiné zbilil Bushe seniora následků „Říjnového překvapení" v roce 1980), je nepodstatné, protože takovým věcem jako Říjnovému překvapení věří jen zarytí zastánci konspirační teorie.

To, že informátorka FBI Sibel Edmondsová obviňuje agenturu ze záměrného falšování konkrétních varování před 11. zářím a maskování zahraničního špionážního řetězce ve vlastním translačním oddělení

a tvrdí, že má svědectví o polooficiální infrastruktuře pro praní špinavých peněz a obchod s drogami a tyto věci jsou v pozadí útoků, nemá žádný význam, protože John Ashcroft ji umlčel, když vytáhl zřídka aplikované „Nařízení o státním tajemství" a se zpětnou platností její veřejné svědectví zařadil mezi tajné dokumenty. V zájmu národní bezpečnosti už o ní nemluvíme.

Z toho, že v souvislosti s případem Edmondsové poznamenal Daniel Ellsberg, že Ashcroft by mohl jít do vězení za krytí trestného činu, můžeme tušit, že Ellsberg straní teroristům, a jestli nezmoudří, mohl by se ocitnout na seznamu nepřátelských bojovníků.

Mohl bych pokračovat do omrzení. Věřím ale, že chápete, kam mířím. Je to prosté: neexistují žádná tajemství, americká

vláda by nikdy nepřipustila ztráty na civilistech, aby získala geostrategickou výhodu, a spiknutí jsou pro slaboduché a pro naivky.

(Zdroj: diskuse na <http://www.democraticunderground.com/>. srpen 2004)

Přepis rozhlasového pořadu The Alex Jones Show z 10. září 2004 se Stanleyem Hiltonem

Alex Jones: Je tady s námi znovu. Je to bývalý tajemník Boba Dolea, velmi úspěšný poradce, právník. Zastupuje stovky rodin obětí 9/11. Žaluje Bushe za účast na 9/11. Máme k dispozici i výsledky důležitého výzkumu veřejného mínění - polovina New Yorčanů se totiž domnívá, že vláda je zapojena do 9/11. Je to Stanley Hilton. Stanley, je skvělé, že vás máme na lince.

Stanley Hilton: Je mi potěšením.

AJ: Budeme si muset něco nechat na potom a začneme o tom případně až jestli zbude čas, ale tak v kostce, probíhá soudní proces, přinutil jste svědčit spoustu vojenských důstojníků. Vy znáte pravdu o 9/11. Takže jen krátce, z čeho je viníte?

SH: Naše kauza obviňuje Bushe a jeho loutky Riceovou, Cheneyho a Muellera a Rumsfelda a tak dále, Teneta, že se všichni zapletli tím, že napomáhali trestnému činu a nejen umožnili, aby k došlo k 9/11, ale dokonce si objednali, aby se to stalo. Bush osobně nařídil, aby se to stalo. Máme některé zcela usvědčující dokumenty, stejně jako očitě svědky, že Bush osobně objednal, aby došlo k této události, aby získal politickou výhodu, sleduje tím falešnou politickou agendu jménem neokonzervativců a jejich klamavého uvažování o Středním východě. Chtěl bych také podotknout, jen stručně, chodil jsem s některými těmito neokons - jako s Wolfowitzem, Feithem a několika dalšími - do školy. Bylo to na konci 60. let na Univerzitě v Chicagu a tyhle lidi znám osobně. Na toto téma jsme vedli dlouhé debaty. Na stejné téma jsem dělal diplomovou práci - jak obrátit Spojené státy v prezidentskou diktaturu vyrobením falešné události typu Pearl Harbor. Takže technicky se to plánovalo nejméně 35 let.

AJ: To je pravda. Všichni byli Straussianovi následovníci nacistického profesora. A nyní to chtějí narafičit tady v Americe. Stanley, vím, že jste donutil vypovídat mnoho lidí a vedete se stovkami rodin obětí 9/11 při o 7 milionů dolarů...

SH: 7 miliard, 7 miliard

AJ: Jo, 7 miliard. Můžeme se podívat na některé z důkazů, které směřují k prokázání viny, které máte o tom, že útoky byly objednány?

SH: Ano, jen mne nechte říci, že toto je klíčový spor daňových poplatníků a také proces jménem rodin a základní tři argumenty jsou, že touto událostí v první řadě porušili Ústavu. A zadruhé, že také překroutili Federal Claims Act, ustanovení 31, kdy Bush prezentoval falešný a klamavý důkaz Kongresu, aby získal oprávnění k útoku na Irák. A samozřejmě, že to spojil s 9/11 a tvrdil, že v tom byl zapleten Saddám a všechny tyhle lži.

AJ: Ano, zůstaňte na lince. Stanley, nyní bude přestávka. Pak se vrátíme zpět a budeme mluvit o těch důkazech. Přestávka

AJ: Je to tak přátelé, druhá hodina, 10. září 2004, zítra nadejde výročí globálních útoků. Na lince máme úžasnou osobnost Bývalý tajemník Boba Dolea, politolog, právník, který chodil do školy s Rumsfeldem a ostatními, diplomovou práci napsal o tom, jak proměnit Ameriku v totalitu s použitím falešného útoku Pearl Harbor. Viní vládu Spojených států za uskutečnění 9/11. Podepsaly to již stovky rodin obětí - vede se soudní spor o 7 miliard dolarů. Je to Stanley Hilton. Ví, že se k nám připojilo mnoho stanic v Los Angeles, Rhode Islandu, Missouri, Floridě a po celém území. Pane prosím zopakujte to, co jste říkal před chvílí a pak se dostaneme k novým důkazům. A pak přejdeme k tomu, proč jste štván FBI, stejně jako jsou štváni další lidé, kteří do tohoto práskli. Je to opravdu stále vážnější. Stanley, všechno nám to řekněte.

SH: Je to tak, žalujeme Bushe, Condoleezu Riceovou, Cheneyho, Rumsfelda, Muellera atd. za osobní spoluúčast nejenom tím, že umožnili, aby se 9/11 stalo, ale dokonce že to nařídili. Získali jsme únosce a máme svědkyni, která je manželkou jednoho z nich. Únosci byli tajní američtí agenti. Pracovali pro obě strany, šlo o dvojité agenty, které platila FBI a CIA za účelem špionáže Arabských skupin v této zemi. Byli řízeni. Byli v kontaktu s informátorem FBI v San Diegu a dalších místech. A šlo o přímou, krycí operaci, kterou nařídil, osobně nařídil prezident George W. Bush. Osobně nařídil. Máme nezvratné důkazy, dokumenty a také svědky pro toto tvrzení. Není to jen neschopnost - u vědomí faktu, že je skutečně neschopný. Pravdou je, že to osobně nařídil, věděl o tom. Byly prováděny cvičné akce. Důvodem, proč nejevil žádný zájem a byl lhostejný, když záběry ukazují, jak mu Andrew Card šeptá 11. září do ucha o útoku, zatímco Bush poslouchá děti, které předčítají oblíbený příběh o kozičce. Je to proto, že se domníval, že je to další nácvik. Viděl dokonce i falešná videa. Vlastně se o několik měsíců později na tiskové konferenci v Kalifornii dokonce dopustil i Freudovského přerěknutí, když řekl, že, cituji „sledoval v televizi, jak první letadlo zaútočilo na první věž." To ale nebylo možné, neboť to neběželo, to nikdo nenatočil. Šlo o simulační video, kterým prošel. Takže tuto věc osobně nařídila vláda.

Žalujeme je za porušení ústavních práv, žalujeme je podle Fraudulent Claims Act za poskytnutí falešné výpovědi Kongresu k ospravedlnění války v Iráku a politických cílů. Také podle statutu RICO podle Racketeering Corrupt Organization Act za to, že se stali předmětem korupce.

Mně osobně vyhrožoval vrchní soudce Federálního soudu, který mne instruoval, abych ukončil tento spor a pohrozil mi vyhazovem od soudu. Po 30 letech, které jsem tam strávil. Vyhrožovala mi FBI. Můj personál pronásledují a vyhrožují

jim. Do mého úřadu se někdo vloupal, a to je styl vlády, se kterou máme tu čest.

AJ: Absolutně a nyní to zaznělo - pět separátních nácviků náletů unesených letadel do budov toho rána - o kterých jste mluvil, dokonce proniklo do Associated Press. Pokoušeli se utéci před vámi. Mluvil jste o tom, jak jste interviewoval vojáky, kterým bylo řečeno, že toho rána jde o cvičení. Pak, aby se z toho dostali, o tom konečně zprávy referovaly. Nyní již víme, že všechny tyto operace - chci jít hlouběji, chci mluvit o nových nezvratných důkazech o tom, že to nařídili a jak to nacvičovali, jak Cheney byl v bunkru a řídil to. Dokonce se to objevilo v hlavních i zprávách, ale bez detailů, které nepustí, Stanley. Ale jak vás otravuje FBI?

SH: Především, do mé kanceláře v San Franciscu došlo před několika měsíci k vloupání. Někdo prohlížel skříně a některá akta byla odcizena - i ta, která pojednávala o ženě, jež měla za manžela jednoho z únosců. Naštěstí jsem si kopie uložil na bezpečném místě, takže nic nezmizelo navždy. Ale co je významnější, agenti FBI obtěžovali jednoho z mých zaměstnanců a vyhrožovali mu nejasnými, ale děsivými hrozbami, že pro němu vznesou obvinění. A to je prostě přímé obtěžování. A jak jsme nedávno zjistili, nasadili do mé organizace také špiona, tajného agenta. Jinými slovy, je to taktika nacistického Německa. Tak takhle vypadá vláda v této zemi. O tomhle všem je Bush.

AJ: Vyčkejte na lince, Stanley, bývalý tajemník Boba Dolea. Hned se k vám vrátíme po této malé přestávce. Prosím zůstaňte s námi.

Přestávka

AJ: Takže máme 8 minut 25 vteřin po jedné hodině. Stanley Hilton, politolog, právník, bývalý sekretář Boba Dolea žaluje vládu o 7 miliard dolarů za podílení se na 11/9 a za vydírání. A nyní je tu s námi. Během přestávky jsem uskutečnil opravdu velký rozhovor se Stanley Hiltonem poté, co jsem viděl útok na něj na Fox News. A na ten rozhovor je zaměřená obrovská pozornost. A pak musel udělat něco jako odchod do ilegality, neboť soudce, o němž bude řeč, nařídil, aby již žádné rozhovory neposkytoval. A nyní je zpět a znovu poskytuje rozhovory. Vloupali se do jeho kanceláře, FBI mu vyhrožuje a obtěžuje ho. V neposlední řadě sehnal vojáky a manželky únosců, jak tomu říkáte, šlo o vládní operaci. Dokonce se to objevilo i v médiích hlavního proudu, něco tady, něco tam. 11. září nacvičovali, proto zůstal NORAD v nečinnosti. Celé to řídil Cheney. Stanley Hilton nyní má dokumenty o tom, že celou operaci nařídil Bush. Řeknu vám, přátelé, jeho život je nyní v nebezpečí. Je tak odvážný. Studoval s těmi „neocons“ na stejné univerzitě v Chicagu. Psal diplomovou práci na téma, jak vláda může využít teroristických útoků k prosazení stanného práva. Je mužem na svém místě. Lidé se divili, proč načas zmizel a pouze pracoval na svém soudním sporu a neposkytoval žádné rozhovory, je to proto, že mu to bylo nařízeno.

Stanley, můžete nám o tom něco říci?

SH: S vámi Alexi jsem dělal rozhovor v březnu 2003, před rokem a půl, a doslova čtrnáct dní po tom, co mne kontaktoval emisar hlavního

soudce Federálního soudu, kde vedu soudní proces. Byl jsem varován, abych nic nepublikoval a držel to v tichosti a hrozili mi pokáráním. A byl klid až do doby před pár měsíci a pak jsem se dostal do vysílání v různých programech a měl jsem publicitu a... 1. července mi vyhrožovala již přímo vrchní soudkyně, vyhrožovala mi soudním pokáráním. Tato zvláštní soudkyně nechala obíhat komuniké dalším federálním soudcům hledající cokoli negativního, co by proti mně mohla použít a pokusit se mne pokárat poté, co jsem u soudu již 30 let zcela bez kázeňských problémů. Tak náhle se děje toto. A její asistenti, kteří jsou v soudní komisi, se se mnou setkali 1. července v Palo Alto v Kalifornii a přímo mi vyhrožovali. Předali mi kopii rozsudku a řekli, že soudkyně chce, abych se toho vzdal. Co to je? Nelíbil se jí obsah. Je to politicky nekorektní. Je to mimo normu. Řekl jsem, že zastupuji více jak 400 žalobců, jak se toho případu mám vzdát? A přímo mi vyhrožovali a řekli: „Příště budete pokárán.“ A také mi vyhrožovali, abych nevystupoval veřejně, atd. A to je prostě odporné...

AJ: To jsou všechny barvy zákona. Žádné přímé příkazy, nic tváří v tvář.

SH: Odeslali dopis a samozřejmě popírají, že je to kvůli politickému obsahu řízení, ale řekli mi přímo do telefonu, že to je kvůli tomuto řízením a že tato soudkyně se hodně, hodně zlobí, zřejmě je v kontaktu s Ashcroftovým ministerstvem spravedlnosti. Před pár měsíci mi z tohoto ministerstva telefonovali a požadovali, abych odstoupil z toho řízení, hrozili mi sankcemi a všemi těmi věcmi. Odmítl jsem odstoupit.

AJ: A nyní se znovu vraťme zpět, oni se vám vloupali do kanceláře. Pojd'me to podrobněji probrat.

SH: K vloupání došlo před šesti měsíci. Hrabali se ve skříních. Ukradeny byly nějaké složky. Složky pojednávající o tomto konkrétním případě a konkrétné dokumenty, kterým jsem věnoval pozornost - někteří z těch únosců, určité pár z nich bylo na výplatní páse americké vlády jako tajní dvojí agenti FBI a CIA. Špehují arabské skupiny ve Spojených státech. A v konečném důsledku to vede k tomu, že al-Káida je výtvořem především vlády George Bushe. To je entita, kterou nazval al- Káidou a která přímo vede k Geoigi Bushovi. A všechno tohle ukradli. Naštěstí jsem si udělal kopie. Ale to byla jen část kampaně. FBI také vyhrožovala některým z mých asistentů a nasadila do našeho středu špiona. Je to odporné, že nasazují tyhle nacistické taktiky - a obstrukce spravedlnosti, tihle lidé jsou zločinci. To se v současné době děje pod obrovským tlakem, aby se to prostě zastavilo nebo aby lidé zmlkli a v tichosti odešli.

AJ: Pojd'me nyní mluvit o tom, proč chtěli, abyste šel od toho. Pojd' - | me si promluvit, aniž byste uváděl jména, o lidech, které jste přiměl svědčit, co se skutečně stalo, nástin toho, co máte. Před chvílí jste prohlásil, že to nařídil Bush, že to nacvičovali, což oni nyní připouštějí, že to toho rána nacvičovali. Zkusme zjistit, o čem si nepřejí, abyste mluvil, Stanley.

SH: Máme mnoho důkazů jak z dokumentace, tak od prohlášení očitých svědků pod přísahou, od tajných bývalých agentů FBI, FBI informátorů, atd., dalších představitelů Pentagonu, armády a leteckých sil, které svědčí o faktu, že se uskutečnilo mnoho nácviků a zkoušek, než došlo k 11. září. Bush sledoval simulaci v televizi mnohokrát. Prořekl se na tiskové konferenci několik měsíců po 11. září, kdy prohlásil, cituji: že viděl jak první letoun narazil do budovy na videu.

Tak to nemůže být, neboť neexistuje oficiální video prvního nárazu. Existují videa druhého nárazu, nikoli prvního. On sledoval ten první.

Vlastníme některé inkriminované dokumenty o tom, že Bush osobně nařídil události 9/11. Bylo to plánováno.

Představitel FEMA (Americký federální záchranný systém, pozn. překl.) připustil na pásce, že tam byl již předchozího večera - 10. září, což je...

AJ: A nyní starosta Giuliani, před několika měsíci v Komisi 9/11 připustil že - Tripod II měl celé své velitelské stanoviště vystěhované z budovy 7. Tohle je moc, moc důležité. Toto je klíčová oblast celé té události. Říkal jste, že měsíce před tím se to objevilo na vlastní webové stránce CIA a Associated Press, říkal jste, že jste získal výpovědi. Mluvili o tom, že toho rána probíhaly nácviky, a to, co se stalo, co se dělo 1 to bylo zahlazení stop. A pak, aby se z toho nějak dostali, CIA přichází a říká jo, to ráno jsme měli nácvik. Potvrdilo se jich pět, možná šest. Pět takových - jeden scénář byl přesně takový jako to, k čemu nakonec ve stejném čase toho rána došlo. To proto byl NORAD zastaven s 24 různými značkami na obrazovce. Mluvil jste o tom. Přišel jste s tím první. Víím, že nelze jít moc do detailů, ale přesto. Můžete nám povědět, jak jste se k tomu dostal?

SH: Mluvil jsem s lidmi z NORADu a Air Force. Osobně jsem NORADem prošel před mnoha lety během doby, kdy jsem pracoval pro Dolea. Jsem blíže seznámen s operacemi Cheyenne Mountain v Colorado Springs, kde se NORAD nachází. Osoby, které pracují v NORADu a Air Force mi tohle řekli, mimo záznam, ale stěžejní je, ano, to nebylo pouhých 5 nácviků, ale nejméně 35 nácviků během nejméně dvou měsíců před 11. zářím. Všechno bylo naplánováno, přesné místo...

AJ: Ale ten den bylo pět cvičení.

SH: Ten den, ten den... a Bush se domníval, že jde o cvičení. To je jediné vysvětlení, proč vypadal tak netečně...

(Zdroj :<http://www.prisonplanet.com/articles/september2004/130904hilton-transcript.htm>)

Občané, nebo otroci?

Počátkem roku 2004 přináší web <http://www.whatreallyhappened.com> článek nutící k vážnému zamyšlení:

Jste otrokem.

Vím, že to není to, co toužíte slyšet při otvírání silvestrovské sklenky šampaňského, ale je to nepříjemná pravda, které všichni při vstupu do roku 2004 čelíme.

Filmy a školy zřejmě vykreslí otroky spoutané řetězy a bité důtkami, aby vytvořily polarizovaný obraz otroctví, který lze odbýt jedinou větou: „ Vám se tohle neděje, proto nejste otroky. " Ovšem historie ukazuje, že s otroky bylo zacházeno celou řadou způsobů, některé byly krutější než ty druhé, ovšem i s tím nejlaskavějším zacházením stejně zůstává otrok pouhým otrokem.

Odložte stereotypní představu o otrokovi jako krvácejícím spoutaném chudákovi, po celou historii lze otroky velmi těžce rozeznat. V některých případech, jako byli nevolníci středověku, vládci udržovali otroky náboženstvím a ti se nepovažovali za otroky, i když s nimi bylo takto nakládáno. Protěžování otroci asijských mocnářů nosili šperky, ale přes všechnu svou parádu a komfort zůstávali otroky.

Takže, kdo je vlastně otrokem? Jak otroka definujeme? Jaký test použít, aby šlo prohlásit, že je někdo otrok? Čím jsou odlišní od svobodných lidí?

Je to jednoduché. Svobodní lidé mohou říci „ne". Svobodní lidé mohou odmítnout kvůli svým penězům, času, či dětem. To otroci nemo-

hou. Bez možnosti kdykoliv svobodně říci „ne" neexistuje svoboda. Pokud po vás někdo chce, abyste něco udělal a vy můžete říci „ne" a odmítnout to, pak jste svobodná lidská bytost. Pokud můžete být donucen, abyste udělal něco, co si nepřejete, nebo se něčeho vzdal, pak jste otrokem. Už není třeba nic dalšího testovat.

Pokud jste nuceni odevzdat polovinu své celoživotní práce vládě prostřednictvím neustále se zvyšujících daní, pak jste otroky. Po celou historii se od otroků očekává, že část práce bude sloužit k zajištění jejich živobytí, a zbytek odevzdají svým vládcům. U římských otroků byl poměr kolem 50:50. Stejný poměr byl aplikován na středověké nevolníky a dokonce na otroky amerického Jihu. A dnes, pokud sečtete všechny ty daně, DPH, cla, poplatky a zvyšující se ceny výrobků, které platíte za to, aby mohly koncerny zaplatit své daně, dojdete k tomu, že jsme na stejném poměru „padesát na padesát", možná dokonce ještě na horším. Je možno říci „ne" konfiskaci poloviny vašeho života? Lze alespoň přimět vrchnost, aby výrazně tuto vaši zátěž zredukovala? Ze ne? Pak přijměte mou gratulaci. Jste otrokem.

Panstvo rozhodlo, že bude válčit s živobytím jiného prostřednictvím ropy. Nápad tkví v tom, že pro americké korporace je vždy lepší ropu ukrást, než za ní zaplatit. Miliony Američanů a další miliony lidí po celém světě válku nechtělo, ale panstvo ji stejně zahájilo tím, že lidi obelhálo. Mohli jste válce zabránit? Dokázete zabránit tomu, abyste byli obelháváni? Lze potrestat lháře? Ne? Gratulují! Jste otrokem.

Vládci chtějí vtáhnout vaše děti pro své budoucí války. Návrh rozpočtu je již v Kongresu. Lze odmítnout konfiskaci vašich dětí? Ne? Gratulují! Jste otrokem.

Vláda je přistižena, jak opakovaně lze lidem, počínaje tím, kdo skutečně stojí za 11. zářím, přes legálnost daňové soustavy, k Cheneyho dokladům o energetické politice, až k zbraním hromadného ničení Saddáma Husajna. Američané jsou nejvíce obelhávanými lidmi na Zemi. Lze odmítnout, aby vás obelhávali? Můžete potrestat lháře? Ne? Gratulují. Jste otrokem.

Volební podvod je celonárodně nekontrolovatelný a vydané nařízení ohledně nesčítaných elektronických hlasovacích systémů znamená, že volby rozhodnou (jak připustil Stalin) ne ti, kteří volí, ale ti, kteří její hlasy sečtou. Lze odmítnout

nečestný volební proces? Ne? Blahopřeji. Jste otrokem.

To, že nevidíte železa, ještě neznamená, že tam nejsou. Řetězy vyrobené z oceli jsou zřejmé, ovšem řetězy vyrobené z přesvědčení kvůli jejich povaze vždy rozeznat nelze. Hitler zotročil německý národ, aby ho naladil pro válku, pomocí přesvědčování, že Polsko se chystá zaútočit. Lyndon B. Johnson zotročil miliony Američanů pro válku, když tvrdil, že Vietnam zaútočil na loď námořnictva USA Maddox v Tonkinově zálivu. Polsko nechystalo invazi. Nebyla žádná torpéda v Tonkinově zálivu, ale otroci, svázání neviditelnými řetězy přesvědčení, šli do války. A miliony z nich zahynuly.

Avšak v roce 2003 se řetězy začaly stávat viditelnými. Ústavní právo na svobodu projevu bylo omezeno do zón „svobodného projevu“. Otrok smí mít názor jenom potud, pokud jeho vyjádření nepopudí ostatní otroky. Ústavní právo nosit zbraň, prostřednictvím kterého lidé, kteří založili stát svobodných občanů doufali, že udrží svobodu, je pod neustálým tlakem těch, kteří se národa svobodných občanů obávají, a kteří nebudou mít klidné spaní, dokud se kompletně nestaneme národem plným otroků. Ozbrojení občané mohou ve finále stejně nakonec říci „ne“ a odpálit to. Proto existoval Druhý dodatek, aby umožnil lidem říci „ne“ těm, kteří by je chtěli změnit v otroky, jejichž okovů se teprve nedávno zbavili. Další ústavní práva a ochrany byly odstaveny na vedlejší kolej.

Tato vláda (na všech úrovních) si vypůjčila triliony dolarů a splátkami pověřila vaše děti, i ty dosud nenarozené. Deklarovat životy dětí, které se dosud nenarodily, natož aby mohly volit, jako inventář státu je evidentní a zvlášť odporné otrokářství. Můžete odmítnout odpovědnost za vyrovnání vládních dluhů, vytvořených bez vašeho svolení? Ne? No ovšem! Gratuluji. Jste otrokem.

Takovéto vlády si vypůjčily tolik peněz, že zásoba zlata, deponovaného jako zástava na dluhy, se už dávno vyčerpala. Od dob Nixonovy administrativy byly přírodní zdroje používány jako zástava na kupící se dluhy. Vypůjčit si další peníze znamená dát do zástavy pořádný kus veřejných pozemků. Tyto pozemkové záruky skrývala zástěrka „ekologie“, maskující skutečný účel. K utajení skutečného rozsahu konfiskaci byly užívány rozličné názvy, jako například „rezervace pro divokou zvěř“, „mokřina“, „dědičná řeka“, atd. Ale konečný důsledek byl stejný - veřejnosti, která je jejich vlastníkem, byl zamezen přístup k obrovským plochám veřejné půdy obsahující přírodní zdroje, jelikož se z nich staly zástavy držitelům vládního dluhu USA. Správně. Jsme na cestě, na jejímž konci z nás budou namísto občanů nájemníci. Byl jste schopen zabránit tomu, aby vaše veřejná půda posloužila ke krytí rizikových půjček vlád USA, jímž jste nikdy neschválil takový postup? Ne? Gratuluji. Jste otrokem.

Peníze svěřené vládnímu dozoru byly zdefraudovány, od Fondu sociálního zabezpečení přes účty Záruky domorodých Američanů až po Federální penzijní fondy. Kongres se sice verbálně, ale neupřímně staví proti plnění fondů sociálního zabezpečení, ale uvažuje jen o zvýšení daní k pokrytí vyrabovaného deficitu. Mezitím se soudní případy ve věcech dalších vyloupených svěřeneckých účtů protahují a zůstávají nevyřešeny. Jste schopen odmítnout zkorumpovanou a podvodnou vládu? Ne? Pak gratuluji. Jste otrokem.

Jste otrokem, neboť vládnoucí třída si může dělat, co chce, a vy nemůžete nic odmítnout. Svobodně se můžete rozhodnout, na co se dnes večer budete dívat v televizi, nebo kterým autem pojedete dnes do práce, ovšem nemáte prakticky žádnou pravomoc pro zbytek svého života. Dokonce i ten domov, který celé roky splácíte, vám může být vmžiku zabaven v případě naléhavého „vyššího zájmu“. Můžete odmítnout? Ne? Gratuluji. Jste otrokem.

V říjnu 2001 jsem napsal, že více škody než aktuální teroristické hrozby našemu národu způsobí ti, kteří tvrdí, že nás chrání před teroristy. I když se Bush dokonce vytyčil s tvrzením, že teroristé nenáviděli Spojené státy kvůli našim svobodám, sebral nám poté to málo zbývajících svobod, co jsme měli, než jsme začali být více sledováni, více špiclováni více omezováni, ztišováni, více zdaňováni, a více zotročováni, než kdykoliv předtím v historii našeho národa. A nejenom fakt, že nyní jsme otroky — my vidíme již i to, že jsme otroky byli po celý čas. Neměli jsme práva, protože právo nemůže být odňato. To, co jsme měli, byla shovívavost, kterou panstvo udělilo svým otrokům, ovšem kterou je možno okamžitě utnout, když se panstvo začne bát otrocké nelibosti a zlosti.

Vím, že je velmi depresivní tohle všechno číst na Nový rok, ale během celého roku 2003 jsem sledoval, jak lidé, o něž mám starost, ztrácejí své domovy a podnikání, jak se celoživotní práce rozpouští v burzovních manipulacích korporativních manipulátorů. Ti Američané, kteří tvrdě pracovali, aby naplnili Americký sen, přišli o všechno, aniž by se dopustili nějaké chyby. Naše školy jsou rozložené, nemocnice nemají personál, silnice, mosty a železnice země se rozpadají, zatímco miliardy dolarů se liji jiným zemím, vybraným kamarádkům a do vyhladovělé válečné mašinerie. Priority vlády, krmené našimi daněmi, se zdají být soustředěny všemi směry, jenom ne zpět k těm, kteří tyto daně hradí. A zdá se, že to nelze odmítnout.

Myslím, že stav národa lze popsat jednoduchým kontrastem. Tommy Chong je ve vězení za to, že prodal rouru, zatímco Ken Lay jako muž, který připravil své zaměstnance a investory o miliardy, je stále na svobodě. Ať se na to díváte z které strany chcete, je to pěkně pitomá situace.

Sliboval jsem čtenářům, že v tomto článku udělám nějaké předpovědi pro rok 2004. Přál bych si, abych nemusel, protože doufám, že se ve většině z nich mýtím.

1. Dojde k dalšímu falešnému teroristickému útoku. Válečný program neokonzervativců se bez něj nemůže pohnout dál. Ti, kteří doufali, že dobytí Iráku znamená konec války, budou v silném šoku. Jestřábi touží po celé planetě, ať již řízené přímo Spojenými státy, nebo jiným loutkovým režimem. Další útok je „nezbytný“.

2. Spojené státy nakonec prohrají svoji válku o dobytí světa. USA nemají dostatek vojsk, aby obsadily celou planetu, a jak příliš pozdě zjistil Hitler, vlastnictví supermoderních zbraní ještě neznamená, že vyhrajete válku, když na vás ve světě dotírají všichni ostatní. Na praktičtější úrovni dříve či později USA skončí ve válce s někým, kdo doopravdy disponuje nukleárními zbraněmi. O takovém vládním plánu svědčí množství podzemních zařízení, které byly v posledních letech postaveny či modernizovány. Zaplatili jste si za ně, ale dovnitř vás nepustí. Takový útok na Spojené

státy je jen malá cena pro ty, kteří podporují tyto války, ne pro Ameriku, ale pro postoj jiného národa, zatímco podvedené oběti se budou vyvražďovat navzájem.

3. Bez války se zřejmě americká vláda zhroutí stejně, jako tomu bylo v Sovětském svazu, sražená zadlužením a korupcí. Jakmile se celkový kolaps přiblíží, snaha o vydrancování národa ještě zesílí. Poslední oficiální akt jakékoli vlády v podobném postavení je vydrancovat národ.

4. Jsem proti násilí. Přeji si, aby vše bylo odmítnuto, ale přesto věřím, že náš národ bude čelit kolizi mezi vládnoucími a ovládanými. Stejně tak se toho bojí i vláda, jinak bychom mezi námi a našimi „veřejnými sluhý I neviděli tolik neprůstřelných hexanů. Myslím, že příčinou toho, že jsme to zatím neviděli, je skutečnost, že Američané jsou ovlivněni čekáním na hrdinu či spasitele, který přijde a dá věci do pořádku. Víme, že to jde do háje. ale čekáme na někoho jiného, který to dá do pořádku, Supermana, kavalérii na koních, Spartaka, Mesiáše, Batmana, můj servet cokoliv. Takové přesvědčení, že každý by měl v tichosti počkat na hrdinu a Čekat na záchranu, která nikdy nepřijde, je součástí otrockého mechanismu vydaného Cézarem, který vás má udržet na místech a zajistit otroků. Nicméně, jak ukázala historie, trpělivost všech lidí může být nakonec vyčerpána a já předpovídám, že až přijde velké finále, přijde to nečekaně, jako tomu bylo např. v Rumunsku. V listopadu 1989 se Rumunsko zdálo být neotřesitelným pod vládou Nicolae Ceausesca. O týden později sportovní událost přerostla ve spontánní politický protest a 25. prosince byl Ceausescu postaven před soud a odsouzen k smrti. Ceausescue přesvědčil o tom, že tyrané by si neměli plést mlčení se souhlasem. Rumuni si nakonec uvědomili, že nepřijde nikdo, aby je zachránil, a sebrali odvahu zachránit se sami. Zhroucení Sovětského svazu bylo stejně rychlé a téměř stejně neočekávané. Tak tomu bude i ve Spojených státech, i Otcové zakladatelé ustavili národ, ve kterém byla vláda tvořena se souhlasem lidu. My, lidé jsme odsouhlasili určité závazky vůči své vládě. Vláda, které jsme dovolili starat se o naší národní suverenitu, souhlasila, že se bude řídit určitými limity, vymezenými Ústavou. Současná vláda porušila smlouvu, rozmetala stanovené ústavní limity a upevnila svou moc a autoritu, zatímco pro občany stanovila mnohem více povinností. Měl jste možnost to odmítnout? Ne? To je závažnější důvod, než všechny předchozí, proč jste přestal být svobodnou lidskou bytostí, a nyní jste otrokem. Jste otrokem. Když žijete pod vládou, která vám bere váš majetek a vaše děti a lže vám, aby vás držela v poslušnosti a děsí vás, aby vás v ní udržela, jak to může být jinak?

Jste otrokem. Můžete si vybrat, zda jím zůstanete, či nikoli. Až tak je to jednoduché. Nikdo jiný vás nespasí. Neexistují hrdinové na koních, kteří pro vás přijedou a zachrání vás. To, zda budete vy a vaše děti žít jako otroci, nebo jako svobodné bytosti, je pouze a výhradně na vás.

Demokracie „po evropsku“: EK se rozhodla poskytovat osobní data cestujících Američanům

Navzdory tomu, že se poslanci Evropského parlamentu před třemi týdny rozhodně postavili proti tomu, aby evropské aerolinie předávaly podrobná data ohledně cestujících za oceán americkým úřadům, Evropská komise dnes na podmínky kývla. Letecké společnosti budou nyní legálně předávat do Spojených států elektronicky informace o cestujících každého letu, nejvýše však 34 dat o jednom člověku. Kromě samozřejmých údajů, jako číslo vaší kreditní karty, jde např. i o údaje, kolikrát jste šel během letu na záchod, co jste si dal na palubě k večeři, nebo zda jste si nepřesedl. Nicméně přesný seznam, které údaje o vás vlastně úřady evidují, je samozřejmě tajný.

„Poskytnutí takových informací by mne stálo místo,“ sdělil na dotaz Nedělního světa jeden z pracovníků vídeňského pracoviště amerického ministerstva pro vnitřní bezpečnost na otázku, jaký je obsah seznamu.

Americké bezpečnostní složky podle těchto údajů dokážou počítačově vyhodnocovat např. náboženskou orientaci cestujících a jejich stupeň nebezpečnosti pro „stát“.

Jak dnes uvedla ČTK, USA již od března vyžadují, aby jim letečtí dopravci předávali zmíněné údaje. Ti, kdo to odmítají, se vystavují vysokým pokutám, případně odepření práva přistát. Dokud není právní úprava na evropské úrovni, mohou národní úřady pro ochranu osobních dat naopak leteckým společnostem transfer zakazovat - a trestat je, když údaje do Ameriky poskytnou.

Žaloba způsobí v Evropě zmatek, tvrdí např. již dlouho komisař pro zahraničí Chris Patten. Poslanci Evropského parlamentu, kteří však v dubnu těsným rozdílem 16 hlasů předali požadavek USA k prozkoumání Evropskému soudnímu dvoru, tvrdí, že jen tak je možné vylepšit a ochránit občanská práva lidí v EU. Není možné obětovat svobodu na oltář amerických přání, řekl šéf Zelených Kohn Bandit. Poslancům se také nelíbilo, že údaje mohou používat i CIA a FBI.

Jak se však po ani ne měsíci zdá, Evropská komise si z vlastních poslanců i občanských práv občanů Evropské unie dělá jen pramálo.

Alternativou by nebyly další ústupky ze strany USA, ale právní nejistota a postupně odvolávání amerických závazků evropská data lépe chránit. Jinými slovy chaos pro evropské cestující a dopravce,“ řekl komisař.

Kromě těchto údajů je každý žadatel o vízum do Spojených států v Česku nucen ještě v Praze podstoupit ponižující rozhovor (který si dojednáte na placené telefonní lince typu „erotického drátu“) s americkými úředníky, dokázat účel své cesty a odevzdat otisky prstů pro elektronické zpracování. Za každou žádost zaplatí 2800,- Kč, které v případě, že se

Spojené státy rozhodnou vstupní víza neudělit, propadají. Američtí čáné cestují do České republiky s dobou pobytu do 90 dní bez víza.

(Zdroj: 17. května 2004, www.osud.cz)

Co čeští politici?

Bylo by chybou domnívat se, že americká vláda je ve svých totalitních choutkách izolována. Naopak. Společně se svým hlavním spojencem Izraelem (nebo obráceně?), má své „trojské koně“ různě po Evropě. ? Rekrutují se zejména z bývalých států východního bloku. Velmi agilními se v této souvislosti jeví Polsko i Česká republika. Zde tomu velmi napomohla celá polistopadová suita kolem Václava Havla která prý ukrývala a nadále ukrývá několik vysokých spolupracovníků CIA.

„Jsou horší než mafie, všechny důležité posty již dlouho a velmi systematicky obsazují svými kamarády nebo rodinnými příslušníky,“ říká bývalá elitní agentka CIA Barbara Hartwellová s rodinnými vazbami na rodinu Bushových. Jeden takový loajální rodinný příslušník dosedl i do křesla velvyslance Spojených států v Praze. „Před dvěma lety, krátce po Novém roce, mi prezident zavolaal a řekl mi: Chtěl bych, abys byl mým ambasadorem v České republice. Byl to jeho nápad, ne můj,“ říká Robert Stapleton, který je bývalým obchodním partnerem prezidenta a má navíc za manželku Bushovu sestřenicí. Kvůli podpoře jeho vlády ji dokonce ochoten konvertovat od své demokratické politické příslušnosti k republikánům, což se v Americe ne až tak často vidí (na rozdíl od Česka). „Nemohu vám říci, kdy se tak stalo, to je tajemství,“ odpovídá na otázku reportérky Lidových novin v článku z 24. ledna 2003 velvyslanec Spojených států v Praze. „To, že Bush jmenoval do této funkce někoho blízkého, znamená, že jí přičítá přiměřenou důležitost,“ podotýká ve stejném článku senátor a bývalý velvyslanec České republiky v USA Žantovský. „Nejsme sice velmoc, ale jsme spojenci Spojených států a zvláště během posledních let s nimi udržujeme velmi intimní vztahy. Takže velvyslanectví Spojených států zde žádná trafika jistě není u „ Máte nějaké české přátele?“ ptá se redaktorka LN velvyslance. „Mám jich několik. Většina z nich jsou z vlády, ale mám také přátele v obchodní sféře a mezi umělci. (Nebyl ochoten je jmenovat.)“

Češi podporují Bushe

Pavel Urban se ve svém článku v Britských listech ptá Jaké levicové ideály zdiskreditoval komunismus. Stačí si však přečíst stejné vydání Britských listů, abychom našli odpověď. Válka v Iráku, ospravedlňována lživými důvody, válka, na níž se podílíme a která ve svých důsledcích povede jen k další eskalaci násilí, krutosti a náboženské, stejně jako politické nesmiřitelnosti, byla odmítána 80 % českých občanů.

Vzpomínám si ještě na srpen 1968, kdy k nám z důvodu ochrany nejvyšších hodnot vpadly okupační síly „spřátelených“ armád v čele s armádou sovětskou. Česká republika se svou podporou války stala stejným účastníkem Bushových imperialistických dobrodružství, jakým byly armády bývalé NDR, Polska, Maďarska a Bulharska v případě imperialistické agrese sovětské. A ještě hůře. Režimy v těchto zemích byly totalitní či přinejmenším autoritářské (Maďarsko). Jejich obyvatelé, slovo občané nelze v této souvislosti použít, neměli ani zdaleka takové možnosti vyjádřit veřejně svůj nesouhlas s tímto zločinným aktem, jaký mají čeští občané nyní. Avšak kde byli tito občané, když měli na ulicích a náměstích projevit sílu svého odhodlání a míru svého rozhořčení?

Zůstali doma!

Demonstrací proti válce se zúčastnilo jen několik stovek mladých lidí, což jen umožnilo našim manipulativním propagandistickým prostředkům, omylem stále ještě nazývanými prostředky sdělovacími, vytvořit obraz demonstranta jako okrajového typu reprezentujícího „narušenou“ mládež, s níž se průměrný občan nemůže v žádném případě ztotožnit a již vůbec ne jej podporovat či přemýšlet o jeho argumentech.

Jistě bylo pár výjimek. Sám autor těchto řádků patří k těm několika málo demonstrujícím dřívějšího ročníku narození. Ale tyto ojedinělé postavy nemohou nic změnit na celkovém obrazu.

Co to má společného s levicovými ideály a jejich případnou diskreditací komunismem?

Naprosto všechno. Levice je od svého vzniku spojována s bojem za emancipaci diskriminované většiny obyvatelstva. Od svého vzniku je spojována s radikálně demokratickými idejemi stejně jako se solidaritou se všemi chudými a utlačovanými kdekoli na světě. P. Urban se zmiňuje o Manifestu komunistické strany. Měl by ovšem také vědět, že angličtí dělníci v 19. stol. svými protestními akcemi bránili angažovaní tehdejší pravicové a liberální anglické vlády na straně otrokářského jihu v americké občanské válce, i když to pro ně znamenalo citelné osobní ztráty.

Karel Marx, jeden z autorů výše uvedeného Komunistického manifestu, byl v roce 1864 i autorem prohlášení I. internacionály, v němž napsal: „Předpokládá-li osvobození dělnické třídy bratrskou spoluprací dělníků, jak může dělnická třída splnit toto velké poslání, dokud zahraniční politika, sledující zločinné cíle, využívá národnostních předsudků a v pirátských válkách plýtvá krví a majetkem lidu? Nikoli moudrost vládnoucích tříd, nýbrž hrdinný odpor dělnické třídy Anglie .. zachránil západní Evropu před neuváženým dobrodružstvím hanebného křižáckého tažení, které mělo zvětšit a rozšířit otroctví na druhé straně Atlantiku.“ (Marx, K., Sp. sv. 16, s. 45).

Tato pasáž by však mohla být s drobnými a nepodstatnými změnami publikována i dnes a stále by byla aktuální a výstižná. Pro levici bylo charakteristické přesvědčení, že „osvobození dělnické třídy musí být dílem této třídy samotné“ (Marx). Jak boj za sociální požadavky, tak boj za všeobecné volební právo a mnohé další demokratické a humanitní ideály byl také úspěšně doveden k cíli díky masovému hnutí dělníků, které se organizovalo prostřednictvím odborových organizací a kulminovalo v zakládání dělnických, sociálnědemokratických stran. Jakmile se však jejich představitelé dostali k moci, změnilo se jejich chování v duchu slavného Mňáčkova románu „Jak chutná moc“ či v duchu neméně slavného Actonova výroku: „Každá moc korumpuje!“.

V Československu se tento vývoj zdramatizoval vlivem různých historických okolností. Zkorumpovaní představitelé sociální demokracie byli poraženi představiteli komunistické strany, která uskutečnila největší podvod v dějinách. Pod hesly svobody, rovnosti, solidarity, míru a mnoha dalšími humánními ideály stvořili komunisté totalitní režim a z našeho státu učinili ruskou kolonii.

Český národ, který v lecčem připomíná svými osudy starověký národ izraelský, tj. osud národa sevřeného mezi mocnými, o mnoho silněji nepřáteli, přežil dlouhá období národnostního i náboženského útlu a téměř z ničeho dokázal znovu vybudovat svůj stát, který ve své době představoval snad nejdemokratičtější stát světa. Stát, který nebyl zatížen vinou za zločiny ve svých koloniích, který jako jeden z prvních přiznává volební právo ženám, který není zatížen rasismem jako tehdejší USA.

Stát který jistě nebyl dokonalým, ale který byl ve srovnání s ostatními tehdejšími státy ostrůvkem svobody a tolerance. Tento stát naši představitelé hanebně opustili v Mnichově. Nikdy nemohu souhlasit s přesvědčením Efraima Izraele, že prezident Beneš jednal moudře a volil jedinou možnost, která mu zůstala, tj. kapitulaci před brutálním zločincem Hitlerem. Avšak co je nyní podstatné, tato kapitulace byla tvrdou ranou demokraticky a humánně smýšlející části občanů, kteří tím byli zcela demoralizováni a neschopni čelit nástupu katolických fundamentalistů a fašistů, postupně ovládajících tzv. druhou republiku a utvářejících ji k obrazu svému jako antisemitský, klerofašistický stát.

Po letech války a nacistické okupace, jejíž brutalita a teror se vymykají běžné představivosti, přichází krátké období poválečné obnovy, opět velkého nadšení, již druhého od r. 1918, v němž se projevoval velký český smysl pro rovnost a sociální spravedlnost. Víra, že již nyní bude náš stát nejen svobodný, ale také sociálně spravedlivý a založený na svobodné spolupráci sobě si rovných a takto se rozvíjející ve prospěch všech, však byla opět zklamána. Místo říše rovnosti nastolili komunisté říši strmé hierarchie, jejíž jednotlivé mocenské úrovně se v sobě uzavřely prostřednictvím nomenklatury, aby tak uskutečnily dávný totalitní sen Platonův o vládě vyvolených kast nad pohrdanou bezprávnou masou.

Ještě jednou se ideály demokracie a sociální spravedlnosti v československých občanech obrodily v neuvěřitelném vzepětí v roce 1968. Avšak i ty byly rozdrčeny nepřátelskou agresí za současné zrady tehdejších představitelů.

Po těchto třech či čtyřech, podle toho jak to počítáme, historických katastrofách, které postihly náš národ během pouhých 30 let (1938, 1939, 1948, srpen 1968 a následná normalizace) je schopnost potomků takto postižených generací uvěřit jakýmkoliv ideálům či dokonce za ně bojovat prakticky nulová.

A tak Češi nesouhlasí a doma nadávají, aby fakticky svým mlčením dávali souhlas k praktické podpoře imperialistické politiky prezidenta Bushe, jejímž skutečným výsledkem nebude potlačení terorismu (ten je ostatně jen záminkou), ale stvoření huntingtonovského světa bojujících civilizací, rozdělených podle náboženského paklíče. Ne pro nic a za nic se prezident Bush považuje za Božího zástupce zde na zemi a vyvoleného Bohem.

Naší největší chybou, jež má sice historické kořeny a historické vysvětlení, ale jež je přesto chybou, na níž znovu a znovu těžce doplácíme, je přílišná důvěřivost vůči moci.

Nejsme dosud emancipovaní jako občané a občanská společnost, která usiluje o kontrolu nad svými představiteli, i kdyby jí slibovali naplnění těch sebe vznešenějších ideálů, duchovních hodnot a demokracii. Stále jsme ochotni následovat vůdce a hledáme někoho, kdo to vše vyřeší za nás. Největší naději ve volbách proto nemají ti s programem výhodným pro co největší počet voličů, ale silné osobnosti - vůdčové! a pak také dobří manipulátoři ovládající emoce davu.

Dokud budeme věřit více svým politickým „vůdčům“ než sami sobě, do té doby budeme zajatci jejich libovůle, jejich samolibosti, sobectví i zbabělosti.

Avšak Efraim Izrael má pravdu. Češi jsou nebezpeční. Zvláštní svým rovnostářským sociálním původem, vycvičení v přežívání i za těch nejnepříznivějších podmínek, houževnatě obnovující svou víru ve svobodu a sociální spravedlnost mohou ve vzdálenější či bližší budoucnosti opět nabýt sebevědomí a projevit své nebezpečné sklony k „demokracii a světu s lidskou tváří“.

Zatím však podporují prezidenta Bushe. Alespoň tak se to zvenkni jeví, takto nás reprezentuje bývalý prezident Havel, současná vláda I a mnozí poslanci. Kde je oněch 80 %?

(Zdroj: Článek Milana Valacha Češi podporují Bushe pro Britské listy 18. května 2004, w w w blisty.cz

Závěrem (nic nekončí...)

„Veškerá pravda prochází třemi stadii. V prvním je zesměšňována, v druhém je tvrdě potlačována a ve třetím je přijata jako zcela evidentní.“

Arthur Schopenhauer, filosof, 1788-1860

Tak to je všechno. Myslím pro dnešek. S každým dalším dnem to-1 tiž přibývají nové a nové indicie, že s válkou proti terorismu a současnou globální superpozicí Spojených států je to poněkud jinak, než jak se nám snaží vysvětlit spin-makeři (to jsou ti, kteří mají na starost to, co se obyvatelstvo dozvědět má, co nemá a jak to má pochopit).

Nevím, zda se mi podařilo vás o tom přesvědčit. Nebylo to ostatně ani cílem této knihy. Tím totiž bylo představit svět, který je ukryt za oponou „veřejné služby“, zvané politika. Tato proradná děvka, byť se stále tváří jako služba veřejnosti, se již dávno stala službou soukromým osobám. Nekladi si nároky na úplnost či stoprocentní pravdivost, vzhledem k povaze a citlivosti materiálů je velmi těžké určité informace nějakým způsobem ověřovat z více zdrojů.

Ale přece jenom, až příště uvidíte hovořit George W. Bushe, Johna Kerryho, či kohokoli jiného o „ose zla“ a boji proti terorismu, možná se vám vybaví, co a kdo všechno za tím stojí a proč to všechno musí být. Podobné scénáře a propojení mocných v politice a byznysu se objevují prakticky ve všech zemích celého světa. Zaměřil jsem se na Spojené státy ze dvou důvodů. Prvním je ten, že dlouhou dobu skutečně existovaly jako ostrov svobody a v případě 2. světové války pomohly výraznou měrou zvrátit svou účastí jazýček vah ve prospěch antifašistických sil. Od té doby však mají namířeno jiným směrem a jsou považovány některými zdroji za „Čtvrtou říši“, což má být pokračování Hitlerovy Třetí říše. Druhým důvodem je ten, že česká média tuto změnu nezaznamenala. Lze se přít o tom, z jakého důvodu, ale to není podstatné. Rčení „mráz přichází z ...“ máte mnozí z vás, především ti, co víc pamatují, spojeno s Kremlem. Byť tomu v případě Putinovy politiky není o mnoho jinak, tentokrát se zdá, že fatální ohrožení lidských práv a možná dokonce samotné lidské existence přichází nikoli z východu, ale ze západu. Přichází z Bílého domu, nebo vlastně spíše od těch, kteří mají Bílý dům pouze jako razítko a dodací list pro své hrůzostrašné plány nové světové totality...

Možná je ještě čas vše zastavit, možná ne. Mohutné milionové demonstrace proti agresi v Iráku po celém světě svědčí o tom, že ne všichni obyvatelé planety spí tvrdým spánkem. Bude to stačit?

* * #

PS.

JERUZALÉM - Írán nebude během šesti měsíců potřebovat žádnou pomoc ze zahraničí ve svém jaderném zbrojním programu. Varoval včera před tím šéf izraelské vojenské rozvědky Aharon Zeevi. V sobotu se v Berlíně sešli představitelé Německa, Británie a Francie a dohodli se na nutnosti zosíření postoje vůči Íránu právě kvůli jeho jadernému programu. USA nevyloučily možný vojenský úder.

ČTK, 14. září 2004

O autorovi

Jiří Mašek (*1970) vyrůstal v rodině, kde jeho otec byl za svůj názor při událostech Pražského jara v roce 1968 perzekvován komunistickým režimem. Na politiku byl tak již od mala veden dívat se věcným a střízlivým pohledem. V roce 1994 prožil zážitek klinické smrti a poté vážně onemocněl. Klasická medicína mu nedokázala příliš pomoci, na nohy se dokázal postavit především díky alternativní medicíně. To rázně změnilo jeho životní náhled i priority. Začal se zajímat o věci za oponou a v roce 1999 založil internetový magazín OSUD.cz, který se později stal alternativním deníkem. V současné době ho denně navštíví přes 1000 čtenářů. Pečlivým několikaletým zkoumáním věcí a souvislostí nabyt dojmu, že věci nejsou takové, jako se na první pohled jeví a zejména pak prezentují občanům.

Na podnět některých přátel a kolegů vybral a doplnil část na internetu publikovaných materiálů týkajících se George W. Bushe a současného dění kolem války proti terorismu a soustředil je do publikací kterou právě držíte v ruce.

Měly by následovat další knihy, z nichž nejbližší nazvaná Rozhovory s Osudem knižně představí všechny osobnosti, které již prošly populárním cyklem internetových rozhovorů v magazínu OSUD.cz.

Své reakce na knihu můžete zasílat na e-mailovou adresu mraz@osud.cz.

"Diktatura by byla setsakra snazší, o tom není sporu!" G.W. Bush, Business Week, 30. Července 2001.

Co se skutečně skrývá v pozadí události z 11. září 2001? Odehrálo se vše jinak, než nám v do zblbnutí opakovaných záběrech vryla do našich mozků média? Ocítá se lidstvo v roli loutek šílených vládců této planety? Je tzv. 'válka proti terorismu' jen rozsáhlým a dlouho připravovaným spiknutím elity nadnárodních koncernů, tajných služeb a politických špiček nejvyspělejších zemi, kteří společně naplánovali globální totalitní režim - New World Order (Nový Světový Pořádek), který povede k rozsáhlým ztrátám občanských práv a svobod? Tato kniha vám nabídne jiná možná vysvětlení, než na která jste zvyklí ze svých obrazovek a stránek deníku. Ovšem budete se muset nad nimi trochu zamyslet, což je poměrně velká změna oproti běžné masmediální konzumní masáži. A možná budete litovat dne, kdy jste tuto knihu otevřeli. Někdy je lepší zůstat nevědomým...

Nebo nevidomým?

"Diktatura by byla setsakra snazší, o tom není sporu!" G.W. Bush, Business Week, 30. Července 2001. f

Co se skutečně skrývá v pozadí události z 11. září 2001? Odehrálo se vše jinak, než nám v do zblbnutí opakovaných záběrech vryla do našich mozků média? Ocítá se lidstvo V roli loutek šílených vládců této planety? Je tzv. 'válka proti terorismu' jen rozsáhlým a dlouho připravovaný* spiknutím elity nadnárodních koncernů, tajných služeb a politických špiček nejvyspělejších zemi, kteří společně naplánovali globální totalitní režim - New World Order (Nový Světový Pořádek), který povede k rozsáhlým ztrátám občanských práv a svobod? Tato kniha vám nabídne j iná molná vysvětlení, než na která jste zvyklí ze svých obrazovek a stránek deníku. Ovšem budete se muset nad nimi trochu zamyslet, což je poměrně velká změna oproti běžné masmediální konzumní masáži. A možná budete litovat dne* kdy jste tuto knihu otevřeli. Někdy je lepší zůstat nevědomým.

Nebo nevidomým?

ISBN 50-103065-5-4

9788090308558